

ACCESSION NO. 389

BHAGVAT GITA

389

~~389~~
~~389~~ ~~389~~ ~~389~~

Panj. Ms.

181.4

G 536

387-MS.

ਗੀਤਾ, ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ

੩੦੦ + ੩੨ ਪਤਰੇ ॥ ਲ. ੩੦੭ ਮੰ. ੫੦ ਮੰ.

੨.੮੦

Panj. Ms.

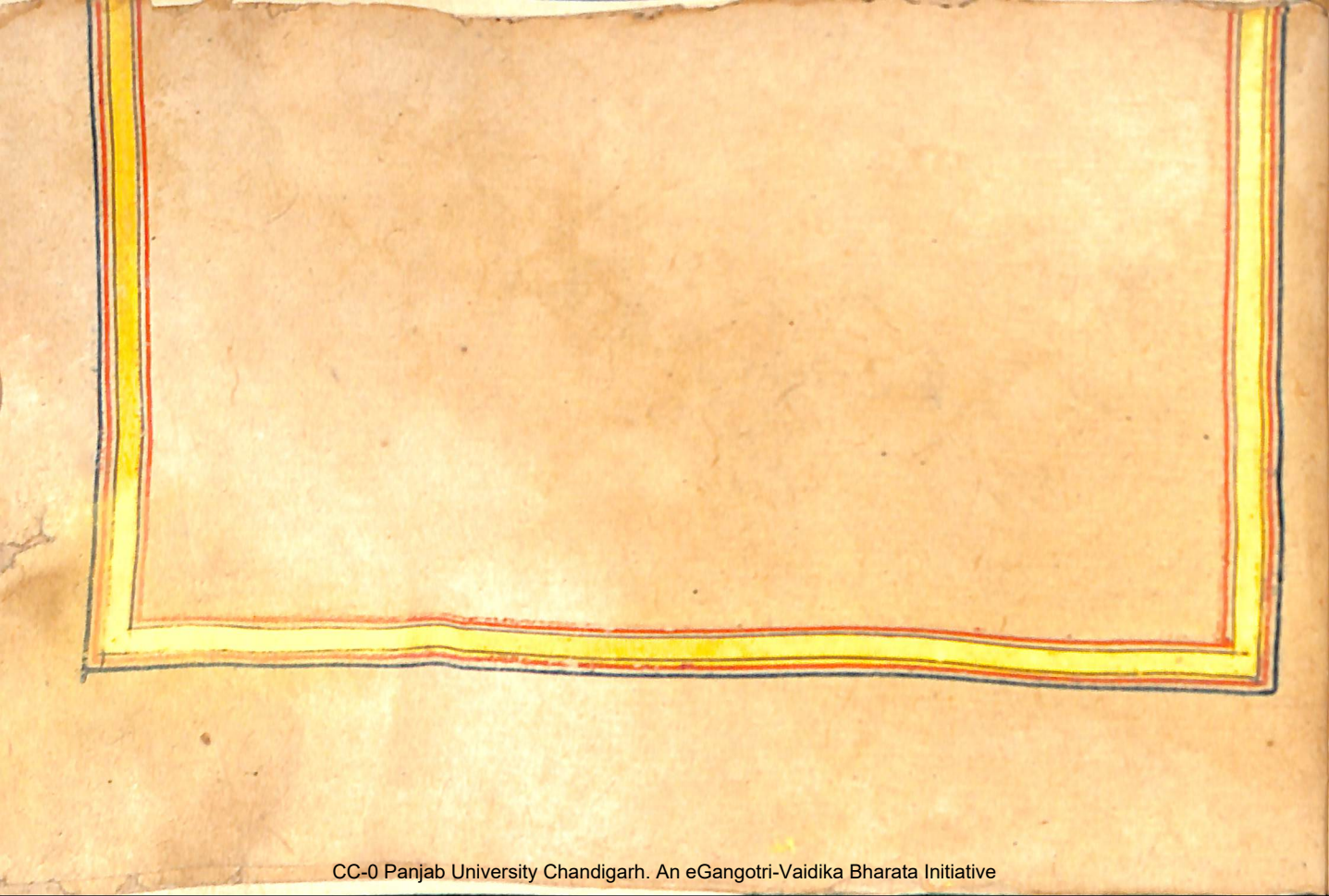

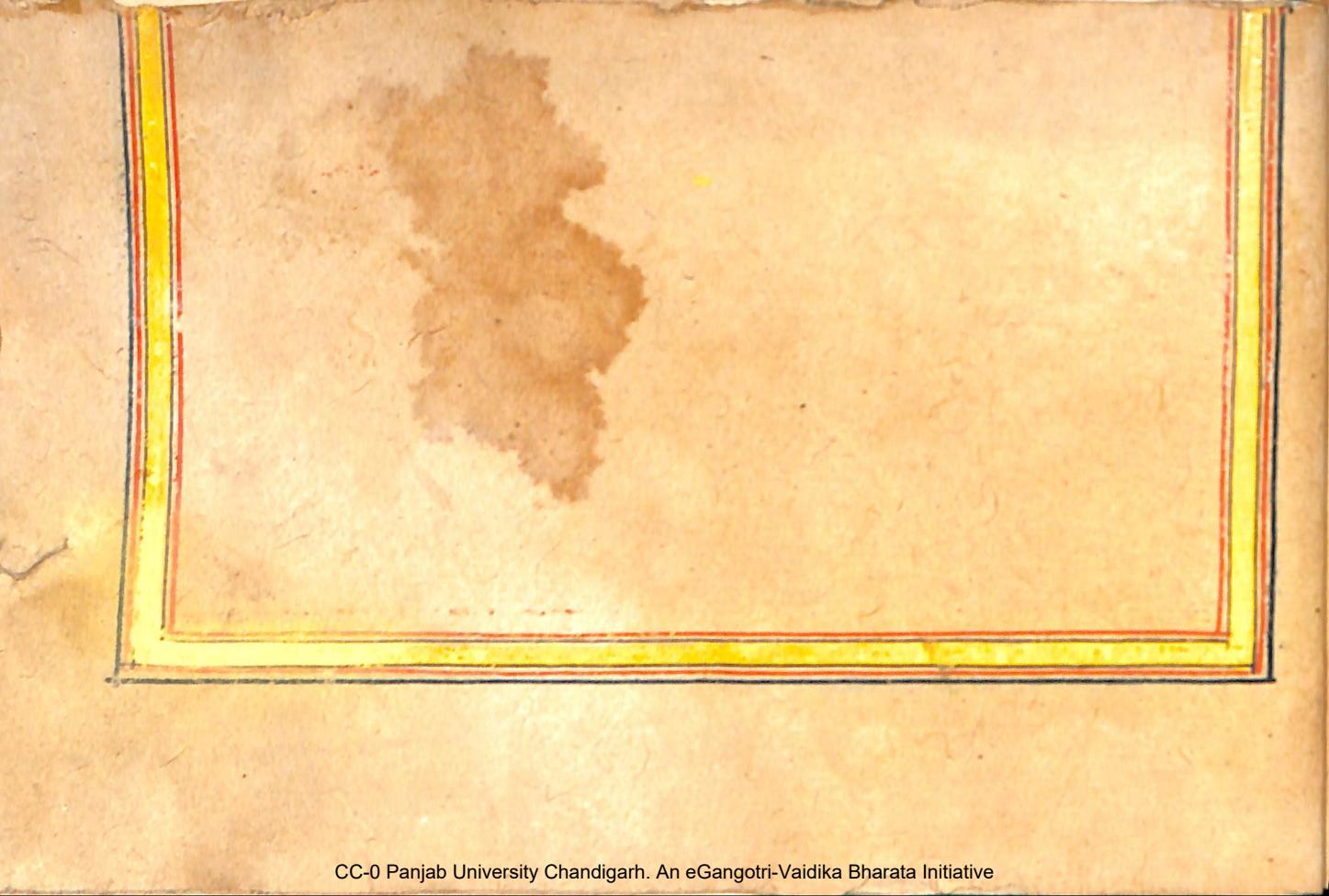

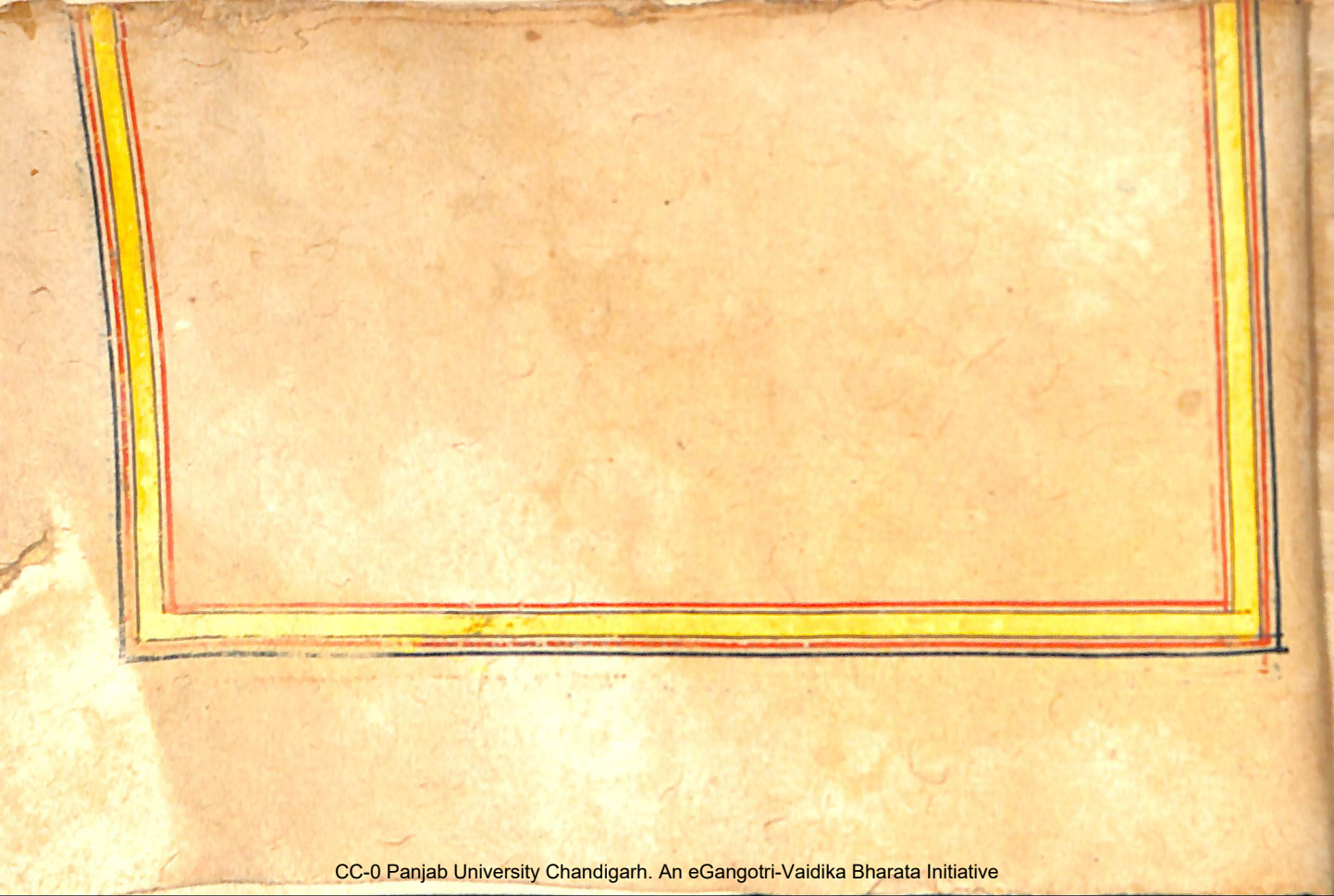

॥१७॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ਸ੍ਰਸਤੇਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯ ਨਮ੍ਹ:॥

ਅਖਰਗਵਤਗੀਤਾ ਲਿਖਯਤੇ

ਓਅੰਨਮੋਭਗਵਤੇਕੁਮਾਰਾਵਸਦੇਵਾਇ॥ ਓਨਮੋਕ੍ਰ
 ਸਨਾਇ॥ ਬਿਸੇਸੁਰਾਬਾਸਦੇਵਾਇਬਿਸੇਸੁਰਾ
 ਇਅਮਾਦਿਪੁਰਖਾਇ॥ ਅਖਰਪੁਰਖਾਇ॥ ਅਲੇ
 ਖਪੁਰਖਾਇ॥ ਜਗਤੁਬੰਦੂਜੇਤੀਸਰੂਪ॥ ਜੀਅਕੀ
 ਜਾਨਨੁਹਾਰੀ॥ ਹਰਿਜਸਜਾਚਲਾਅਗਾਇਓਦਾਸਮੁ
 ਕੁਕੰਦੁਆਰੀ॥ ਜੋਅਰਜਨਕੋਦੀਅਭੁਗਵਤਗੀ

ਤਾਗਿਆਨਉਚਾਰ॥ ਗੁਖਾਮੇਰਿਖਯਾਮਿਲੈਭੈਰੰਦਨਭ
 ਗਵੰਨ॥ ਕਿਸੇਰਦਾਸਜਾਚੈਪੁਰਗੀਤਾਗਿਆਨਉਚ
 ਰ॥ ਜਿਹਸਮਝੈਪਹਿਚਾਨੀਐਪੁਰਨਬਹੁਮਾਮਪਾਰ॥
 ਚਰਨਸਰਨਦੈਨੇਪਰੇਹੈਪੁਭਪਗਮਪ੍ਰਦੀਨ॥ ਕਿਸੇ
 ਰਦਾਸਾਮਰੁਕ੍ਰਿਸਨਦਾਸਦੀਨਗਗੀਥਾਮਧੀਨ॥ ਜੇਧਿ
 ਨਤੀਸੰਤਨਕਗੀਆਨੀਸ੍ਰੀਭਗਵੰਨ॥ ਕਵਲਾਬਲ
 ਭਕਵਲਾਮੁਖਕੇਸ੍ਵਰਿਪਾਨਿਪਾਨ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਕੀ

ਉਪ੍ਰਭੂਪੁਰਨਪੁਰਖਪੁਰਾਨ॥ ਕਿਸੇਰਦਾਸੁਕਉਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰਭੂ
 ਗੀਤਾਕੀਨੀਦਾਨ॥ ਨਿਮਸਕਾਰਕਰਿਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰਕਉਪੀਕ
 ਜਪਾਦਪੁਨੀਤ॥ ਹਰਿਸੰਤਨਕਉਪ੍ਰੇਮਕਰਿਗੀਤਾਕੀ
 ਅਹੁਮੀਤ॥ ਅਬਮਹਾਂਭਾਰਥਕਾਕੋਤਕਕਹੇਏ॥ ॥
 ਜਬਪਾਂਤਵਾਮਰੁਕੋਰਵਿਮਹਾਂਭਾਰਥਕੇਜਪਕੋਚ
 ਲੇ॥ ਤਬਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰਕਹਿਆ॥ ਕਿਹਉਭੀਜਪਕ
 ਕਉਤਕਨੇਖਣੇਕਉਚਲੇਏ॥ ਤਬਾਧਿਆਸਦੇ

ਵਜੀਤਿਸਕਊਕਹਿਆ॥ ਕਿਹੇਗਾਜਾਧਿਤਰਾਸਟ
 ਤੇਰੇਤੇਨੇੜਨਹੀ॥ ਨੇੜੇਬਿਨਾਕਿਆਦੇਖੇਗਾ॥ ਤ
 ਬਰਾਜੇਧਿਤਰਾਸਟਾਬਿਆਸਦੇਵਜੀਕੋਊਤਦੀ
 ਆ॥ ਕਿਹੇਪ੍ਰਭਜੀਜੈਦੇਖੇਗਾਨਹੀਤੈਸੁਵਲਦੁਖ
 ਰਾਕਰਿਸੁਵਲਤੇਕਰੇਗਾ॥ ਤਬਬਿਆਸਦੇਵ
 ਜੀਰਾਜੇਧਿਤਰਾਸਟਕੋਕਹਿਆ॥ ਕਿਹੇਗਾਜਾਜੀ
 ਤੇਰਾਜੇਸਾਰਥੀਹੈਸੀਜੈ॥ ਸੇਮੇਰਾਸਿਖਹੈ॥ ਜੋਕਿ

ਫਿਮਹਾਭਾਰਥਕੇਜੁਪਕੀਲੀਲਾਚਰਿਤ੍ਰਹੇਇਗਾ॥
 ॥ ਸੇਸੀਜੈਤ੍ਰਫੁਕੇਈਹਾਂਹੀਥੈਠੇਸੁਫਲਕਰਾਏਗਾ॥
 ॥ ਤਬਬਿਆਸਦੇਵਜੀਕੇਮਖਕਮਲਤੇਇਹਵ
 ਚਨਸੁਫਲਕਰਿਕਾਰਿਸੀਜੈਸੁਬਿਆਸਦੇਵ
 ਜੀਕੇਚਰਨਕਮਲੋਕੋਨਮਸਕਾਰਕਾਰਿਕਾਰਿਅੰ
 ਜੁਲੀਪੁਟਥੀਪਕਰਿਇਹਬੇਨਤੀਕਰਤਭੁਇ
 ਆ॥ ਕਿਹੇਪ੍ਰਭੁਜੀਮਹਾਂਭਾਰਥਕੇਜੁਪਕਾਚਰਿਤ੍ਰ

ਕਰਖੇੜਵਿਖੋਹੋਇਗਾ॥ ਅਰੁਹੋਈਹਾਂਹਸਤਨਪੁ
 ਰਬਿਖੋਹੋਵਹੁਗਾ॥ ਤਮਜੇਏਹੁਆਗਿਆਕਿਰਪਾ
 ਕਰਿਕਹੀ॥ ਕਿਹੋਰਾਜਾਸੀਜੈਤੁਏਕਈਹਾਂਹੀਥੈਠੇ
 ਸੁਫਲਕਰਾਵੈਗਾ॥ ਸੋਹੇਪੁਭਜੀਹਊਹਸਤਨਪੁਰ
 ਬਿਖੇਥੈਠੈ॥ ਅਰੁਜੁਧਕੀਲੀਲਾਕਰਖੇੜਬਿ
 ਖੋਹੋਇਗੀ॥ ਸੋਹਊਕਿਜਾਵੈਗਾ॥ ਅਰੁਰਾਜਾ
 ਕੇਕਿਸੁਭਾਂਤਕਰੋਗਾ॥ ਜਬਇਸਭਾਂਤਸੰਜੈਸੀਬਿ

ਆਸਦੇਵ ਨੀ ਕੇਵਿਦਮਾਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਬਿਜ
 ਸਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸੀ ਜੈ ਕੋਇ ਹਬਰਨ ਕਹਿ
 ਤਭਇਆ ॥ ਕਿ ਤੁਝ ਕੋ ਮੁਏ ਦਿਬ ਨਿਸ਼ਟੀ ਨੀ ॥ ਜੇ
 ਕੁਛ ਕਰਖੇ ਤਬਿ ਖੈ ਕਉਤ ਕਹੋਇਗਾ ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਅਨੁਭ
 ਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਝ ਕੋ ਸਭ ਦੇਖੀਏਗਾ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧ ਨੇ ਤੇ ਕਰਿ
 ਸਮਝੀ ਉਠੀ ॥ ਜਬ ਬਿਆਸਦੇਵ ਜੀ ਸੀ ਜੈ ਕੋਇ ਹੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਬਰਨੀਆ ॥ ਤਬ ਤਿਸੁ ਸੇ ਮੇ ਬਿਖੇ

ਸੀਜੈ ਕੋ ਵਿਬਾਹਿਣ ਭਈ ॥ ਅਰੁ ਬਧ ਭੀ ਵਿਬਾਹਈ ॥
 ਅਬ ਮਹਾਂ ਭਾਰ ਬਕਾ ਕਉ ਤਕ ਕਹੈ ॥ ਸਾਤ ਖੁਹਲੀ ਸੇ
 ਨਾਪਾਂ ਭਵੇ ਕੀ ॥ ਅਰੁ ਯਾਹ ਰਾਖੁ ਹਲੀ ਕੋ ਰਵੈ ਹੁਕੀ ॥ ਏ
 ਹੁ ਵੇਨ ਹੁ ਸੈ ਨਾਜਾਇ ਕੁਰਖੇ ਤੁਝਿ ਖੇਏ ਕਠੀ ਭਈ ॥ ਅ
 ਬ ਧ੍ਰਿਤ ਰਾਸਟ੍ਰ ਸੀਜੈ ਕੋ ਪੁਛੈ ॥ **ਪਿਤ੍ਰ ਸਟ ਰਵਾਰਾ** ॥
 ॥ ਕਿਹੈ ਸੀਜੈ ਧਰਮ ਕਾ ਖੇਤ੍ਰੁ ਹੈ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ॥ ਤਿਸ ਥਿਖੇ
 ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪੁਕ੍ਰਮ ਰੁਪੀ ਭਵੇ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ॥

੫

ਭਿਨਹੁਕਿਆਕੀਆ॥ਸਮਝਿਕਰਿਕਹੁ॥ਰਾਜੇਕਾਬਚ
 ਨਸਲਕਾਰਿਸੀਜੈਬੋਲਤਭੁਇਆ॥ਸੀਜਯੋਵਾਚਾ॥
 ਕਿਹੋਰਾਜਾਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਜੁਹੈਦਰਜੇਧਨ॥ਤਿਸਪਾਂਡਵੇ
 ਕੀਸੈਨਾਦੇਖੀ॥ਸੋਕੈਸੀਹੈਸੈਨ॥ਭਲੀਭਾਂਤਜਿਸ
 ਕੀਪੰਕਤਬਨੀਹੈ॥ਤਿਸਪਾਂਡਵੇਕੀਸੈਨਾਦੇਖਕਰਿ
 ਦਰਜੇਧਨਵੇਲਾਚਾਰਜਕੇਨਿਕਟਜਾਇਕਰਿਗੁਰ
 ਦੇਵਕੋਇਹੁਬੇਨਤੀਕਰਤਭੁਇਆ॥ਕਿਚੇਅਚਾਰਜ

ਜੀਏਬੇਤੋਪਾਂਡਵੇਕੀਸੈਨਾਕਾਸੰਬਾ॥ ਸੰਬਾਕਹੀਐ
 ਸੈਨਾਕੀਭਲੀਭਾਂਤਪੀਕਤਬਨੀਹੁਈ॥ ਅਰੁਦ੍ਰੁਪਤ
 ਕਾਬੇਟਾਧਿਸੁਦਮਨਸੇਤੁਮਾਰਾਸਿਖੁ॥ ਤਿਨਪਾਂਡ
 ਵੇਕੀਸੈਨਾਕੀਭਲੀਭਾਂਤਪੀਕਤਬਣਾਈ॥ ਅਬ
 ਜਪਾਂਡਵੇਕੀਸੈਨਾਕੇਜੇਮੁਖਜੇਧਾਰੈ॥ ਤਿਨਕੇਨਾਮ
 ਵ੍ਰਜੇਧਨਵ੍ਰੇਦਾਰਾਜਕੋਸੂਫਲਕਰਾਵੈ॥ ਉਸਸੈ
 ਨਾਬਿਖੇਬਡੇਧਨਖਕਾਧਾਰਨਹਾਰਾਭੀਮਸੈਨਹੈ॥

੬

ਅਰੁ ਅਰਜਨ ਸਾਰ ਖੋਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਜੁ ਧਾਨ ॥ ਅਰੁ ਰਾਜਾ
 ਬਿਗਾਟੁ ॥ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਦੁਪਤਾ ਮਹਾਰਥੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਕੇਤ ਅਰੁ ਚੇਕਤਾਨ ॥ ਅਰੁ ਬਰਾਬ ਲਵਾਨ ਕਾਂਸੀ ਕ
 ਰਾਜਾ ॥ ਅਰੁ ਪੁਰਜਿਤ ॥ ਅਰੁ ਕੁੰਤ ਭੋਜ ॥ ਅਰੁ ਮਨੁ ਖਹੁ
 ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਸੰਬ ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਧਾਮਨੁ ॥ ਅਰੁ ਬਿਕ੍ਰਾਤ ॥ ਅ
 ਰੁ ਭਿਤ ਮੋਜਾ ॥ ਅਰੁ ਸੁਭ ਦ੍ਰਾਕਾ ਬੇਟਾ ਅਰੁ ਮਨੁ ॥ ਅਰੁ
 ਦੁਪਤੀ ਕੇ ਬੇਟੇ ਸਰਹੀ ਮਹਾਰਥੀ ਹੈ ॥ ਅਬ ਦੁਸ਼ੋਧਨ

ਆਪਣੀ ਸੈਨਾ ਕੇ ਜੋਧਾ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਦ੍ਰੋਣ ਚਾਰਜ
 ਕੋ ਸੁਫਲ ਕਰਾਵੈ॥ ਕਿਹੇ ਅਚਾਰਜ ਜੀ ਅਥ ਜੋ ਮੇ
 ਰੀ ਸੈਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਜੋਧਾ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸੁਫਲ ਕਰਾ॥
 ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਦੇਵਿ ਖੇਸੇ ਸੁਦ੍ਰੋਣ ਚਾਰਜ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੋਤ
 ਮਹੇਜੀ॥ ਅਰੁ ਗ੍ਰੀਖਮ॥ ਅਰੁ ਕਰਣ॥ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਚਾਰਜ॥ ਅਰੁ ਸਮਾਤਿ ਜੈ॥ ਅਰੁ ਅਸ਼ਥਾਮਾ॥ ਅਰੁ
 ਵਿਕਰਣ॥ ਅਰੁ ਸੋਮਨਤ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਤੇ ਆਦਿ ਲੋਕ ਰਿ

੭

੮
ਅਵਰਭੀਜੋਧਾਰੈ॥ ਸੋਕਸੋਜੋਧਾਰੈ॥ ਜਿਨੇਮੇਰੇਨਸਿਤ
ਆਪਣਾਜੀਵਨਾਤਿਆਗਿਆਹੈ॥ ਅਰਨਾਨਾਪੁ
ਕਾਰੇਕੇਸਸਤੋਕੋਧਾਰਨਹਾਰੈ॥ ਅਰੁਜੁਪਬਿਖੇਸ
ਭਹੀਚਤੁਰਪੁਬੀਨਹੈ॥ ਅਰੁਜੀਹਮਾਰੀਸੈਨਾਬਹੁਤਹੈ
॥ ਯਾਰਹਿਖੂਹਲੀਹੈਜੀ॥ ਅਰੁਪਾਰਵੇਕੀਸੈਨਾ
ਥੋੜੀਸਾਤੁਖੂਹਲੀਹੈ॥ ਅਰੁਹਮਾਰੀਸੈਨਾਕਾਅਧਿ
ਕਾਰੀਰਖਯਾਕਰਚਾਭੀਖਮਹੈ॥ ਅਰੁਓਨਕੀਸੈਨਾ

ਕਾਅਧਿਕਾਰੀਰਖਿਆਕਰਤਾਭੀਮਸੈਨਹੈ॥ਅਬਦੁ
ਜੇਧਨਆਪਲੀਸੈਨਕੇਲੋਕੋਕੋਕਹੈ॥ਕਿਜਿਤਨੇ
ਤਮਹਮਾਰੀਸੈਨਕੇਲੋਕਹੈ॥ਤਿਤਨੇਭੀਅਮਕੀਰਖਿ
ਆਕਰੇ॥ਜਿਤਨੇਸਸਤੁਆਵਲੇਕੇਮਾਰਗਹੈ॥ਤਿਨੇਸ
ਭਨੇਮਾਰਗਤੇਰਖਿਆਕਰੇ॥ਦੂਜੇਧਨਕੇਮੁਖਤੇਭੀਖ
ਮਤੇਆਵਲੇਕਰਿਜੇਹੈਜੇਧਾਤਿਨਹੁਬਚਨਸੁਲੇ॥ਤਬ
ਦੂਜੇਧਨਕੇਅਨੀਦਊਪਜਾਵਲੇਕੇਨਮਿਤਕੋਰਵਹੁ

9
ਬਿਖੇਬਤਾਜੇਹੈਭੀਬਮ॥ ਸੋਭੀਖਮਪ੍ਰਿਥਮੇਜੀਸਿਘ
ਕੀਨਿਆਈਗਾਜਿਆ॥ ਗਾਜਕਰਆਪਲਾਪ੍ਰਤਾਪ
ਦਾਂਨਨਾਮਾਸੀਖਬਜਾਇਆ॥ ਤਿਸਤੇਉਪ੍ਰਤਸਾਰੀਸੈ
ਨਾਨ੍ਹਜੋਪਨਕੀਸੀਖਬਜਾਵਤਭਈ॥ ਅਰੁਭੇਰੀਅ
ਰੁਪਲਵ॥ ਅਰੁਦਮਾਮੇਅਰੁਗੋਮੁਖ॥ ਇਨਤੇਆਰ
ਲੇਕਰਿਏਕਠੇਹੀਸਾਰੀਸੈਨਾਬਜੀੜਬਜਾਏ॥ ਤਿ
ਨਹੁਬਜੀੜਹੁਕਾਸਬਦਏਕਠਾਹੀਸਿਘਟਹੋਤਭ

ਇਆ॥ ਅਬਪਾਨੁ ਦੇ ਕੀਸੈ ਨਾ ਕੇ ਬਜੈ ਤਬਾਜ਼ ਲੇਹਾਰੇ
 ਕਹੈ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਤੇਜਿ ਸੁਰਬ ਪਰਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵੰਤ
 ਜੀ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਅਰਜਨ ਕੇ ਰਬ ਕੀ ਸੋਭਾ
 ਕਹੈ ਹੈ॥ ਤੀਨ ਹੀ ਭਵਨੇ ਬਿਖੇਸੇ ਸਟਰਬ॥ ਅਰੁ ਸਾ
 ਰੀ ਸਮਿਰੀ ਰਬੁ ਕੀ ਕੰਚਨ ਕੀ॥ ਅਰੁ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਕੇ ਤਿ
 ਸੁ ਸਾਬਜ ਦਾਹਰ ਖਚਤ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇਵਰ ਖਾਹੁ ਤਿ ਕੇ ਮੇਘ
 ਉਮਰ ਕਰਿ ਗਾਜੈ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਤਿਸ ਰਬਿ ਕੇ ਪਈਏ ਗਾਜੈ

੬

੧੦

ਹੈ॥ ਐਸਾ ਤੋਰ ਥਾ ਹੈ॥ ਅਬ ਘੋੜਿ ਅਹੁ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਹੈ॥ ਜੋ
 ਸੇਗ ਓਕਾ ਦੂਧ ਹੋਇ॥ ਤੈਸਾ ਤੋਤਿ ਨਕਾ ਬਰਨ ਰੰਗ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਜੈਸਾ ਕਾਤਕ ਕਾ ਛਾਇਆ ਕਮਲ ਹੋਇ॥ ਤੈਸਾ
 ਤੋਤਿ ਨਕਾ ਮੁਖ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਕੰਨ ਜਿਨ ਕੇ॥ ਅਰੁ ਸੁੰ
 ਦਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਿਨ ਕੀ॥ ਅਰੁ ਕੰਠ ਬਿਖੈ ਸੋਇ ਨੈਘੰਘਰੁ ਓ
 ਕੀ ਜਲ ਜਰੈ ਬਾਜੈ॥ ਅਰੁ ਚਰਨ ਬਿਖੈ ਸੋਨੇ ਕੇ ਨੂ
 ਪਰ ਬਾਜੈ॥ ਇਹੁ ਤੋਘੋੜਿ ਅਹੁ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਹੀ॥

੧

ਅਸੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬ ਪਰਸਾਰ ਬੀ ਕੀ ਠਾਹਿਰ ਭਗਤ ਵਤ ਸਭ ॥
 ਸਤ ਸਰੂਪ ਅਨੰਤ ਮੂਰਤ ਜੋ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਜੀ
 ਤੇ ਬਿਗਾਜਾ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਹੁਰੀ ਵਿਘ ਸੇਖ ਬਜਾਇ ਮਾਂ
 ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਜੁ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਜੀ ਆਪ
 ਲਾਪੰਚ ਜਨ ਨਾਮਾ ਸੇਖ ਬਜਾਇ ਮਾਂ ॥ ਅਰੁ ਦੇਵ ਦਤਨ
 ਮਾਸੇਖ ਅਰਜਨ ਬਜਾਇ ਮਾਂ ॥ ਅਰੁ ਪੈਰ ਨਾਮਾ ਸੇਖ
 ਭੀ ਮਸੈਨ ਬਜਾਇ ਮਾਂ ॥ ਸੇਭੀ ਮਸੈਨ ਥੈ ਸਾਹੈ ਜਿਸ

ਕਾਓਂਦਰਭੀਬਡਾਹੈ॥ ਅਰੁਕਰਮਭੀਬਡਾਹੈ॥ ਅਰੁਅ
 ਨੰਤਾਂਬਿਜੈਨਾਮਾਸੀਖਕੁੰਤੀਕਾਪੁਤ੍ਰਜੁਹੈ॥ ਜਪਿਸਟਰਰਾ
 ਜਾਤਿਨਭੀਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁਸੁਘੋਖਨਾਮਾਸੀਖਨਕੁ
 ਲਾਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁਮਲਪੁਸਪਨਾਮਾਸੀਖਸਹਿਦੇ
 ਉਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁਬਡੇਧਨਖਕਾਪਾਰਨਹਾਰਾਕ
 ਸੀਕਾਰਾਜਾਤਿਨਭੀਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁਮਹਾਰਥੀ
 ਸਿਖੰਡੀਤਿਨਭੀਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਿਸ੍ਟਦੁਮਲਭੀ

ਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਮਜੀਤ ਜੋ ਕਿਸੀ ਕੇ ਕਰੇ ਜੀਤਿਆ॥ ੧੨
 ਨਜਾਇ॥ ਐਸਾ ਮਜੀਤ ਜੁ ਹੈ ਸਾਤ ਕ ਜਾਨ ਵਤਿ ਨਭੀ
 ਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਗਜਾਨੁ ਪਦੁਰੀ ਬਜਾਇਆ॥
 ਅਰੁ ਦੁਪਤੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਭੀ ਬਜਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਮੈਰ
 ਜੋ ਪਾਂਡਵ ਕੀ ਸੈਨਾ ਕੇ ਜਧਾਥੇ॥ ਤਿਨੇ ਸਭਨੁ ਧਜਾ
 ਦੇ॥ ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਬਾਹੁ ਜੁ ਹੈ ਸੁਭ ਦੁਕਾਥੇ ਟਾਅਰੁ ਮੰਨ॥
 ਤਿਨ ਭੀ ਬਜਾਇਆ॥ ਇਨਹੁ ਸਭਨੇ ਹੀ ਮਾਪ ਲੇਭੇ

ਤਿਨ ਸੀਖ ਬਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੀਖੋ ਕਾਸ ਬਦ ਸੁਫ ਕਰਿ
 ਪ੍ਰਿਤ ਰਾਸੁ ਰਕੇ ਪੁੜੇ ਕੇ ਰਿਦੇ ਬਿਨੀਰ ਲਭਏ ॥ ਬਿਨੀ
 ਰ ਫਕਰੀ ਐਫਾਟ ਗਏ ॥ ਅਰੁ ਪਰਤੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਸ
 ਬਦ ਕਰਿ ਭਰ ਰਹਿਆ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪ੍ਰਤ ਪ੍ਰਿਤ ਰਾਸਟਰ
 ਕੇ ਪੁੜੇ ਕੀ ਸੈਨਾ ਅਰਜਨ ਦੇਖੀ ॥ ਜਬਦੂ ਸੈਨਾ ਤੇ
 ਸਸੜ ਚਲਾ ਲੇਲਾਗੇ ॥ ਤਬ ਆਪਣਾ ਪਨਖ ਸਿਰੂਪ
 ਰਫੇਰ ਕਰਿ ਅਰਜਨ ਪੀਰੁਫ ॥ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਜੁ ਹੈ ਸ੍ਰੀ

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵਾਂਤਜੀਤਿਨਕੋਬੋਲਤਭਏ॥ਅਰਜਨ
 ਵਾਰ॥ਕਿਹੇਅਚੁਤਅਥਨਾਸੀਪੁਰਖਜੀਮੇਗਾਰਬਦੁਹੰਸ
 ਨਾਕੇਮਧਲੋਖਨੁਕਰ॥ਜੇਹਉਦੇਖੋਕਿਮੇਰੇਸਾਥਕਉ
 ਲਕਉਲਜਪਕਰਲੇਕੋਆਏਹੈ॥ਧ੍ਰਿਤਰਾਸੁਰਕਾਪੁਤ
 ਜੁਪੈਦੁਰਜੋਧਨਦੁਰਬੁਧੀਤਿਸਕੇਭਠਾਮਨਾਵਲੇਕੋ
 ਨਸਿਤਾਆਏਹੈ॥ਪ੍ਰਾਨਅਚੁਧਨਹੁਕੋਤਿਆਗਕਰਿ॥
 ਤਿਨੋਸਸਸਤੋਕੋਹੋਦੇਖੋ॥ਸੀਜਯੋਵਾਰਾ॥ਸੀਜੈਗਜ

੧੩

ਧ੍ਰਿਤਗਾਸਵਕੋਰਹੈ॥ ਕਿਹੇਗਾਜਾਜੀਰਿਖੀਕੇਸਜੁਹੈ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਗਦਾਨਜੀ॥ ਜਬਤਿਨਕੋਮਰਜਨਇ
 ਹਬਚਨਕਹੇ॥ ਤਬਭਗਤਵਤਸਲਾਜੇਹੈਗੋਬਿ
 ਨਜੀ॥ ਤਿਨਮਰਜਨਕੋਘੋਹੈਪ੍ਰੇਰਕਰਿਮਰਜ
 ਨਕਾਰਬਿਨੁਹੈਸੈਨਕੇਬੀਚਲੇਖਨ੍ਹਾਕੀਅ॥ ਭੀ
 ਖਮਮਰੁਨ੍ਹੇਲਾਚਾਰਜਕੇਸਨਮੁਖਲੇਖਨ੍ਹਾਕੀਅ॥
 ਭੀਖਮਮਰੁਨ੍ਹੇਲਾਚਾਰਜਕੀਨਹਿਨੀਮਰੁਬ

੧੪
 ਈਉਨਾਮਉਰਭੀਜੋਪਾਖਣੇਖੋ॥ ਤਬਸੀਕ੍ਰਿਸਤ
 ਗਵਾਨਜੀਅਰਜਨਕੋਬੋਲਤਭਇਆ॥ ਕਿਹੋਅ
 ਰਜਨਤੇਰੇਰਬੁਮੁਏਦਰੀਸੈਨਕੋਮਧਿਕੈਰਵੇਕੀਸੈ
 ਨਾਕੇਸਨਮੁਖਖਨ੍ਹਾਕੀਆਹੈ॥ ਸੋਭੈਇਨਕੋਦੇਖੋ॥
 ਤਬਅਰਜਨਕੈਰਵਹੁਕੀਸੈਨਾਬਿਖੇਜੋਧਾਵੇਖੋ॥
 ਸੋਕਉਣਦੇਖੋ॥ ਪਿਤਾਦੇਖੋਅਰੁਦਾਦਦੇਖੋ॥ ਅਰੁ
 ਝੇਦੇਖੋ॥ ਅਰੁਪੈੜੇਦੇਖੋ॥ ਅਰੁਸਖਾਵੇਖੋ॥ ਅਰੁਸੁ

ਸਰੇਵੇਖੇ॥ ਅਰੁਮਿਬਦੇਖੇ॥ ਅਰੁਦੂਸੈਨਾਕੇਮਧਮ ॥
 ਪਦੇਹੀਕੁਟਿਬਦੇਖੇ॥ ਦੇਖਕਰਿਅਰਜਨਕੇਬਹੁਤ
 ਨਾਇਆਉਪਜੀ॥ ਤਬਅਰਜਨਬਹੁਤਕ੍ਰੋਧਸਾਥਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀਕੋਕਹੈ॥ **ਅਰਜਨਨੇਦਾਚਾ॥**
 ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀ॥ ਇਸਸੈਨਾਬਿਖੇਮੁਸ੍ਰੇ
 ਆਪਦੇਹੀਸ੍ਰਜਨਬੀਧਕੁਟਿਬਦੇਖੇ॥ ਜੁਜੁਧਕਰ
 ਨਆਏ॥ ਤਿਨਕੋਨੇਖਕਰਿਮੇਰੇਸ੍ਰੀਰਬਹੁਤਦੁ

ਖਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਸੁਕ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਠਠਿ ਨ ਠਠਿ ਕੁਤੇ ਚਲਿ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ
 ਰੋਮ ਖੜੋ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗਾਢੀ ਵਨਾ ਮਾਧਨ ਖਮੇ
 ਰੇ ਹਾਥ ਤੇ ਗਿਣ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਤੁਛਾ ਜਲ ਠੁਠੀ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਹਉ ਖੜਾ ਭੀ ਨ ਹੀ ਹੋਇ ਸਕਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਭੀ ਭੁਭਮੇ ਹੈ॥ ਹੇ ਕੇਸੁ ਜੀ ਹਉ ਸਗਨ ਭੀ ਬੁਝੇ ਦੇ
 ਖਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਹ ਜੇ ਮੁਝਿ ਸਾਥ ਜੁਧ ਕੇ ਆਏ ਹੈ

੨੫

੦

॥ ਇਹ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁਧ ਹੈ ॥ ਹੇ ਕੇਸਵ ਜੀ ਇਸ ਨੁਪਾਇ
 ਖੇਤਾਈ ਅਹੁ ਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਹਉ ਆਪਣੀ ਕਾਇਨਾਮਾਨ
 ਭੀ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ ॥ ਹੇ ਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਹਉ ਆਪ
 ਣੀ ਜੈ ਭੀ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ ॥ ਅਰੁ ਮੁਣ ਕੇ ਰਾਜ ਕੀ ਭੀ
 ਬਿਛਾਨੀ ॥ ਅਰੁ ਮੁਣ ਕੇ ਸੁਖ ਕੀ ਭੀ ਬਾਛਾਨੀ
 ਹੋਗੇ ਬਿਦਲੀ ਰਾਜ ਕਿਸ ਕਾ ਮੁਹੈ ॥ ਅਰੁ ਰਾਜ ਕੇ ਭੋਗ
 ਕਿਸ ਕਾ ਮੁਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਰਾਜ ਲੀਜੈ

ॐ॥ ਕਿ ਕਟਿਬ ਕੇਲੋ ਕਸਖੁ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬੀਕੁਟਿ ਬਕੇਲੋ ਰਸ
 ਬ ਕਰਿਗਾ ਜਲੀ ਜੀਅ॥ ਸੋਇ ਹੁਸਰੀ ਕੁਟਿਬ ਕੇਲੋ
 ਕਜੁ ਪਬਿਖੇ ਜੋਧਾ ਆਇ ਇਸਾ ਬਿਤਭਏ॥ ਪ੍ਰਾਣੇ ਅ
 ਰਧਨੇ ਕੋਤਿ ਆਗ ਕਰਿ ਆਇ ਜੁਪਬਿਖੇ ਖੇਖੇ ਨੁਹਏ
 ਹੈ॥ ਸੋਇ ਹੁਕੇਲੋ ਕੇਲੋ॥ ਗੁਰੁ ਹੈ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਪੁਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਦਾਦਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਾਢੇਲੋ ਹੈ ਅਰੁ ਸੁਸੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪੈਤ੍ਰੇ ਹੈ ਅਰੁ ਸਾਲੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੁਟੁਮੁ ਹੈ॥ ਹੇਮ

ੴ

ਧਸੁਦਨਜੀ ਇਨਕੇ ਮਾਰ ਨੇ ਕੀ ਮਝੇ ਇਛਾ ਨਹੀ ॥ ਇ
 ਨਪਾਰਿ ਮਝਿ ਕੇ ਬਹੁਤ ਦਇਆ ਉਪਜੀ ॥ ਹੋਧਰਤੀ
 ਕੇ ਧਾਰਨ ਹਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਂ ਨਜੀ ॥ ਜੇਹਉ ਇਨ
 ਕੇ ਮਾਰ ਕਰਿ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕਾਰਾ ਜਪਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਨ ਮਾਰੇ
 ॥ ਭੂਮਕੇ ਰਾਜ ਕੀ ਕਿਤਨੀ ਕੁਝਾਤ ਹੈ ॥ ਹੋਜ ਨਾਰਦ ਨਜੀ
 ਪ੍ਰਿਤ ਰਾਸਵ ਕੇ ਪ੍ਰਿਤ ਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇਰ ਮਾਰੀ ਕਲਿ ਮਾਨ ਨ
 ਹੀ ॥ ਕਿ ਮਾਧਿ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਇਨਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ॥ ਹੋਜ

ਨਾਰਦ ਨਜੀਇਨ ਕੇ ਮਾਰਣੇ ਤੇ ਹਮ ਕਉ ਬਰਾ ਪਾਪੁਲਾ ॥੧॥
 ਗੋਗਾ ॥ ਜਦਿ ਪਇਹ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਹੈ ਤਉ ਭੀ ਨਹੀ ਮਾਰਣੇ
 ਜੋਗ ॥ ਹੇ ਪੁਰਜੀ ਇਹੁ ਸਰਹੀ ਪੂਜਾ ਮਰੁ ਰੇਟਾ ਜੋਗੀ ॥
 ਇਨ ਕੋ ਹੋ ਨ ਮਾਰੇਗਾ ॥ ਹੇ ਮਾਧਵ ਜੀ ਏ ਸਰਹੀ ਸ੍ਰਨ ਨਭ
 ਈ ਕੂਟਿ ਬੀ ਹੈ ਇਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਹਮ ਕੋ ਸੁਖ ਕਹਾਂ ॥ ਜਦਿ ਪ
 ਰਾਜ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਿ ਇਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਅੰਧੁ ਭਈ ਹੈ ॥ ਏਧਿ
 ਤਰਾਸਟ੍ਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇ ਕੁਛ ਕੁਲ ਕੇ ਨਾਸ ਕੀਏ ਤੇ ਦੋਖ

18
 ਉਪਜੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸਾਥ ਕਪਟੁ ਕੀਏ ਤੇ ਵੇਖ ਉਪਜੇ
 ਹੋ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਖੁ ਕਉ ਇਹੁ ਪ੍ਰਿਤ ਰਾਸ ਵਕੋ ਪ੍ਰਤ ਰਾਜ ਕੇਲੇ
 ਭਕਰਿ ਅੰਧੁ ਭਏਹੋ॥ ਏਹੁ ਤੇ ਨਹੀ ਸਮਝਿਤੇ ਸੇਕਿਅ
 ਇਨ ਕੀਨਿ ਆਈਹੁ ਭੀ ਨਹੀ ਸਮਝਤਾ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਕੁ
 ਲ ਕੇਨਾ ਸੁਕੀਏ ਪਾਪ ਉਪਜੇਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਪ ਕੇਹੁ ਭਲੀ
 ਭੁਭਜਾਂਦੇਹੋ॥ ਅਥ ਜੋ ਕੁਛ ਕੁਲ ਕੇਨਾ ਸੁਕੀਏ ਤੇ ਪਾ
 ਪ ਉਪਜੇਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਪੁ ਕੇ ਅਰੁ ਜਨ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਿ

ਕਹੈ॥ ਜੇ ਜਨਾਰਨ ਜੀ ਜਬ ਕੁਲ ਕਾ ਨਾਮ ਕੀਜੈ॥ ਤ
 ਥੋ ਜੇ ਕਛੁ ਕੁਲ ਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਪਰਮ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਭਇ
 ਆ॥ ਜਬ ਪਰਮ ਕਾ ਨਾਮ ਭਇਆ॥ ਤਬ ਸਾਰੇ ਕੁਲਾਦਿ
 ਖੇਅ ਪਰਮ ਆਇ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੀਆ॥ ਜਬ ਕੁਲਾਦਿ ਖੇਅ
 ਧਾਮ ਆਇਆ॥ ਤਬ ਕੁਲ ਕੀਆਂ ਇਸਤੀਆਂ ਦੁਰ
 ਚਾਰ ਦੁਹਈਆਂ॥ ਤਬ ਉਨ ਧੁਇਸਤੀਆਂ ਹੁਤੇ ਬਰ
 ਨਸੀਕਰ ਸੀਤ ਤ ਉਪਜਤੀ॥ ਬਰਨਸੀਕਰ ਕਹੀਐ

੧੮

ਪਗਏਪਰਕੋਤੇਸੀਤਤਉਪਜਤੀਹੈ॥ ਜਬਰਨਸੀਕੁਸੀ
 ਤਤਉਪਜੀ॥ ਤਬਤਿਸੁਸੀਤਤਕਾਪੀਭੂਮਰੁਜਲਾਪਿ
 ਰਹੁਕੋਪਹੁਰਲੇਤੇਗਹਿਆ॥ ਤਬਤਿਨਕੋਪਿਤਸੁਰ
 ਗਤੇਗਿਨ੍ਹਪਨ੍ਹਤੇਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਲਤੇਹੋਜਨਬੀਸੀਉ
 ਥਿਖੇਸੇਸਟਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਗਵਾਨਜੀ॥ ਜਿਨਕੁਲਕਾ
 ਨਾਸੁਕੀਆ॥ ਤਿਨਇਤਨੇਪਿਤ੍ਰੇਤੇਆਦਲੇਕਾਰਿਪਾਪ
 ਕੀਏ॥ ਸੇਇਤਨੇਪਾਪਕੁਲਕੇਨਾਸੁਕਰਨਹਾਰੇਕੇਮ

ਬੇਪਰੋਤੇ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਨ ਵਹੁ ਮਨੁ ਖਸਦਾ ਹੀ ਨਰਕ ਵਿ
 ਬੇਪਤਿ ਮਾਰੇ ਹੈ॥ ਨਿਇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਖੇ ਮੁਏ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀ ਆ ਹੈ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਪਛਤਾਵੈ ਹੈ॥ ਹਾਥ
 ਬਜਾਇ ਕਰਿ ਅਰੁ ਸਿਰੁ ਠੇਰ ਕਰਿ ਅਰੁ ਜਨ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਕਿ
 ਹਾਇ ਹਾਇ ਵੇਖੋ ਭਾਈ ਮੁਏ ਕੈ ਸੇ ਪਾਪੁ ਕਉ ਦਮਕੀ
 ਆਥਾ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਲੋਭ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਆਪ ਦੇ ਕੁ
 ਲ ਕਾਨਾ ਸੁਕਰ ਦੇ ਲਾਗਾਥਾ॥ ਅਬੋਹੈ ਹਾਥ ਬਿਖੇ

੧੮

ਸਸਤ੍ਰਨਾਪਕੇਨ੍ਹਗਾ॥ ਅਰੁਹੋਇਨਕੇਸਨਮੁਖਨਹੋਵੁ
 ਗਾ॥ ਅਰੁਇਹਮੁਇਕੋਮਾਰਜਾਹਿਗੋਇਸਤੋਮੇਰੀਕਲਿ
 ਅੰਲਹੋਇਗੀ॥ ਸੀਜਯੋਵਾਚ॥ ਸੀਜੈਗਾਜਾਧ੍ਰਿਤਗ
 ਸਵਕੇਕਹੋਹੈ॥ ਕਿਹੋਗਾਜਾਜੀਅਰਜਨਇਹਬਚਨੁ
 ਕਹਿਕਰਿਧਨਖੁਅਰੁਬੰਦਹਾਥੁਤੇਡਾਰਦੀਆ॥ ਅਰੁ
 ਸੋਕਕੇਸਮੰਦ੍ਰਬਿਖੇਮਗਨੁਹੋਇਕਰਿਮੁਰਛਾਕੋਪਾ
 ਇਕਰਿਗਿਨੁਪਣਿਆ॥ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਭਗਵਤ

ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤੁ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਿਅਾ ਯੋਗਸਾ
 ਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ਅਰਜਨਵਿਸ਼
 ਵਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮੋਧਿਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰਪਣੰ
 ॥ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਮਾਪਤਿ ॥ ॥ ਆਗੇ ਗੀਤਾ ਕਾਨ੍ਧੂਸ
 ਰਾਧਿਅਓਚਲਿਅਾ ॥ ਸੰਜਯੋਭਾਚ ਸੰਜੋਗਜਾਪ੍ਰਿਤਰ
 ਸਟ੍ਰਕੋਕਹੈ ॥ ਕਿਹੇਗਜਾਜੀਐ ਸੀਟਾਇਆ ਕਰਿਭੁ
 ਰਿਅਾਜੇਹੈ ਅਰਜਨ ॥ ਅਰੁ ਅਸੁਪਤਿ ਕਰਿਪੂਰਨ

੨੦

੦

੦

ਹੈਨੇੜਸੁਕੇ॥ ਰੁਦਨਕਰੇ॥ ਅੰਮੇਧਿਖਾਦਬਿਖਿਖਿ
 ਆਕੁਲਥੇਸੁਰਤਜੁਪੈਅਰਜਨਤਿਸਕੋਮਧਸੁਦਨ
 ਜੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀਬੋਲਤਭੁਏ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਨੇ
 ਵਾਚਾ॥॥ ਅਰਜਨਕੀਬੇਨਤੀਸੁਫਕਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
 ਭਗਵਾਂਨਜੀਅਰਜਨਕੋਕਹੇ॥ ਕਿਹੇਅਰਜਨਅੰਮੇ
 ਧਿਖਨੀਜੁਪਕੀਠਉਨੁਭੁਏਕੋਇਹੁਦੁਖਕਹਾਂਤੇਆ
 ਦਿਪ੍ਰਾਪਤਿਭਾਇਆ॥ ਇਹੁਨੀਚੋਕੀਜੈਸੀਬ੍ਰਾਹਮਣ

ਇਕੋ ਨਚਾਰੀ ਮੈ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਤੇ ਸੁਰਗ ਭੀ ਨ ਪਾਈ ਮੈ॥
 ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਬਿਖੇ ਕੀਰਤ ਭੀ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ਤੀ॥ ਅਕੁ ਹੋ ਅ
 ਰਜਨ ਏਹੁ ਨ ਫਿ ਸਕੇ ਕੀਜੈ ਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਤੁਝਿ ਕੋ ਨਚਾਰੀ
 ਮੈ॥ ਅਰੁ ਤੂ ਤਤ ਕੀ ਬਾਤ ਸਮਝਿ ਤਾਰੀ ਨਹੀ॥ ਹੋ ਪਰੰਤ
 ਪ ਅਰਜਨ ਏਹੁ ਰਿਦੇ ਕੀ ਨੀਚ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਓ
 ਠਿਖਣਾ ਹੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੇ ਏ
 ਹੁ ਬਚ ਨੁਸੁਲ ਕਰਿ ਅਰਜਨ ਬੋਲਤ ਭਾਇਆ॥ ਅਰ

ਜਨੇਵਾਰ॥ ਹੇਮਧਰੁ ਦਨਜੀ ਹੇਮੇਰੇ ਸਖਾਜੀ ਹਿਸਤਨਾਸ
 ਨਜੀ॥ ਭੀਖਮ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਚਾਰਜਾਏ ਹੋਤੋ ਪੂਜਾ ਜੇਗਾ ਹੈ॥
 ਇਨਕੀ ਪੂਜਾ ਕੀਜੈ॥ ਅਰੁ ਕਛੁ ਭਲੀ ਦਸਤੁ ਇਨਕੇ ਅ
 ਗੈ ਭੇਟ ਰਾਖੀਐ॥ ਸੋਇ ਨ ਕੋ ਬਾਂਟੇ ਕਾ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਿਸ ਭਾਂ
 ਤ ਕੀਜੈ॥ ਇਹੋ ਤੋ ਗੁਰ ਬਠੇ ਮਹਾਂ ਨਭਾਵ ਹੈ॥ ਇਨਕੇ ਮਾਰੇ
 ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਕਲਿਆਨ ਕਹਾਂ ਹੈ॥ ਇਨ੍ਹੀ ਅਹੁ ਕੇ ਸੁਖ ਭੋਗੇ
 ਕੇ ਜਮਿ ਤਇਨ ਕਾ ਨਾਸੁ ਕਰੀਐ॥ ਤਉ ਇਨਕੇ ਮਾਰ ਕਰਿ

ਦਿਨ ਕੇ ਰੂਪ ਸਾਥਿ ਲਾਪੇਟੇ ਹੂਏ ਰਾਜ ਕੇ ਭੋਗ ਭੋਗੀਐ ॥
 ਅਰੁ ਜੀਇ ਪੁਥਾਤ ਭੀ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ਜਾਤੀ ॥
 ਜੇ ਸਰਬ ਥਾਹ ਮਾਰੀ ਜੀਤਹੋਇ ਰੀ ॥ ਕਿ ਮਾਜਾਣੀ
 ਐ ਜੇ ਹਮਾਰੀ ਜੀਤਹੋਇ ਕਿਉ ਨ ਕੀਜੀਤਹੋਇ ॥ ਪਰਿ
 ਹੋਇ ਪੁਥਾਤ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜੇ ਹਮਾਰੇ ਸਨਮੁਖ
 ਪ੍ਰਿਤ ਰਾਸ ਟੁਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਖੜੇ ॥ ਸੋ ਦਿਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਹਮ
 ਰਾਜੀ ਵਨਾ ਭਲਾ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਮੇਜੇ ਮੁਝ ਕੇ ਕ

੨੨

ਹਿਆ॥ ਕਿਨੀਰੁ ਬੁਧਿ ਬਿਖੇਮਾਤਿ ਪਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਜੋ ਜੀ
 ਹੋਨੀਰੁ ਬੁਧਿ ਕੋ ਪਾਪ ਕੋ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਹਉਧ
 ਰਮ ਅਧਮ ਕੋ ਭੀ ਨਹੀ ਸਮਝੁਤਾ॥ ਐਸਾ ਮੁਹਣੁ
 ਮਾਤਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੋ॥ ਜੋ ਧਰਮ ਮੁਝ ਕੋ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਇ
 ॥ ਅਰੁ ਅਧਰਮ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਹੋਪੁ ਭਜੀ ਹਉ ਸਾਧ
 ਹੋਇ ਕਾਰਿ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਹ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰਿ ਭਮਾਰੀ ਸ
 ਰਣੁ ਆਇਆ ਹੋ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣਾ ਨਹੀ

॥ ਸੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਧਾਤੁ ਮੁਇ ਕੋ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਜੀ ਅੰਧੇ ਸੋ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਅੰਧਾਇ ਫ੍ਰੀ ਆਸੁ ਕਰ ਗਈ ਅੰਧਾ
 ਹੈ ॥ ਸੋ ਧਾਤੁ ਹਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮੇਰੀ ਜਿ
 ਕ ਦੂਰ ਹੋਇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਸਤ ਕੋ ਮਾਰ ਕਰਿ ਨਹਿ ਕੀਟ
 ਕ ਸਾਗੀ ਭੁਮ ਕਾਰਾਜ ॥ ਅਰੁ ਦੇਵ ਏ ਕੁਜੈ ਹੋ ਸੁਰਗ
 ਕਾਰਾਜ ਪਾਉ ॥ ਇਨ ਕੋ ਮਾਰ ਕਰਿ ਤਉ ਭੀ ਮੇਰਾ ਸੇਕ
 ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਅਰੁ ਇਨ ਕੋ ਨ ਮਾਰੇਗਾ ॥ ਭੁਮ ਕੇ ਰਾਜ ਕੀ

੨੨

ਕਿਤਨੀ ਇਕੁ ਬਾਤ ਹੈ॥ ਸੀਜ ਯੋਵਾਚਾ॥ ਸੀਜੈ ਰਾਜਾਧਿ
 ਤਰਾਸਟੋ ਕੇ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਕਿਹੋ ਰਾਜਾਜੀ ਇਹੁ ਬਾਤ ਰਿਖੀ ਕੇਸ
 ਨੁ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਗਵੰਤ ਜੀ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਕੇ ਸਜੁ ਹੈ
 ਅਰਜਨ ਸੇਕਹਿ ਤਭਾਇਆ॥ ਕਿਹੋ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਹਉ
 ਜੁਪਇਨ ਸਾਧ ਕਿਸੀ ਭਾਂਤ ਨ ਕਰੇਗਾ॥ ਇਹੁ ਬਾਤ ਅ
 ਰਜਨ ਕਹਿ ਕਾਰਿ ਚੁਪ ਕਰਿ ਗਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਧਿ
 ਖੇਪਾ ਪਤਿ ਜੁ ਹੈ ਅਰਜਨ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਜੈ ਹੈ

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਸੋ ਹਸ ਕਰਿ ਕਹਿ ਤ ਭਏ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਨ ਦੇਵਾ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਨੁ ਬਧੇ ਕੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ॥ ਸੋ
 ਜਿ ਸੁਵਸਤ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
 ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਮਾਰੇ ਨੇ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਤੁਝੈ ਕ
 ਰੀ ਹੈ ॥ ਸੇ ਤੋ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਮਾਰੇ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ॥ ਕਿ ਆਇਹੁ ਅਬ
 ਹੀ ਭਿਖੁ ਜੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਹੀ ਹੈ ॥ ਨਾਪੀ ਛੁਗੁ ਥੇ ॥ ਅਰੁ
 ਅਬ ਭੀ ਹੈ ॥ ਆਗੇ ਭੀ ਹੋਇਗੇ ॥ ਇਹੁ ਜੇ ਬੋਲਾ ਫਹਾਰ

ਆਤਮਾਗਮ ਹੈ॥ ਸੋ ਅਥਨਾਸੀ॥ ਅਰੁ ਨੇਹ ਕੀਜੋ
 ਸੇਤੀਨ ਅਥਨਾਸੀ॥ ਬਾਲਕ ਜੋ ਬਨ ਬਿਪ॥ ਤੈਸੀ
 ਰੋਥੀ ਅਥਨਾਸੀ॥ ਨੇਹ ਕਾਮਰੁਣਾ ਹੈ॥ ਇਹੋ ਤੇ ਨੇਹ ਕਾਧ
 ਗਮ ਹੈ॥ ਸੋ ਬਥੇ ਕੀ ਪੁਰਖ ਆਤਮਾ ਕੋ ਅਥਨਾਸੀ ਜਾ
 ਲੁਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨੇਹ ਕਾਮਰੁਣਾ ਧਰਮ ਹੈ॥ ਇਹਨਾ ਲੁ
 ਕਰਿ ਬਿਪਵੰਨ ਪੀਰਜੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਸੋ ਕਨਹੀ ਕਰਤੇ॥
 ਹੋ ਕੀਤੀ ਕੇ ਪੁਤ ਅਰਜਨ ਦੇਹੁ ਤੁਝ ਕੋ ਇਨ੍ਹੀ ਉਕਾਰਿ॥

ਮਾਨਪ੍ਰਾਪਤਿਭਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਇਹੁਗਿਆਨਸੁਖਦੁਖ
 ਸੀਤਓਸਕਾਣਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਇਹੁਸੁਖਦੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਭੀ
 ਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਸਿਟਭੀਜਾਤਾਹੈ॥ ਅੰਤਵੀਤਹੈ॥ ਹੇਅਰੁ
 ਜਨਾਇਨਕੋਤੈਸਹਿਰਹੁ॥ ਹੇਸੇਸਾਅਰਜਨਜਿਸੁਪ੍ਰ
 ਰਖਕੇਇਵੀਓਕੇਸੁਖਦੁਖਆਪਣੀਨਿਛੁਲਤਾ
 ਈਤੇਚਲਾਇਨਸਕਹਿ॥ ਤਿਨਹੀਪੁਰਖੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪੰ
 ਨਕੀਆ॥ ਅਰੁਸੇਈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਅ॥ ਹੇਅਰਜਨਾਇ

੨੫

੦

ਜੀਯੋਸਮਸਤਸਭਨੇਹੋਬਿਖੇਆਤਮਾਧਿਆਪਿਆ
 ਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਵੈਅਧਿਨਾਸੀਜਾਂਲ॥ ਸੋਇਹੁਕਿਸੀਕੇਕ
 ਹੋਮਾਰਿਅਨਹੀਜਾਤ॥ ਅਰੁਇਹੁਦੇਹਅੰਤਵੰਤਹੈ॥
 ਅਰੁਆਤਮਾਨਿਤਹੀ॥ ਬਹੁਣਿਆਤਮਾਕੈਸਾਹੈ॥
 ਨਿਰਾਹਾਰਹੈ॥ ਕਿਛੁਖਾਤਾਪੀਤਾਭੀਨਹੀ॥ ਅਰੁਇਸ
 ਆਤਮਾਕੀਮਿਜਾਦਾਭੀਨਹੀ॥ ਜੋਕਿਤਨਾਕਹੈ॥ ਅੰ
 ਤਵੰਤਇਹੁਦੇਹੈ॥ ਬਥੇਕੀਪੁਰਖਅਧਿਨਾਸੀਆਤ

ਮਾਰਾਮਸਮਝੁਤੈ॥ ਇਹੁਬਿਧਜੁਪਸੀਰਹੁ॥ ਜੇਸਮਝੈ
 ਮੇਕੋਨਮਾਰਿਆ॥ ਮੇਕਿਨਹੁਤਕੀਆ॥ ਇਹੁਦੇਨੇਬਿਧੀ
 ਅਚੇਤੈ॥ ਤਤਰਿਆਨਨਹੀਜ਼ੀਨਿਆ॥ ਤਿਸਕਾਰਲ
 ਤੇਹੇਅਰੁਜਨਜੁਪਕਾਰਿ॥ ਜੋਕੋਈਕਹੇਅਮਕੇਹਉਮ
 ਰਿਆ॥ ਸੇਵਹੁਮੇਨੇਹਤਕੀਆ॥ ਸੇਵਹੁਦੇਨੇਹੀਕੁਛ
 ਨਹੀਸਮਝੁਤੈ॥ ਨਕੋਈਮੁਆਨਕਿਨਹੀਮਾਰਿਆ॥
 ਆਤਮਾਕੈਸਾਹੈ॥ ਕਬਹੂੰਜਨਮਤਾਨਯੰ॥ ਕਬਹੂੰਮਰਤ

੨੬

ਨਹੀ॥ ਅਗੁਇਹੁਭੀਨਹੀਨੁਕਬਹੂਹੋਤਾਹੈ॥ ਕਿਕਬਹੂਨ
 ਹੀਹੋਤਾ॥ ਆਤਮਾਕੈਸਾਹੈ॥ ਅਜਪੈਜਨਮਤੇਰਹਿ
 ਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਤਅਥਿਨਾਸੀਪੈ॥ ਅਰੁਸਦਸਤਪੁਰਾ
 ਤਨਹੈ॥ ਅਗੁਇਹੁਕਿਸੀਕੇਕਹੇਮਾਰਿਆਨਹੀਜਾਤ
 ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਜਨਮਤੇਭੀਹੈ॥ ਅਰੁਮਰਤੇਭੀਹੈ॥ ਤਿ
 ਸਕਾਮਰਣਾਪਰਮਹੀਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਜਿਨਮੇਸਾ
 ਅਥਿਨਾਸੀਆਤਮਾਪਹਿਚਾਨਿਆਹੈ॥ ਜੇਪੁਰਖਾਕਿ

ਸਕੇ ਕਹੇ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਝੇ ਆਰਿਅ ॥ ਕਿਅ ਮਕੇ ਹਥਿ ਮਾਰਿ
ਅ ॥ ਅਰੁ ਦੇਹ ਅਰੁ ਮਾਤ ਮਾ ਕਾ ਸੀ ਜੇ ਗਏ ਕਠਾ ਹੋਵ
ਣਾ ਕਿਸ ਭਾਂਤ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰਾਤਨ ਬਸਤ ਉਤ
ਰਿਅ ॥ ਅਰੁ ਨਾਇਆ ਪੁਰਿ ਰਿਅ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਅਤ
ਮਾ ਪੁਰਤਨ ਦੇਹ ਕੋ ਭਾਰ ਕੋ ਰਿਨਾਇਆ ਦੇਹ ਲੋਤਾਇ
ਰਤਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਕੁ ਕੇਸਾ ਹੈ ॥ ਆਤਮਾ ਸਜੜੇ ਕਰਿ ਕਾਟਿ
ਆਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਅਗਨ ਦਿਖੇ ਜਲ ਤਾਨਹੀ

ਅਰੁਪਵਨਕਰਿਸੇਖਤਾਭੀਨਹੀ॥ ਅਤਮਾਮਛੇਦਹੈ॥
 ਕਾਟਦੇਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ ਅਰੁਜਲਦੇਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ ਅਰੁਰੂਬਨੇ
 ਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ ਅਰੁਸੇਖਦੇਤੇਰਹਿਤਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਤਮਬੰਨਾਸ
 ਹੈ॥ ਸਰਬਵਿਆਪੀਹੈ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਦੇਹੈਕੋਬੀਭਰਹਿਅੰ॥
 ਹੈ॥ ਇਸਤੇਅਥਾਵੁਕਹੀਐ॥ ਅਰੁਨਿਹਚਲਾਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਸਨਾਤਨਪੁਰਾਤਨਹੈ॥ ਬਹੁਕੁਸਾਹੈਅਤਮਾ॥ ਅਬਯਕ
 ਤਹੈ॥ ਕਿਨੁਦੇਖੀਆਨਹੀ॥ ਅਰੁਅਚਿੰਤਹੈਚਿਤਾਵਿਅੰ॥

ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ॥ ਬਹੁ ਕੁ ਸਾਹਿ ਕਿਛੁ ਕਾਰਜ ਕਿਰਤ ਭੀ ਨ ਹੀ ਕ
 ਰਤਾ ॥ ਐਸਾ ਕਹੀ ਐਹੈ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਜਿਸ ਐਸਾ ਅਤ
 ਮਾਪਹਿ ਚਾਨਿਆਹੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕੀ ਚਿਤਾ ਕਰੈ ॥ ਆਤਮਾ ਤੋ
 ਐਸਾਹੈ ਜੈਸਾ ਮੁਢੇ ਕਹਿਆਹੈ ॥ ਹੇ ਮਹਾਬਾਹਿ ਜੇ ਭੂ ਅਤ
 ਮਾ ਕੋ ਐਸਾ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਨਿਤ ਮਰਤਾ ਅਰਜਨ ਮਤਾ ਜਾ
 ਲੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਚਿਤਾ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨ ਹੀ ਕਰਨੀ ਆਈ ॥ ਜਿ
 ਕੇ ਈ ਜਨਮਿਆਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਸੁਤਹੈ ॥ ਅਰੁ

੨੮

ਜਿਕੋਈ ਮਰੇ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਜਨਮ ਹੈ ॥ ਇਸ ਭਾਂਤ
 ਸਮਝਿ ਕਰਿ ਭੀ ਕਿਸੀ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰਣੀ ਆਈ ॥ ਅ
 ਧਮੋ ਰਭਾਂਤ ਸੁਦ ॥ ਦੇਸ ਭਰੀ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਰੀਰ ਧਾਰੀ ਇ
 ਨ ਕੀ ਆਨ ਜਾਣੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਜੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾਂ ਜਾਏਗੇ ॥ ਅਰੁ ਬੀਚਰੀ ਦੇਖੀ ਅਲਭਾਗੇ ਹੈ
 ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਆਇ ਨ ਜਾਣੀ ਜਾਇ ਜੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ਥੇ ॥ ਅ
 ਰੁ ਅੰਤ ਭੀ ਨ ਜਾਣੀ ਆ ਜਾਇ ਜੁ ਕਹਾਂ ਗਏ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਚਿੰ

ਤਾਕਿਆਕੀਜੈ॥ ਇਸਭਾਂਤਭੀਕਿਸੀਕੀਚਿਤਾਨਹੀਕਰਨ
 ਆਈ॥ ਅਬਾਮਉਰਭਾਂਤਸੁਲ॥ ਜੇਇਸਬੇਲਾਦਹਾਰੇ
 ਆਤਮਾਕੋਦੇਖਿਆਚਾਹੈ॥ ਸੁਅਸਚਰਜਹੀਕਰਿਕੇ
 ਅਰੁਜਿਸੁਲੈਸੁਅਸਚਰਜਕੁਰਿਸੁਲੈ॥ ਅਰੁਅਸਚ
 ਜਕਹੀਐਜਿਸਕਾਕਯੁਨਿਭਲੈ॥ ਕੀਸਮਝਿਜਾਇ॥
 ਜਿਇਹੁਕਿਆਹੈ॥ ਸੁਜਿਸਕਾਨੇਹਬਿਖੇਰਚਿਤੇਹੀਮਰ
 ਮਨਜਾਣੀਐਜੁਕਿਆਹੈ॥ ਇਸਭਾਂਤਭੀਕਿਸੀਕੀ

ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰ ਲੀਆਈ॥ ਪਰਏ ਕੁਥਾਤ ਆਤਮਾ ਕੀ
 ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਜਾ ਲੀਐ॥ ਕਿਏ ਹੁ ਅਥਨਾ ਸੀ॥ ਤਿਸ ਕ
 ਰਫਤੇ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤੇ ਕਿਸੀ ਭੁਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਮ
 ਤਿ ਕਰਿਹਿ॥ ਤੂੰ ਖੜੀ ਹੋ ਸੀ ਗ੍ਰਾਮ ਕਰ ਲਾਭੇ ਰਾਧਰਮ ਹੈ
 ॥ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਤੇ ਮਤ ਚਲਾਹਿ॥ ਐਸੇ ਜੁ ਧਰਮ
 ਕਾ ਲਿਆਨ ਖੜੀ ਅਹੁ ਕੜ ਲਿਭਹੈ॥ ਆਪਣੀ ਇਛੁ
 ਕਰਿਏ ਸਰੁ ਹੀ ਜੋ ਧਾਅਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਰ

ਗਕੇਵੁਆਰੇਇਨੋਕੋਓਪਨੇਪਨੇਹੈ॥ ਏਮਰਜਨਇਸ
 ਜਪਕੇ॥ ਮਾਰਗਕਰਿਸਖੇਨਹੀਸ੍ਵਰਗਾਵਿਖੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿਹੋਵੈਗੇ॥ ਅਰੁਜੇਤੂੰਏਹੁਪਰਮਕਾਸੀਰਾਮਨਕਰੈਗਾ॥
 ਤਉਤੇਰਾਧਰਮਭੀਜਾਇਗਾ॥ ਅਰੁਤੇਰੀਕੀਰਤਭੀਜ
 ਇਗੀ॥ ਤੂੰਆਪਣੇਧਰਮਅਰੁਕੀਰਤਕੋਡਾਰਕਰਿਪਾ
 ਪਵਿਖੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਗਾ॥ ਜੇਲੋਕਤੇਰੀਅਵਿਨਾਸੀਕ
 ਰਤਕਰੇਹੈ॥ ਸੋਈਲੋਕਤੇਰੀਨਿਵਾਕਰਿਹਿਗੇ॥ ਕਿਆਰੁ

ਜਨਕਛੁਨਹੀ ਬਛੁਨਹੀ ਨਹੈ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਕੀ ਲੋਕ ਗੁਬ
 ਖੋਨਿ ਨ ਛਲੀ॥ ਤਿਸੁ ਕੋ ਜੀਵਨੇ ਤੇ ਮਰਣੁ ਕੁਲਾਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਜੋਯਾ ਤੇ ਰੇਤੁ ਰੁਤੁ ਬੇ॥ ਅਰੁ ਤੁਝ ਕੋ ਮਹਾਰਾਈ ਕਰਿ
 ਮਾਨ ਤੇ ਬੇ॥ ਸੋਈ ਤੁਝ ਕੋ ਕਹੇਗੇ॥ ਅਰੁ ਜਨਕਛੁਨਹੀ ਬ
 ਛੁਨਹੀ ਨਹੈ॥ ਜੋ ਤੁਝ ਕੋ ਬਰਨ ਕਹੇਗੇ॥ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਸ਼ਮ ਕੀ ਸ੍ਰਿ
 ਨਾ ਕਰਾਹਿਗੇ॥ ਇਸ ਤੇ ਔਰ ਓਪ੍ਰੰਤ ਬਡਾ ਦੁਖ ਕੋ ਨਹੈ
 ਗਾ॥ ਅਰੁ ਜੁਤੁ ਸੰਗਾ ਮਦਿਖੈ ਸਰੀਰ ਛਾਡੇਗਾ॥ ਤਉ ਸੁ

੨੧
ਰਗਵਿਖੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਗਾ॥ ਅਰੁਜੇਜੀਤਹਿਗਤੁ
ਭ੍ਰਮਕੇਰਾਜਸੁਖਭੋਗਹਿਗਾ॥ ਤਿਸਕਾਰਲੁਤੇਹੋਕ੍ਰਿਤੀਕੇ
ਪ੍ਰੰਤੁਓਠਖਨ੍ਹਾਹੋ॥ ਜੁਧਕੋਨਿਸਚੈਕਰਿ॥ ਸੁਖਅਰੁਦੁਖ
ਏਕਸਮਾਨਜਾਨਕਾਰਿ॥ ਲਾਭਅਰੁਹਾਨਏਕਸਮਾਨਜ
ਨਕਾਰਿ॥ ਜੀਤਅਰੁਹਾਰਏਕਸਮਾਨਜਾਨਕਾਰਿ॥ ਇਸ
ਭਾਂਤਜੁਪਕਰ॥ ਤਉਤ੍ਰਸ੍ਟ੍ਰਕੋਕਛਪਾਪਨਲਾਗੇਗਾ॥
ਹੇਅਰਜਨਾਇਹੁਤ੍ਰਸ੍ਟ੍ਰਕੋਮਸ੍ਰਸਾਂਖਸਾਸਤ੍ਰਕਾਮਾਤਿਉਪ੍ਰ

ਗੁਨਕਾਰਿਅ॥ ਅਬਬੁਧਿਜੇਗਸੁਣ ਸੋਕੋਸਾਬੁਧਕੋਗ
 ਕਹੋਰੋ॥ ਤਿਸਕੋਸਮਾਇਕਰਿਜਨਮ ਮਰਨਕੇਬੰਧਨਕੋਕ
 ਟਰਾਰਹਿਗਾ॥ ਅਰੁਮੁਕਤਿਹੋਇਗਾ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਯੀਤੋਮੇਰੀ
 ਬੁਧਸੁਣ॥ ਜੇਹਉਆਪਿਨੇਭਗਤਸਾਥਕੈਸਾਰੋ॥ ਜੇਮੇ
 ਰਾਭਗਤਮੇਰੀਸੇਵਾਪੁਜਾਭਗਤਸਿਮਰਨਭੂਲਾਭੂਲਾ
 ਕਰੈ॥ ਆਗੇਕੀਪਾਛੈਅਰੁਪੀਛੇਕੀਆਗੇਤਉਤਿਸਕੋ
 ਪਾਪਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਹਉਕਿਆਕਰਮਾਨੇਹੋ॥ ਕਿਮੇਰਾਭਗ

ਤਮੇਰੇਪ੍ਰੇਮਕਰਿਮੇਰੇਸਾਧਮਗਨਹੁਆਏ॥ ਤਿਸਕੋਸੁਰਤਿ
 ਭੁਲਗਈਏ॥ ਤਿਸਕਾਜਾਖੀਜੈਸੇਸ਼ੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀ
 ਭੀਲਲੀਕੇਪ੍ਰੇਮਿਕੇਸਮਰਪੇਜੁਠੇਥੇਰਭੋਜਨਕੀਏਏ॥
 ਅਰੁਹੇਅਰਜਨਮੇਰੀਭੁਗਤਦੇਖਲੇਮੈਥੋਢੀਏ॥ ਕਿ
 ਆਥੋਢੀਕਿਏਕਤੁਲਸੀਜਿਲਾਅਥਵਾਪੁਰਪਮਾਤ੍ਰਮੁ
 ਸੁਕੋਸਮੁਖਿਅ॥ ਅਥਵਾਮੁਖਿਕੋਨਿਮਸਕਾਰਕੀਅ॥ ਅ
 ਥਵਾਏਵਾਰਨਾਮਲੀਅ॥ ਸੁਏਹੁਦੇਖਲੇਕੋਥੋਢੀਏ॥

ਪਗਇਨਕਾਠਲੁਬਠਾਪੈ॥ ਕਿਮਾਠਲੁਪੈ॥ ਜਨਮਮਰ
 ਨਕੇਦਖਕੋਕਾਟਕਰਿਅਬਨਾਸੀਪਦਵਿਖੇਲੋਪਾਪਤਿਕ
 ਰੇਖੇ॥ ਇਹੁਤੀਮੁਏਨੁਭਗਤੇਸਾਥਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਹੈਸੁਕਹੀ॥
 ਅਰੁਆਪਦੀਭੁਗਤਕਾਠਲਭੀਕਰਿਅਮਾ॥ ਅਬ
 ਜੈਸੀਮੁਸੁਸਾਥਮੇਰੇਭਗਤੇਕੀਬੁਧਪੈ॥ ਸੇਸੁਣ॥ ਮੇ
 ਰੇਭਗਤੇਕੀਕੇਵਲਾਏਕਮੇਰੇਰਨਕਮਲੋਕੀਸੇਵ
 ਹੀਸਾਥਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਮੁਸੁਥਿਨਾਮੁਰਿਗਕਿਸੀਨੁਸਰੇਕੋ

॥ ਮਾਨਤੋਨਹੀ ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਨਾਮਾਬਿਨਾਨਾਕਛਕਹਿਤੇ ॥
 ॥ ਨਾਸੁਨਤੋਪੈ ॥ ਕੇਵਲਾਏਕਮੇਰੇਹੀਚਰਨਕਮਲੋਸਾ
 ਬਿਤਿਨਕਾਵਿਛੁਨਿਹਚਾਪੈ ॥ ਅਰੁਜਿਨਕਾਨਿਹ
 ਚਾਮੇਰੇਸਾਬਨਾਹੀਤਿਨਕੀਬਾਤਸੁਣ ॥ ਤਿਨਕੀਮ
 ਤਿਅਨੇਕਉਛੁਕੈਕੁਮੀਠਿਰੇ ॥ ਜਿਸਓਛੁਕਿਨ
 ਲਗਾਈਤਿਸੀਉਛੁਲਾਰੇ ॥ ਬਹੁਛੁਕੈਸੇ ॥ ਜਿ
 ਨਕਾਨਿਹਚਾਮੇਰੇਸਾਬਨਾਹੀ ॥ ਮੀਰੀਮੀਰੀਬਾਣੀ

੨੨

ਕਰਸਲੋਕਪਣਕਰਿਲੋਕਪੁਕੋਅਉਰਦੇਵਤਾਕੀ
 ਭਗਤਉਪਦੇਸਕਰੇਏ ਅਰੁਏਅੰਧਮੂਰਖਅਰੁਅ ०
 ਪਕੋਪੰਡਤਕਹਾਵੈਏ ਅਰੁਏਅਰੁਜਨਬੇਦਕੇਬ
 ਚਨਹੁਕਰਆਪਭੀਮੋਹੇਹੁਏਏ ਅਰੁਅਉਰਲੋਕਪੁ
 ਕੋਭੀਮੋਹਤੇਏ ਬਹੁਨਕੈਸੇਏ ਇਨ੍ਹੀਉਕੋਭੋਗਪੁ
 ਬਿਖੈਏਕਾਮਨਾਜਿਨਕੀ ਅਰੁਤਿਨਹੁਸੁਰਗਾਹੀਪ
 ਰਮਪਣਕਰਿਸਮਾਇਆਏ ਸੋਸੁਰਗਜਾਇਕ

ਰਿਗਿਨਪਨੁ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇਵਹੁ ਅਨਿਸਰ ਕਬੁ ਪੀਜਿਨ
 ਕਾਨਿਹੁ ਨਾ ਮੁਖੁ ਸਾਬਨਾਹੀ ॥ ਸੇਕਰਮ ਸੇਈ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥
 ਜਿਨ ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ ਬਾਰੀ ਬਾਰ ਸੀਸਾਰ ਬਿਖੇ ਜਨਮ ਮਰਨ
 ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਕਰਮ ਭੀ ਸੇਈ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕੀਏ ਕ
 ਸਟ ਬਹੁਤ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਫਲਾਤਿ ਸਕਰਮ ਕਾਤੁ ਛੁਬ
 ਨਾਹੀ ਜਾਨਲਾ ॥ ਸੁਰਗ ਗਏ ਬਹੁ ਨਾਗਿਨ ਪਨੇ ॥
 ਐਸੇ ਜੋ ਬਧੀਨੇ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਕਾਮਨਾਇ ਝੀਅਹੁ

ਕੇਭੋਗਾਹੁ ਦਿਖੈ ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਦਿਖੈ ਆਪਨੀ ਪ੍ਰਭਤਾ
 ਨਾਹ ਤੇ ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਬਾਤ ਕਰਿ ਅੰਧ ਭਈ ਜੇ ਬੁਧਿ ਜਿਨ ਕੀ
 ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧ ਕਾ ਨਿਹਚਾ ਮੇਰੇ ਦਿਖੈ ਲਾਗਤਾ ਨਹੀ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਬਿਖੈ ਨਿਹਚਾ ਲਾਗੇ ਬਿਨਾ ਪਰਮ ਸੁਖ ਜੁਹੈ ਸਮਾਪ
 ਰਮ ਕਲਿਆਨ ਸੁਕ ਬਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਬੇਨ
 ਕਾ ਬਿਤਾਂਤ ਸੁਣ ॥ ਬੇਨਤ ਕੀ ਬੁਧਿ ਗ੍ਰੀਤੀ ਨੇਹੀ ਗੁਣ
 ਬਿਖੈ ॥ ਤੂੰ ਇਨ੍ਹੇ ਤੀਨੇ ਗੁਣ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਜਹਾਨ

ਸੀਤੋਹਿਨਉਸਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਨਾਜਿਸਕੋਜਨਮਮਰ
 ਨਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਤਹੈਸਤਿਸ੍ਵਰੂਪਹੈ॥ ਐਸਾਜੁਹੈਆ
 ਤਮਾਤ੍ਰਿਤਿਸਸਾਬਜੁੜ॥ ਆਤਮਸੁਖਅਰੁਇਨ੍ਹੀ
 ਅਹੁਕਾਸੁਖਤਿਨਬਿਖੈਬਾਡਾਭੇਟਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਦਿ
 ਸੁੰਤਸੁਣ॥ ਜੈਸੈਜਲਕੇਪਾਂੜਕੁਆਤਲਾਉਟੋਰ
 ਇਨਬਿਖੈਏਕਹੀਏਕਕਾਰਜਾਸਿਧਹੋਇ॥ ਜੇਕੁਏਪ
 ਰਜਾਏਤਉਜਤਨਕਰਿਜਲਕਾਢੀਐ॥ ਤਬਜ

ਲਪਾਨਕੀਜੇ॥ ਪਰਭੁਲੀਭਾਂਤਕੂਪਾਦਿਖੋਇਸਨਾਨ
 ਹੋਇ॥ ਅਰੁਬਸਤ੍ਰਭੀਧੋਇਨਜਾਇ॥ ਅਰੁਜੇਤਲਾਓ
 ਟੋਭੇਪਰਿਜਾਇਤਬਤਹਾਜਲਾਪੀਵਲੇਕਾਨਹੀਇ
 ਸਨਾਨਬਸਤ੍ਰਧੋਇਜਾਇ॥ ਅਰੁਜਬਮਹਾਂਪ੍ਰਲੋਕੇ
 ਜਲਾਬਿਖੇਜਾਇਜਹਾਂਸਾਤੇਹੀਸੀਮੁੰਦਾਏਕੋਹੋਇਜ
 ਤੇਹੋ॥ ਐਸੇਅਨੀਤਜਲਾਬਿਖੇਭੁਲੀਭਾਂਤਇਸਨਾਨ
 ਭੀਹੋਇ॥ ਜਲਪਾਨਭੀਹੋਇਅਰੁਬਸਤ੍ਰਭੀਧੋਈਐ

॥ ਇਸੀ ਗੁੰਤੁ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਬਜੁ ਤ੍ਵਿਆ ਮਨੰਤ
 ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਇਸ ਸੁਖ ਕਉ ਮੇਰੇ ਉਪਾਸ ਕਜੈ ਹੈ ਬ੍ਰਹ
 ਮਣਨਾਰਣ ਸਾਰ ਖੇਅਰੁ ਸੁਖ ਦੇਵ ਸਾਰ ਖੇਤੇ ਜਾਨਤ
 ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇਹੇ ਅਰਜਨ ਮੈ ਸਾਜੁ ਹੈ ਆਤਮਾ
 ਕਾ ਸੁਖ ॥ ਤਿਸ ਸਾਬਜੁ ਨ ਕਰਿ ਤੇਰਾ ਖੜੀ ਕਾ ਕਰਮ
 ਜੁਧ ਹੈ ਸੋ ਕਰਿ ॥ ਅਰੁ ਫਲ ਕਛੁ ਥਾ ਛੁਟੀ ॥ ਹਰ
 ਜੀ ਤਏ ਕਸਮਾਨ ਜਾਨ ਕਰਿ ਜੁਧ ਕਰਿ ॥ ਅਰੁ ਹਰ

ਖਸੇਗਤੇਰਹਿਤਹੋਇ॥ ਇਸਕਾਨਾਮਜਮਤਾਯੋਗਕ
 ਹੀਮੇ॥ ਹੇਅਰਜਨਮੈਸੇਬਧਯੋਗਸਾਬਜੁਤੁਕਰਿ
 ਪਾਪਅਰੁਪੁਨਦੇਨੋਕੋਕਾਟਡਾਰ॥ ਅਰੁਬੁਧਿਯੋਗ
 ਕਾਰਿਆਤਮਾਸਾਬਜੁਤੁ॥ ਇਸਕਾਨਾਮਕਲਿਆਨ
 ਜੋਗਕਹੀਮੇ॥ ਐਸੇਜੁਹੈਬਧੇਕੀਪੁਰਖਸੇਫਲਾਕਿ
 ਸੀਧਾਤਕਾਨਹੀਧਾਛੁਤੇ॥ ਅਰੁਮਸ਼ੁਸਾਬਜੁਤੁਤੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਕਛਫਲਧਾਛੁਤੇਹੈਤੇਨੀਰਮਾਤੈਹੈ॥

ਹੇ ਅਰਜਨ ਜਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਬ ਬੁਧ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਨਿਹ
 ਲਾ ਕਰਾਹਿਗਾ ॥ ਤਬ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕੇ ਕਾਟ ਕ
 ਰਿ ਮੇਰੇ ਅਥਨਾ ਸੀਪ ਨ ਦਿਖੇ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤਿਹੋਇਗਾ
 ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਜਬ ਮੇਰੇ ਕੇ ਜਾਲ ਕੇ ਤੇਰੀ ਬੁਧ ਤੇ
 ਗੀ ॥ ਤਬ ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਤਤੁ ਸੁਣੇ ਹੈ ਤਿਨ ਤੇ ਭੀ
 ਬਿਰਕਤ ਹੋਇਗਾ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਬੁਧ ਹੋਇਗੀ ਨਿਹ
 ਲ ॥ ਤਬ ਤੂੰ ਸਮਾਧ ਜੋਗ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਜਾਲਾਹਿਗਾ ॥

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਤਜੀਕੇਬਚਨਸੁਣਕਰਿਅਰਜਨ
 ਪ੍ਰਸੰਨਕਰੈ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਨ॥ ॥ ਹੇਕੇਸਦਜੀ
 ਜਿਨਕੀਨਿਯਲਘਾਧੀ॥ ਤਿਸਕੇਲਛੁਣਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰਿਕੋ॥ ਕਿਤਿਸਕੀਬੋਲੀਕੈਸੀ॥ ਅਰੁਤਿਸਕੀਸ
 ਮਾਧਕੈਸੀ॥ ਅਰੁਲੋਕੇਸਾਖਧਾਤੁਕਿਸਭਾਂਤਕਰੈ॥
 ॥ ਅਰੁਵਹੁਲਤਾਕਿਸਭਾਂਤ॥ ਜੋਹਉਸਮਝੈਕਿ
 ਅਮੁਕਾਨਿਯਲਘਾਧੀ॥ ਅਰਜਨਕੇਪ੍ਰਸੰਨ

ਕਾਉਤਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀਕੇਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਨਵ
 ਚ॥ ॥ ਹੇਅਰਜਨਜਿਸਕੀਕਾਮਨਾਕਿਸੀਬਾਤਕਉ
 ਨਹੀਉਠਤੀ॥ ਆਪਣੇਆਤਮਾਕੋਪਾਇਕਰਿਸੰਤ
 ਸੁਆਘਾਇਗਹਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਕੋਤੂੰਨਿਹਚਲਾਬੁਧੀ
 ਜਾਣ॥ ਬਹੁਤ੍ਰਕੈਸਾਪੈਜਾਤਿਸਕੀਦੇਹਕੋਕਿਛੁਦੁਖ
 ਲਾਗੈਤੋਚਿਤਾਨਾਕਰੈ॥ ਅਰੁਸੁਖਕੀਬਾਛਾਨਕਰੈ
 ॥ ਅਰੁਕਿਸੀਸਾਬਜਿਸਕਾਮੋਹਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਕਿਸੀ

੨੮

੦

ਕਾਨ੍ਹਿਸਕੋਡਰਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਕਿਸੀਪਰਕੋਧਨਹੀਹੋਤਾ
 ॥ ਤਿਸਕੋਤ੍ਰਿਨਿਹਚਲਬੁਧੀਜਾਣ॥ ਬਹੁਕ੍ਰਕੇਸਾਜਿ
 ਸਕੀਕਿਸੀਸਾਬਪ੍ਰੀਤਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਭਲੀਫਸਤਪ
 ਏਤੇਹਰਖਨਹੋਇ॥ ਅਰਬਰੀਫਸਤਪਾਏਤੇਸੇਕਨ
 ਕਰੇ॥ ਤਿਸਕੀਬੁਧੀਤ੍ਰਿਨਿਹਚਲਜਾਣ॥ ਬਹੁਕ੍ਰਕੇ
 ਸਾਜੈਸੇਕੁਰਮਆਪਲੀਕਛੇਪੁਰੀਬੀਚਫਾਨੂਲੇ
 ਤਾਹੇ॥ ਤੈਸੇਹੀਜਿਨਸਭਹੀਆਪਲੀਆਇਨ੍ਹ

ਆਖਿਖਯਾਤੇ ਬਰਜ ਕਰ ਆਪਣੇ ਭੀਤਰ ਵਾੜ ਲੇ
 ਈ ਆਪੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਨਿਹਾਰ ਲਾਘ ਧੀ ਜਾਨੁ॥ ਹੇ ਅ
 ਰਜਨ ਜਨ ਪਬ ਬੇ ਕੀ ਪਰਖ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੇ ਜੀਤ ਲੇ
 ਕਾਜ ਤਨ ਕਰੇ॥ ਤੇ ਭੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਬਲ ਵਾਂਗ ਹੈ॥
 ਮਨ ਕੋ ਠੋਰ ਤੇਰ ਲਾਇ ਦੇਤੀ ਆਪੈ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤਿਨ
 ਸਭ ਨੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਭੀ ਕੋ ਭੀ ਬਸ ਕਾਰਿ॥ ਕਿਸ ਭਾਂਤ ਬਸ ਕਰੈ
 ਸੋ ਸੁਖ॥ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਾਰ ਲਾਚੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾਖ॥

ਜੇ ਸੇ ਕੂਰਮ ਜੋ ਹੈ ਕਢੁ ਸੋ ਆਪਣੇ ਅੰਗੋ ਕੋ ਸੀ ਕੋ ਚਕਰ

ਆਪਣੀ ਕਢੁ ਪੂਰੀ ਮੇਂ ਏਨੁ ਨ
 ਏਤਾ॥ ਤੇ ਸੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੋ ਵਸ ਕਰੈ ਆਪੈ

ਮਨਹੀਕਾਰਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆਸੁਰਜੀਤਹੈ॥ ਜੇਈਮਨਸੇ
 ਰੇਖਿਖੇਨਿਹਚਲਕਾਰਿ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆਆਪਹੀਜੀਤ
 ਆਜਾਹਗੀਆ॥ ਜਿਸਕੋਧਸਇੰਦ੍ਰੀਆਹੈ॥ ਤਿਸ
 ਕੀਬੁਧਿਤ੍ਰਿਹਚਲਾਜਲ॥ ਅਰੁਜੁਮੇਰੇਨਾਮਮੇਰੇ
 ਧਿਆਨਬਿਨਜਿਕਛੁਚਿਤਾਰਨਾਕਿਛੁਬਾਤਕ
 ਰਨੀ॥ ਤਿਸਤੇਇਸਮਨੁਖਕਾਕਿਸਭਾਂਤਕਾਰਜਦਿ
 ਗਏਹੈ॥ ਸੋਸੁਲ॥ ਜੇਮਾਨੁਖਬਿਖਯਾਕੀਬਾਤਕਰੇ

ੴ ਜਤਿਨ ਕਾਸੀਗ ਕਰੈ ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਜੀ
 ਬਿਖੇ ਬਿਖਾ ਕਾਸੀਗ ਇਸ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਸੰਗ ਤੇ
 ਅੰਨ ਦਿਖੇ ਕਾਮ ਤੇ ਆਨਿ ਲੇਨ ਕਰਿ ਕਾਮ ਨਾ ਉਪਜੈ ॥
 ॥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਜੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਮੋਹ ਉਪਜੈ ॥
 ਅਰੁ ਮੋਹ ਤੇ ਚਿਤਿ ਨ ਤਾ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਚਿਤਿ
 ਨ ਤਾ ਕਾ ਨਾਸ ਭਯਾ ॥ ਤਬ ਬੁਧਿ ਕਾ ਨਾਸ ਭਯਾ ॥ ਤਿਸ
 ਬੁਧ ਕੇ ਨਾਸ ਪੁਏ ਤੇ ਇਸ ਕਾ ਨਾਸ ਭਯਾ ॥ ਇਸ ਕਾ ਨ

ਸਕਿਆਜੈਸੀਅੰਰਪਸੂਜੇਨਹੈ॥ ਤੇਸੇਇਹਭੀ
 ਪਸੂਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਛਤੇਮੇਰੇਭਗਤਜੇਹੈਸੁਸੀਸਾ
 ਰੀਅਹੁਮਨੁਕੇਕਸੰਗਕਬਹੂਨਕਰੈ॥ ਅਰੁਮੇਰੇ
 ਨਾਮਧਿਨਾਅੰਰਥਾਤਨਕਰੈ॥ ਅਰੁਮੇਰੀਧਿਤ
 ਵਨਾਧਿਨਾਕਛਾਢਿਤਾਰੇਨਹੀ॥ ਇਹੁਮੇਰੇਭਗਤਿ
 ਕੇਮੇਰੀਆਗਜਾਏ॥ ਅਥਮੇਰੇਭਗਤਛਾਟਨ
 ਤੇਜਨਕਾਅੰਗੀਕਾਰਕਿਸਭਾਂਤਕਰੈਸੇਸੁਫ

ਜੈਸਾ ਮੇਰੀ ਆਰਯਾ ਪਾਇਆਇਆ ਤੈਸਾ ਹੀ
 ਪਹਿਰਿਆ ਅਰੁ ਖਾਯਾ ॥ ਹਰਿਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤ
 ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਕੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਨੇਤਾ ਮੇਰੇ ਦਿ
 ਖੇਰੇ ਤਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਪਰਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਦੁਖ ਮਨ ਕੇ ਭੀ ਅਰੁ ਤਨ
 ਕੇ ਭੀ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਮ ਜੋ ਤਾਰੈ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਾ ਮਨ ਅ
 ਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤਾਰੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧਿ ਕਾ ਨਿਹਚਾ

42
ਮੇਰੇ ਦਿਖੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਧਯੋਗ ਸਕੀ ਨਾਸਤ ਬੁਧਿ ਹੋਤਾ
ਸਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ॥ ਨਾਸਤਿ ਬੁਧੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ॥ ਕਹੰਗੈ ਪ੍ਰ
ਮੇਸ਼ਵਰ ਕਿਨੀ ਦੇਖ ਜਾਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਮੇਰੇ ਦਿਖੇ ਸਰਧਾ
ਲਾਗਤੀ ਨਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਸੁਧਾ ਲਾਗੇ ਬਿਨਾ ਸਾਂਤ
ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਂਤ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਸਤ ਬੁਧੀ ਸਨਾ
ਦੁਖੀ ਹੋ ॥ ਹੇ ਮਰਜਨ ਜੋ ਕੋਈ ਇੰਦੀਆ ਪਲੀ
ਬਿਖੜਾ ਕੋਰ ਲੈ ॥ ਜੁਤਿ ਸਕੇ ਪਾਛੇ ਮਨ ਭੀ ਜਾਣ

ਦੀਜੈ॥ ਤਬ ਇਸ ਕੀ ਕਿਸ ਗੁੰ ਤਬੁ ਪਿਰਿ ਰਹਿ ਜੋ ਜੁਟ॥
 ਜੈ ਸੇ ਨ ਉਕਾਨ ਦੀ ਬੀਚ ਪਾਰ ਲੋਕ ਨਾਰੇ ਕੋ ਚਲਾਈ
 ਤੀਏ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਥਮ ਪਦ ਨ ਸੁਖ ਨੁ ਅਵੈ॥ ਤਬ ਨ
 ਕਾਕੋ ਪਾਰ ਲੋਕ ਨਾਰੇ ਲਗਾਨੇ ਨ ਦੇਈ॥ ਨੋ ਕਾਕੁ ਠਾਹ
 ਰ ਜਾਇ ਲਾਰੈ॥ ਇਸੀ ਗੁੰ ਤਬੁ ਪਕੋ ਹਿਰ॥ ਜਾਇ
 ਅਕੋ ਪਾਛੈ ਮਨ ਜਾਣ ਦੀਜੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋ ਮਹ
 ਬਾਹੇ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਤੂੰ ਇੰਦ੍ਰੀ ਉਕੋ ਬਸ ਕਾਰੇ॥

ਜਿਨੇ ਪੁਰਖੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਆਪਣੇ ਅਰਬੋ ਤੇ ਵਰਜ ਕਰ
 ਆਪ ਨੇ ਵਸ ਕਰੀਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬੁਧਤੀ ਨਿਹਚਲ ਜਾ
 ਲ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਅਬ ਅਵਰ ਸੁਣ ॥ ਮੇਰੈ ਸਿਮਰਨ ਭੁ
 ਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਕਾ ਸੁਣ ਜੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਮਾ
 ਨੁ ਖੋਕੋ ਕਲੁ ਸੁਰਤ ਨਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭਾਵੈ ਮੇਰਾ ਭੁਜਨ
 ਰਾਤ ਹੈ ॥ ਮੇਰੀ ਉਰ ਤੇ ਸੇਇ ਰਹੇ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕੀ
 ਬਿਖਯੋ ਕੀ ਉਤਸਾਹਾ ਪਾਨ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਇਹੁ ਦਿ

ਨਹੈ॥ ਜਿਸ ਬਿਖੇ ਮਾਨੁ ਖਜਾਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੰਜਮੀ ਜਿਹੈ॥
 ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਿਸ ਉਤ੍ਰੁ ਤੇ ਸੇ ਇਰਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਣੈ॥
 ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਬਾਤ ਰਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਮੇਰੇ ਭਜਨ
 ਫਿਖੈ ਜਾਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਧਧਾਨਹੈ॥ ਮੇਰਾ ਜੋ ਪੂਰਨ ਭਗ
 ਤਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਲਛਣ ਸੁਣ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੀ ਮੁਢ ਅਪਣੇ ਜਲ
 ਕਰਿ ਪੂਰਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਿਬੁਝਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਪੂ
 ਰਨ ਅਰੁ ਨਿਹਚਲ ਨਾਹੀ ਮੇ॥ ਬਹੁ ਠਕੈ ਸਾ ਜਿਸ ਕੈ

44
ਕਾਮਨਾਮੇਰੇ ਰੁਜਨਾ ਬਿਨਾ ਕਿਸੀ ਬਾਤ ਕੋ ਨਹੀ ਚਲਤ
॥ ਐਸਾ ਜਹੈ ਨਿਸਪ੍ਰੇਹੀ ਅਰੁ ਅਬਾਛੀ ਅਰੁ ਅਹੰਕਾਰ
ਨਾਮ ਤਾ ਤੋ ਰਹਿਤ ਸੇ ਸਾਂਤ ਪਟ ਵਿਖੇ ਲੀਲ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
ਸਾਂਤ ਪਟ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਲੀਲ ਹੈ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨਾ ਇਹੁ ਤੁਸੁ
ਕੋ ਮੁਝੈ ਬ੍ਰਹਮਾਇਸ ਬਾਤਿ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾਇਸ
ਕੀਇਹਾਇਸ ਬਾਤਿ ਸੁਭਾਊ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੋਇਹਾਇਸ
ਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ॥ ਸੇ ਬਹੁ ਨਾਮਾਇਆ ਕੋ ਮੋਹੁ ਕਰੁ

ਕਬਹੂੰ ਨਮੋ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਕਹੁ ਕਿਉ ਨਮੋ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਵਹੁ
 ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਾਰ ਨਿਰਬਾਣੁ ਪਦੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਖੇ ਜਾਇਖੁ ॥
 ਪਤਿਭਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ
 ਸੁਪਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦਿਆ ਯੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਖਯੋਗੋ ਨਾਮ ਦੁਤੀ
 ਉਪਿਆਇ ॥ ॥ ਗਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰਧਨੀ ॥ ੨ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ਆਗੇ ਗੀਤਾ ਕਾਤੀ

ਸਰਾਪਿਆਇਰਲਿਅ॥ ॥ ਅਰਜਨ ਦਾਗ ॥
 ਅਰੁਜਨ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਕੋ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੇ॥ ਕਿਹੇ ਜ
 ਨਾਰਣਨ ਜੀ ਹੇ ਕੇ ਸਿਵ ਜੀ ਜੋ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਬੰਧੁ ਪ
 ਦਸ ਭੁਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ॥ ਤੇ ਮੁਏ ਕੋ ਘੋਰ ਭੁਇਆਨ ਕ ਕਰ
 ਮ ਜੋ ਹੈ ਜੁ ਪਕਰਣਾ ਸੋ ਇਸਾ ਬਿਖੇ ਮੁਏ ਕੋ ਕਿਉ ਜੋ
 ਨ ਤੇ ਹੋ॥ ਸਿਲੇ ਹੁਏ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਬੁਧ ਕੋ ਮੇ
 ਹ ਤੇ ਹੋ॥ ਕਹਾਂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਪਦ ਅਰੁ ਕਹਾਂ ਜੁ ਪਕਰ

ਲਾ॥ ਏਕਥਾਤਨਿਸਰੇਕਰਿਕੋਰ॥ ਜਿਸਤੇਮੇਰੀਕਲਿ
 ਆਨਹੋਇ॥ ਅਰਜਨਕੇਬਚਨਸੁਣਕਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭ
 ਗਵਾਂਨਜੀਬੋਲਤਭਏ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਰਾ॥ ਹੇਅਰੁ
 ਜਨਹੋਨਿਰਪਾਪ॥ ਪੁਰਾਪਹਿਲੇਹੀਮੁਖੈਲੋਕੋਕੋਗਿਆ
 ਨਜੇਗਕਹਿਆਹੈ॥ ਜੁਨਰਹਿਲਾਕਹਿਆਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਕਰਮਜੇਗੀਉਕਉਕਰਮਜੇਗਕਹਿਆਹੈ॥ ਹੇਅਰੁ
 ਜਨਜੇਕੇਈਸਭਹੀਕਰਮਤਿਆਗਏਸੈਕਛੁਅਰੁ

ਭਨਕਰੈ ਸੋਭੁਲਾਕਰਕਰੈ ॥ ਨਵਹੁਸੀਨਿਆਸੀਹੈ ॥ ਨ
 ਵਹੁਨਿਹਕਰਮੀਹੈ ॥ ਜੇਕੋਈਯੇਧਾਰੀਹੈਸੋਏਕਖਿ
 ਰਭੀਨਿਹਕਰਮੀਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤਾਕੇਗਰਭੁਆਵਲੇ
 ਪਰਯੰਤ ॥ ਅਗੁਮਰਣਪ੍ਰਯੰਤ ॥ ਸਨਾਹੀਕਰਮਕ
 ਰੈਹੈ ਨਿਹਕਰਮਕਬਹੁਨਾਹੀ ॥ ਇਹੁਮਾਇਆਕੀ
 ਰਚੀਹੁਈਜੁਪੈਦੇਹਸੋਇਸਕੇਬਸਨਾਹੀ ॥ ਮਾਇਅ
 ਕੇਬਸਹੈ ॥ ਅੰਬਅਰਜਨਅੰਸੇਜੋਗੀਬੈਰਾਗੀਹੈ

ਤਿਨਕੀਥਾਤਸੁਲੁ॥ ਜੋਕੈਸੇਹੈ॥ ਜੋਬਾਹਰਕੀਆਇ
 ਵੀਆਸੀਜਮਕਰਿਚੋਕਵੀਮਾਰਧੈਸੇਹੈ॥ ਅਰੁਮ
 ਨਕਰਿਇਵੀਓਕੋਭੋਗੋਕੀਚਿਤਫਨਾਕਰੇਹੈ॥
 ਕਿਛੁਹੋਇਤੋਖਾਈਐ॥ ਅਰੁਪਹਿਰੀਐ॥ ਜੋਐ
 ਸੇਜੋਗੀਥੁਠਪਾਖੰਡੀਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਐਸੇਹੈਸੋਤਿਨ
 ਤੇਭਲੇਹੈ॥ ਜੋਕੈਸੇਹੈ॥ ਜੋਬਾਹਰਕੀਆਇਵੀ
 ਆਕਰਿਕਰਮਕਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਮਨਕਾਨਿਸਚਲਤੇ

ਤਾਮੇਰੇਵਿਖੇਗਾਖਤੇਹੈ ਤੇਸੇਸਟੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਲੁ
 ਤੇਤੁਖੜੀਹੈਜੁਪਕਰਿਨਾਤੇਰਾਧਗਮੁ॥ ਇਦੀਉਕ
 ਰਿਜੁਪਕਰਿ॥ ਅਰੁਮਨਕਾਨਿਹਲਾਚੇਤਾਮੇਰੇਵਿਖੇ
 ਰਾਖ॥ ਹੇਅਰੁਜਨਕਰਮਕੀਏਬਿਨਾਦੇਹਭੀਨਹੀ
 ਰਹਤਾ॥ ਅਉਰਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਹੇਅਰੁਜਨਜਗ
 ਰੁਪਜੈਹੈਭਗਵਾਂਤਜੈਮੇਰੇਨਮਿਤਕਰਮਕਰਲੇਸੇ
 ਨਿਹਕਰਮਨਿਰਬੀਧਨਹੈ॥ ਅਰੁਜੈਲੋਕਆਪਨੇ

ਨਾਮਿਤਕਰਮਕਰੇਹੈ॥ ਸੋਬੰਧਨਮਾਹਿਪਰੈਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰ
 ਨਤੇਹੈਕੁਤੀਨਿਦਨਅਰਜਨਮੇਰੀਅਰਯਾਮਾਨਕਾਰਿ
 ਤੈਕਰਮਕਰ॥ ਅਰੁਫਲਕਛੁਬਾਛੁਨਾਹੀ॥ ਅਥਜ
 ਗਮਾਰਗਕਰਿਜਗਪੁਰਖਭਗਵੰਨਕੋਲੋਕਜਜੈ
 ਹੈ॥ ਪੂਜੈਹੈਤਿਨਕਾਪ੍ਰਕਾਰਕਹੈ॥ ਕਿਹੇਅਰਜਨਜ
 ਬਬਹਮੇਏਪੁਨਗਤੁਪਜਾਏਆਸੀਸਾਰ॥ ਤਬ
 ਸਾਬਹੀਜਗਉਪਜਾਏ॥ ਅਰੁਜਗੀਕੀਸਮਿਗੀ

ਭੀਉਪਜਾਈਐ॥ ਉਪਜਾਇਕਰਿਮਨੁਖਹੀਕੋਬ੍ਰਹਮਾ
 ਇਹੁਆਰਜਾਕਰਤਭਾਇਆ॥ ਕਿਹੇਮਨੁਖਜਗੋਕੀ
 ਸਮਿਗੀਕਾਰਿਜਗਪੁਰਖਭਗਵਾਨਕੋਜਨੋਪ੍ਰਭੋ॥
 ਅਰੁਸਾਥਹੀਭਗਵਾਨਕੇਅੰਗਜੁਹੈਦੇਵਤਾਤੈਭੀਪ੍ਰ
 ਭੋ॥ ਅਰੁਜੋਕੁਛਬਾਛਾਕਰੇਗੇ॥ ਸੋਮਨਕੀਬਾਛਾਕ
 ਫਲਦੇਵਤਾਤਮਕਿਦੇਹੇ॥ ਸੋਮਾਨੁਖਲਾਗੇਦੇਵਤ
 ਕੋਪ੍ਰਭੋ॥ ਅਰੁਦੇਵਤਾਮਨੁਖਕੋਮਨਕੀਬਾਛਾਕ

ਫਲਦੇਹ॥ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਕਲਿਆਨ ਮਨੁ ਖੋਤੇ॥ ਅਰੁ
 ਮਨੁ ਖੋ ਕੀ ਕਲਿਆਨ ਦੇਵਤਾ ਤੇ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁ ਖੋ
 ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਨੀਏ ਬਿਨਾ ਆਪ ਹੀ ਭੋਜਨ ਕਰੇ॥ ਸੇ ਦੇਵਤ
 ਕਾ ਚੋਰ ਕਹੀਐ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਖਮੁ ਸੁਕੋ ਭੋਗ ਲਾਇ ਕਰਿ
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅੰਨ ਭੋਜਨ ਕਰੇ॥ ਸੇ ਸਭ ਨੇ ਪਾਪ ਤੇ
 ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਮਰਪੇ ਬਿਨਾ ਆਪ ਹੀ ਭੋਜ
 ਨ ਕਰੇ॥ ਸੇ ਸਭ ਨੇ ਪਾਪ ਹੀ ਕੋ ਭੋਗ ਤਾਪੇ॥ ਸੇ ਕੋਰ

49
ਪਾਪ ਜੋ ਖੇੜੀ ਵਿਖੇ ਅਰੁ ਚਕੀ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਮੁਏ ਹੋਇ ॥
ਉ ਖਲੀ ਵਿਖੇ ਚੁਲੇ ਬਾਹਾਰੀ ਵਿਖੇ ਮੁਏ ਹੋਇ ॥ ਜੋਇ
ਨੇਠਾ ਹੋਰੇ ਖੇੜੀ ਵਿਖਾਤ ਹੁਏ ਹੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਪਾਪ
ਤਿਸ ਕੇ ਮਾਥੇ ਹੋਇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਮੁਝ ਕੋ ਸਮਰਪੇ ਬਿਨਾ ਆਪ ਹੀ
ਭੋਜਨ ਕਰੈ ॥ ਅਥ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸੈ ਤੇ ਸੀਸਾਰ ਕੇ
ਕਲਿਆਨ ਹੋ ਸੋ ਸੁਖ ॥ ਸਭ ਹੀ ਸਰੀਰ ਧਾਰੀ ਭੁਤ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਅੰਨ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੈ ॥ ਪੁਰਖ ਅੰਨ ਖਾਵੈ ਹੈ

ਤਿਸਤੇਬੀਰਜਹੋਰਾਪੈ॥ ਅਰੁਜੇਇਸਤੀਅੰਨਭੋਜਨ
 ਕਰੈ॥ ਤਿਸਤੇਰਕਤਉਪਜੈ॥ ਰਕਤਬਿਦਤੇਦੇਹੁਉ
 ਪਜੈ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਅੰਨਤੇਸਰੀਰਉਪਜੈ॥ ਅਰੁ
 ਅੰਨੋਕੀਉਤਪਤਿਮੇਘਤੇ॥ ਅਰੁਮੇਘਜਗਤੇਉ
 ਪਜੈ॥ ਅਰੁਜਗਕਰਮਕੀਦੇਤੇਉਪਜੈ॥ ਅਰੁਜ
 ਗਕਰਣੇਕੀਬਿਪਬੋਏਤੇਜਾਣੀਜਾਤੀ॥ ਅਰੁਏਰ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਸ੍ਨੁਦੇਵਤੇਉਪਜੈ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਸ

ਰਬਥਿਆਪੀਜੁਰੇਬ੍ਰਹਮ॥ ਸੋਨਿਤਹੀਜਗੋਬਿਖੇਪੁਜ
 ਫਾਮਾਇਮਾਹੈ॥ ਜਿਸਕੇਪੂਜੈਤੇਸੰਸਾਰਕੀਕਲਿਅ
 ਨਹੋਤੀਹੈ॥ ਜੇਮੇਸੇਕਲਿਆਨਰੂਪਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਨ
 ਪੂਜਹਿ॥ ਜੇਆਪਲੀਇਨ੍ਹੀਯੈਕੇਨਸਿਤਰਸੇਈਕ
 ਰੋਤੇਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਜੀਵੁਲਾਨਿਹਫਲਹੈ॥ ਅਬਜਿ
 ਸਕੀਪ੍ਰੀਤਮਾਤਮਾਸਾਥਲਾਗੀਹੈ॥ ਜੇਮਾਤਮਾ
 ਲਾਭੀਹੈ॥ ਮਾਤਮਾਲਾਭਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿਮਪਾਇ

੫੦
 ਗੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮ ਲਾਭ ਕਰਿ ਜੇ ਸੀਤੁ ਸੁਭਾਏ॥
 ਤਿਨ ਕੋ ਕਰਮੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਮਾਇਆ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਕਿਸੀ ਭੁਲੇਖੁ ਰੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਕਾ ਫਲ ਨਾਹੀ॥
 ਅਫਕੀਏ ਤੇ ਕਛੁ ਪਾਪ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਕੀਏ ਤੇ ਕਿਛੁ
 ਪੁੰਨ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਆਤਮ ਲਾਭੀ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕਾ
 ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਮਨੁ ਖੋਸਾਥ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਹੀ ਰਹਿਅ ੦
 ਅਬ ਬਹੁਤ ਕਰਮ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਹੇ ਅਰੁ ਜਨ ਭਲੇ ਕਰ

ਮਜੇਹੈ ਇਸਨਾਨ ਤੇ ਆਇਲੇ ਕਰਿ ਤੇ ਤਿਆਗਣੇ
 ਨਹੀ ਆਏ ॥ ਜੇ ਸਤਿਕਰਮ ਕਰੈ ਅਰੁ ਫਲ ਕੁਝ
 ਘਾਛੈ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇ ਬਹੁਤ ਪੁਰਖੁ ਇਤ ਸਤਿਕਰਮ ਕੇ ॥
 ਰਗ ਕਾਰਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ॥ ਹੇ ਅਰਜ
 ਨ ਭਲੇ ਕਰਮ ਜੇਹੈ ਸਤਿਕਰਮਾਇ ਸਨਾਨ ਤੇ ਆਇ
 ਲੇ ਕਰਿ ॥ ਇਨੇ ਸਤਕਰਮੇ ਕੋ ਕਰਤੇ ਗਯਾਨ ਨ ਕ
 ਬਿਛੋਰੀ ਤੇ ਆਇ ਲੇ ਕਰੁ ॥ ਬਹੁਤ ਮਾਨੁ ਪਸਿਪਸ

ਦਸਥਾਕੋਪਾਪਤਿਹੋਤਭਏਹੈ॥ ਤਉਭੀਲੋਕੋਕੀਕਲਿਆ
 ਨਕੇਨਾਮਿਤਭੇਕਰਮਕਰਤੇਹੀਰਹੈ॥ ਜੇਕੁਭੁਸੇਸੁ
 ਮਾਨੁਖਕਰੇਹੈ॥ ਤਿਸੀਕੋਦੇਖਕਾਰਿਵਹੀਕਰਮਅਵ
 ਰਭੀਲੋਕਕਰੇਹੈ॥ ਇਸਕਾਰਨਭੇਮਹਾਨਭਾਵਾਧਿ
 ਦੇਹਅਵਸਥਾਵਿਖੋਪਾਪਤਿਭਏ॥ ਤਉਭੀਲੋਕੋਕੀ
 ਕਲਿਆਨਕੇਨਾਮਿਤਕਰਮਕਰਤੇਹੀਰਹੈ॥ ਦੁਹੋਤ
 ਸਿਧਅਵਸਥਾਕੋਪਾਪਤਿਭਏਹੈ॥ ਅਵਰਲੋਸਿਧ

ਕ

ਅਵਸਥਾਕੋਪਾਪਤਿ॥ ਏਥਿਨਾਹੀ॥ ਉਨਕੋਨੇਖਕਰਿਸ
 ਤਕਰਮੇਕਾਤਿਅਗੁਰਗਿ॥ ਤਬਸਭਹੀਲੋਕਕਰਮ
 ਭਿਸਦਿਹੋਜਾਇ॥ ਪਸੂਪੀਖੀਜੋਨਕੀਨਿਆਈਮਾਨੁ
 ਖਭੀਹੋਇਜਾਇ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਮਹਾਂਨਭਾਵਸਤਿਕਰ
 ਮਕਰਤੇਹੀਰਹੇ॥ ਹੇਅਚਯਨਮੁਏਕੋਨੇਖ॥ ਜੋਮੁਏ
 ਤਿਲੋਕੀਵਿਖੋਕਿਸੀਕਰਮਕਰਲੇਸਾਥਪ੍ਰੇਜਨਨਹੀ
 ॥ ਜੋਕੁਛਹੋਸਤਿਕਰਮਕਰੇਗਾ॥ ਤਬਮੁਏਕੋਕੁਛਪ੍ਰੰ

ਨੁਹੋਇਗਾ॥ ਅਰੁ ਅੰਨਕੀਏਤੇਕਿਛੁਪਾਪੁਹੋਇਗਾ॥ ਪ
 ਰਹਉਲੋਕੋਕੀਕਾਭਿਆਨਕੇਨਮਿਤਾਇਸਨਾਨਗਾਇ
 ਤੀਤਰਪਦਸੰਧਯਾਕਰੋਹੋ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਰੁਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾਕੀਸੇਵਾਕਰੋਹੋ॥ ਅਉਰਭੀਸਤਿਕਰਮਕਰੋਹੋ॥
 ਲੋਕੋਕੋਸਤਿਕਰਮਾਸਿਖਾਵਦੇਕੈਨਮਿਤਕਰੋਹੋ॥ ਅ
 ਰੁਹੋਜੋਆਲਾਸਕਾਰਿਕੈਸਤਿਕਰਮੇਕਾਤਿਆਗਕਰੋ॥
 ਤਬਮੁਏਕੈਦੇਖਕਾਰਿਸਭਹੀਲੋਕਕਰਮੇਕਾਤਿਆਗ

ਕਰਹਿ॥ ਹੇਅਰਜਨਜਿਤਮਾਰਗਹੋਚਲੇਹੋ॥ ਸਮੁਝਿ
 ਕੰਦੇਖਕਾਰਿਮੇਰੇਹੀਮਾਰਗਾਧਿਖੇਸਮਸਤਮਾਨੁਖਲ
 ਲੇਹੋ॥ ਅਰੁਜੇਤੂੰਕਹੇਕਿਯੋਕੇਕੇਨਸਿਤਇਹੁਕਰਮਕ
 ਜੰਜਾਲਕਿਉਕਰੇਹੋ॥ ਲੋਕੋਸਾਬਤੇਰਾਕਿਆਪੋਜਨ
 ਪੇ॥ ਤਿਸਕਾਉਤਸੁਦ॥ ਹੇਅਰਜਨਾਇਹੁਮਾਨੁਖਨਰ
 ਨਾਰਯਣੀਸੁਰਤੈ॥ ਜਬਇਹਸਭਹੀਕਰਮਾਕਿਸੁ
 ਰਇ॥ ਤੰਬਜੈਸੀਅਉਰਜੇਪਸੁਜੇਨਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਮ

ਨੁਖਭੀਹੋਇਜਾਇ॥ ਤਬਆਪਣੀਪਰਜਾਕਾਹੰਤਹੋ
 ਆਪਹੀਹੋਵੇ॥ ਇਤਨਸਿਤਆਪਣੀਪ੍ਰਜਾਕੇਕਲਿ
 ਆਨਕੇਨਸਿਤਹੋਸਤਿਕਰਮਕਰੇਹੋ॥ ਅੰਗਪ੍ਰੇਸਨਮੁ
 ਏਕੋਕੋਈਨਹੀ॥ ਤਿਸਕਾਰਨਤੇਹੋਅਰਜਨਜੇਬਬੇ
 ਕੀਪੁਰਖਹੋਇ॥ ਅਰੁਸਿਧਮਵਸ਼ਾਧਿਖੇਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਭਯਾਭੀਲੋਕੋਕੀਕਲਿਆਨਕੇਨਸਿਤਸਤਿਕਰਮ
 ਕਾਤਿਆਗਨਕਰੇ॥ ਅਰੁਆਪਣੀਬੁਧਿਸਿਧਮਵ

ਸਥਾਕੋਪਾਪਤਿਭਈਏ॥ ਤੋਭੀਅਉਹਸੀਸਾਰਕੇਲੋਕੋਕੋ
 ਜੋਕਰਮਕਰਨਹਾਰੇਏ॥ ਤਿਨਕੋਭੇਦਨਦੇਇ॥ ਅਰੁ
 ਲੋਕੋਕੋਇਉਭੀਨਕਹੇ॥ ਕਿਸਤਕਰਮਕਛੁਨਹੀ॥
 ਕਹੇਤੇਨਿਦਾਕਰੇ॥ ਲੋਕਤੇਸਿਧਅਵਸਥਾਕੋਪਾਪਤਿਨ
 ਹੀਭਏ॥ ਧੀਨਹੀਸਤਕਰਮੇਕਾਤਿਆਗਕਰੇ॥ ਤਬ
 ਕਰਮਕ੍ਰਿਸ੍ਟਹੋਇਜਾਇ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਜੋਸਿਧਅ
 ਵਸਥਾਕੋਪਾਪਤਿਭਇਆਹੋਇ॥ ਤੇਲੋਕੋਕੋਸਤਿ

ਕਰਸਤੇ ਬਿਰਕਤ ਕਰੈ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਸਿਧ
 ਕੈ॥ ਅਬ ਮਰਜਨ ਅਵਰ ਸੁਣ॥ ਜਿ ਤੇ ਭਲੇ ਬੁ
 ਰੈ ਕਰਮ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਆਇ ਨ ਤੇ ਹੀ ਹੋਤੇ ਹੈ
 ॥ ਸੇ ਦੇਹ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਆਆਇਆ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਉਪਜੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਇਆ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਹੀਕਾਰ ਮਹੀਬੁ
 ਧਿਕ ਰਿਮੂਢ ਜੇ ਭੁਇਆ ਹੈ ਮਨੁ ਬੋਕਾ ਮਾਤਮਾ॥
 ਸੇ ਮਹੀਕਾਰ ਕਾ ਮੋਹਿ ਆਕਰਿਤਾ ਹੈ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਕਰਮ

ਮੁਝਕੀਆਪੈ॥ ਹੋਮਹਾਥਾਹੋਅਰਜਨਤੂੰਇਨਪੁਗੁਲੇ॥
 ਅਰੁਕਰਮੋਕਾਤਤਮੁਝਤੇਸੁਵਨਕਰਿ॥ ਇਹਦੇਹਾਇ
 ਵੀਆਜੈਸੇਸੇਸੇਇਨਕੇਸੁਭਾਉਪੈ॥ ਤੈਸਾਹੀਏਸਾਇ
 ਨਤੇਕਾਰਜਾਹੋਤਾਪੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਸਾਖੀਭੂਤਪੈ॥ ਗੁ
 ਨਗੁਨੋਵਿਖੇਵਰਤਤਪੈ॥ ਇਹਥਾਤਸਮੁਕਰਿਅ
 ਰਜਨਤੂੰਅਵਰਸੁਨ॥ ਤੂੰਸਭਹੀਆਪਣੇਕਰਮਮੁਝ
 ਵਿਖੇਸਮਰਪਣਕਾਰਿ॥ ਅਗੁਜਿਤਨੇਦੇਹਧਾਰੀਅਤ

ਮਾਰਾਮਾਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਠਾਕੁਰਪੂਰਜੈਹਉਹੈ॥ ਇਸਕਾਰਨ
 ਤੇਮੇਰਾਨਾਮਅਧਿਆਤਮਾਹੈ॥ ਅਧਿਆਤਮਕਹੀਐ
 ਸਭਨੇਆਤਮਿਕਾਅਧਕਾਰੀ ਐਸਾਈਸੁਰਹੈ॥
 ਸੋਤ੍ਰੀਮਨਕਾਨਿਹਰਲਚੇਤਾਮੇਰੇਦਿਖੇਰਾਖੁ॥ ਅਰੁਨਿ
 ਰਾਜੀਫਲਕਢੁਧਾਢੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਚਿਤਕੋਤਿਆਗ
 ਕਾਰਿ॥ ਅਰੁਮਾਤਕੋਤਿਆਗਕਾਰਿਜੁਧਕਾਰਿ॥ ਇ
 ਹਜੇਮਾਰਗਤਸੁਕੋਮੁਝੈਕਹਿਆਹੈ॥ ਸੋਈਹਮੇਰੇਮ

ਰਗ ਕੋ ਸਰਧਾ ਸੰਨਗ ਤਜੈ ਮਨ ਵਿਖੇ ਰਾਖ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮਾ
 ਨੁਖ ਸਭੁ ਨੇ ਪਾਪੋ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ॥ ਅਰਜੇ ਮੇਰੇ ਇਸ ਮਾਰ
 ਗ ਕੋ ਮਾਨ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਹੈ ਸੋ ਕੈ ਸੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸ
 ਭਹੀ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧ ਮਾਤਿ ਮੂਹ ਛੁਮ੍ਹ ਰਖ ਹੈ ॥ ਅਥ
 ਅਰਜਨ ਅਵਰ ਸੁਦ ॥ ਜੈ ਸੀ ਜੈ ਸੀ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਕਾਜੀ ਉਮਾਇ ਮਾਉ ਪਜਾਇ ਮਾ ਹੈ ॥ ਸੇ ਤਿਸ ਤੇ ਤੈਸ
 ਹੀ ਕਰ ਮਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸਭਹੀ ਭੁਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸੁਭਾਉ ਕੇ ਵਸ

ਹੈ॥ ਆਪਣੇ ਵਸਨਾਹੀ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਸਮਝ ਕਰਿ ਨ ਕਿਸੀ
 ਕੇ ਭੁਲਾ ਕਹੀਐ॥ ਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਬੁਰਾ ਕਹੀਐ॥ ਨ ਕਿਸੀ
 ਕੋ ਕਹੀਐ ਕਿਤੂ ਬੁਰੀ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਕਿਭਲੀ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਸਾਰੇ ਸੰ
 ਸਾਰ ਕਾ ਕਉ ਤਕਵੇ ਖੀਐ॥ ਇਸ ਤੇ ਸਦਾ ਸਾਂਤ ਪਦ ਵਿ
 ਖੇਲੀ ਨ ਰਹੀਐ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਅਬ ਅਊਰ ਸੁਫ॥ ਇ
 ਹ ਅਸਾਧ ਰੂਪ ਜੁ ਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਤੂ ਇਨ ਕੇ ਭੋਗੋ ਕੀ
 ਉਰਮਤ ਜਾਇ॥ ਇਹ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕੀ ਦਾਤ ਹੈ॥

ਅਰੁਜੈਸੇਵਾਟਮਾਰਨਹਾਰੇਚੋਰਹੋਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਮੇਰੇਮਾ
 ਰਗਕੇਮਾਰਨਹਾਰੇਚੋਰਇਦੀਆਹੈ॥ ਤੂੰਇਨਕੋਭੋਗੋਕੀ
 ਉਰਮਤਜਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਕੇਬਚਨਸੁਣਕ
 ਰਅਰਜਨਬੋਲਾਤਭਯਾ॥ **ਅਰਜਨੋਵਾਚ**॥ ਹੇਜਨਵਬੀਸ
 ਉਬੀਖੇਸੇਸਟਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀ॥ ਇਸਬਾਤਕੋਸਭ
 ਹੀਮਾਨੁਖਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਕਿਪਾਪਕੀਤੇਦੋਖਉਪਜੈਹੈ॥ ਜੈਸੇ
 ਬਿਖਖਾਇਤੇਮਰੀਤੇਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਪਾਪਕੀਏਤੇਦੁਖਪਾ

ਈਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਹੇਪ੍ਰਭਜੀਇਨੇਮਾਨੁਖੋਤੇਪਾਪਬਲਕਰ
 ਕਉਨਕਰਾਵੈਹੈ॥ ਸੋਮੁਏਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਹੈ॥ **ਸ੍ਰੀਗੁਰ**
ਵਾਨੇਵਾਰੁ॥ ਅਰਜਨਕੇਪ੍ਰਸਨਕਾਉਤਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨ
 ਜੀਕਹੈਹੈ॥ ਹੋਅਰਜਨਕਾਂਮਅਰੁਕ੍ਰੋਧਇਨਕੀਰਜੇ
 ਗੁਣਤੇਉਤਪਤਹੈ॥ ਅਰੁਇਨਕਾਅਹਾਰਭੀਬਹੁਤ
 ਹੈ॥ ਰਜਤੇਕਬਉਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਪਾਪਰੂਪਹੈ॥ ਅਰੁਮਾਨੁ
 ਖੋਕੇਸਤ੍ਰਹੈ॥ ਇਹੁਨੇਨਹੁਥਾਧਕਰਿਪਾਪਕਰਾਵੈਹੈ॥

॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚਾ ॥ ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਪ
 ਥਪੁਰਪ੍ਰਸਨਕਰੇ ॥ ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀ
 ਇਨਕਾਧ੍ਰਿਤੀਤਮੁਸ਼੍ਰੇਯੋਬਿਸਤਾਰਕਰਕਹੇ ॥ ਜੋਇਨ
 ਕਾਜਨਮਕਹਾਂਤੇਹੋਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁਜਨਮਕਰਿਬਛੇਕ
 ਹਾਂਹੋਤੇਹੈ ॥ ਅਰੁਇਨਕਾਮਾਤਮਾਕੋਦੇਹੈ ॥ ਅਰੁਇਨ
 ਕਾਮੁਚਾਰਕਰਤੁਤਕਿਆਹੈ ॥ ਸੇਸਭੁਯੀਇਨਕੀਬ
 ਤਮੁਸ਼੍ਰੇਯਸਮਸ਼੍ਰਾਇਕਰਿਦਿਖਾਇਦੇਵਹੁ ॥ ਅਰੁਜਨ

ਕੇਪ੍ਰਸਨਕਾਉਤ੍ਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਦਾਂਤਜੀਕਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗਵੇਨੇਵਾਨਾ॥ ਕਿਹੈਅਰਜਨਏਹੁਸੂਖਮਤੇਸੂਖਮਸ
 ਤ੍ਰਹੈ॥ ਅਰੁਇਨਕਾਨੇਹਮਨਾਇਨ੍ਦੀਆਬਿਖੈਨਿਵਾਸ
 ॥ ਅਰੁਸੂਖਮਰੂਪਹੋਇਕਰਿਨੇਹਦਿਖੈਵਤ੍ਰਗਏ॥
 ॥ ਇਹੁਤੇਇਨਕਾਨਿਵਾਸਕਹਿਅ॥ ਅਬਇਨਕੀਥਿ
 ਤਪਤਿਸੁਦ॥ ਭਲੇਸ੍ਵਾਨਖਾਵਢੇਤੇਅਰੁਸੁਗਧਤਾਸ੍ਰੀ
 ਘਣੇਤੇਅਰੁਭਲੇਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਨੇਤੇਕਾਮਕੀਉਤ

ਪਤਿਐ॥ ਅਬਕੋਧਕੀਉਤਪਤਿਸੁਦ॥ ਅਹਿਕਾਰਅਰੁ
 ਅਭਮਾਨਕਿਮੇਰੇਜੈਸਾਨੂਸਰਾਕੋਈਨਹੀ॥ ਇਸਤੇਕੋ
 ਧਕੀਉਤਪਤਿਐ॥ ਅਰੁਦੁਸਤਰਹੈਤਰੇਨਹੀਜਾਤੇ
 ॥ ਅਰੁਪਾਪਕੇਉਪਜਾਵਦਹਾਰੇਐ॥ ਅਬਇਨਕੀ
 ਕਰਤੂਤਸੁਦ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਕਾਮਕੀਕਰਤੂਤਸੁਦ॥ ਹਰਖ
 ਤੇਕਾਮਉਤਪਤਿਭਯ॥ ਇਸਤ੍ਰੀਕਾਸੀਗਕੀਆ॥
 ਅਰੁਜਬਧੀਰਜਾਗਿਨਾਮਾਤਬਮ੍ਰਿਤਕਕੀਨਿਅ

ਈ ਚਿਤਤ੍ਰਹੇ ਇਕਾਰਿਗਿਨ੍ਹ ਪਨ੍ਹਿ ਮਾਸੇ ਇਗਯਾ ॥ ਇ
 ਹੁਤੋ ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਾਬ ਸੀਗਕੀ ਏਕਾ ਫਲਹੇ ॥
 ਅਰੁ ਸੰਤਤ ਓਪਜੇਹੇ ॥ ਤਿਸਤੇ ਅਤਕਸਟ ਪਾਵੈਹੇ ॥
 ਅਰੁ ਜੋ ਧਿਰਾਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸੀਗਕੇਹੇ ॥ ਜੋ ਕਿ ਸੀਕੇਹਾ
 ਆਵੈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਰੰਗ ਦੇਹ ॥ ਵਧਾਓ ਨਾਇਲੇਹ ॥ ਅ
 ਰੁਪੁ ਲੋਕਾ ਬਿਖੇਜੀ ਮਕੀ ਸਾਸਨਾ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਤੋ ਕਾਮ
 ਫਲ ਕਹਿਅ ॥ ਅਰੁ ਕਰਤੁ ਤਭੀ ਕਹੀ ॥ ਅਬ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ

ਕਰਤੂਤ ਸੁਣ ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕਾ ਮੋਹਿ ਮਾ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁ ਮਾਨ
 ਕਾ ਅੰਧ ਕੀ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬਾਂਧਕ
 ਰਿਤੰ ਰੁਦੀ ਨਾ ॥ ਅਰੁ ਦੁਬਛਿਨਾਇ ਲੀਨਾ ॥ ਅਰੁ
 ਪਰਲੋਕ ਵਿਜੰ ਮਕੀਸਾ ਸਨਾਸਹੇ ॥ ਇਹੋ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਰ
 ਤੂਤ ਕਾ ਠੀ ਲਾਕਹਿ ਮਾ ॥ ਹੇ ਅਰੁ ਜਨ ਇਹੁ ਦੋਨੋ ਕਾ ਮਾ
 ਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਭੈ ਕੇ ਦਾਤਾਹੇ ॥ ਅਰੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਨੁ ਪੈ ਕੋ ਮੋਹੁ ਤੇ
 ਹੀ ਰਹਿਤੇਹੇ ॥ ਬਹੁ ਕ੍ਰੋਧ ਸੇਹੇ ਇਹੁ ਦੋਨੋ ਪਾਪੁ ਰੁਪਾਹੇ ॥ ਅਰੁ

ਨਿਪਟਹੀਨੀਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਹੋਧਨੀਜੈ ਅਰਜਨਾਇਹੁਮਨੁਖ
 ਕਾਸਦਾਹੀਛਿਨ੍ਹਤਕਤੇਰਹਿਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਰੋਰਆਪਲਾਹੀ
 ਸਮਾਤਕਿਆਕਰਤਾਹੈ॥ ਕਿਕਥਾਪਰਕੇਧਨੀਸੋਇਜ
 ਹਿਗੇ॥ ਅਰੁਕਥਹੋਦਰਥਲੋਜਾਊਗਾ॥ ਐਸੀਭਾਂਤ
 ਇਹਛਿਨ੍ਹਤਕਤੇਹੀਰਹਿਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਰਜੋਗੁਣਤੇਇ
 ਨਕੀਉਤਪਤਿਹੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਕੇਮਾਰਣੇਕੇਸਵਾ
 ਧਾਨਹੈ॥ ਮਾਨੁਖਬਿਖੇਏਹੁਦੇਨਉਪਦ੍ਵਦ੍ਵਹੈ॥ ਅਥ

ਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰੇ ਜਾਨਣੇ ਕਾਗਿਆਨ ਇਨੇ ਅਚੁਕ
 ਯਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਜਿਉ ਪੂਏ ਕਰਮ ਗਨ ਅਚਾਨੀ ਜਾ
 ਤੀਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਰਸੀ ਮੇਲ ਕਰ ਅਚਾਨੀ ਜਾਤੀਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਜਿਉ ਜਾਣੀ ਵਿਖੇ ਗਰਬੁ ਲਪੇਟਿ ਆਹੁ ਮਾਜ
 ਨ ਮਤਾਹੈ ॥ ਇਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਾਇ ਨੇ ਗਿਯਾਨ ਅਚਾਨੀ ਆਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਨਿਤ ਹੀ ਗਿਯਾਨ ਕੇ ਫੈਰੀਹੈ ॥ ਹੇ ਕੁੰਤੀ ਨੇਦ ਨ ਮ
 ਰਜਾਨ ਇਨੇ ਦੇ ਨੇ ਮਹਿ ਕਾਮੁਦੁ ਹੁਪਰਾਹੈ ॥ ਰਜਤਾਨਾਹੈ

ਕਬਹੂੰ॥ ਅਰੁਪਾਪਰੂਪੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਰੁ ਮਨੁ ਅਰੁ ਬੁ
 ਧਿ ਇਨ ਬਿਖੈ ਕਾਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੈ॥ ਇਨੇ ਬਿਖੈ ਵਸ ਕਰ
 ਮਨੁ ਬੇਕੋ ਮੋਹ ਤੇ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਹੋ ਕੁਰਬੀ ਸੀ ਅਹੁ
 ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸ
 ਕਰਿ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਤੇ ਆਦਲੇ ਕਰਿ ਮਨ ਬੁਧ ਨਿਤ ਕੇ
 ਵਸ ਕਰਿ॥ ਇਹ ਪਾਪਰੂਪੈ॥ ਗਿਆਨ ਦਿਗਯਾਨ
 ਕਾ ਨਾਸ ਕਰਣ ਹਾਰੈ॥ ਅਬ ਯਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇੰਦ੍ਰੀ

ਮਾਜੀਤੀਅਹਿਸੋਸੁਫ ॥ ਇਹੁਸਾਰੀਨੇਪਜਨ੍ਹਰੈ
 ਇਸਬਿਖੇਚੈਤੰਨਸਰੂਪਇਨ੍ਹੀਆਹੈ ॥ ਅਰੁਇਨ੍ਹੀ
 ਉਤੇਪਰੇਮਨਹੈ ॥ ਮਨੁਕਰਿਇਨ੍ਹੀਆਸੁਰਜੀਤੰ
 ਤੀਆਹੈ ॥ ਅਰੁਮਨਤੇਪਰੇਬੁਧਿਹੈ ॥ ਅਰੁਬੁਧਿਤੇਪ
 ਰੇਆਤਮਾਹੈ ॥ ਜੇਬੁਧਤੇਪਰੇਆਤਮਾਹੈ ॥ ਸੇਬੁਧਿ
 ਸਾਥਤਿਸਾਆਤਮਾਸਿਉਜੁਨ੍ਹਕਰੁ ॥ ਹੇਮਹਾਬਾਰੁ
 ਅਰਜਨਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਾਮਰੂਪਜੇਮਹਾਬਲਦਾ

ਨਸਤ੍ਰੁਪੈਤਿ ਸਕਾ ਮਕੋਮਾਰਤਰਿ ॥ ॥ ਇਤ
 ਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁ ਪਨਿਖਤ੍ਰੁਸੇਧ੍ਰਮਵਿਦਮਾਯਾ
 ਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਅਰਜਨਸੰਬਾਦੇ ਕਰਮ
 ਯੋਗੋ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤੀਯੋਧਿਆਇ ॥
 ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰਪਣੀ ॥ ॥ ਆਗੇਗੀਤਾਕਾਚੋਬਾਧਿ
 ਆਉਚਰਿ ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨ
 ਜੀਅਰਜਨਕੋਕਹੈ ॥ ਕਿਹੇਅਰਜਨਾਇਹੁਜੇਤੁਧ੍ਰ

ਕੇ ਮੁਏ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਮੁਏ
 ਸੁਰਜ ਕੋ ਕਹਿਆ ਥਾ ॥ ਅਰੁ ਸੁਰਜ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਨ ਕੋ
 ਕਹਿਆ ਥਾ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਇਖਵਾ ਕੋ ਕਹਿਆ ਥਾ ॥ ਸੋ
 ਇਹੁ ਜੇਗ ਅਬਨਾ ਸੀ ਹੈ ॥ ਇਹੁ ਗਿਆਨ ਜੇਗ ਪਰੰਪ
 ਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕੋ ਰਾਜ
 ਰਿਖ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕੋ ਸਮਝ ਕਰਿ ਰਾਜ ਹੀ ਬਿਖੇ
 ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤ ਭਏ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਦਾਰਥ ਕੀ

ਪ੍ਰਾਪਤਿਅਪ੍ਰਾਪਤਿਵਿਖੇਗਯਸੇਗਤੇਰਹਿਤਹੋਇਕਰ
 ਬਿਚਰਤਭਏ॥ ਤਿਨਕੋਗਹਿਅਰਬਨਏਕਸਮਹੇਤ
 ਭਾਇਆ॥ ਸੋਬਹੁਤਚਿਰੰਕਾਲਾਇਸਕੋਕਹੇਬਿਤੀਤ
 ਭਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਹੋਪਰੰਤਪਦੇਹਜੇਗਸੀਸਾਰਤੇਨਸਟ
 ਭਾਇਆਹੈ॥ ਸਿਟਗਯਾਹੈ॥ ਜੇਈਅਬਬਹੁਨੁਤੁਝਿ
 ਕੰਵਹੀਪੁਰਾਤਨਜੇਗਕਹਿਆਹੈ॥ ਜੇਤਸਿਉਕੋਕਿ
 ਓਕਹਿਆਹੈ॥ ਜੇਤੁਮੇਰਾਭਗਤੇਹੈ॥ ਅਰਮੇਰਾਸਖ

ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਉਤਮ ਏਕਾਂਤ ਕੀ ਥਾਤ ਤੁਸੁ ਕਉ
 ਕਹੀ ਹੈ॥ ਅਰਜਨੇ ਦਾਸਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨਜੀ
 ਕੀ ਥਾਤ ਸੁਲਕ ਰਿਅਰਜਨ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਕਿਹੇ
 ਮਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋ ਜਨਮ ਬਸੁ ਦੇਵ ਕੈ ਘਰ
 ਬਿਖੇ ਅਬਹੂਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੂਰਜ ਚਰੇ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਗੇ ਕ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਆ ਹੈ॥ ਤੁਮ ਕਬ ਸੂਰਜ ਕੋ ਕਹਿ ਆ ਹੈ॥
 ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਮੁਝ ਕੇ ਸਮਝਾਵਹੁ॥ ਅਰਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਨ

ਕਾਉਤਸੀ ਵਿਸ਼ਨੁ ਗਵਾਂਤ ਨੀ ਕਹੇ ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਂਤ
 ਵਾਚ ॥ ਕਿਹੇ ਅਰਜਨ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਬਹੁ ਤੇ ਜਨ ਮਥਿ ਤੀ
 ਤਰੁ ਏ ॥ ਸੋਹਿ ਤਿਨੇ ਸਭ ਨੇ ਜਨ ਮੇ ਕੋ ਜਾਣੇ ॥ ਅਰੁ
 ਪਰਿਤਪ ਅਰਜਨ ਤੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾ ॥ ਰੋ ਕੈ ਸਾਹਿ ॥ ਜਨ
 ਮ ਤੇਰ ਹਿਤ ॥ ਅਰੁ ਅਥ ਨਾ ਸੀ ॥ ਅਰੁ ਮਾਤ ਸਾਹਿ
 ॥ ਅਰੁ ਸਮਸਤ ਭੂਤ ਪਾਵੀ ਅਹੁ ਕਾਈ ਯਦੁ ਪੁਰ ॥
 ਹੋ ਤੇ ਐ ਸਾਹਿ ॥ ਅਰੁ ਮਾਪਵੀ ਮਾਇਆ ਕੈ ਉਲੈ ਹੋ ॥

ਕਰਿ ਜਨਮ ਲੇਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋਮਾਇਆ ਕੇ ਉਲਾਕਿ ਮਾ
 ਕਧੀਐ ॥ ਜਿਉ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਾਜ ਕਾ ਭੇਖ ਉਤਾਰ ਕੇ ਅੰਗ
 ਭੇਖ ਲੇਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਲੋਕੋ ਕੇ ਕਹੇ ਪਛਾਨਿਆ ਨ ਜਾਇ
 ॥ ਕਿਉ ਹੁਰਾਜਾ ਹੈ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਹੋਵੇ ਹਧਾਰਾ ਮਾਵੇ ਹੋ ॥
 ਸੋ ਹੋਵੇ ਹਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਮੇਰਾ ਦੇਹ ਆਤਮਾ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੈ ॥
 ਜੈਸੇ ਸਿਸੀ ਕੀ ਬਾਰੀ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਬਿਖੈ ਸਿਸੀ
 ਕਾ ਸਰਬਤ ਭੀ ਘੋਲਿਆ ਹੁਆ ਹੋਇ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੇ

ਰੀਵੇਹ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਏਕਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਜਨਮ ਕ
 ਬਲੇਤਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ॥ ਜਬ ਧਰਮਾ ਬਿਖੈ ਗਿਲਾਨ ਭੀਪ
 ਜੈ ਹੈ ॥ ਅਧਰਮ ਭੁਠ ਕਰਿ ਧਰਮ ਕੇ ਮਾਰਗ ਕੇ ਅਛਾਦੇ
 ਹੈ ॥ ਤਬ ਹੋ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਕੇ ਸਿਰਜੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ
 ਤਾਰੀ ॥ ਸਾਧੇ ਕੀ ਗਬਿਆ ਕੈ ਨ ਮਿਤ ॥ ਅਰੁ ਦੁਕਿਤੀ
 ਜੈ ਹੈ ਪਾਪੀਤੀ ਨ ਕੇ ਨਾਸ ਕੈ ਨ ਮਿਤ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਧਰ
 ਮ ਬਰਧਾਇ ਮਾਨ ਕੈ ਨ ਮਿਤ ॥ ਹੋ ਚੁਗ ਚੁਗਾ ਵਿਖੈ

ਅਵਤਾਰਕਰਤਾਆਇਆਹੋ॥ ਅਬਜੋਮੇਰੇਜਨਮ
 ਅਰੁਕਰਮਦਿਬਜਾਣੈ॥ ਦਿਬਕਿਆਜੈਸੇਅੰਗਦੇ
 ਹਧਾਰੀਰਕਤਬਿੰਦੁਤੇਓਪਜੈ॥ ਤੈਸਾਤੋਮੇਰਾਨੇਹਨ
 ਹੀ॥ ਅਰੁਜੈਸੇਅਵਰਜੀਉਕਰਮਕੇਬਧੇਨੇਹਲੇਤੇ
 ਹੈ॥ ਜੈਸਾਕਿਸੀਜੀਵਕਰਮਕੀਆਹੋਇਤੈਸਾਹੀਨੇ
 ਹਪਾਵੈ॥ ਸੋਹੰਤੈਸਾਤੋਨਾਹੀ॥ ਨਾਮੇਰਾਜਨਮਸੁਢੀ
 ਵਹੈ॥ ਆਪਣੀਇਛਾਕਰਿਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੋ॥ ਜਨਮਤਿ

ਮੇਗਾਨਿਬਾਮੇਸਾਜੇਤੀਸਰੂਪਹੈ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਕਰਮਭੀ
 ਨਿਬਾਜੇਹੋਕਰੋਹੈ॥ ਸੇਅਭੀਰਕਿਸੀਕੇਕਹੇਅਰੁਮਨ
 ਕੀਚਿਤਵਨੀਕਰਿਭੀਨਕੀਏਜਾਇ॥ ਤਿਸਕਾਨਿ
 ਸਟਾਂਤਾਨਿਖਾਵੈਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਕੀਰਖਯਾਕੇ
 ਨਮਿਤ॥ ਥੀਭੁਤੇਨਿਕਸਕਾਰਿਨਰਸਿੰਘਰੂਪਪ੍ਰਗਟ
 ਭਾਇਆ॥ ਤੋਕਿਨੀਹੋਜਾਨਿਅਮੋਤੋਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਹਰ
 ਨਕਸਪਕੀਛਾਤੀਬਜ੍ਞਤੇਭੀਕਠਨਕਠਰ॥ ਸੇਨਖ

ਸਾਥਾ ਧਿਰਾ ਰੀਕੋ ਮਲਾਪਾਸ ਕੀ ਨੀਆਈ ॥ ਅਰੁ ਗੋ
 ਕਲ ਕੇ ਭਗਤੋ ਕੀ ਰਖਾ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ॥ ਸਾਤਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਯੋ
 ਤ ਗੋਵਰਧਨ ਪਰਬਤ ਹਾਥ ਕੀ ਨੀਆਈ ॥ ਅੰਗੁਲੀ ਪਰ ਪਾਰ ॥
 ॥ ਅਉਰ ਜੇ ਮੁਝੈ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕੀ ਏਹੈ ॥ ਸੇਵਿ ਬਾਹੀ
 ਕੀ ਏਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਅਰੁ ਕਰਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਦਿਖ ਜਾਵੈ ॥ ਸੇਫਲੁ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ਸੇ ਸੁਖ ॥ ਸੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇ
 ਹੋ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕਰੁ ਮੇਰੇ ਅਥਨਾ ਸੀ ਪਦ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ॥

ਪਤਿਯੋਇ ॥ ਬਹੁਨ੍ਯਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਬੀਧਨ ਮਹਿਨ ਆਵੈ ॥
 ਅਬਾਮਰਜਨ ਜਿਸ ਕੋ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਰਹਿਨ ਸਾਥ ਰਗਤ
 ਉਪਜੀਏ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ॥ ਬਹੁਤੇਜਨਮ ਬੈਰਾਗੀਹਿ
 ਇਕਰਿ ਬੀਤੇ ॥ ਬੈਰਾਗਹੋ ਇਕਰਿ ਅਗੁਨਿ ਰਭੈ ਹੋਇ ਕਰਿ
 ॥ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਨੇਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾ ਖਕਰਿ ॥ ਬਹੁਤੇਜ
 ਨਮੁ ਇਸਭਾਂਤ ਮੇਰੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤਾ ਆਇਆ ਹੋਇ ॥
 ਇਨੇ ਸਾਧਨੇ ਕਰਿ ਜਿਸ ਕਾ ਅਤਮਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਮਾਹੋਇ

॥ ਜਿਸ ਕੋ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਓਪਜੀ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾ
 ਚਲ ਭਗਤ ਓਪਜੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਰੋਮ ਰੋਮ ਹੋਆਇ ਨਿ
 ਵਾਸ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਅਭਿਰਸੁਦ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਕ
 ਰ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਸਿਮਰਨ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਤਿ
 ਸਕਾਰਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਭਿਰਸੁਦ ਹੀ ਮਾਨ
 ਖਾਜਿ ਤੁਕਾਰਜ ਮੁਝੈ ਲਗਾਏ ਹੈ ॥ ਤਿਸੀ ਤਿਸ ਲਾਗੇ ਹੈ
 ॥ ਅਬ ਅਭਿਰਸੁਦ ॥ ਹੋਤੈ ਅਪਣਿ ਓਭਗਤ ਸਾਥ ਮੇਸ

ਰੂ॥ ਜੋ ਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਗਤ ਮੁਝ ਕੋ ਭਜੈ॥ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਤਿਨ ਕੋ ਹੋ ਭੀ ਭਜੈ॥ ਜੋ ਅਰਜਨ ਤੂੰ ਮੁਝ ਕੋ ਪੂਛੈ॥ ਕਿ
 ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁਖ ਤੁਮਾਰਾ ਹੀ ਭਜਨਾ ਕਿਉ ਨਾ ਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਅ
 ਉਰ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਿਉ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾਤ
 ਸੁਣ॥ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ ਕਰ ਮਾਨੁਖ ਠਲਾ ਬੰ
 ਝੁਤੇ ਹੈ॥ ਕਿ ਮੁਝ ਕੋ ਪੁਛ ਦੇਹ॥ ਧਨ ਦੇਹ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨ
 ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਇਤਨ ਮਿਤ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਪੁ

ਜੋ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਸਰਧਾ ਤਿਸ ਕੀ ਲਾਗੇ॥ ਜਿਸ ਕੇ
 ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਕ ਕਾਰਿ ਨੇੜ ਉਪਵੈ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸ
 ਭਕੁ ਬੁਝੁ ਠਾਨਿ ਸਟੀਆਇਆ ਹੋਇ॥ ਏਕ ਮੁਝ ਹੀ ਕੇ
 ਸਰਬ ਬਾਸ ਤਿਸ ਰੂਪ ਜਾਨੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਧਾ ਮੇਰੀ ਉਪ
 ਸਨਾ ਬਿਖੇ ਲਾਗਤੀ ਪੈ॥ ਅਰਜਨ ਮਥਾਇ ਪੁਜੈ ਹੋ ਜਾ
 ਰੇ ਬਰਨ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੜ ਬੈਸ ਸੂਨ੍ਰ॥ ਸੇਇ ਹੁ ਮੁਝ ਹੀ
 ਉਪਜਾਇ ਪੈ॥ ਇਨ ਕੋ ਭੀਨ ਭੀਨ ਮਾਪ ਦੇ ਕਰਮ ਹੀ ਮੁਝ

੬੮
੦
ਜੀ ਕਹੈ ਇਹੁ ਰਾਹਿ ਬਰਨ ਅਰੁ ਇਨ ਕੇ ਕਰਮ ਤਿਨ ਕ
ਕਰਤਾ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤੂੰ ਮੁਝੁ ਅਧਨਾ ਸੀ ਕੋ ਜਾਨੁ ॥ ਅ
ਰੁ ਜੇ ਕੁਛ ਕੋਈ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੇਤਿ ਸਕੋ ਕੀਏ ਕਾ
ਸਰਬ ਥਾ ਕਰਿ ਲੇਪ ਲਾਗਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਮੁਝੁ ਕੋ ਕਿਸੀ ਕ
ਰਮ ਕੀਏ ਕਾਲੇਪ ਨਾਹੀ ਲਾਗਤਾ ॥ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਲਾਗ
ਤਾ ਸੇ ਸੁਰ ॥ ਮੁਝੁ ਕੋ ਕਿਸੀ ਬਾਤ ਕੀ ਘੀਛਾ ਨਾਹੀ ॥
ਜੇ ਸੇ ਧਾਲ ਕਮਾਟੀ ਕੇਹਾ ਥੀਐ ਝੂਕੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ

ਟੁਠਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਾਲਕ ਕੋ ਕਢੁ ਲੇਪਨਾ ਹੀ ਲਾਗਤਾ
 ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਮੁਝ ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਰਮ ਕਾਲੇਪਨ ਹੀ ਲਾਗਤਾ
 ॥ ਜੇ ਕੋ ਈ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਮਾਨੁਖ ਮੁਝ ਕੋ ਪਹਿਚਾਣੈ॥ ਕਿਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕੋ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਏ ਕਾਲੇਪ
 ਨਾ ਹੀ ਲਾਗਤਾ॥ ਸੇ ਮਾਨੁਖ ਕਰਮ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹੈ॥ ਕਿ
 ਸੀ ਕਰਮ ਕਾ ਤਿਸ ਕੋ ਭੀ ਲੇਪਨ ਲਾਗੈ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ
 ਐਸਾ ਮੁਝ ਕੋ ਪਹਿਚਾਣ॥ ਤੇਰਾ ਨੁਪਕਰਮ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਤੂੰ

ਅਥਾਛੀਹੋਇ॥ ਅਰੁਆਪਨਾਕਰਮਕਾਰਿ॥ ਤੁਝਕੋਭੀਕਿ
 ਸੀਕਰਮਕੀਏਕਾਲਾਪਨਲਾਗੇਗਾ॥ ਨਿਰੋਲਪਕਾਨਿਰ
 ਲੋਪਰਹੇਗਾ॥ ਅਰੁਜੇਤੁਝਤੇਆਗੇਹੋਇਗਏਪੈ॥ ਜਿਨਕੋ
 ਮੁਕਤਿਕੀਥਾਂਢਾਈ॥ ਤੇਭੀਮੇਰੀਅਗਿਆਮਾਨਕਾਰਿਕ
 ਰਮਕਰਤਭਏ॥ ਸਤਕਰਮਕੇਮਾਰਗਮੁਕਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਹੋਤਭਏ॥ ਸੋਹਅਰਜਨਜੇਤੁਝਆਗੇਥੇ॥ ਅਰੁਤਿਨੇਤੇ
 ਭੀਜੇਆਗੇਥੇ॥ ਆਪਨੇਆਪਨੇਕਰਮਕੇਮਾਰਗਸ

71
 ਭਰੀ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤ ਭਏ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਸਮਝ ਕਰਤੁ
 ਭੀ ਆਪਣਾ ਖੜੀ ਕਾ ਕਰਮ ਜੁ ਪਕਰੁ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਮ
 ਉਰਸੁਦ ॥ ਜੇ ਕਰਮਾ ਕੀਆ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ਅਰੁ ਅਕਰਮਾ ਕੀ
 ਆ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ਇਸ ਕੇ ਜਾਨ ਲੇ ਕੋ ਪੰਡਤ ਭੀ ਸਮੁਥ ਨਹੀ
 ॥ ਤਬ ਸੋ ਰੋ ਕੀ ਕੀਆ ਕਹੀ ਮੈ ॥ ਜੇਈ ਕਰਮ ਹੋਤੁ ਭੁ
 ਕੋ ਕਹੋ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਾਨੇ ਤੇ ਨੁਖਵਾਇ ਕਸੀ ਸਾਰ ਕੇਈ
 ਪਨੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਗਾ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤ

७१
ਜਾਨਣੀ ਅਤ ਕਠਨ ਤੇ ਭੀ ਕਠਨ ਹੈ ॥ ਸੋਰ ਕਰ ਜੋ ਤੇ ਸੁ
ਵਣ ਕਰ ॥ ਏਕ ਤੇ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਬਿਕਰਮ ਹੈ ॥ ਅ
ਰੁ ਏਕ ਅਕਰਮ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ॥ ਤਿਸੀ ਭਾਂਤ ਇਸ ਨਾਨਕੇ ਅ
ਵਿਲੇ ਕਰਿ ਕਰਮ ਕਰਣੇ ॥ ਸੇਕਹੀ ਐਕਰਮ ॥ ਅਰੁ ਜੇ
ਭੂਲ ਭੂਲ ਕਰਣੇ ਸੇਕਹੀ ਐਕਰਮ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅ
ਲਾਸ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਇਸ ਨਾਨਕੇ ਆਟ ਲੇ ਕਰਿ

ਸਤਕਰਮੇ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਲਾ ॥ ਸੇਬਿ ਕਰਮ ਕਹਾਵੈ
 ॥ ਜੇ ਇਨ ਤੀਨ ਹੀ ਕਰਮ ਕੈ ਸਮਝ ਕਰਾਜਿ ਉਸਾ ਸਤਕ
 ਆਗਯਾ ਪੈਤਿ ਉਹੀ ਕਰੈ ॥ ਸੇਬੁ ਧਿਵੰਤ ਮਾਨੁਖ ਸੇਸੁ
 ਸਤਿ ਕਰਮੀ ਕਹਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਤੇ ਕਰਮੇ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ॥
 ਅਬ ਅਉਰ ਸੁਲ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਨੁਖ ਐਸਾ ਪੈ ਕੈਸਾ ਜਿ
 ਸਕੈ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਜਾਨ ਲੇਕਾਰਿ ਮਾਨ ਉਪਜਿਅ
 ਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਾਰਿ ਮਾਨ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕਿਸੇ ਕਰਮ ਕਾ ਅ

ਰੰਭਨਾਹੀਉਪਜਤਾ॥ ਅਰੁਕਾਮਤੇਅਰੁਕ੍ਰੋਪਤੇਰਹਿਤ
 ਭਇਆ॥ ਗਿਆਨਕੀਅਗਨਕਰਿਜਿਸਕੇਸਭਹੀਕਰ
 ਮਜ਼ਲਗਏਹੈ॥ ਐਸਾਜੇਹੈਇਤਿਸਕੇਬਥੇਕੀਪੁਰ
 ਖਪੰਡਤਕਹਤੇਹੈ॥ ਬਹੁਕੁਉਹੁਕੈਸਾਹੈ॥ ਗਿਆਨੀਪੰਡ
 ਤਹੈ॥ ਜਿਨਸਭਹੀਕਰਮਾਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਅਰੁਕਰਮੇਕੇਠ
 ਲਭੀਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਨਿਤਹੀਗਿਆਨਸਾਰੇਖੇਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਕੇਪਾਨਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹਿਆਹੈ॥ ਐਸਾਜੇ

ਹੈ ਜੇ ਕੁਛ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਹ ਕਮ
 ਹੈ ਨਿਰਧੀਪ ਨਹੀਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ॥ ਬਹੁਨ ਕੈਸਾ ਨਿਰਾਸੀ ਮੁਝ ਪ੍ਰ
 ਮੇ ਸਰਪਰਮ ਏਸਦੁਰਭਗਵੰਨ ਬਿਨਾ ॥ ਕਿਸੀ ਨੂ ਸਰੇ
 ਕੇ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਰੁ ਦੂਰ ਸੇ ਕੀ ਮਾਸਾ ਨਾ ਹੀ ਜਿਸ ਕੇ
 ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਿ ਆਪੈ ਚਿਤ ਜਿਨ
 ਅਰੁ ਜੀਤਿ ਆਪੈ ਆਰਮਾ ਜਿਨ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਦਸਤ
 ਕਾ ਸੀਚਾ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਕੇ ॥ ਸਰੀਰ ਮਾਤਾ ਜਿਸ ਕੇ ਰਹਿਅ

ਹੈ॥ ਸਰੀਰ ਕੀ ਰਖ ਜਾ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਹੈ॥
 ਸੋ ਤਿਸ ਕੋ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨਾਹੀ॥ ਬਹੁ ਫਕੈ ਸਾ॥ ਚਿਤ ਰੇ ਬਿ
 ਨਾ ਮਾਂਗੇ ਬਿਨਾ ਜੁ ਕੁਛੁ ਭੋਜ ਨ ਛਾਵਨ॥ ਈਸ਼ਵਰ ਕੀ ਅ
 ਰਜਾ ਤੇ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਤਿਸੀ ਕਰਿ ਸੀਤ ਸਾਟਿ ਹੋਇ
 ॥ ਅਰੁ ਸੀਤ ਉਲ ਕੇ ਹਰਿਖ ਸੇਕ ਤੇ ਰਹਿਤ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ
 ਕੀ ਜਿਸ ਕੋ ਬਖੀਲੀ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤੁ
 ਏਤੇ ਏਕ ਸਾ॥ ਐਸਾ ਜੁ ਹੈ ਸੋ ਨਿਰਬੰਧ ਨ ਕਹਾਵੈ॥ ਬ

74
 ਹੁਣਕੈਸਾ॥ ਦੂਸਰੇਕਾਜਿਸਕੇਸੀਗਨਾਹੀ॥ ਐਸਾਜੇਹੈ
 ਮੁਕਤਿਰੂਪੈ॥ ਅਰੁਮੇਰੀਮਹਿਮਾਕੇਗਿਆਨਬਿਖੈਸ
 ਦਾਨਿਹਚਲਪੈ॥ ਚਿਤਜਿਸਕਾ॥ ਜਿਤਨੇਕਰਮਹੈਤਿ
 ਤਨੇਸਭਹੀਗਿਆਨਸੀਮੰਦੁਵਿਖੈਤਿਸਕੇਤੁਬਰ
 ਏਹੈ॥ ਬਹੁੜਕੈਸਾ॥ ਜਿਸਕੇਸਰਬਤਬ੍ਰਹਮਾੰਦ੍ਰਿਸੀ
 ਆਇਆਹੈ॥ ਤਿਸਕੇਖੀਰਤੇਆਦਿਲੋਕਾਰਿਭੋਜ
 ਨਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਅਰੁਅਗਨਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਅਰੁ

ਜੇਕੇਈਭਿਖਿਆਲੇਆਇਆਹੈਸੋਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਅ
 ਰੁਨਿਸੋਕੇਭਿਖਿਆਆਈਹੈਸੋਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਅਰੁਸ੍ਰ
 ਨਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਅਰੁਸ੍ਰਾਣਲੈਨਹਾਰਾਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈ॥
 ਅਰੁਨਿਕਿਛੁਦੇਖੀਤਾਹੈ॥ਅਰੁਨਿਕਿਛੁਉਪਜਿਆਹੈ
 ਸੋਸਭੀਹੀਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਹੀਤੇਬ੍ਰਹਮਉਪਜਿ
 ਆਹੈ॥ਬਹੁਛੁਬ੍ਰਹਮਹੀਬਿਖੇਬ੍ਰਹਮਜਾਇਲੀਨ
 ਹੋਤਾਹੈ॥ਐਸੀਸਮਾਧਨਿਸਕੀਬ੍ਰਹਮਬਿਖੇਲਾ

75
 ਗੀਰੈ॥ ਸੇਬ੍ਰਮਸਮਾਪੀਕਹਾਏ॥ ਅਬਅਰਜਨਬਧੁ
 ਭੁਪਕਾਰੇਕੇਜਗਸੁਲ॥ ਜਿਨਜਿਨਜੋਗੇਕੇਮਾਰਗਕਰਮੁ
 ਸੁਕੋਲੋਕਜਜੈਪੈਪੁਜੈਪੈਤੇਸੁਲ॥ ਏਕਤੇਜੋਗੇਸੁਰਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨਜਗਕਾਰਿਮੁਸੁਕੋਪੁਜੈਪੈ॥ ਜੋਪੀਛੈਕਹਾਮਾਪੈ
 ਕਿਸਭਹੀਬ੍ਰਹਮਪੈ॥ ਅਰਏਕਸਰੁਹੀਇਨ੍ਰੀਆਮਰੁਸੇ
 ਤਜੈਪੈਕਾਨ॥ ਇਨਤੇਆਦਲੇਕਰਿਮੇਰੇਸੰਤਖਲੇਕੇਨ
 ਸਿਤਸੰਜਮਕਰੇਪੈ॥ ਏਕਤੇਇਹੁਜਗੁਪੈ॥ ਅਰਏਕਮ

ਨਕਰਰਹਤੈ॥ ਏਕਾਇਹੁਜਗਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਸਭਹੀਇ
 ਨੀਅਹੁਕੀਤਕਰਿਪੂਰਬਾਠਿਬਿਖਰਿਮੈ॥ ਏਕਏ
 ਹੁਜਗਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਮੇਰੇਸੀਤੋਖਲੇਕੇਨਮਿਤਕਿਸੀਦੇਹੁ
 ਰੀਕੀਅੰਨਕਰ॥ ਬਸਤੁਕਰਿਅੰਨਕਰਿਅਗਨਕ
 ਰੁ॥ ਸਭਕਿਸੀਕੀਸੇਵਾਕਰਣੀ॥ ਸੋਇਹੁਦੁਬਜਗਕ
 ਹਾਵੈ॥ ਅਰੁਏਕਤਪਜਗਕਹਾਵੈ॥ ਸੋਤਪਸਿਆਕਾ
 ਪੁਕਾਰਸਤਾਰਵਧਿਆਇਬਿਖੇਕਹੋਗਾ॥ ਅਰੁਏਕ

ਜੋਗਜਗਹੈ॥ ਮੁਝੁ ਸਾਬਨੁ ਝਰਹਿ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਮੇਰੀ ਮਾ
 ਮਾਕਾ ਕਹਿ॥ ਕਿਆ ਮਹਿ ਮਾ ਬੇਦੁ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪੁਰਾਨੁ ਪ
 ਨੇ ਸੋ ਤੇ ਪੜ੍ਹੇ॥ ਬਿਸੁ ਪਦੇ ਗਾਢੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮੇ ਕਾ ਕੀ
 ਰਤਨ ਕਰਨਾ॥ ਗਾਮ॥ ਹਿੰਦੂ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਰਾਯਣ
 ਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਏਹੁ ਸੁਆਧਿ ਮਾਇ ਜਗ ਕਹਾਵੈ॥ ਅ
 ਰੁ ਏਕ ਮਨ ਮਾਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿ ਮਾ ਬੀਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਮੇਰੀ
 ਉਸਤਤ ਕਰਣੀ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹਿੰਦੂ ਮਾਨ ਜਗਹੈ॥

ਅਰੁਏਕਜਤੁਜਗੈ॥ ਅਰੁਏਕਪ੍ਰਾਣਮਪਾਨਪਵਨ
 ਕੇਏਕਠਾਕਰਿਕਰਿਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਕਰਤੇਹੈਏਕਏਹੁਜਗੈ॥
 ਅਰੁਏਕਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਕਰਿਏਕਏਕਗਾਸੁਮੰਨੁਤਿਆਗ
 ਤੇਜਾਤੇਹੈ॥ ਨਿਰਾਹਾਰਹੀਹੋਇਰਹਿਤੇਹੈ॥ ਏਕਏਹੁਜਗੈ
 ਹੇਅਰਜਨਇਤਮਾਇੰਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸਭਹੀਜਗਕਹੇ
 ਹੈ॥ ਪਾਪੇਕਾਨਸਕਰਤੇਹੈ॥ ਇਨੋਜਗਾਇਖੇਜਿਸਜਗ
 ਕਰਿਪ੍ਰਜੈਤਿਸੀਕਰਿਮੁਏਕੋਪਾਵੈ॥ ਜਿਤਜਿਤਜਗਕ

੭੬

ਬਹੁਤ

ਗੁਰੂ ਕੇ ਪੂਜੈ ਜੈ ਤਿਸ ਕਾ ਜੀਵਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਸੁਖਾਨੈ
 ॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਤਿਸ ਕਾ ਜੀਵਨਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੁਛ ਭੋਜਨ
 ਕਰੇ ਹੈ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੇਹ ਕੀ ਤਿਆਗ
 ਕਰ ਜੇ ਸਨਾਤਨ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਅਉਰ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਸਨਾਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਹੋ ਕੁਰਬਾਨੀ
 ਅਧਾ ਬਿਖੈ ਸੇ ਸਟਿ ਅਰਜਨ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਜੈ ਬਿਨਾਇ ਤੇਲਕ
 ਭੀ ਸੁਖ ਨਾ ਹੀ ਪਾਈਤਾ ॥ ਅਰੁ ਪਰਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤ ਕਿਆ ਕਹੈ

ਅੰ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਏਹ ਬਹੁ ਤਿਓ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਕੇ ਜਗ ਪਹਿ ਭੇਰੀ
 ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਕ ਸੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਏ ਤੇ ਜਗ ਹੋ ਤੈ
 ॥ ਇਨ ਕੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਅਰਜਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਗਾ॥ ਅਬ ਇਨੇ
 ਜਗ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੇਸਾਟਿ ਜਗ ਹੈ ਸੇ ਸੁਣ॥ ਹੇ ਪਰਿਤ ਪਪੰਡਵ
 ਏਹ ਨ੍ਰਬ ਜਗ ਤੇ ਆਵਿ ਭੇਕ ਰਿ॥ ਜੋ ਸਰਹੀ ਜਗ ਮੁਝੈ ਕਹੇ
 ਤਿਨੇ ਸਮ ਸਤੋ ਗਾ ਜਾ ਅਰੁ ਸ੍ਰੇਸਟਿ॥ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਜਾਨਣੇ
 ਕਾ ਜੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਗੁ॥ ਸੇ ਗਿਆਨ ਜਗ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਹੈ॥ ਅ

ਰੁਜਿਤਨੇ ਅਉਰ ਜਗ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਹੈ ॥ ਸੋਗਿਆਨ ਕੇ ਪਾਛ
 ਏਕੇ ਨਿਮਿਤ ਕੀ ਜੀ ਮੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਰਿਅਨ ਉਪ ਜੈ ਹੈ ॥
 ਤਬ ਸਰਹੀ ਜਗ ਭੁਲਾਇ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਫਲ ਲਾਗੇ ਤੇ ਫੁ
 ਲਾਗਿ ਨ ਪਛਤੇ ਹੈ ॥ ਅਬ ਜਿਸ ਕੋ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਾਰਿ ਅ
 ਨਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਾਇਆ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਮੈਰ ਕੋਇ
 ਰਿਅਾਨ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਇਆ ਚਾਹੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਪੌਕੇ ਕਰੈ
 ਸੇ ਸੁਦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹੀ ਤੇ ਆਇ ਕਾਰਿ ਪਰਪਸਤਿ ਰੁ ਰੋ

ਦੀ ਨਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਦੋ ਨੇਹਾ ਬਜੇ ਨ ਕਰੁ ਤਿਸ ਕੈ ਚਰਨ ਕ
 ਮਲੇ ਕੋ ਨਿਮਸ ਕਾਰ ਕਰੈ॥ ਅਗੁ ਮੁਖ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲੇ॥ ਰਾ
 ਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਗੋਪਾਲ ਜੀ॥ ਉਨੇ ਮੇਰਾ ਯਤਨ ਜੀ॥ ਅਰੁ ਪ
 ਰਮ ਸੇਵ ਕੇ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਬੇਨ
 ਤੀ ਕਰੈ॥ ਕਿਹੇ ਪੁਰਜੀ ਹੋ ਸੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
 ਮੁਝ ਕੋ ਰਾਵਾਂ ਨ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਰੀ॥ ਅੰਤ ਦਾ ਨ ਕਰੋ॥ ਤਬ
 ਗਿਆਨ ਕਾ ਜਾਨਣ ਹਾਰਾ ਜੁ ਹੈ ਗਿਆਨੀ॥ ਸੇਤਿ ਸਕੈ ਗੀ॥

ਆਨਸੁਵਣਕਰਵੈ॥ ਸੋਤਿਸਗਿਆਨੀਕਿਆਗਿਆ॥
 ਨਕਹਣਾਸੋਸੁਣ॥ ਹੋਪੀਰੁਵਜਿਸਗਿਆਨਕੇਜਾਣੇ॥
 ਬਹੁਨੁਮਾਇਆਕਾਮੋਹੁਬਿਆਪਨਸਕੈ॥ ਸੋਗਿਆ
 ਨਹੈ॥ ਸੋਕਊਣਾਗਿਆਨਹੈ॥ ਜਿਸਕੇਜਾਣੈਤੇਸਭਨੇ॥
 ਭੂਤਪ੍ਰਾਣੀਉਬਿਖੇਏਕਹੀਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਬਿਆਪਿ
 ਆਜਾਵੈ॥ ਦੂਸਰਾਭੇਦਮਿਟਜਾਇਸੋਗਿਆਨਹੈ॥
 ਅਬਾਇਸਗਿਆਨਕਾਫਲਸੁਣ॥ ਜਿਤਨੇਪਾਪਜਾਣ

ਅਜਾਣਕੀਏ॥ ਤਿਨਪਾਪਕੇਫਲੁਜੇਹੈਦੁਖ॥ ਤਿਨੇ
 ਕਾਕੋਇਸਗਿਆਨਨਾਮੇਬੋਹਬੋਪਰਚਣਕਰਿਉਤਰ
 ਪਾਗਪਣੈਗਾ॥ ਜੈਸੇਲਕਣੀਉਕੇਭਾਰਅਗਨਜਲਾ
 ਇਕਰਿਭਸਮਕਰੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਗਿਆਨਅਗਨਕਰਿ
 ਮੇਕੋਜਲਾਇਭਸਮਕਰੈ॥ ਅਗੁਗਿਆਨਕੇਸਮਾ
 ਨਦੁਸਗਪਵਿਤਨਾਹੀ॥ ਸੋਗਿਆਨਕਬਉਪਜੈ॥
 ਮੇਰੇਜੋਗਜਨੁਕੇਪ੍ਰਸਾਦਕਰਿਚਿਰਕਾਲਪ੍ਰਯੰਤ

ਜਬ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜੁ ਡਿਘਿਆਰੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਤਮ ਭੇ
 ਗਿਆਨ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਅਗੁਨਿ ਸਕੈ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਪਾ
 ਵਲੇ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਵਾਧਾਨ ਹੋਇ ਕਰਿ
 ਸੁਣੈ ਸਮਝੈ ॥ ਅਗੁਇ ਨ੍ਰੀਅਹੁ ਕੋ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਈਸ਼ੀ
 ਮਾਨ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪਾਏ ਰੇ ਤਤ ਕਾ ਭਗੀਪ
 ਰਮ ਸਾਂਤ ਜੁ ਹੈ ਪਰਮ ਸੁਖਾਤਿ ਸਕੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ
 ਮਾਰੀਆਨੀ ਹੋਇ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਪਾਵਲੇ ਕੀ ਸ

ਰਧਾਨਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਆਤਮੇ ਬਿਖੇ ਸੀਸਾਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੋ
 ਮੇਰੇ ਗਿਆਨ ਪਾਵ ਦੇ ਕੀ ਸਰਧਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਬਿ
 ਨਾ ਸਹੇ ਤਾਹੈ॥ ਨਾ ਤਿਨ ਕੋ ਇਸ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਨ
 ਪਰ ਲੋਕ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਸਾਥ ਨੂ
 ਤ੍ਹੈ॥ ਤਿਨ ਤੋ ਕੋਈ ਅਊਰ ਕਰਮ ਉਤਰਤਾ ਨਾਹੀ॥
 ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕੇ ਗਿਆਨ ਕਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕੋਈ ਸੀ
 ਸਾਨਾਹੀ॥ ਬਿਆਪ ਸਕਤਾ॥ ਮੇਸਾਨੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਅਰੁ

ਗਿਆਨੀ॥ ਤਿਸੇਕੋ ਕੋਈ ਹਲਾਇ ਨਾਹੀ ਸਕਤਾ॥ ਤਿ
 ਸਕਾਰ ਲਤੇ ਭਾਰ ਬਮਰ ਜਨ ਤੁਝ ਕੋ ਤੇਰੇ ਰਿਦੇ ਹੀ ਤੇ
 ਅਗਿਆਨ ਸੰਸਾਰ ਸਿਨੇ ਉਪ ਜਾਹੈ॥ ਸੇਰਿ ਦੇਹੀ ਤੇ
 ਇਹਾ ਗਿਆਨ ਨਾਮਾ ਖਟੁ ਗਲੇ ਕਰਿ॥ ਇਸੁ ਸੰਦੇਹ
 ਸੰਸੇਕੋ ਗਿਆਨ ਖਟੁ ਗਕਰਿ ਕਾਟ ਅਰੁ ਠਿਠ ਖਟੁ
 ਰੇਹੁ॥

॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਤਿ
 ਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਇਆ ਯੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਿਸ

ਧ

੨੧

ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਯੋਗੀ ਨਾਮ ਥੀ ਭੁਭ
 ਅਧਿਐ ਮਾ ॥ ੪ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿ
 ਸ਼੍ਰਾਭ ਪਣੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ਅਥ
 ਆਗੇਗੀ ਤਕ ਪੰਜਵਾਧਿ ਆਉ ਰਹਿ ਮਾ ॥ ॥
 ॥ ਅਰਜਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਅਰਜਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਜੀ
 ਪਹਿ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਕਿਏ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕਰਮ ਕਾ
 ਤਿਆਗ ਸੀਨਿਆ ਸਕੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਦੂ ਕਰਮ ਸੇ

ਗਕਹੋ॥ ਸੇਏਕਥਾਤਮੁ॥ ਏਕੰਨਿਸ਼੍ਚੈਕਰਿਕਹੋ॥ ਜਿਸੁ
 ਮੇਰੀਕਲਿਆਂਨਹੋਇ॥ ਅਰਜਨਕੇਪ੍ਰਸਨਕਾਓਤ੍ਰਸੀ
 ਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਂਨਜੀਕਹੋ॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਂਨੇਵਾਚ॥ =**
 ਹੇਅਰਜਨਸੀਨਿਆਸੁ॥ ਜੋਗਮਰੁਕਰਮਜੋਗਏਹਦੇਨੇ
 ਕਲਿਆਨਕੇਵਾਤਾਹੈ॥ ਇਨਮੇਕਰਮਤਿਆਗਦੇਜੋ
 ਹੈਸੀਨਿਆਸੁ॥ ਤਿਸਤੇਕਰਮਕਰਦੇਨਿਸਕਾਮਹੋਇ
 ਕੈ॥ ਸੋਇਹਕਰਮਯੋਗਭਲਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਮੇਸੀਗਿਆ

ਨਕੀ ਬਾਤ ਸਮਝਣਗਰੇ ॥ ਜੋ ਨਿਤ ਸੀਨਿਆਸੀਓ ॥ ਜੋ
 ਕੈਸਾ ॥ ਜੋ ਸਭਨੇ ਬਾਤ ਕੇ ॥ ਹਰਖ ਸਿਕਤੋ ਰਹਤੈ ॥ ਐਸ
 ਜੂਏ ਨਿਰਣੈ ॥ ਸੋਧੇ ਮਗਾ ਬਾਹੋ ਅਰਜਨ ਸੁਖੇ ਨਹੀ
 ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਬੀਧਨੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤੈ ॥ ਅਥਾ ਅਰਜਨ
 ਅਊਰਸੁ ॥ ਸਾਂਖਕੋ ਅਰਕਰਮ ਜੋਗ ਕੋ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
 ਬਾਲਕ ਕਹਿਓ ॥ ਪੰਡਤ ਨਹੀ ਕਹਿਓ ॥ ਜੋਗ ਕਹਿਓ
 ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਨ ਸਾਧਨ ਕਰਹਿ ॥ ਅਰੁ ਸਾਂਖਕ ਹੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੰਗਾ ਅਨੰਤਗੋਸਟਿਕ ਥਾਧਾਰਤਾ ਕਰਣੀ ਸੋਇਹਰੇ
 ਨੇਏਕਹੀਐ ਅਰੁਣਨੇਕਾਟਲਾਏਕਹੀਐ ਜਿਸੁਮੇਰੇ
 ਪਰਮਾਸਥਾਨਕੋਸਾਂਖਵਾਲਾਪਾਵੈਐ ਤਿਸੀਅਸਥਾਨ
 ਕੋਜੋਗੀਜਾਂਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਐ ਜਿਨਸਾਂਖਅਰੁਕਰਮਜੋ
 ਗਏਕਹੀਜਾਵੈਐ ਤਿਨਹੀਜਥਾਰਥਾਜਿਉਕੀਤਿਉਘ
 ਤਿਜਾਣੀ ਪਰਮਰਜਨੁਸੀਨਿਆਸਜੋਐਸੋਸੰਸਾਰਕੇਸ
 ਭਯੋਕਰਮਾਤਿਅਗੀਅਹਿ ਦੇਹਕਰਿਭੀਤਿਆਗਣੇ

ਅਰਮਨ ਕਾਰਿ ਭੀ ਤਿਆਗਣੇ ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸੀ ਨਿਆਸ ਕ
 ਹੀ ॥ ਸੋਇ ਹੁ ਸੀ ਨਿਆਸ ਪਾਢਣੇ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਮਹਾਬ
 ਹ ਜੋਗਾਨੁ ਨੇ ਬਿਨਾ ਕਠਨ ਪੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਸਾਬ
 ਜੁ ਫੈਤ ਬਸੁ ਬੇਨਹੀ ਸੀ ਸਾਰ ਕੀ ਬਾਤ ਭੁਲ ਗਈ ਇਸ ਕਾ
 ਮੁਸੀ ਨਿਆਸ ਕਹੀ ॥ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਸਾਬ ਜੁ ਫੈਤ
 ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਹੈ ਮੁਨਿ ॥ ਸੋ ਤਤ ਕਾਲ ਹੀ ਮੁਸ੍ਰਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ
 ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਸਾਬ ਜੁ ਫੈ

੮੩

ਆਪੈ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਸੁਧਾ ਨਿਰਮਲ ਪੈ ਆਤਮਾ ਜੀਸਕਾ
 ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਬਾਸ ਨਾ ਤੇ ਨਿਦਾਰਿ ਆਪੈ ਆਤਮਾ ਜਿਨ
 ਅਰੁ ਜੀਤੀ ਆਪੈ ਏਨ੍ਹੀ ਆਜਿਨ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇਭੁ
 ਤੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਬਿਖੇ ਏਕਹੀ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸਟਿ ਆਇ
 ਆਪੈ ਜਿ ਕੋ ਛੁਕਰ ਮਕਰ ਤਾਪੈ ਸੋ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਕਰਤ
 ਨਿਰਲੇਪ ਪੈ ਵਹੁਕਿ ਆਸਮ ਸ੍ਵਤਾਪੈ ਕਿਹੈ ਜਿਹੋ ਕੋਈ
 ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋ ਕੋ ਛੁਕਰ ਮਕਰ ਤਾ ਦੇਖ ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ

ਹੈ ਅਰੁ ਸੁਣਤੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ॥ ਪਹਿਰਤੀ ਸੁਪਰਸਾਇ ਵੀ ਹੈ ॥
 ਸੂਘਤੀ ਨਾਸਕਾ ਹੈ ॥ ਸੁਆਨ ਜਿਹ ਵਾਲੇ ਤੀ ਹੈ ॥ ਰਾਖਪ
 ਕਰੁ ਤੇ ਹੈ ਛਾਡੁ ਤੇ ਹੈ ॥ ਚਰਨ ਲਲਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰਨਿ ਮੇਖਨੇ ਤੇ
 ਕੋਲ ਗਤੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੇਵਤੀ ਜਾਗਤੀ ਦੇਹ ਹੈ ॥ ਸੇਇਹੁ
 ਸਮਝੈ ਹੈ ਕਿਏਹੁ ਸਭ ਹੀ ਇਵੀਆ ॥ ਅਪਨੀਆਪਨੀ
 ਥਿਖ ਜਾਥਿ ਖੇਵਰ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹੈ ਜੋ ਕੇਈਆਤਮਾ ਰਾ
 ਮ ਹੈ ॥ ਸੋ ਅਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇਇ ਸਭਾਤਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸਮਝੈ

ਤੇਹੋ ਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਆਕਰਕਰਮਕਰੇਹੋ ਸੋਤਿਸੋਕੋਕਿਸੀ
 ਕਰਮਕਾਲੇਪਨਾਹੀਲਾਗਤਾ ਜੈਸੇਜਲਾਬਿਖੈਕਮਲ
 ਨਿਆਰਾਹੈ ਤੈਸਾਹੀਵਹਨਿਰਲੇਪਹੈ ਹੇਅਰਜਨਮੇਰੇਜੁ
 ਹੋਜੋਗੀ ਸੋਦੇਹਕਰਮਨਕਰਿਇੰਦ੍ਰੀਆਕਰਿ ਸਤਿਕਰ
 ਮਜੁਹੋਇਸਨਾਨਤੇਆਦਲੇਕਰਿਸੋਕਰਤੇਹੈ ਆਤਮ
 ਕੀਸੁਧਤਾਕੇਨਮਿਤਕਰੇਹੈ ਅਰੁਫਲਬਾਢੁਤੇਨਾਹੀ
 ਜੈਸਤਿਕਰਮਕਰਤੇਹੈ ਅਰੁਫਲਕਢੁਨਹੀਬਾਢੁਤੇ

ਤੇ ਨਿਸਚਲ ਸਾਂਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ਹੈ ॥ ਅਰਯੋ ਕਾਮ ਨਾ ਕੇਨ ਸਿਤ ਕ
 ਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਧੀਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਅਥ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਕੋਨ
 ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਮਾ ਹੈ ॥ ਅਰ
 ਜਿਸ ਤੇ ਕਿਸੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਉਦਮ ਨਾ ਹੀ ਉਠਤ ॥ ਸੇ ਸਦਾ
 ਸੁਖੀ ਹੈ ॥ ਅਥ ਅਰਜਨ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ॥ ਜੇ ਹੋ ਕੈ ਸਾਰੇ
 ॥ ਹੋ ਸੀ ਸਾਰ ਕੋ ਉਪਜਾਵੈ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਤਪਾਲੇ ਹੋ ਸੰਹਾਰੇ ॥ ਸੇ
 ਨਾ ਹੀ ਕਰਤ ॥ ਸੇਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਏਹੁ ਸੁਭਾ ਉ ਹੈ ॥ ਮਾਇ

੮੫

ਕ

ਆਕੀਖੇਲੀਏ ਮੁਝਕੋਸੀਸਾਰਸਾਬਕਛਪਰੇਜਨਨਾਹੀ
 ਨਾਹੋਕਿਸੀਤੇਪਾਪਕਰਾਵੇਹੋ ਨਪੁੰਨਕਰਾਵੇਹੋ ਅਗਿ
 ਨਕਰਕੈਜੀਵਿਕਾਗਿਆਨਅਛਾਦਿਆਹੈ ਤਿਸਅਗਿਆ
 ਨਕਾਰਿਜੀਵਮੇਹੋਹੈਤੇਪਾਪਕਰਤੇਹੈ ਜੇਮੁਝਈਸਦੁਰਕੋਨਿਰ
 ਲੇਪਨਿਆਰਾਜਾਵੈ ਤਿਸਕੋਕਬਹੂੰਆਗਿਆਨਨਉਪਜੈ
 ਜੈਸੇਸੂਰਜਕੋਅੰਧਕਾਰਕਬਹੂੰਨਹੀ ਤੈਸੇਹੀਤਿਸਕੋਭੀ
 ਕਬਹੂੰਆਗਿਆਨਨਉਪਜੈ ਜੇਮੁਝਕੋਨਿਆਰਾਪਹਿਚਾ

ਲੈ ਬਹੁ ਨ ਕੈਸਾ ਨਿਰਲੇਪਾ ਨਿਆਰਾ ਜਾਣੈ ਨਿਰਮਲਾ ਮੁਖ
 ਕੋਪਹਿ ਚਾਣਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਹੀ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧ ਕਾ ਨਿਹਚਾਰੈ
 ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਹੀ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਕੇ ਆਤਮਾ ਕੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰੀਤੈ ਅ
 ਰਮੇਰੀ ਹੀ ਸਰਨ ਅਰੁ ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਮੇਰਾ ਹੀ ਸਿਮਰਨ
 ਐਸੇ ਮੁਖ ਕੋਪਹਿ ਚਾਣਕਾਰਿ ਜੇ ਮੇਰਾ ਬੁਝਨ ਕਰਤੇ ਹੈ
 ਤਿਨ ਕੇ ਸਗੁ ਹੀ ਪਾਪ ਜਲ ਜਾਤੇ ਹੈ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਅਬਨਾਸੀ ਪਦ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ਜਹਾ ਗਏ

ਤੇ ਬਹੁ ਨਾ ਗਿਨ੍ਹ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਬਹੁ ਨ ਕੋ ਸੋ ਪੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨੀ ॥
 ਐਸਾ ਜੋ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮਲ ॥ ਜਨਮ ਭੂਚਾ ਬ੍ਰਹਮਲ ਕਾ ॥ ਅਰੁ ਬਿ
 ਦਿਆ ਕਾਰਿ ਭੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਬ੍ਰਹਮਲ ਕੋ ਜਨਮ
 ਕਾ ਅਰੁ ਬਿਦਿਆ ਕਾ ਗਰਭ ਭੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਭੁ ਨੇ ਸਾ ਬਿਨਿਸ਼
 ਭੁਤ ਐਸਾ ਸਾਧ ਬ੍ਰਹਮਲ ॥ ਅਰੁ ਗਊ ਅਰੁ ਹਾਥੀ ਅਰੁ ਸੁ
 ਆਨ ਜੋ ਪੈ ਕੁਤਾ ॥ ਅਰੁ ਚੰਡਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭੁ ਹੀ ਏਕ ਸਾਮਾ
 ਨੀ ॥ ਐਸਾ ਸਮਦਰਸੀ ਸਮਾਧਿ ਸਟੀ ॥ ਸੋ ਪੰਨ੍ਹਤ ਕਹੀਏ

ੴ ਬਹੁਕ੍ਰੇਸਾ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਜਿਸਕੇਸਮਤਾਵਿਸਟਿਆ
 ਈ ਤਿਨਆਤਮਾਕੇਬ੍ਰਹਮਸਭਨੇਦੇਹੇਬਿਖੇਨਿਰਦੇਖਨ
 ਫਿਅ ਮੇਸੀਜਿਸਕੇਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਟਿਆਈਹੈ ਸੋਜਨ
 ਮਮਰਨਕੇਬੀਧਨਤੇਮੁਕਤਿਭਇਆਹੈ ਬਹੁਕ੍ਰੇਸਾ ਮੰ
 ਜਵਸਤਪਾਏਬ੍ਰਹਮਾਨੈਨਾਹੀ ਮੇਸਾਜੇਹੈਬਿਰਬੁਧੀ
 ਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਜਾਨਫਹਾਰ ਨਹੀਜਿਸਕੇਰਿਦੇਖ
 ਪੈਕਿਛਮਗਿਆਨਰਹਿਆ ਬਾਹਰਕੀਆਇਦੀਆਕੇ

ਸੁਖਾਤਿਸਕੋਬਿਸਰਗਾਏ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਕੇਸੁਖਾਇ
 ਖੰਜਾਇਮਗਨਗੁਇਆ॥ ਜਿਸਕਾਆਤਮਾਬਹੁਮਸ
 ਥਜੇਗਕਰਨੁਕ੍ਰਿਅਾ॥ ਤਿਨਅਬਨਾਸੀਅਖੰਡਤਸੁਖ
 ਪਾਇਆ॥ ਹੇਕੁੰਤੀਨੀਦਨਅਰਜਨਾਬਿਧੇਕੀਪੁਰਖਅੰ
 ਸਾਆਤਮਾਕਾਅਬਨਾਸੀਅਰੁਮਖੰਡਤਮਨੀਤਸੁ
 ਖਪਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਬਹੁਨਾਇਵੀਉਕੇਰੋਗਦੁਖਕੇਓਪ
 ਜਾਵਹਾਰੇ॥ ਅਰੁਜਿਨਕੇਸੁਖਕੇਰੋਗਮੀਤਵੰਤਹੈ॥ ਸੋਬ

ਬੇਕੀਆਤਮਾਕੇਸੁਖਕੇਭੋਗੀਬਹੁਇਨ੍ਹੀਉਕੇਭੋਗ
 ਹੁਕੀਉਤਨਾਹੀਰਮਤੇ ਅਬਜਿਸਕੇਆਗੇਬਹੁ
 ਜਨਮਨਾਹੀ ਤਿਸਕੀਬਾਤਸੁਣ ਜੈਸੇਵਲੋਟਈਤੇ
 ਏਕਦਾਣਾਕਾਛਦੇਖੀਤਾਹੈ ਜੋਏਕਕਚਾਹੈਤੋਸਭ
 ਹੀਕਚੇਹੈ ਜੋਏਕਾਰਿਧਾਹੈਤੋਸਭਹੀਰਿਧੇਹੈ ਤਿਸ
 ਪ੍ਰਕਾਰਜਿਸਗਿਆਨੋਜੋਗੀਕੋਕਾਮਅਰੁਕੋਧਨਹੀ
 ਉਪਜਤੇ ਤਿਸਕੋਬਹੁਜਨਮਨਾਹੀ ਅਰੁਜਿਸ

ਕਾਮਾ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਏਹੁ ਦੋ ਨੇਸਤੁ ਜੀਤਿ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੋਗ ਕੀ
 ਜੁਗਤ ਜਾਣੀ ॥ ਅਰੁ ਸੇਈ ਮਨੁ ਖਸੀਸਾਰ ਬਿਖੇਸੁ ਖੀ
 ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਕੋ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਜਤੇ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ॥ ਸੋ ਮਾਤਮਾ ਜੋ ਹੈ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਤਿਸ ਸਾ
 ਬ ਜੁਟੈ ਮਾਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਮਾਤਮਾ ਸਾਬ ਜੁਟੈ ਨੇਕਾਨੁ
 ਹੈ ਨਿਰਬਾਲ ਸੁਖ ॥ ਤਿਸ ਨਿਰਬਾਲ ਸੁਖ ਬਿਖੇਸੁ ਜਾਇ ਮ
 ਗਨ ਭਾਇਆ ॥ ਇਸ ਕਾਰਣੁ ਤੇ ਕਾਮਾ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿਸ

ਕੋਨਹੀਉਪਜਤੈ ਤਿਨਪਾਇਆਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਕਾ
 ਨਿਰਬਾਲਸੁਖ ਅਰੁਪਾਪਤਿਸਕੇਗਏਮਿਟ ਅਰੁਤਿ
 ਸਕੀਦੁਸਰੀਵਿਸਾਟਿਭਈਦੂਰ ਸੋਭਾਇਆਬ੍ਰਹਮ
 ਵਰਸੀ ਅਰੁਸਭਨੇਭੂਤਪ੍ਰਾਣੀਓਕੀਕਲਿਆਲੁਓ
 ਖੈਰੈਪ੍ਰੀਤਜਿਸਕੀ ਅਰੁਨਾਹੀਜਿਸਕੇਕਾਮਅਰੁਕੁ
 ਧ ਐਸਾਨੁਹੈਸਾਂਤਸਰੂਪ ਸੋਬ੍ਰਹਮਨਿਰਬਾਲਸੁਖ
 ਬਿਖੇਮਗਨਭਯਾਹੈ ਅਬਜੇਦੇਹਸਾਬਹੋਤੇਹੀਮੁਕ

੨੬

ਜਤੀ

ਤਿਹੈ॥ ਤਿਸਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ॥ ਜਿਨ ਬਾਹਰ ਕੀਆ ਏਨ੍ਹੀ
 ਆਵਰ ਜਗਾਖੀਆ ਹੈ ਬਿਬਿਆਤੇ॥ ਅਰੁ ਨੇੜੇ ਕਰਿ
 ਤਿਕਟੀ ਕਾਧਿਆ ਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਪੂਰ ਬਾਉਉ ਪਰ
 ਕੀ॥ ਅਰੁ ਅਪਾਨ ਬਾਉ ਤਲੇ ਕੀ ਏਕ ਠੀਕ ਰਨਾਸ
 ਕਾ ਬਿਖੇ ਆਲੀ॥ ਅਰੁ ਜੀਤੀਆ ਹੈ ਏਨ੍ਹੀਆ
 ਅਰੁ ਮਨਾਜਿਨ॥ ਅਰੁ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਕੋ ਕਿਸੀ ਵਸਤ
 ਕੀ ਬਾਛਾ॥ ਅਰੁ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਾ ਰਾਰ॥

ਅਰੁਨਾਹੀਜਿਸਕੋਕ੍ਰੋਧ ॥ ਐਸਾਜੈਹੈਮੇਗਭਗਤਸੋਜੀ
 ਵਨਮੁਕਤਿਕਹੀਐ ॥ ਅਬਮੇਰੀਬਾਤਸੁਦ ॥ ਜੇਹੈਕੈਸ
 ਰੋ ॥ ਹੇਅਰਜਨਕਈਕੋਟਲੋਕਮੇਰੇਪਾਵਦੇਕੇਨਮਿ
 ਤਜਗਕਰਤੇਹੈ ॥ ਅਰੁਕਈਕੋਟਲੋਕਮੇਰੇਪਾਵਦੇ
 ਕੇਨਮਿਤਭਾਂਤਭਾਂਤਕੀਤਪਸਯਾਕਰਤੇਹੈ ॥ ਤਿਨੇਜਗੇ
 ਅਰੁਤਪਸਯਾਕਾਰੇਗਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਲੋਕਕਾਮ
 ਹਾਈਸੁਰਅਰੁਸਭਨੇਭੂਤੇਅਰੁਪ੍ਰਾਣੀਉਕਾਸੁਰਿ

ਟਮਿਤੁ ਅੰਸਾ ਤੋਹੈ ॥ ਜਮੁ ਕੁਝ ਕੋ ਅੰਸਾ ਜਾਣੈ ॥ ਕਿਸੀ
 ਹਿਸਾ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਅੰਸੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾ ਫਲ
 ਕਿਆ ਪਾਵੈ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਸੋ ਪਰਮ ਸੁਖ ਜੇ ਹੈ ਸਾਂਤ ਸੁਖ
 ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੫ ॥

॥ ਏਤੁ ਸ੍ਰੀ ਭਗ
 ਵਤਿ ਗੀਤਾ ਸੂਪ ਨਿਖੜ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਅਯੰ
 ਜੇਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਿਸਾ ਆਰਜਨ ਸੰਬਾਧੇ ਸ੍ਰੀ
 ਆਸਯੋਗੇ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇ ਪਿਆਇਆ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ਆਗੇਗੀਤਕ
 ਛਿਵਾਪਿਆਇਨਭਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਨੇਵਾਚਾ ॥
 ਹੇਅਰਜਨਜੇਕਰਮਜੇਗਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਸਾਬਜੁਨ੍ਹੈ
 ਅਰੁਫਲਕਿਛਧਾਂਛੇਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸਕੇਤੂੰਸੀਨਿਆਸੀ
 ਜਾਣੁ ॥ ਅਗਤਿਸੀਕੋਜੇਗੀਜਾਣੁ ॥ ਜੇਮੇਰੇਪਿਆਨ
 ਸਾਬਜੁਨ੍ਹੈ ॥ ਇਸਤੇਜੇਗੀਕਹੀਮੇਰੈ ॥ ਅਰੁਕਿਛੁਫ
 ਲਾਨਹੀਧਾਂਛੁਤੇਇਸਤੇਸੀਨਿਆਸੀਕਹੀਮੇਰੈ ॥

ਹੇਅਰਨਨਜਟਕੇਧਾਰੇਅਰਭੁਸਮਕੇਮੇਲੇ॥ਅਗਨਕ
 ਧੁਈਜਲਾਇਬੈਰੇਸੀਨਿਆਸਨਹੀਪਾਈਤਾ॥ਹੇਪ
 ਰਵਜਿਸਕੇਸੀਨਿਆਸੀਕਹਿਤੇ॥ਤਿਸੀਕੋਤੀਜੇਗੀ
 ਜਾਦ॥ਸੀਨਿਆਸੀਕਹੀਮੇਜਿਸਕੇਮਨਾਧਿਖੇਮੇਰੇ
 ਚਰਨਕਮਲਾਇਨਾਸੇਰਕਿਛੁਧਾਛਾਨਾਹੀ॥ਸੇਮੇਰੇਸਿ
 ਮਨਸਾਬਜੁਨੇਧਿਨਾਮਧਾਛੀਹੋਤਾਨਾਹੀ॥ਅਰੁਅ
 ਧਾਛੀਹੋਇਧਿਨਾਮੇਰੇਸਿਮਨਜੇਗਸਾਬਜੁਨਤਾ

ਨਹੀ॥ ਜਬ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਜੇਗ ਸਾਬਜੁ ਦੇ ਤਬ ਹੀ ਅਥਾਛੀ
 ਹੋਇ॥ ਜਬ ਅਥਾਛੀ ਹੋਇ ਤਬ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਸਾਬਜੁ ਦੇ
 ਅਥਾਛੀ ਹੋਇ ਬਿਨ ਜੇਗੀ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ
 ਸੀਨੀ ਅਸੀ ਅਰੁ ਜੇਗੀ ਦੇ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਜੇ
 ਗ ਸਾਬਜੁ ਦੇ ਅਪੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਮੇਰੇ ਜਨ ਦੇ ਕੇ ਜੁ ਹੈ ਸਤ ਕ
 ਰਮ॥ ਇਸ ਨਾਨ ਤੇ ਆਦਿ ਕਾਰਿ ਸੋ ਕਰ ਛੇ ਆਏ ਹੈ॥
 ਜਬ ਸਤਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹੋਇ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਸਾਬਜੁ

ਹੈ॥ ਸੇਰਜੇ ਕੋਈ ਜੋਗਾਰੂ ਭਾਇਆਂ ਹੈ॥ ਜੋਗਸਾ
 ਥਜੁ ਨਿਮਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਅਯਾ
 ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਏਛਾ ਉਸ ਕੀ ਹੋਇ ਸੋਈ ਕਰੇ॥ ਜੋ ਸੋਇ
 ਹੋਤੈ ਸੋਇ ਰਹੈ॥ ਜੋ ਥੈ ਠਰਹੈ ਤੇ ਥੈ ਠਰਹੈ॥ ਜੋ ਗਾਰੂ
 ਨਕ ਬਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਲ ਛਲ ਸਲ॥ ਜਬ ਕੋਈ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਪਣੀ ਬਿਖਿਆ ਕੋ ਨ ਉਠੈ॥ ਅਰਮਨ ਬਿ
 ਖੈ ਸੇਰੇ ਸਿਮਨ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਚਿਤ ਵਨਾ ਭੀ ਨ ਉਠੈ

ਜਥਾਮੇਸਾਰੇਇਤਬਯੋਗਾਰੂਨਕਹੀਮੇਰੈ॥ ਤਿਨਅ
 ਪਲੇਮਾਤਮਾਕਾਊਧਾਰਕੀਅ॥ ਸੇਸੰਸਾਰਕੀਬਿ
 ਥਿਆਕੇਸੁਣਾਏਬਿਖੈਨਹੀਰਸਿਆ॥ ਅਰੁਆਪਣਾ
 ਹੀਮਾਤਮਾਮਿਤ੍ਰੈ॥ ਅਰੁਆਪਣਾਹੀਆਤਮਾ
 ਸਤ੍ਰੈ॥ ਜਿਨੈਬਿਥਿਮੁੰਦਰਜਕਾਰਿਆਤਮਾਮੇਰੇ
 ਸਾਬਜੋਤਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਕੇਆਤਮਾਆਪਣਾਮਿਤ੍ਰ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਨੈਮੁਏਕਾਬਿਸਾਰਕਾਰਿਆਤਮਾਬਿਥਿ

੬੩

੩

ਆਸਾ ਬਜੇ ਛਿਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸੁ
 ਹੈ ॥ ਥਾਹਰ ਨ ਕੋਈ ਸੁਤੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਆਤਮਾ ਬਿ
 ਖਿ ਮੇਤੇ ਵਰਜ ਕਰਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਧਨਾਸ
 ਐਸੇ ਮੁਠਮਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਰਜਨ ਸਾ ਬਜੇ ਛਿਆ ਹੈ ॥ ਸੋ
 ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਸਾਂਤ ਸੁਖ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ
 ਆ ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਸੀਤ ਉਸੁ ਭੀ ਨਹੀ ਬਿਆਪਸਕ
 ਤਾ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਤੇ ਸਕੈ

ਹੀਥਿਆਪਸਕਤਾ॥ ਅਰੁਆਵਰਕੀਏਪ੍ਰਸੰਨਨਾਹੀ॥
 ਅਰੁਅਨਾਵਰਕੀਏਬਰਮਾਨੈਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਗਿਆਨਜੁ
 ਹੈਆਪਣਾਜਾਨਣਾ॥ ਜੋਹੋਕੀਆਵਸਤਹੋਂਕਿਇਹੁਕਿ
 ਆਖੇਲਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਗਿਆਨਕਹੀਐਪਰਮੇਸਰਕਾਜ
 ਨਣਾ॥ ਏਵੇਨੋਗਿਆਨਅਰੁਬਿਗਿਆਨਇਨਕੋਤੇਹਰ
 ਵੈਧਿਆਇਬਿਖੇਕਹੇਗਾ॥ ਇਨੋਗਿਆਨਅਰੁਬਿਗਿ
 ਆਨਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਨਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਭਇਆਹੈਆ

ਤਮਾਜਿਸਕਾ॥ ਕੈਸੇਨਿਰਾਧਿਕਾਰਇਤ੍ਰੀਆਗਪੈ॥ ਅਰੁ
 ਏਕਸਮਾਨਪੈ॥ ਤਿਸਕੈਆਟੀਅਰੁਸੈਨ॥ ਅਰੁਪਖਾਨਏਕ
 ਸਮਾਨਪੈ॥ ਐਸਾਜੇਪੈ॥ ਤਿਸਕੋਜੇਗੀਕਾਰਿਤੇਪੈ॥ ਬਹੁਨੁ
 ਕੈਸਾਪੈ॥ ਸਿਤਅਰੁਭਾਈਅਦਪਛਾਣਤਿਸਕੈਏਕ
 ਸਮਾਨਪੈ॥ ਸਾਧਅਰੁਪਾਪੀਏਕਸਮਾਨਪੈ॥ ਬਹੁਨੁਕੈਸ
 ॥ ਨਿਰੰਤਰੇਸੁਥਜੁਨ੍ਹਿਆਪੁਆ॥ ਏਹੁਤੰਪੂਰਨਜੇਗੀ
 ਕੇਲਛੁਦਕਪੈ॥ ਅਬਜੇਕੇਈਅਉਰਭੀਜੇਗਾਰੁਨੁਪੁ

ਆਠਾਏ॥ ਸੋਕਿਆਕਰੈਤਿਸਕੀਬਾਤਸੁਣ॥ ਮੁਖਤੋਏ
 ਕਾਂਤਰੋਰਬਿਖੇਬਸੈ॥ ਭੂਮਪਰਚਾਰਅੰਗੁਲੀਉਚੀਥ
 ਵੀਬਨਾਵੈ॥ ਕੈਸੀਠਾਹਰਕਰੈਬਨੀਏਕਸਮਾਨ॥ ਜਿਸਇ
 ਖੋਕੇਈਟੋਆਟਿਬਾਕੀਕਰੀਨਹੋਇ॥ ਐਸੀਤੋਬਨੀਬਨ
 ਵੈ॥ ਤਿਸਉਪਰਗਉਕੇਗੋਬਰਕਰੋਕਾਨੇਇ॥ ਤਿਸਰੋਕੇਉ
 ਪਰਕੁਸਾਪਾਵੈ॥ ਕੁਸਾਉਪਰਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਹਰਨਕੀਤੁਚਾ
 ਪਾਵੈ॥ ਮ੍ਰਿਗਤੁਛਾਪਰਕਪਾਸਕਾਧੋਇਆਹੁਆਬਸਤੁ

ਪਾਵੈ॥ ਐਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਰੁ ਸੁਖ ਲੇਖਾ ਸਨ ਪਰਚ ਉਕਨ੍ਹੀ ਮ
 ਰਕਰਿ ਥੈਸੈ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕੋ ਨਿਸਚਲ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਇਨ੍ਹੀ ਅ
 ਕੇ ਬਸ ਕਰੈ॥ ਐਸਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜੁਟੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਰੀ ਦੇ
 ਹ ਕੋ ਸੁਧਾਰਾਖੈ॥ ਬੰਕਾ ਤੇ ਡਾਹੋਇ ਨ ਥੈਸੈ॥ ਅਰੁ ਸਿਰਜੇ
 ਪੈਰੀ ਵਿਗਾਰ ਦਨਾ ਤਿਸ ਕੋ ਸੀਧਾਰਾਖੈ॥ ਐਸਾ ਨਿਸਚ
 ਲ ਹੋਇ ਕਰ ਥੈਸੈ॥ ਅਰੁ ਨੇਤ੍ਰੇ ਕਰ ਆਪਣੀ ਨਾਸਕਾਕ
 ਆਗਾਨੇਖੈ॥ ਅਉਗਟਿ ਸਾਕੇ ਨ ਦੇਖੈ॥ ਅਰੁ ਅਤਮਾ

੬੬
ਕੇਪਰਮਾਤਮਾ ਪਦ ਬਿਖੇਲੀ ਨਕਰੈ ॥ ਅਗੁਕਿਸੀ ਕਾਰਗ
ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਬੀਰਜ ਕੋ ਗਿਨੇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕੋ ਸੀਜ
ਮਕਰਿ ਕਰੈ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲਾ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾਖੇ ॥ ਇ
ਸਗੁਤ ਮੁਸਾਬ ਜੋਗਾਜੁ ਹੈ ॥ ਇਨੇ ਲਛਣ ਕਰਿ ਮੁਸਾ
ਬ ਜੋਗਾਜੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਪਰਮ ਸਾਂਤ ਸੁਖ ਜੋ ਪੈ ਮੇਰਾ ਨਿਰਬਾਨ
ਪਦ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਐਰਭੀ ਤਿਸ ਕੀ ਜੁਗਤੁ
ਫ ॥ ਜੇ ਉਨ੍ਹਰ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ਤੋ ਭੀ ਜੋਗਾਨ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ

ਅਹਾਰੁਨਖਾਇਤੋਭੀਜੋਗਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਜੋਗਕਿਸਭਾਂਤਰੇ
 ਇਸੇਸੁਣ ਨਗਤਕਾਅਹਾਰਲੇਇ॥ ਕਿਸਭਾਂਤਜੁਗਤਜੋ
 ਦੇਇਰੀਸਭੂਖਾਰੇ॥ ਜਿਸਤੇਸੁਆਸਭੀਸੁਖੀਚਾਲੇ॥
 ਅਰੁਗਿਨ੍ਰੁਗੀਨਪਣੈ॥ ਅਰੁਚਲੈਕਿਸਭਾਂਤਜੋਸੇਮਦੇਰਮ
 ਸਤਹਾਥੀਮੰਦਮੰਦਚਲੈ॥ ਤੈਸੇਚਲੈਅਰੁਜੁਤੀਪਾਰਿ
 ਰੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਦਿਸਟਿਕਰਿਭੂਮਕਿਦੇਖਤਾਚਲੈ॥ ਜਹਾਕੇ
 ਈਜੀਉਨਿਕਾਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਕੇਈਨੁਖਣਾਇਕਕੀਦਾ

ਕੀਕਰੀਨਹੋਇ॥ ਅਪਾਵਿਤਨਹੋਇ॥ ਐਸੀਠਾਹਰਚਰਨਪ
 ਰੈ॥ ਅਰੁਜਾਗਤਾਰਹੈਤੋਭੀਜੋਗਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਸੋਇਆਰਹੈ
 ਤੋਭੀਜੋਗਨਹੋਇ॥ ਸੇਵਣਾਜਾਗਣਾਸਹਜਕਾਕਰੈ॥ ਪਹਿ
 ਰਗਤਪਹਿਲੀਜਾਗੈ॥ ਅਰੁਪਹਿਰਗਤਪੀਛਲੀਜਾਗੈ॥
 ਜੇਐਸੀਜੁਗਤਕਾਰਿਜੋਗਕਰੈ॥ ਤਿਸਕੋਜੋਗਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋ
 ਇ॥ ਐਸੀਜੁਗਤਕਰਕੇਈਰੋਗਾਦੁਖਦੇਹਕੋਨਬਿਆ
 ਪਸਕੈ॥ ਇਸਜੋਗਕਾਨਾਮਦੁਖਨਾਸਨਜੋਗਹੈ॥ ਬਬੇਕੀ

ਪੁਰਖਾਇਸਕੋਜਾਨਤਹੈ॥ ਜੁਥਾਇਸਜੋਗੀਕਾਮਨਾਆਤ
 ਮਾਸਾਥਜਾਇਜੁਵੈ॥ ਤਬਤਿਸਕੋਮਨਾਬਿਖੇਕਿਸੀਬਸਤਰੀ
 ਬਾਛਾਨਹੀਰਾਹਿਤੀ॥ ਤਿਸੀਕੋਜੋਗੀਜੁਗਤਕਹੇਹੈ॥ ਅ
 ਥਜੋਗੀਕੋਏਕਾਂਤਥੈਠਲਾਕਿਉਕਹਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਦ੍ਰਿਸ
 ਟਾਂਤਜੁਲ॥ ਜੈਸੇਦੀਪਕਪਵਨਲਾਗਦੇਕੀਠਹਰਰਾਖੀ
 ਤਾਨਹੀ॥ ਤਬਦੀਪਕਨਿਰਮਲੁਜੇਤਪ੍ਰਕਾਸਅਰੂਲਾਕਦੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਪਵਨਲਾਗਦੇਕੀਠਹਰਦੀਪਕਰਾਖੀਐ॥ ਤ

ਉਤਿਸਕੀਜੇਤਰੁਲੇ॥ ਇਸਕਾਰਣਤੇਜੋਗੀਕੋਇਕਾਂਤਥੈ
 ਸਦਾਕਹਿਆਏ॥ ਜੇਏਕਾਂਤਥੈਠਕਰਿਮੁਸ੍ਰੋਕੋਚਿਤਵੈ॥
 ਤਬਜੋਗੀਕਾਚੇਤਾਮੇਰੀਜੁਗਤਸੇਵਾਕਰਿਨਿਹਚਲੇ
 ਤਾਏ॥ ਤਬਤਿਸਕੋਆਤਮਾਕਾਦਰਸਨਹੋਤਾਏ॥ ਤਬਆ
 ਤਮਾਕੇਦਰਸਨਕਰਅਤਸੁਖਅਤਤੇਖਪਾਵੈਏ॥ ਬਹੁਨ
 ਕੈਸਾਸੁਖਏਆਤਮੇਕੇਦਰਸਨਕਾਅਤਸੁਖਏ॥ ਬਹੁਨ
 ਭੀਅਤਸੁਖਏ॥ ਜੇਤਿਸਸੁਖਕੋਬੁਧਿਜਾਨਤੀਏ॥ ਦੁਸੁ

ਖਬੁਧਿਗੋਚਰਗਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆਤਿਸਸੁਖਕੋਨਹੀਜਾਣ
 ਤੀਅ॥ ਇਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਸੁਖਕਾਨਾਮਅਤਇੰਦ੍ਰੇਸੁ
 ਖਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਸੁਖਪਾਇਤੇਜੋਗੀਨਿਹਚਲਾਏ॥ ਅ
 ਰੁਤਿਸੁਸੁਖਕੋਪਾਇਇਸਤੇਉਪ੍ਰੰਤਅਉਰਕੋਈ
 ਲਾਭਵਹੁਜੋਗੀਮਾਨਤਾਹੀਨਹੀ॥ ਅਰੁਜਿਸਸੁਖ
 ਪਾਏਤੇਕੋਈਬਡਾਦੁਖਸਰੀਰਕੋਲਗਾਵੈ॥ ਜੇਸ
 ਸਤ੍ਰੇਸਾਥਕਾਟਅਗਨਮਾਹਿਜਲਾਵੈ॥ ਤੋਭੀਤਿਸ

ਕੋਕੁਛੁਖਨਲਾਰੋ॥ ਭਿਸਕਾਸਾਖੀ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜੈਸੇ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜੀਕੋ॥ ਹਰਿਨਕਸਬਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਸਾ
 ਸਨਾਦੀਨੀ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜੀਕੋਕੁਛਕਸਟਿਨਰੁ
 ਇਅ॥ ਸੇਐਸਾਸੁਖਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਸੁਖਪਾਏਤੇਸਰੁ
 ਹੀਨੁਖਭਾਰਜਾਹਿ॥ ਸੇਐਸਾਸੁਖਨਿਧਾਨਜੇਗਸੀ
 ਸਾਰਤੇਬਿਰਕਤਹੋਇਕਾਰਿਅਵਸਕੀਜੈ॥ ਢਿਲਨ
 ਹੀਕਰਨੀ॥ ਸਰੁਹੀਕਾਮਨਾਬਿਸਾਰਕਰਿ॥ ਅਰੁਸਰੁ

ਗੀਇਵੀਆਬਸਕਰਿਕੋਜੋਗਕੀਜੋ॥ ਸੀਨੇਸੀਨੇਹਰੁਏ
 ਹਰੁਏ॥ ਮਨਕੋਬੁਧਿਸਾਥਪਕੜਕੈਆਤਮਾਬਿਖੰਨੀ
 ਹਰਲਰਾਖੇ ਅੰਰਕੁਛਨਚਿਤਾਰੈ॥ ਇਹਮਨਚੰਚਲ
 ਹੈ॥ ਜਿਸਾਜਿਸੁਬਾਤਕੋਚਿਤਵੈਤਿਸਤੇਨਿਵਾਰਕਾਰਿ
 ਆਤਮਾਸਾਥਜੇਵੈ॥ ਤਬਮਨਜਾਇਜੁਵੈਆਤਮਾਸ
 ਥ॥ ਤਬਜੋਗੀਪਾਵੈਪਰਮਸਾਂਤ॥ ਸੋਜੋਗੀਪਰਮਉ
 ਤਮਸੁਖਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਤੀਨੈਗੁਣਤਿਸਕੇਕਾਏਜਾਇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਪਾਪ ਹੋਇ ॥ ਸੋਗੁ ਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਭੂਤ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੰਪ
 ਟਟੁਰ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਜੋਗੀ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋਗ ਜੋਗੀ
 ਆਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨੁ ਨਿਹਲ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ
 ਸਾਥ ਜੁਝੀ ਆਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਰਪਾਪ ਨਿਰਮਲ ਭਾਇਆ
 ॥ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਗੀ ਸੁਖੇ ਨਹੀ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰ
 ਪਤਿ ਭਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੋ ਜਾਇ ਫੁਹਿਆ

॥ ਤਿਸਾਮਾਤਮਾ ਕੇ ਛੁਪੇ ਲੇ ਅਤਹੀ ਸੁਖ ਕੇ ਭੋਗੇ ॥ ਬਹੁ
 ਨ ਕੈ ਸਾਭਾਇਆ ॥ ਸਭਹੀ ਭੁਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸ ਕੋ ਆਪਣੇ
 ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਵਿਸਟੀਆਏ ॥ ਮਰੁ ਸਭ ਨੇ ਭੁਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਹੁ ਬਿਖੇ ਆਪਣਾ ਮਾਤਮਾ ਤਿਸ ਕੋ ਵਿਸਟੀਆਇ
 ਆ ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਮਾਤਮਾ ਸਾਥ ਜੁ ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸ
 ਮਾ ਵਿਸਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ॥ ਆਪਣੇ ਮਾਤਮਾ ਬਿਖੇ ਭੀਮ
 ਸੁਕੋ ਦੇਖ ਦੇ ਲਾਗ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਹੋ ਹੀ ਵਿਸਟੀਆਇਆ ॥

੧੦੧
 ਜੋਸਭਨਾਬਿਖੇਮੁਸੁਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਕੋਟੇਖੇ॥ ਅਹੁਸਰੁਹਿ
 ਭੁਤਪ੍ਰਾਣੀਮੁਸੁਬੈਗਾਰਪੁਰਖਪਰਬੈਠੇਦੇਖੇ॥ ਐਸੀ
 ਤਿਸਕੋਦ੍ਰਿਸਟਿਆਈਹੈ॥ ਸੋਤਿਸਤੈਹੈਭ੍ਰਿੰਨਨਾਹੀ॥ ਅ
 ਰੁਮੁਸੁਤੇਵਹੁਭ੍ਰਿੰਨਨਾਹੀ॥ ਚੋਅਹੁਦਹੁਏਕਹੀਰੂਪਹੈ
 ॥ ਸਭਨੇਭੁਤੇਪ੍ਰਾਣੀਊਬਿਖੇਬਿਆਪਿਆਮੁਸੁਕੋਪ
 ਹਿਚਾਣਕਾਰਿਜੋਮੇਗਭਜਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਬਹੁਜਨ
 ਨਮਨਾਹੀ॥ ਨਾਵਹੁਮੇਰੇਦਿਖੇਵਰਤੇਹੈ॥ ਸਭਨੇਦਿਖੇ

ਜੋ ਰੰਗਿ ਮਾਪਿਆ ਹੈ ॥ ਤੇ ਰੰਗਿ ਖੇਮੇ ਗੁਜਨ ਕਿਆ
 ਕਰਨ ॥ ਸੇ ਸੁਣ ॥ ਯੇ ਅਰਜਨ ਜੈ ਸਾ ਮਾਪ ਲੇ ਮਾਤਮਾ
 ਕੰਦੁਖ ਸੁਖ ਲਾਗਤ ਜਾਣੈ ॥ ਤੈ ਸਾ ਹੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਅਗ
 ਲੇ ਕੈ ਜਾਣੈ ॥ ਇਹੁ ਜਾਣ ਕਰਿ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨ ਦੁਖਾਵੈ ॥ ਸ
 ਭਨੇ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਰਹੈ ॥ ਸਭੁ ਸੋ ਸਿਤਤ
 ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਤਿ ਦਿਖੈ ਸਭਨੇ ਜੋ ਗੀਉ ਤੇ ਇਹੁ ਜੋ ਗੀਸ੍ਰ
 ਸਾਇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਹੈ ॥

॥ ਅਰਜਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂਤ ਪਹਿ ਪ੍ਰਸਨ ਕ
 ਰੈ ॥ ਕਿਹੇ ਮਧੁ ਸੁਦਨ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਇਹੁ ਜੇਗ ਮੁਝ ਕੋ ਉ
 ਪਦੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਸੇਹੇ ਪੂਰ ਜੀ ਇਹੁ ਜੇਗ ਤੇ ਮੁਝ ਬਿਖੇ
 ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਹੋਐ ਸਾਜੇਗ ਕਰਿ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸਕਤਾ ॥
 ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂਤ ਜੀ ਮਨ ਤੋ ਪਰਮ ਚੰਚਲ ਹੈ ॥ ਮ
 ਦੇਗ ਮਤਿ ਹਾਥੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਬਲਵਾਂਤ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਮਨ ਕੋ
 ਪਕਨ ਨਾਹੀ ਪਵਨ ਤੇ ਭੀ ਕਠਨ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰਜਨ

ਕੇਪੁਸਨਕਾਉਤਰਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵੰਨਜੀਕਹੇਹੈ॥ਸ੍ਰ॥
 ਭਗਵੰਸ਼ੋਫੁ॥ਕਿਹੇਮਹਾਬਾਹੋਅਰਜਨਾਇਸ
 ਬਾਤਬਿਖੇਸੀਸਾਸੀਦੇਹਕਛੁਨਹੀ॥ਮਨਮੈਸਾਹੀਚੀ
 ਚਲਾਏ॥ਅਰੁਪਕਾਇਆਭੀਨਹੀਜਾਤਾ॥ਇਸਮਨਕੇ
 ਪਕੜੇਕੇਦੋਨੋਊਪਾਇਏ॥ਸੋਸੁਫੁ॥ਮੇਰੇਸਾਥਪ੍ਰੀਤ॥
 ਅਰਸੀਸਾਰਕੀਬਿਬਿਅਤੇਬੈਰਾਗ॥ਇਹਦੋਨੋਊਪਾ
 ਏਏ॥ਇਨਹੁਕਰਿਮਨਨਿਹਚਲਾਹੇਤਾਏ॥ਅਰੁਜਿਨ

ਮੁਸ਼ਸਾਬਪ੍ਰੀਤਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਸੇਸਾਰਕੀਬਿਖਿਆਤੇਜਿ
 ਸਕੈਬੈਰਾਗਨਾਹੀਸੇਨਪਾਵੈ॥ ਜਿਨੇਅਭਿਆਸਕਰਿਮ
 ਨਮੁਸ਼ਸਾਬਨਾਹੀਜੇਨ੍ਹਿਅ॥ ਤਿਸਕੋਜੋਗਕਹਾਹੈ॥ ਅ
 ਭਿਆਸਕਹੀਐ॥ ਜਬਮੇਰੇਸਿਮ੍ਹਨਾਬਿਨਾਜੇਕੁਛਐਰ
 ਚਿਤਵਨਾਚਿਤਵੈ॥ ਤਬਮਨਕੋਬੁਧਿਸਾਬਪਕਰੁਕ
 ਰਿਮੁਸ਼ਹੀਕੋਸਿਮਰੈ॥ ਇਸਕਾਨਾਮਅਭਿਆਸਹੈ॥ ਜਿ
 ਨੇਅਭਿਆਸਅਰੁਬੈਰਾਗਦੇਨੇਉਪਾਇਨਾਹੀਕੀ

ਨੇਤਿਸਕੋਜੋਗਪਾਵਣਾਕਠਨੈ॥ ਅਰੁਜਿਨੇਅਭਿਆ
 ਸਮਰੁਥੈਗਗਕਾਰਿਮਨਮੁਸੁਸਾਬਜੋਤਿਆਹੈ॥ ਤਿਸ
 ਕੋਜੋਗਪਾਵਣਾਅਤਸੁਗਮਸੁਖਾਲਾਹੈ॥ ਅਭਿਆ
 ਸਮਰੁਥੈਗਗਏਦੋਨੋਉਪਾਇਮਨਪਕਣਨੇਕੇਹੈ॥ ਅਮ
 ਰਜਨੇਵਾਚ॥ ਅਰਜਨਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵੰਨਜੀਕੋਪ੍ਰਸ
 ਨਕਰੈਹੈ॥ ਕਿਹੇਮਹਾਪ੍ਰਭੂਜੀਜਿਨੇਤੁਮਾਰੇਸਾਬਜੋਗਜੋ
 ਤਿਆਹੈ॥ ਅਰੁਦੇਹਛੁਟਫੇਕੈਸੇਮੇਤਿਸਕੀਸਰਪਾਜੇ

ਹੋਪ੍ਰੀਤ॥ ਸਤੁਮਾਰੇਜੋਗਤੇਛੁਟਕਾਰੇਕਿਸੀ ਔਰਥਾਤ
 ਮਹਿਗਈ॥ ਸੋਜੋਗਕੀਸਿਧਕੋਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਭਇਅ
 ॥ ਜੇਸੀਕਿਸੁਭਗਵਾਂਨਜੀਸੋਕਿਸਗਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋ
 ਤਾਹੋ॥ ਕਿਵਹੁਤੁਮਾਰੇਜੋਗਤੇਭ੍ਰਿਸਾਟਿਭਇਅ॥ ਸੋ
 ਭ੍ਰਿਸਟਿਹੀਭਇਅ॥ ਉਸਕੀਸਾਰੀਸਿਧਤਾਨਿਹਫਲ
 ਭਈ॥ ਕਿਤਿਸਕੀਕਛੁਗੰਭੀਭਈ॥ ਜੈਸੇਬਰਖਾਰੁਤ
 ਕਾਮੇਘਉਮੰਤਕਾਰਿਆਵੈ॥ ਸੀਸਾਰਬਿਖੇਬਰਖਾਕੇ

ਨਸਿਤ॥ ਅਗੁਕਿਸੀ ਉਤ੍ਰਤੇਪਦਨਆਇਆ॥ ਤਿਨ
 ਪਦਨਨੇਮੇਘਕੀਖੰਡਖੰਡਕਰਤਾਰਿਆਬਰਖਾਨ
 ਭਈ॥ ਸੋਮੇਘਕੀਨਿਆਈਤਿਸਯੋਗੀਕਾਜੇਗਨ
 ਸਭਾਇਆ॥ ਕਿਕਛਤਿਸਕੀਗਤਿਗੁਰੀਭਈ॥ ਹੇਮਗ
 ਪ੍ਰਭੂਜੀਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀ॥ ਤੁਮਾਰੇਜੋਗਸੇਨਹੀ
 ਜਾਨਿਆ॥ ਤੁਮਾਰਾਬ੍ਰਹਮਪਦਜੁਹੈਮੁਕਤਿਪਦਧੈਕੁੰਠ
 ॥ ਤਿਸਮਾਰਗਤੇਰਾਇਆਮੁਹਤ੍ਵਲੇਧ॥ ਤਿਸਕੀਗਤਕ

ਹੇ॥ ਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਇਹੁਮੇਰੇਮਨਕਾਸੀਸਾਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਿਕਾਟਹੁ॥ ਤੁਮਾਧਿਨਾਅੰਰਕੋਈਇਸਸੀਸੇਕਛੋਦ
 ਨਹਾਰਕੋਈਨਹੀਏਖਤਾ॥ ਅਰਜਨਕੋਪ੍ਰਸਨਕਾਉ
 ਤਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਕਹੇਹੈ॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਦਾਸ॥**
 ਹੇਪਰਥਅਰਜਨਾਤਿਸਜੋਗੀਕਾਜੋਗਤ੍ਰੀਨਾਸਭਾਇ
 ਆਮਤਜਾਵਹਿ॥ ਹੇਤਾਤਪੁਤ੍ਰਅਰਜਨਜਿਨੋਏਕਥਾ
 ਰਮੇਰਾਨਾਮਲੀਆਹੈ॥ ਜਿਨੋਏਕਥਾਰਮੁਏਕੋਨਮਸ

ਕਾਰਕੀਆਹੈ॥ ਹੋਜੇਹੋਸਤਿਸਰੂਪਅਬਨਾਸੀ॥ ੩
 ਸਾਹੀਅਬਨਾਸੀਸਦਾਕਹਿਅੰਨਰਪਹੈ॥ ਅਬਜੇ
 ਗੀਕਾਮਨਦੇਹਛੁਟਵੈਕੈਸੇਮੇਰੇਸਿਮਨਕੇਤਿਅ
 ਗਕਾਰੇਅੰਰਬਾਤਮਾਹਿਗਾਇਆ॥ ਤਿਸਕੀਗਤਿਸੁ
 ਛੁ॥ ਜਿਸਸੁਰਗਪਾਵਣਕੇਨਮਿਤਮਨਖਬਡੇਦਾ
 ਨਕਰੇਹੈ॥ ਜਗਕਰੇਹੈ॥ ਤਪਸਪਾਕਰੇਹੈ॥ ਸੇਸੁਰਗਮੇ
 ਰੇਭੁਗਤਜੇਗੀਕੇਡੰਡਹੈ॥ ਜੇਕ੍ਰਿਸਟਿਜੇਗੀਸੁਰ

੨੦੬
 ਗੁਜਾਇ॥ ਅਬਸ੍ਰਗਕਾਧਿਤੰਤਸੂਣ॥ ਤਹਾਦੇਵ
 ਤਾਂਹੀਬਸੈ॥ ਅਰੁਨਤਹਾਕਿਸੀਕਾਕੋਈਪੁਰਖਹੈ
 ॥ ਨਕੋਈਕਿਸੀਕੀਇਸਤੀਹੈ॥ ਜਿਸਕਿਸੀਕੀਇ
 ਛਾਭੁਈਸੋਈਇਸਤੀਪੁਰਖਆਪਸਮਹਿਭੋਗ
 ਕਰਹਿ॥ ਤਹਾਅਪਛਰਾਭੋਗਲੇਕੋ॥ ਜਿਨੇਕੀਦੇਹ
 ਤੇਸੁਗਿਪਤਾਚਲੇ॥ ਅਰੁਗਾਗਦਿਬਗਿਪਰਬਗ
 ਇਨਕਰੇ॥ ਅਰੁਖਾਵਣੇਕੀਮਿਤਭੋਜਨਹੈ॥ ਅ

ਰਸੂਘਣੇਕੋਪਾਰਜਾਤਸਾਰਖੋਪਹੁਪ॥ ਅਰੁਪਹਿਰਨੇਕੋ
 ਅਨੇਕਭਾਂਤਕੇਦਿਬਬਸਤਰੇ॥ ਐਰਭੀਤਹਾਨੇਵਤਿਉ
 ਕੇਅਨੇਕਭਾਂਤਕੇਦਿਬਭੋਗਹੈ॥ ਤਹਾਂਕ੍ਰਿਸ੍ਰਯੋਗੀਸੁ
 ਰਗਕੇਦਿਬਭੋਗਭੋਗਕਰਿਜਬਾਮਘਾਵੈ॥ ਅਰੁਤਿ
 ਨੇਭੋਗੋਤੇਮਨਬਿਰਕਤਹੋਇ॥ ਤਬਸੁਰਗਕੋਤਿਅ
 ਗਕਰਿਮਾਨੁਖਲੋਕਾਥੇਖੇਆਇਜਨਮੁਪਾਵੈ॥ ਕਿ
 ਸਕੈਘਰਪਾਵੈ॥ ਸੋਸੁਣ॥ ਪਵਿਤ੍ਰਕੁਲਬ੍ਰਹਮਣਅਥ

ਵਾਖੜੀ ਅਰੁ ਲਖਮੀ ਵੀਤ ਕੁਲ ਵਿਖੇ ਜਨਮ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿ
 ਨ ਬੰਨ੍ਹੇ ਵਿਨ ਜੋਗ ਕੀਆ ॥ ਹੋਇ ਸਾਧਨਾ ਕਰੀ ਹੋਇ ॥ ਅਰੁ
 ਮਰਨੇ ਕੇ ਸਮੇ ਜੋਗ ਤੇ ਚਲ ਗਇਆ ॥ ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਸੁਰਗ
 ਕੇ ਭੋਗ ਭੋਗ ਕਰਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅਥਵਾ ਖੜੀ ਵਿਧਵ
 ਨ ਤਿਸ ਕੈ ਘਰ ਜਨਮ ਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਭੁਭਿ ਹੀ ਜੋਗ ਕੀ ਸਾ
 ਧਨਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨ ਬਿਖੇ ਜਾਗ ਭਿਠੇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੋਈ ਕਾਰ
 ਜ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ਜਾਤਾ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਭੁਭਿ ਕਾਰਜ ਕ

॥ ਅਰਜ ਧਨਾਗਤਾ ॥

ਰਟੇਲਾਗਤਾਏ॥ ਇਸੀਭਾਂਤਤਿਸਕੇਮਨਤੇਮੇਗਜੇਗਭੂ
 ਪਜਾਅਵੈ॥ ਮੇਰੇਸਾਥਜੇਗਜੁਨਕਰਿਮੇਰੇਪਰਮਾਨੰਦ
 ਅਬਨਾਸੀਪਦਥਿਖੈਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਇਹੁਤੋਜੇਨੋਬੇ
 ਟੈਵਿਨਸਾਧਨਜੇਗਕੀਆਥਾ॥ ਅਰੁਮਰਟੇਕੇਸੇਮੇਤਿ
 ਸਕਾਮਨਜੇਗਤੇਚਲਗਾਇਆਥਾ॥ ਤਿਸਕਾਸਾਰਾ
 ਥ੍ਰਿਤੰਤਕਾਹਿਅ॥ ਅਰੁਜਿਨੋਬਹੁਤੇਵਿਨਜੇਗਕੀਅ
 ਸਾਧਨਾਕੀਨੀਹੋਇ॥ ਅਰੁਮਰਨੇਕੇਸੇਮੇਮਨਜੇਗਤੇਚ

ਲਗਾਇਆਹੋਇ॥ ਤਿਸਕਾਬਿਤੰਤਸੁਰ॥ ਵਹੁਭੀਜੋਗੀ
 ਸੁਰਗਕੇਭੋਗਭੋਗਕੈਬਹੁਨਾਮਾਨੁਖਲੋਕਬਿਖੇਜਨਮ
 ਪਾਵੈ॥ ਕਹਾਂਪਾਵੈਤੇਬਡੇਬੁਧਵਾਂਨਜੋਮੇਰੀਮਹਿਮਾਕੋ
 ਜਾਨਲਹਾਰੈ॥ ਅੰਜੋਜੋਹੋਜੋਗੀਮੇਰੇ॥ ਤਿਨਕੋਘਰਜ
 ਨਮਲੇਦਾਅਤੁਨੁਲੀਭਤੇਅਤਵਰਲੀਭਰੈ॥ ਤਹਾ
 ਜਨਮਲੋਕਰਿਜੋਕੁਭੂਰਬਪਿਛਲੇਜਨਮਜੋਗਕੀਨਾ
 ਥਾ॥ ਅਭਿਆਸਕਰੈਥਾਸੇਜਰੁਨਾਬਿਨਾਹੀਤਿਸਤੇ

੧੦੮

੦

ਸੇਈਅਭਿਆਸਹੋਤਭਾਇਆ॥ ਸੋਸੇਪਿਭੁਲੇਜਨ
 ਮਤਿਸਕੀਧੁਧਿਥੀ॥ ਸੇਈਤਿਸਕੇਪਾਪਤਿਭੁਈ॥ ਸੋ
 ਹੇਕੁਰਨਿਦਨਵਹੀਜੋਗਕਾਅਭਿਆਸਤਿਸਤੇਜਾ
 ਗਾਏ॥ ਸੇਵਹੁਜੋਗੀਸਬਦੁਬ੍ਰਹਮਜੋਹੈਥੇਵੇਕਾ
 ਤਤਮੇਰੀਮਾਹਿਮਾਤਿਸਕਾਜਾਨਣਹਾਰਾਪਾਰਗ੍ਰਮੀ
 ਭਾਇਆ॥ ਅਭਿਆਸਮਰੁਜਤਨਧਿਨਾਹੀਮਸ੍ਰਸ
 ਥਤਿਸਕਾਜੋਗਨੁਕੂਲਤਾਹੈ॥ ਸੋਜੋਗੀਸਭਨੋਪਾ

੧੦੮
ਪੋਕੋਕਾਟਕਾਰਿ ਮੇਰੀ ਜੋਗ ਕੀ ਸਿਧ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
ਪਰਹੇ ਅਰਜਨਾਇ ਸ ਜੋਗ ਕੀ ਸਿਧਤਾ ਏਕ ਜਨਮ ਬਿਖੇ
ਨਾਹੀ ਪਾਈਤੀ ॥ ਨਾਮ ਨੇਕ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਜੋਗ ਕਰਤਾ
ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਪਰਮ ਭਗਤ ਜੋ ਹੈ ਮੇਰਾ ਪਰਮ ਧੰਮ ਪਰਮ
ਨੰਦ ਅਥਨਾ ਸੀ ਪਦਤਹਾ ਕੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ
ਹੈ ॥ ਅਥਾ ਅਰਜਨ ਜੋਗੀ ਗੁਰੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ ॥ ਏਕ
ਤਪ ਜੋਗੀ ਹੈ ॥ ਤਪ ਕੀ ਬਾਤ ਸਤਾਰਵੇਂ ਪਿਆਇ ਬਿ

ਖੋਕਹੋਗਾ॥ ਅਰੁ ਤਪਜੋਗੀ ਤੇਰਿ ਆਨ ਜੋਗੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ
 ਹੈ॥ ਏਕ ਗਿਆਨ ਜੋਗੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਕਰਮ ਜੋਗੀ ਹੈ॥
 ॥ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਹਾਰੇ ਸੇਤ ਪਜੋਗੀ ਤੇਰਿ ਆਨ ਜੋ
 ਗੀ ਅਧਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਜੋਗੀ ਤੇ ਕਰਮ
 ਜੋਗੀ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ
 ਤੇ ਤੂੰ ਜੋਗੀ ਹੋਹੁ॥ ਅਥ ਅਰਜਨ ਜੋ ਸਭ ਨੇ ਜੋਗੀ ਉ
 ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਹ ਚੈ ਕਰਿ ਸੁਲ॥ ਜਿ

ਸਜੇਗੀਕਾਅਤਮਾਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਸਾਥਮੇਰੇਬਿਖੇਮਗਨ
 ਹੋਇਗਾਇਆਬੂਝਗਾਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਤਨਦੀਸਰਪ
 ਸਾਥਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਕਰੈਹੈ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਮੇਰਾਭਜਨਕਰੈਹੈ
 ਸੇਮੇਰੇਮਾਤਿਬਿਖੇਸਭਨੇਜੇਗੀਉਤੇਵਧੁਜੇਗੀਸੇਸ
 ਦਿਹੈ॥

॥ ਇਤਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿ
 ਖੜਸੁਬ੍ਰਹਮਾਦਿਦਿਆਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿ
 ਸ਼ਨਮਰਜਨਸੰਥਾਨੇਆਤਮਸੰਯਮਯੋਗੋਨਾਮ

॥॥
 ਖਸਟੇਧਿਆਇ॥ ॥ਰਮਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰਪਨ॥
 ॥ ॥ ਅਬਮਾਗੇਰੀਤਾਕਾਸਤਵਾਧਿਆਉਚ
 ਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇਵਾਚ॥ ਅਬਮਰਜਨਅੰਰ
 ਸੁਲ॥ ਜੇਮਨਕਾਨਿਹਲਚੇਤਾਮੇਰੇਵਿਖੇਰਾਖਕਰਿ
 ॥ ਮੇਰੇਸਾਥਜੇਗਜ਼ੂਤਹੈ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਹੀਆਸ੍ਰੈ॥
 ਮੁਝਹੀਸਾਥਜੇਗਜ਼ੂਤਹੈ॥ ਸੇਮੇਰਾਆਸ੍ਰਾਕਿਆ
 ਕਹੀਐ॥ ਕਿਹੇਮਹਾਪ੍ਰਭਜੀ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀ

॥ ਚੋੜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਸਿਮ੍ਹਨ ਸਾਬ ਜੋਗ ਕਾਰਿ ਜੁ ਕ੍ਰਿਆ ਹੋ ॥
 ਸੋਆਪ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜੁ ਕ੍ਰਿਆ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜੁ ਕ੍ਰਿ
 ਆ ਹੋ ॥ ਜੇ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰੀ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਾਮ੍ਹਣ ਕਰਿ
 ਮੁਝੈ ਸਾਬ ਜੋਗ ਜੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ॥ ਸੋਇ ਸਥਿਤ ਹੋ ਤੇ ਹੋ ॥
 ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਜੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਰਿ
 ਆਨ ਜੈ ਸਾਭ ਨ ਕੈ ਉਪਜੈ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ॥ ਸੋ ਗਿਆ
 ਨ ਤੁਝ ਕੋ ਬਿਗਿਆਨ ਸਮੇਤ ਸਭ ਹੀ ਕਹੇ ਹੋ ॥ ਜਿ

ਸਗਿਆਨਕੋ ਜਾਣੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਠਨਾਨ ਦਾਨ ਹੀਰ
 ਹਤਾ ॥ ਸੋਧੇ ਅਭਿਜਨ ਕਈ ਕੋਟ ਮਨੁਖ ਮਾਹਿਏ ਕੋ
 ਈ ਸੀਸਾਰ ਤੇ ਬਿਰਕਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰਜਿਤ ਨੇ ਬਿ
 ਰਕਤ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨੇ ਬਿਰਕਤ ਹੋਵਹਾਰਿ ਓਥਿ ਖੇਏ
 ਕੋਈ ਮੁਕਤਿ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰਜਿਤ
 ਨੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਾਰਿ ਓਥਿ ਖੇ
 ਏ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕੋ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪਾਹਿ ਚਾਨੇ

ਹੋ॥ ਸੋਮੇਰੀਮਾਹਿਮਾਤ੍ਰਿਮੁਸ੍ਵਤੇਸ੍ਵਨਕਾਰਿ॥ ਹੇਅਰਜਨ
 ਭੂਮਅਰੁਜਲ॥ ਅਰੁਅਗਨਿਅਰੁਵਾਉ॥ ਅਰੁਅਕ
 ਸ॥ ਅਰੁਮਨਅਰੁਬੁਧਅਰੁਅਹਿਕਾਰ॥ ਏਅਠਪ
 ਵਾਰੁਬਕਹੈ॥ ਸੋਇਨਕੋਉਪਜਾਵਨਹਾਰੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਮਾਇਆਹੈ॥ ਇਨਅਠਹੀਤੇਪਰੇਮੇਰੀਮਾਇਆਹੈ
 ॥ ਇਹਅਠਬਾਹਰਭੀਹੈ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਧਾਰੀਉਕੇ
 ਭੀਤਰਭੀਹੈ॥ ਅਥਜਿਸਭਾਂਤਦੇਹਵਿਖੈ॥ ਸੋਭਾਂ

ਤਸੁਣ ਸਰੀਰੇ ਬਿਖੇ ਧਰਤੀ ਕਾ ਅੰਸ ਮਾਸ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜ
 ਲ ਕੀ ਅੰਸ ਰੁਪਰ ਲੋਹੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਾਓ ਕੀ ਅੰਸ ਸੂਦਸ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਜ ਕੀ ਅੰਸ ਅਗਨ ਹੈ॥ ਜੇ ਉਦਰ ਬਿਖੇ ਅੰ
 ਨ ਕੋ ਪਚਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਕੀ ਅੰਸ ਪੁਲਾਹੂ
 ਹੈ॥ ਅਰਿ ਕਾਰ ਅਰੁ ਮਨ ਅਰੁ ਬੁਧ ਏਸ ਭਾਮਾ ਠੇ ਹੈ॥
 ਇਨ ਤੇ ਪਰੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਹੇ ਮਹਾ ਬਾਹ ਅ
 ਰਜਨ ਅਰੁ ਨਾਵਾਨੀ ਵਿਭੁਤ ਹੈ॥ ਸੇਸਾਰਾ ਜਗਤ ਸੇਸ

ਗਇਨ ਅਠੇਹੀ ਕਾਹੈ ॥ ਸਭੁ ਹੀਰੋ ਰਾਸੀ ਲਖ ਜੀਆ ਜੂਨ
 ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਬਣਾਈ ਹੁਈ ਹੈ ॥ ਅਬ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਜੇਹ
 ਉਕੈ ਸਾਹੈ ॥ ਹੋ ਸਮਸਤ ਸੀਸਾਰ ਕੋਭੀ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕਰ
 ਨਹਾਰੀ ਜੇਹੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਸਭੁ ਨੇਕਾ ਉਤਪਤਿ
 ਕਰਤਾ ਭੀ ਹੋਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤਪਾਲਨਾ ਭੀ ਕਰੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰ
 ਲੈ ਕਰਤਾ ਭੀ ਹੋਹੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨ ਤੇ ਪਰੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹੇਧਨੀ
 ਜੈ ਅਰਜਨ ਮੁਝ ਤੇ ਪਰੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਹੀ ਭੁਤਪ

ਨੀਮੁਸ੍ਰਹੀਸਾਥਪ੍ਰਾਇਹੁਏਹੈ॥ ਜਿਉਤਾਗੇਸਾਥਮਾਲਾ
 ਕੇਮਫਕੇਪ੍ਰਾਇਹੁਤੇਹੈ॥ ਤਿਉਹੀਸਭਮੇਰੇਸਾਥਪਰੇਏ
 ਹੈ॥ ਅਬਜਿਉਮੇਰੇਅਪਾਰਸਭਹੀਲੋਕਹੈ॥ ਜੋਭਾਂਤਸੁਖ
 ਹੋਕੁੰਤੀਨਿਦਲਮਰਜਨਸਭਦੇਹਪਾਰੀਜਲਕੇਆਪਾ
 ਰਹੈ॥ ਅਰੁਜਲਕਾਜੀਉਰਸਹੈ॥ ਜਿਸਰਸਕੇਖਾਇਕਰ
 ਜਲਕੇਜੀਉਜੀਵਤੇਹੈ॥ ਜੈਸੇਪੀਉਦ੍ਰੁਪਾਵਿਖੈਹੋਤਾ
 ਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਜਲਾਵਿਖੈਰਸਹੈ॥ ਅਰੁਜਲਕਾਜੀਵਰ

ਸਹੈ॥ ਜਲਰਸਕੈ ਅਧਾਰਹੈ॥ ਸੇਰਸਮੇਰੇ ਅਧਾਰਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਰਹੀ ਲੋਕ ਚੰਦਮਾ ਸੂਰਜ ਕੈ ਅਧਾਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਚੰਦਮਾ ਸੂ
 ਰਜ ਜੋਤ ਕੈ ਅਧਾਰਹੈ॥ ਜੋ ਜੋਤ ਮੇਰੇ ਅਧਾਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ
 ਤਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਵਿ ਲੋਕ ਰਿਬੇਦ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਹਾਰੇਹੈ॥ ਸੋ ਬੇ
 ਦੈ ਬਿਖੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਾਰਿ ਮਾਕਾ ਅਮ੍ਰਿਤਹੈ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਮਾਰਿ ਮ
 ਕੈ ਅਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਵਿ ਜਿਤਨੇ ਬੇਦ ਪਾਠੀਹੈ॥ ਤਿਨ
 ਕਾ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਮਾਰਿ ਮਾਹੈ॥ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਬੇਦ ਕੇ ਅਧਾ

ਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਧੇਰੇ ਕਾ ਜੀਵਣਾ ਜੀਵ ਰੂਪ ਉਂਕਾਰ ਹੈ॥ ਸੇਬੇ
 ਦੰਓਂ ਕਾਰੁ ਕੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਂਕਾਰ ਮੇਰੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅ
 ਰੁ ਸਭ ਹੀ ਲੋਕ ਅਕਾਸ ਕੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਕ
 ਜੀ ਉਂਸ ਬਣ ਹੈ॥ ਅਕਾਸ ਸਬਦ ਕੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਸੇਸ
 ਬਣ ਮੇਰੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਲੋਕ ਮਾਨੁ ਕ ਬਲ ਕੈ
 ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਲ ਮੇਰੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਹੀ ਲੋ
 ਕ ਪਰਤੀ ਕੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਰਤੀ ਕਾ ਜੀ ਉਂਗੀਧ ਜੁ

ਹੈ ਬਾਸਨ॥ ਸੇਧਰਤੀ ਗਿਧ ਕੈ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਗਿਧ
 ਮੇਰੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਹ ਸਭ ਲੋਕ ਅਗਨ ਕੈ ਅਧਾਰ ਹੈ॥
 ॥ ਅਗਨ ਅਗਨ ਕਾ ਜੀਉ ਤੇਜ ਹੈ॥ ਅਗਨ ਤੇਜ ਕੈ ਅਧਾਰ ਹੈ॥
 ॥ ਸੇਤੰਜ ਮੇਰੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਕਾ ਜੀ
 ਵਣਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੇਤ ਪਸੀ ਹੈ ਸੇਤੰ ਪਸਾ ਕੈ ਅਧਾ
 ਰ ਹੈ॥ ਸੇਤੰ ਪਸਾ ਮੇਰੇ ਅਧਾਰ ਹੈ॥ ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਬਿਖੇ ਸੇਸ
 ਅਰਜਨ॥ ਸਭ ਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਕਾ ਬੀਜ ਤੇ ਮੁਖ ਕੋ ਜਾਣ

ਅਰੁਜੋਕਛੁਤੇਜਵੰਸੀਅਹੁਵਿਖੇਤੇਜਹੈਸੋਤੇਜਮੇਰਾ
 ਜਲ॥ਅਰੁਜੋਕਛੁਧਵੰਤਹੁਵਿਖੇਧੁਪਹੈਸੋਧੁਪਤ੍ਰੰ
 ਸੁਕੇਜਾਣ॥ਅਰੁਜੋਕਛੁਬਲਵੰਤੋਬਿਖੇਬਲਹੈ॥ਸੋਬਲ
 ਮੇਰਾਜਾਣ॥ਅਗਮਸੁਕੇਕਿਸੀਦੁਸਤਕੀਬਾਛਾਨਹੀ॥ਅ
 ਪਣੇਅਨੰਦਕਰਿਆਪਹੀਪੂਰਨਹੈ॥ਅਰੁਕਿਸੀਸਾਥਮੇਰ
 ਮਹੁਨਾਹੀ॥ਅਰੁਹੇਭਾਰਤਬੰਸੀਉਬਿਖੇਸੇਸਟਿਅਰ
 ਜਨ॥ਜੇਧਰਮਕਾਮਾਰਗਮਾਰਣਹਾਰਾਜੁਹੈਕਾਮਸੇਭ

ਰੋਹੋ॥ ਅਰਏਹੁਜੈਤੀਨੈਗੁਣ॥ ਸਾਂਤਕਠਾਜਸਤਾਮਸ
 ॥ ਇਨੋਬਿਖੈਗੁਰੀਮੇਰੀਸਤ੍ਰਾਸਕਭਹੈ॥ ਪਰਮੁਖੁਬਿਖੈ
 ਨਾਹੀ॥ ਰੋਇਨਤੋਨਿਆਗਹ॥ ਏਹੁਤ੍ਰਿਗੁਣਮਈਜੋਮਾਇ
 ਆਹੈ॥ ਤਿਨਸਾਰਾਜਗਤਹੀਮੇਹਰਾਖਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਮਾ
 ਇਆਕੋਮੇਏਜੈਹੈਮੂਹਫੁਲੀਧ॥ ਸੋਹੋਜੈਹੈਪਰਮਅਬ
 ਨਾਸੀ॥ ਸੋਮੁਖੁਕੋਨਹੀਪਾਹਿਚਾਣਤੇ॥ ਸੋਕਿਉਨਹੀਪ
 ਹਿਚਾਨਤੇ॥ ਸੋਸੁਣ॥ ਆਵਜੈਮਾਇਅਗੁਣਮਈਸੋਸੀ

ਸਾਰ ਕੇ ਰਚੈ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਜੀਵ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲੇ॥
 ॥ ਐਸੀ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਤਰਨੀ ਕਠਨ ਹੈ॥ ਕੇਵਲ ਏ
 ਕ ਮੇਰੀ ਹੀ ਸਰਨ ਹੋਇ॥ ਸੋ ਪਾਰ ਉਤਰੈ॥ ਅਰਜਨ ਮੋਰ
 ਮਾਇਆ ਕੇ ਤਰਨੇ ਕਾ ਉਪਾਇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਹੈ
 ਦੁਕਿਤੀ ਪਾਪੀ ਮੂਹ ਛੁਮਰਖ॥ ਮਾਨੁ ਬੋਧਿ ਖੇਅਧ ਮਨੀ
 ॥ ਸੋ ਮੇਰੀ ਸਰਨ ਨਾਹੀ॥ ਆਵਤੋ॥ ਪਰਕਿਆ ਕਰਾਰਿ
 ਤਿਨ ਕਾਰੀਆਨ ਮਾਇਆ ਮਛਾਇ॥ ਗੰਧਿਆ ਹੈ॥

ਅਰੁਨੈਤਹੁਕੈਜੈਸੇਤਿਨਕੈਸੁਭਾਵਹੈ॥ ਅਰੁਅਰਜਨਅ
 ਰਿਰਸੁਦ॥ ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜੀਵਪੁੰਨਜਾਤਮਾਹੈ॥ ਮੇਰਾ
 ਸੈਮਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਏਕਤੇਰੋਗੀਮਨੁਖਰੋਗਕੇਸਿਟਾਵਲੇ
 ਕੇਨਸਿਤਮੇਰਾਭਜਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਰੋਗਯੀਗੁਰਹੈ
 ॥ ਅਰੁਏਕੰਗਿਆਨੀਗਿਆਨਪਾਵਲੇਕੇਨਸਿਤਮੇਰਾ
 ਭਜਨਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਅਰਥੀਕਾਮਨਾਪਾਵਲੇਕੇਨ
 ਸਿਤਪੁਤ੍ਰਪੀਨਤੇਆਦਲੇਕਾਰਿਦਿਨਕੈਨਸਿਤਮੇਰਾ

੧੨੬

ਜ

ਭਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਹੇ ਭਾਰਤ ਧੀ ਸੀਉ ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੇਸਟਿਅ
 ਰਜਨ॥ ਅਰੁ ਚੋ ਬਾਮੇਰਾ ਗਿਆਨੀ ਭਜਨ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਿ
 ਨ ਚਾਰੋ ਹੀ ਧੀ ਚ ਗਿਆਨੀ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਹੈ॥ ਗਿਆਨੀ ਕਿਸ ਕ
 ਰਨ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਹੈ॥ ਸੋ ਸੁਦ॥ ਤਿਨਾ ਗਿਆਨੀ ਸਭਿ ਸਰੂਪ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ ਅਨੰਦ ਮੂਰਤ ਸਭੁ ਨੇ ਸੁਖੇ ਕਾਟਤਾ॥ ਐਸਾ
 ਮੁਝ ਕੋ ਪਹਿਚਾਣ ਕਾਰੈ॥ ਏਕ ਮੇਰੇ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲੇ ਸਾ
 ਥਾ ਤਿਨੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤ ਬਾਂਧੀ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਗਿਆਨੀ

ਮੁਝ ਕੋ ਪਿਆਰੈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਕੋ ਜੋ ਪਿਆਰੈ ॥
 ਪਰਹੈ ਅਰਜਨ ਦੇਹ ਜੋ ਰੋਗੀ ਤੇ ਆਵਲੇ ਕਰਿ ਸਿਤਨੇ
 ਮੁਝ ਕੋ ਸਿਮਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਤੂੰ ਪਾਟਿ ਮਤਿ ਜਾਣਹਿ ॥
 ਇਹ ਭੀ ਬਹੁ ਉਦਾਰ ਮਹਾਂਨਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਮੁਝ ਸਾਰ ਬੇਈ
 ਸਰ ਕੋ ਸਿਮਰੈ ॥ ਪਰਗਿਆਨੀ ਮੇਗਾ ਮਾਤਮਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨ
 ਗਿਆਨੀ ਕੇ ਵਲ ਮੇਰੇ ਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲੇ ਸਾਥਾ ਦ੍ਰਿੜਨਿ
 ਹਰੇ ਬਾਧਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਤਿਨੇ ਹੋ ਹੀ ਸਭ ਨੇ ਤੇ ਉਤਮ ਠਾਕ

ਰਸੇਸਾਟਿਏਸਰਜਾਣਿਆਪੈ॥ ਅਰੁਹੇਅਰਜਨਬਹੁਤੇਜ
 ਨਮੋਕੀਸਾਪਨਾਭਜਨਕਰਤੇਇਸਕੀਬੁਧਨਿਰਮਲਚੇਤੀ
 ਪੈ॥ ਤਬਤਿਨਕੋਮੇਰੇਜਾਨਣੇਕਾਗਿਆਨਉਪਜੇਪੈ॥ ਕੈਸਾ
 ਗਿਆਨਸੋਸੁਦ॥ ਤਿਸਕੇਸਭਥਾਸੁਦੇਵਹੀਨ੍ਰਿਸਟਿ
 ਆਵੈਪੈ॥ ਸੋਗਿਆਨੀਮਹਿਤਮਯਾਪੁਰਖਕਹੀਐਪੈ॥
 ਪਰਐਸਾਗਿਆਨੀਸਿਸਾਰਵਿਖੇਨ੍ਰਲੀਭੁਪੈ॥ ਅਬਜੇ
 ਮੁਝਕੇਤਿਆਗਕਰਿਮਨੁਖਅਵਰਨੇਵਤਾਕੀਉਪਾਸ

ਨਾਕਰਤੇਏ॥ ਤਿਨਕੀਥਾਤਸੁਣ॥ ਕਾਮਨਾਕਰਿਤਿਨਕ
 ਗਿਆਨਅਛਾਜਾਏ॥ ਕਾਮਨਾਪਾਦਨੇਕੇਨਸਿਤਐਠ
 ਦੇਵਤਾਕੀਉਪਾਸਨਾਬਿਖੇਯੋਜਿਸਕੀਸਰਪਾਲਗਤੀਏ॥
 ਸੋਹੋਤਿਸਕੇਰਿਦੇਵਿਖੇਏਠਕਰਿਉਸਦੇਵਤਾਕੀਉਪਾਸ
 ਨਾਬਿਖੇਯੋਜਿਨ੍ਹਸਰਪਾਲਗਏਏ॥ ਜਿਸਜਿਸਕੀਸਰਪ
 ਰਾਤਿਸਾਬਿਖੇਯੋਜਿਹਲਕਰੇਏ॥ ਸੋਸੋਮਾਨੁਖਪ੍ਰੀਤਸਰ
 ਪਾਸਾਥਤਿਸਦੇਵਤਾਕੀਗੁਗਤਕਰਤੇਏ॥ ਅਰੁਹੀ

ਦੇਵਤਿਉਕੋਭੀਤਮੰਤ੍ਰਜਾਮਹਿਐਕਰਿਮਨੁਖਕੋਦੇਵਤ
 ਅਹੁਤੇਕਾਮਨਾਵਰਦਿਵਾਦੇਹੈ॥ਹੈਅਰਜਨਦੇਵਤਿਅਹੁ
 ਕਾਨੀਅਜੇਹੈਕਾਮਨਾਕਾਵਰ॥ਸੇਵਰਅਨਿਤਹੈ॥ਅਬ
 ਨਾਸੀਨਹੀ॥ਸੇਵਰਅੰਤਵੰਤਹੈ॥ਬਿਨਸਜਾਤਾਹੈ॥ਅਰੁ
 ਜਿਨਕੀਨਿਪਟਬੋਝੀਮਤਿਹੈ॥ਸੇਦੇਵਤਾਕੀਉਪਾਸਨਾ
 ਕਰਤੇਹੈ॥ਅਬਅਰਜਨਅਵਗਨਿਰਨੇਕੀਬਾਤਸੁਦ॥
 ਦੇਵਤਿਉਕੋਪੂਜਲੇਹਾਰੇਦੇਵਲੋਕਕੋਜਾਤੇਹੈ॥ਅਰੁ

ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰ ਅਬਨਾਸੀ ਪਟ ਬਿਖੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਅਵਰ ਸੁਣ ॥ ਉ ਅਬਨਾਸੀ ਇ
 ਕਾਤੀ ਹੈ ॥ ਕਿਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਕੀਆ ॥ ਅਰੁ ਕਿਨੀ ਜਾਨ ਜਾ
 ਭੀ ਨਹੀ ॥ ਕਿਨੀ ਸਵਾਰੀ ਆਭੀ ਨਹੀ ॥ ਆਪਨੀ ਕਠਾਕ
 ਰ ਆਪਹੀ ਪੂਰਨ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਰ ਬੁਧੀ ਮਤ ਕੇ ਹੀ ਨੇ ਸੇ ਮੁਝੁ
 ਕੋ ਕਿਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਪਰਮਾਪੁਤਾ ਪਮੇਰੇ
 ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ॥ ਸੇ ਹੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਅਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥

ਸਭੁ ਤੇ ਉਤਮ ਅਰੁ ਬਡਾ ਉਚਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਭਾ ਜਿਸ ਤੇ ਸਮੁਰਥੋ
 ਰਕੇਈ ਨਹੀ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਅਰੁ ਨਿਰਭਲਾ ਅਰੁ ਅਤ ਸੇਕਰੁ
 ਅਗਾਧ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਤਪ ਮੁਸਾਵੈ ਖੈ॥ ਪਰਹੇ ਅਰਜਨ ਤੇ ਵਿ
 ਚਾਰੇ ਮਨੁ ਖਕਿ ਮਾਕਰਹਿ॥ ਤਿਨ ਕਾਰਿ ਮਾਨ ਮੇਰੀ ਜੋਗ
 ਮਾਇਆ ਮਛਾਵ ਲੀਆਏ॥ ਸੋ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਨੇ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸਹੇ ਨੇ ਨਹੀ ਦੇਤੀ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਦੇ ਕਮੇਰਾ ਨਾਮ ਧੋਵੈ
 ਖੈ ਚੈ ਤੰਯ ਪੁਰਖ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਨਾਮ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣ॥ ਬ੍ਰਹ

ਮਾਤੇਆਦਿਚੀਟੀਪੁਜੀਤਭੂਤਪਾਣੀਵਰਤਮਾਨਮਥਜੋ
 ਵਰਤੇਏ॥ ਅਰੁਜਿਨੇਆਗੇਹੋਨਏ॥ ਅਰੁਜੋਪੀਛੋਹੋਇਰੋ
 ॥ ਸੋਤਿਨੇਸਭਨੇਕੋਹੋਹੀਭੁਲੀਭਾਂਤਜਾਣੇਹੋ॥ ਅਰੁਮੁ
 ਝੁਕੇਏਕਤੁਹੀਜਾਣੇਏ॥ ਅਰਕੇਈਨਹੀਮੁਝਕੋਨਹੀ
 ਜਾਨਤ॥ ਕਿਉਨਹੀਲੋਕਜਾਲਤੇ॥ ਸੋਸੁਣ॥ ਇਵੀਆ
 ਕੇਭੋਗਹੁਥੀਖੋਤਿਨਕੀਕਾਮਨਾਏ॥ ਅਰੁਭੁਲੀਵਸਤਪਾ
 ਏਤੇਪੁਸੀਨਹੋਤੇਏ॥ ਅਰੁਬੁਰੀਬਸਤਪਾਏਤੇਥੀਤਾਕਰ

ਤੇ ਹੈ ॥ ਹੇ ਭਰਤ ਅਰਜਨ ਐ ਸੇ ਹਰਖ ਸੇ ਗਕੀ ਕਲਾਹਿ ਕਲੇ
 ਸਕਰਿ ਮੇ ਹੋ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਪਛਾਨਤੇ ॥ ਅ
 ਰੁ ਸੀਸਾਰ ਵਿਖੇ ਜਨਮ ਤੇ ਭੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਰਤੇ ਭੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਮ
 ਹਾਤ ਪ ਅਰਜਨ ਜਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕਾਟੇ ਗਏ ਹੈ ॥ ਐ ਸੇ ਜੋ ਪੁੰਨ
 ਕਰਮੀ ਪੁੰਨ ਜਨਮ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਹਰਖ ਸੇ
 ਗਕੇ ਕਲੇਸ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ॥ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸਚੇ ਸਾਥ
 ਮੇਰ ਭਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਹੀ ਆਸਰੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਜ

ਨਕਾ ਫਲ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਸੇਸੁ ॥ ਜਗ ਜੇਹੈ ਬੂਝੇ ਪਾਤਿ
 ਸਕਾ ਦੁਖ ॥ ਅਰੁ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਤਿਸ ਮਨ ਬਿਖੇ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਗਿ ਆਨ ਉਪਜੇ ਹੈ ॥ ਕੈ
 ਸਾਤਿ ਸਕੋਗਿ ਆਨ ਉਪਜੇ ਹੈ ॥ ਸੇਸੁ ॥ ਸੇਸੁ ਸੁਹੀ ਕੀ ਬੁਝ
 ਮ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਹੀ ਕੀ ਕਰਮ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁ
 ਹੀ ਕੀ ਆਦਿ ਭੂਤ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਹੀ ਕੀ ਆਪ ਦੇ ਵਜ
 ਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਹੀ ਕੀ ਆਦਿ ਜਗ ਜਾਨ ਤੇ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਮੁ

ਸ੍ਰਕੋਪਛਾਨਕਰਪ੍ਰਨਤਿਆਗਣਕੋਸਮੇਮਨਕਾਨਿਹਰਲਚੇ
 ਤਾਮੇਰੇਵਿਖੇਰਾਖਕਰਿਮੇਰਾਸਿਮਰਨਕਰਤੇਦੇਹਕੋਤਿਆ
 ਗਤੇਹੈ॥ ਸੋਪਰਮਾਨੀਅਬਨਾਸੀਪਦਾਵਿਖੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਹਤੇਹੈ॥੧॥ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਗਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪ
 ਨਿਖੜਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਿਆਯੀਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਹਾਜਨਸੰਬਾਦਪੁਰਖੋਤਮਯੋਗੋਨਾਮਸ
 ਪਤਮੇਧਿਆਇ॥ ॥ ਆਗੇਸ੍ਰੀਗ

ਤਾਕਾਮਠਵਾਧਿਆਚਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵੰਤਕੇਬ
 ਚਨਸੁਨਕਰਿਅਰਜਨਪ੍ਰਸੰਨਕਰੇਪੈ ॥ ਅਰਜਨੇਵਚ
 ॥ ॥ ਜੇਪੁਰਖੇਤਮਜੀਤੁਮਕੋਜੇਤੁਮਾਰੇਭਗਤਬ੍ਰਹਮਜਾਨ
 ਤੇਪੈ ਸੋਬ੍ਰਹਮਕਿਆਕਹੀਐ ॥ ਅਰੁਜੀਅਧਿਆਤਮ
 ਕਿਆਕਹੀਐਪੈ ॥ ਅਰੁਜੀਕਰਮਕਿਆਕਹੀਏਪੈ ॥ ਅਰੁਜੀ
 ਅਧਭੂਤਕਿਆਕਹੀਐਪੈ ॥ ਅਰੁਜੀਅਪਦੇਵਕਿਆ
 ਕਹੀਏਪੈ ॥ ਅਰੁਹੇਮਧੂਸੂਦਨਜੀਅਧਯਗਕਿਆਕ

ਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗਣੇ ਕੋ ਸਮੇਜੁ ਤੁਮ ਕੋ ਮੇਸਾ ਜਾਣਤੇ
 ਹੈ ॥ ਸੋਇ ਨੇ ਅਪਨਿਉ ਨਾਮੋ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮੁਝ ਕੋ ਸਮਝੁ
 ਵੇ ॥ ਅਰਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕਾਉ ਤਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਕਹੇ ਹੈ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਂ ਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਸਭ ਤੇ ਪਰੇ
 ਅਰੁ ਅਥਨਾ ਸੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਮੁਝ ਕੋ ਆਪਨੇ ਹੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਪਨੇ ਹੀ ਬ
 ਲ ਬਲ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਪਨੇ ਹੀ ਰੀਆ ਨ ਰੀਆ ਨ ਹੈ ॥ ਅ

੧੨੪
 ਰੁਜਿਤਨੇਰੂਤਪ੍ਰਾਨੀਹੈਤਿਨਕਮੇਰੇਹੀਬਾਲਿਬਾਲਿਹੈ
 ॥ ਮੇਰੇਹੀਪ੍ਰਤਾਪਪ੍ਰਤਾਪਹੈ ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਹੀਗਿਆਨਗਿਆ
 ਨਹੈ ॥ ਸਭਨੇਆਤਮਿਉਕਾਅਧਕਾਰੀਠਕਰਪ੍ਰਭੁ ॥ ਇ
 ਸਕਾਰਨਤੇਮੇਰਨਾਮਅਧਿਆਤਮਹੈ ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਰੂਤ
 ਪ੍ਰਾਨੀਉਕੋਉਪਜਾਵਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁਜੈਸੀਜੈਸੀਕਿਸੀ
 ਕੈਅਸਤਕਕਰਮਕੀਰੇਖਾਮੇਲਤਾਹੈਲਿਖਤਾਹੈ ॥ ਤੈ
 ਸੀਤਿਸਕੋਹੋਤੀਹੈ ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਮੁਸ਼ਕੋਕਰਮਕਰਿ

ਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਪੰਚ ਰੁਤ ਜੋਹੈ॥ ਅਪ ਤੇਜ ਬਾਇ ਪ੍ਰਥਵੀ ਮ
 ਕਾਸ॥ ਪੀਠੋਂ ਰੁਤ ਕਾ ਅਥ ਨਾ ਸੀ ਕਰਤਾ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ
 ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅੰ॥ ਧਿਭਾਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੁਛ ਹੋ ਨਹਾਰੈ
 ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਪ੍ਰਭੂ॥ ਕਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨਾ ਦੇਵ ਤਿ
 ਆ ਕਾ ਭੀ ਪ੍ਰਭੂ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅਪਿ ਦੇਵ ਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਜਿ ਤਨੇ ਜਗ ਹੋ ਤੇ ਹੈ॥ ਦੇਵ ਤਿ ਉ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਪਿ
 ਤੇ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤ॥ ਜਗ ਸ੍ਵਾਧਿਕਾਰ ਮਨੁ ਖਕਰ ਤੇ ਹੈ॥

ਤਿਨੈਸਭ ਨੇਜਗਬਿਖੇਪਿਥਮੇਯੀਮੇਰੀਪੂਜਾਰੇਤੀਏ॥
 ਇਸਕਾਰਨਤੇਮੇਰਾਨਾਮਅਧਜਗਾਰੈ॥ ਅਗੁਇਕਮੇ
 ਰਾਨਾਮਦੇਹਕੁਤਬਰਪੈ॥ ਅਬਾਇਸਕਾਅਰਥਸੁਣ
 ॥ ਜਿਤਨੇਦੇਹਧਾਰੀਏਤਿਨਾਬਿਖੇਜੈਸਾਮੇਰਾਦੇਹਸੁ
 ਦਰਪੈ॥ ਐਸਾਐਰਕਿਸੀਕਾਦੇਹਸੁਦਰਨਹੀ॥ ਅਰ
 ਜੈਸਾਮੇਰੀਦੇਹਬਿਖੇਬਲਪੈ॥ ਤੈਸਾਐਰਕਿਸੀਕੇਦੇ
 ਹਬਿਖੇਬਲਨਾਹੀ॥ ਐਰਦੇਹਧਾਰੀਅਗੁਕੀਕਿਸ

ਕਹੀਐ॥ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਅਵਤਾਰਹੈ॥ ਤਿਨੋ ਬਿਖਾਇਹੁ ਮੇਰਾ
 ਅਵਤਾਰ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ
 ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਦੇਹ ਬ੍ਰਿਤੀ ਬਰਹੈ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਦੇਹ ਤਿਆਗਨੇ
 ਕੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰਾ ਮੁਠਕੋ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਤੇ
 ਦੇਹ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਚਨ
 ਸੀ ਪਦ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਇਸ ਬਿਖੇਸੀ
 ਸਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ॥ ਹੋ ਕੁੰਤੀ ਨੰਦਨ ਅਰੁ ਜਨ ਦੇਹ ਤਿਆਗ

ਲੇਕੇਸੇਮੇਜਿਸਜਿਸਕਾਸਿਮਨਕਰਤੇਦੇਹਛੁਟੈ॥ ਸਤਿ
 ਸਹੀਕੋਪਾਵੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਨਤੇਹੇਅਰਜਨਸਭਨੇਕਾਲੇ
 ਬਿਖੇਮੇਰਾਹੀਸਿਮਨਕਾਰਿ॥ ਨਜਾਨੀਐਕਿਛਿਨਭੰਗਰਸ
 ਰੀਰਹੈ॥ ਕਿਸੀਸੇਮੇਛੁਟਜਾਇ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੇਮਨਕਾਨਿ
 ਹਚਲਾਚੇਤਾਰਾਖ॥ ਅਰੁਧੁਪਿਕਾਨਿਹਚਾਮੇਰੇਵਿਖੇ
 ਰਾਖਿ॥ ਤਬਮੁਝਕੋਪਾਵੈਗਾ॥ ਇਸਬਿਖੇਸੀਜਾਨਹੀ
 ॥ ਸਤਿਹੈਸਤਿਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਮਨਕਾਨਿਹਚਲਾਚੇਤਾ

ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾ ਖਲਾ ॥ ਅਹੁ ਮੇਰੇ ਸਿਮਰਨਾ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਐਰ
 ਬਾਤ ਚਿਤਾਰ ਨੀ ਨਹੀ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾ ਮੁਆਰਿ ਆਸ ਜੇ
 ਗਏ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਸਭ ਨੇ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਅਰੁ
 ਬਪੁਰਖ ਐਸਾ ਮੁਸ਼ੁਮਹਾਂ ਰਾਜ ਧਿਰਾਜ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪਾਵੈ
 ਗਾ ॥ ਬਹੁ ਫੁਕੈ ਮਾਹਿ ਹੋ ਕਢਹੀ ॥ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਨਣਹਾਰੀ
 ॥ ਅਰੁ ਪੁਰਾਤਨ ਪਹਿਲਿ ਉਤੇ ਪਹਿਲਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ
 ਕੋ ਮਾਰਿ ਆਕਰਤਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਮੁਸ਼ੁਕੈ ਮਾਰਿ ਆਕਰਤ

ਕੇਈ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਮਤੇ ਸੁਖ ਮਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇਕ ਉਤ
 ਪਤਿ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕਾਰੁ ਪਲਾਖ ਜਾਨ ਜਾਇ॥ ਅਰੁ ਅ
 ਚਿਤ ਪੂਰਖਾਹੈ॥ ਜਿਸ ਕਏ ਸਾਸੁ ਰਜਾ ਮਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਮਾਰਿ
 ਨ ਅੰਧ ਕਾਰ ਤੇ ਪਰੈ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਜੇਗੀ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿ ਆਗ ਲੇਕੇ
 ਸਮੇ ਆਪਣੀ ਮਨ ਸਾਕੋ ਨਿਹਚਲ ਰਾਖ ਕਰਿ॥ ਅਰੁ
 ਗਤਿ ਜੇਗ ਕੇ ਬਲ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਣ ਬਾਂਝਿ॥ ਕੋਇ ਕੀਤੀ ਜੁਧੈ॥
 ਨੇਭੇ ਅੰਕੇ ਬੀਚਤ ਹਾਂਭਲੀ॥ ਭਾਂਤ ਸਾਂਥ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣ

ਕੋਲੇਆਵਤੋਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸਤਿਕੁਟੀਬਿਖੋਇਹੁਮੇਰੇਨਾਮਜ
 ਪਤੇਹੈ॥ ਕੰਫਨਾਮ॥ ਸਤਿਪੁਰਖ॥ ਪਰਮਪੁਰਖ॥ ਨਿਬੁਪੁ
 ਰਖ॥ ਏਹਮੇਰੇਨਾਮਜਾਪਕਰਤੇਦੇਹਕਾਤਿਆਗੁਕਰਤੇਹੈ॥
 ਸੋਮੇਰੇਪਰਮਾਨੰਦਅਧਿਨਾਸੀਪਦਬਿਖੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥
 ਤੇਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਜਿਸੁਪੁਰਖਕੋਬੇਦਕਾਤਤਜਾਨ
 ਦਹਾਰੇਅਖਰਅਬਨਾਸੀਕਹੇਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਪੁਰਖ
 ਕੋਬੀਤਰਾਗੀਨਿਮੋਹੀਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਅਰੁ

ਸਿਸੁਪਰਖਕੇਪਾਵਲੇਕੈਨਮਿਤਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਬ੍ਰਹਮਚ
 ਰਜੁਰਾਖਤੇਹੈ॥ ਤਿਸਪੁਰਖਕਾਮਹਾਰਮਤੁਸੁਕੇਮੁਸੁਖ
 ਟ੍ਰੇਹੀਮਾਹਿਕਾਹਿਆ॥ ਅਰੁਏਕਜੋਗੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰਦੇਹਕੇ
 ਤਿਆਗਤੇਹੈ॥ ਸੋਸੁਟ॥ ਸਭਹੀਨਿਦ੍ਰਾਦੇਹਕੇਸੀਜਮ
 ਮੂੰਦਕਾਰਿਅਰੁਮਨਕੋਰਿਦੇਬਿਖੇਨਿਹਲਕਰਤੇਹੈ
 ਅਰੁਪ੍ਰਾਨਪਵਨਕੋਮਸਤਕਬਿਖੇਠਹਿਰਾਏਕਾਰਿਜਾ
 ਪੁਕਰਤੇਹੈ॥ ਕਿਸਨਾਮਕਾ॥ ਸੋਸੁਟ॥ ਓਬ੍ਰਹਮਾਇਸਮੇਰੇ

ਨਾਮਕਾਜਾਪਸਿਮਰਨਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੇਹਕਾਤੇ ਆਗਕ
 ਰਤੇ ਹੈ॥ ਸੋਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਬਨਾਸੀ ਪਦਵਿਖੇ ਜਾਇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਅਬ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤ ਕਾ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸੁਣ॥
 ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭਗਤ ਮਨਕਾਨੀ ਹਰਲਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾਖ
 ਕਾਰੰਟਰਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬੈਠਰੇ ਉਠਤੇ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰ
 ਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ॥ ਬਾਸੁਨੇਵ ਬਿਸੰਭਰ॥ ਏਮੇਰੇ ਨਾਮੁ
 ਜਾਪੁ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਨਿਤ ਜੋਗੀ ਮੇਰੇ ਸਾਬਜੁ

१२८
ਕ੍ਰਿਆ ਹੈ ॥ ਸੋਮੁ ਭੁਕੇ ਸੁਖੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਇ ਹੀਰ ਹਿਆ ਹੈ ॥
॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿਆ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੇਹਿ
ਕੋਤਿ ਮਾਗ ਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਬਨਾਸੀ ਪਦ ਬਿਖੇਜ ॥
ਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋਮੁ ਭੁਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਏ ਤੇ ਨੁਖ
ਕਾ ਪਰਿਜੇ ਹੈ ਸੀਸਾਰ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਕਬਹੂ ਨਹੀ
॥ ਸੋਮ ਗਤ ਮਾਪੁ ਰਖ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਸਿਧਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁ
ਯਾ ॥ ਸੋ ਬਹੁਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀਸਾਰ ਬਿਖੇ ਜਨਮ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹੇ ਅਰੁ

ਜਨਹੋਕੁਤੀਨਿਦਨਬ੍ਰਹਮਲੋਕਲਗਜਾਇਕਰਿਜੀਵਣਿ
 ਰਆਵਤੇਏ॥ ਸੀਸਾਰਥਿਖੇਜਨਮਮਰਨਪਾਵੈਏ॥ ਅਰੁਜਿ
 ਨੋਹੋਪਾਇਆਹੋ॥ ਜੇਮੇਰੇਪਦਵਿਖੇਆਇਏ॥ ਤਿਨਕੋਸੀਸਾ
 ਰਥਿਖੇਜਨਮਬਹੁਨਾਹੀ॥ ਅਬਅਰਜਨਮਦਰਸਣ
 ॥ ਜਿਨੇਮੇਰਾਮਹਾਤਮੁਜਾਣਿਆਏ॥ ਤਿਨਕੀਜਿਸਟਿ
 ਸੁਣ॥ ਜੇਕੈਸੀਹੋਤੀਏ॥ ਏਜੁਹੋਚਾਰੇਜੁਗ॥ ਸਤਿਜੁਗ॥
 ਤ੍ਰੇਤ॥ ਦੁਆਪੁਰ॥ ਕਲਜੁਗ॥ ਏਚਾਰੇਜੁਗਜਬਸਹੀ

ਸੁਵਾਰਵਰਤਪਹੁਚੇ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਕਾਦਿਨਹੋਤਾਹੈ॥ ੩
 ਬਾਐਸੇਹੀਬ੍ਰਹਮਾਕੀਰਾਤ੍ਰੀਹੈ॥ ਅਬਜੁਗਕੀਮਿਜਾਰ
 ਸੁਣ॥ ੧੭੨੮੦੦॥ ਸਤਾਰਹਲਾਖਮਠਾਈਹਜਾਰਵਰ
 ਖਸਤਿਜੁਗਕੀਆਰਬਲਾਹੈ॥ ੧੨੯੬੦੦੦॥ ਬਾਹਰਲਾ
 ਖਡਿਅੰਨਵੇਹਜਾਰਤ੍ਰੇਤਾਜੁਗਕੀਆਰਬਲਾਹੈ॥ ੨੬੪
 ੦੦੦॥ ਆਠਲਾਖਚੌਸਠਸਹਿਸ੍ਰਵਰਖਣੁਆਪੁਰਕੀਆਰ
 ਬਲਾਹੈ॥ ੪੨੨੦੦੦॥ ਅਰੁਚਾਰਲਾਖਬਤੀਸਹਿਸ੍ਰਬਰਖ

੧੨੦

ਏਚਾਰੇ ਜੁਗਤਾ ਲਾਲਖਾਮਰੁ ਕੀ ਸੀਸੀ ਸੁ
ਬਰਖੇ

ਕਲਜੁਗਹੈ॥ ਏਚਾਰੇ ਜੁਗਸਹੀ ਸੁਵਾਰਵਰਤਪਹੁਚ
ਤੇਹੈ॥ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਕਾਏਕਾਦਿਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਬਜਿਨੇਮੇਰ
ਪਰਮਅਬਨਾਸੀਪ੍ਰਤਾਪ੍ਰਜਾਣਿਆਹੈ॥ ਤਿਨਕੀਵਿਸਟਿ
ਸੁਣ॥ ਏਜੁਹੈਚਾਰੇਪਹਰਕਾਮਾਨੁਖੋਕਾਦਿਨ॥ ਅਰੁਬ੍ਰ
ਹਮਾਕਾਦਿਨਤਿਨਕੈਜਾਵੈਏਕੁਹੀਸਮਾਨਹੈ॥ ਕਿਉਜੋ
ਲੇਖੇਮਾਹਿਆਇਆਹੈ॥ ਅਰਜਿਸਕਾਅੰਤਹੈ॥ ਤਬਬ
ਰਾਕਿਆਮਰੁਛੋਟਾਕਿਆ॥ ਜੋਬਿਨਸਤਾਹੈਸੋਏਕੁਹੀ

ਸਮਾਂ ਨਹੈ ॥ ਆਪਣੀ ਆਰਥ ਲਾਭੁੰਗ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ ਬਿਨ
 ਸਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨੁ ਪਭੀ ਮਰਤੇਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇਜੋ ਬਿ
 ਨ ਸੇਹੈ ਸੋਏ ਕਸਮਾਨਹੈ ॥ ਤਿਨੇ ਮਹਿ ਏਕੁ ਅਬਨਾਸੀ ਹੋਹੈ
 ਪਹਿਚਾਨ ਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲੇ ਸਾਥ ਨਿਵਨਿ ਹਰਾ
 ਬਾਂਧਿ ਮਾਹੈ ॥ ਅਬ ਮਰਜਨ ਅੰਗ ਸੁਟ ॥ ਮੇਰਾ ਜੁਪੈ ਅ
 ਬ ਕਤਿ ਸਰੂਪ ਤਿਸ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਦਿਨ ਬਿਖੇ ਸਿਸਟਿਉ
 ਪਜਤੀਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਗਤ ਬਿਖੇ ਬਹੁ ਫਜਿ ਸਮੇਰੇ

ਸਰੂਪਕਾਨਾਮ ਅਬਯਕਤ ਅਬਨਾਸੀਹੋ ॥ ਤਿਸਾਬਿਖੇਸਿ
 ਸਾਟਿਜਾਇਸਾਵੈਹੋ ॥ ਹੇਅਰੁਜਨਏਹੁਜੈਹੈਰੂਤੇਕਾਰਾਮ
 ਚੌਰਾਸੀਲਖਜੀਆਜੂਨਸੇਬ੍ਰਹਮਾਕੀਰਾਤਾਬਿਖੇਮੇਰੇਅ
 ਬਯਕਤਸਰੂਪਬਿਖੇਜਾਇਲੀਨਹੋਤੀਹੈ ॥ ਅਰੁਬ੍ਰਹਮ
 ਕੇਦਿਨਾਬਿਖੇਸਿਸਾਟਿਪ੍ਰਗਟਿਹੋਤੀਹੈ ॥ ਅਰੁਫਹਮੇਰਾਅ
 ਬਯਕਤਿਸਰੂਪਸਭਹੂੰਤੇਪਰੇਹੈ ॥ ਅਰੁਸਨਾਤਨਪੁਰਾਤਨ
 ਹੈ ਸਭਨੇਕੇਨਾਸਹੁਏਤੇਤਿਸਕਾਨਾਸਨਹੀਹੋਤਾ ॥ ਮੈ

ਸਾਤੇ ਪਰਮਾ ਅਬਨਾ ਸੀਹੇ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੇਖਿ
 ਆਨਹੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅਬ ਯਕਤਿ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਤਿਸੀ ਕੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
 ਤੇ ਬਹੁ ਫੂਲ ਸਾਰ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਪਰਮ ਧੰ
 ਮ ਪਾਇ ਮੇਰਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਪੁਰਖ ਅਰਜਨੁ ਸੇ ਪੁਰਖ ਸਭ ਹੂੰ ਤੇ
 ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਅਬ ਤਿਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਪਾਵਨੇ ਕਾ ਮਾਰਗ ਸੁਣ ॥
 ਜਿਤ ਮਾਰਗ ਕਾਰਿ ਪਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਅਨੀ ਨ ਅਰੁ ਅਖੰਡ

ਤਰਗਤ ਕਰਿ ਪਾਈ ਐਐ ॥ ਅਬ ਅਨੰਤ ਅਰੁ ਅਖੰਡ
 ਤਕਾਬਿ ਤਿਤ ਸੁਣ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਬਦੁ ਸਰਾਏ ਵਤਾਨ ਹੀ ਪੂਜ
 ਲਾ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਰਗਾਤਿ ਕਰਿ ਕਹੀ ਐਐ ॥ ਅਰੁ
 ਮੇਰੇ ਰਜਨਾ ਬਿਨਾ ਏਕ ਸ੍ਵਾਮੁ ਅਕਾਰ ਬਾਨ ਹੀ ਗਢਾਵ
 ਲਾ ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਮੁ ਅਖੰਡ ਤਰਗਤ ਕਰਿ ਪਾਈ ਐਐ ॥
 ਸੋ ਕੈ ਸਾਪੁ ਰਖ ਪਾਈ ਐਐ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਰਹੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ
 ਪਜੀਐ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤਿ ਸਹੀ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਲੀਨ ਹੋਤਿ

ਹੈ॥ ਹੇ ਅਰੁ ਜਨ ਅਬ ਅੰਗ ਸੁਲ॥ ਇਛਾ ਚਾਹੀ ਦੇ ਜੋਗੀ ਹੈ॥
 ਏਕ ਦੇਹ ਤਿ ਆਗ ਕਾਰਿ ਮੁਸ਼ੁ ਪਾਰ ਬਹੁ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾ॥
 ਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਤੇ ਬਹੁ ਨ ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਮਾਰ ਗਏ ਖੇਨ ਹੀ ਆਵ॥
 ਤੇ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਜੋਗੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਲੋਕ ਲਗ ਜਾਇ ਕਾਰਿ॥
 ਬਹੁ ਨ ਫਿਰਿ ਆਵਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਦੇ ਨੈਕ ਬਿਤੰਤ ਸੁਲ॥ ਜੋ॥
 ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਬਹੁ ਨ ਹੀ ਆਵਤਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇ ਤਿਸ ਕੀ॥
 ਬਾਤ ਸੁਲ॥ ਵਹੁ ਇਛਾ ਚਾਹੀ ਜੋਗੀ ਕ ਬਾਨੇ ਹਛਾਨੁ॥

ਤਾਹੈ॥ ਜਬ ਮਨੁ ਖੋਂਕਾ ਭੀ ਦਿਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਸੁਕਲਾਪਖਜੋ
 ਹੈ॥ ਚਾਨਲਾਪਖਸੋ ਪਿਤਰੋ ਕਾ ਦਿਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਪਖ
 ਜੋ ਹੈ॥ ਅਨੇਗਾਪਖਸੋ ਪਿਤਰੋ ਕੀ ਰਾਤੁ ਪੋਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜ
 ਬਦੇਵਤਿ ਉਕਾਭੀ ਦਿਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਦੇਵਤਿ ਉਕਾ ਦਿਨ ਕੋ
 ਨਹੈ॥ ਛਿਅਮਹੀਨੇ ਜਬ ਸੂਰਜ ਕਾਰ ਬਉਤਰ ਮਾਰਗ
 ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਦੇਵਤਾ ਕਾ ਦਿਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਛਿ
 ਅਮਹੀਨੇ ਸੂਰਜ ਕਾਰ ਬਦਖਲ ਮਾਰਗ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਦੇ

ਵਤਸੇਕੀਗਤਹੋਤੀਏ॥ ਸੇਵਹੁਇਛਾਚਾਰੀਜੋਗੀਜਬ
 ਮਨੁਖੇਕਾਭੀਦਿਨਹੋਤਾਏ॥ ਅਰੁਪਿਤ੍ਰੇਕਾਭੀਦਿਨਹੋਤਾਏ॥
 ਅਰੁਦੇਵਤਿਉਕਾਭੀਦਿਨਹੋਤਾਏ॥ ਤਬਦੇਹਕੋਤਿਆ
 ਗਕਰੈ॥ ਜਬਮਨੁਖਭੀਜਾਗਤੇਹੋਤੇਏ॥ ਅਰੁਪਿਤਰ
 ਦੇਵਤਾਭੀਜਾਗਤੇਹੋਤੇਏ॥ ਸੇਜੋਗੀਮਨੁਖੇਕਾਪਿਤਰ
 ਕਾਦੇਵਤਉਕਾਇਨੋਸਭਨੋਲੋਕੋਕਾਕੋਤਕਦੇਖਤਾਏ॥
 ॥ ਬਹੁਨਾਇਨਤੇਆਗੇਅਗਨਕਾਜੋਤਨਾਮਾਨਗਰਾਏ॥

ਤਿਸਜੋਤਪੁਰਬੀਚਕਾਰਿਸੋਪਾਰਬਹੁਮਕੋਜਾਨਲਹਾਰ
 ਮੇਰਾਸੇਵਕਜੋਗੀਮੇਰੇਪਰਮਾਨੰਦਅਬਨਾਸੀਪਦਬਿ
 ਖੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਬਦੂਸਰਾਜੋਗੀਜੋਜਾਇ
 ਕਰਿਫਿਰਮਾਵਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕੀਬਾਤਸੁਲ॥ ਵਹੁਜੋਗੀ
 ਸਰਜਬਮਨੁਖੋਕੀਭੀਰਾਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਅਰੁਦੇਵਤਿਉ
 ਅਰੁਪਿਤਰੋਕੀਭੀਰਾਤਹੋਤੀਹੈ॥ ਤਬਵਹੁਜੋਗੀਨੇ
 ਹਕੋਤਿਆਗਤਾਹੈ॥ ਇਨੈਲੋਕੋਕੇਬੀਚਕਾਰਿਬਹੁ

੧੨੫
 ਨਏਕਧੂਏਕਾਪਰਨਾਮਾਨਗਰਹੈ॥ ਤਿਸਨਗਰਬੀਚਕ
 ਰਿਚਿਦਮਾਜੀਜੋਤਬਿਖੇਖਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਹਾਰਿ
 ਤਨੇਕਕਾਲਬਸਕਾਰਿਬਹੁਨਾਮਾਨੁਪਲੋਕਾਬਖੇਆਵੈ
 ਹੈ॥ ਏਵੇਨੇਮਾਰਗਜੋਗੀਉਕੇਪੂਰਾਤਨਹੈ॥ ਏਕਕਾਨਾਮ
 ਸੁਕਲਾਚਾਨਣੀਗਤਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਕਾਨਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮ
 ਨੇਰੀਗਤਹੈ॥ ਏਕਮਾਰਗਕੋਗਏਫਿਰਨਹੀਆਵਤੇ
 ॥ ਅਰੁਏਕਮਾਰਗਕੋਗਏਫਿਰਆਵਤੇਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨ

ਜਿਨੇ ਮਾਰਗ ਜੋਗੀ ਉਕੇ ਏਵੇ ਨੇ ਸੁਣੇ ਸਮਝੇ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ
 ਮੋਹ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋ ਅਰਜਨ ਤੂੰ ਭੀ
 ਸਭ ਨੇ ਕਾਲੇ ਬਿਖੇ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਸਾਥ ਜਾਨਿਆ ਹੀਰਹੁ ॥ ਅ
 ਬਿਜੋਇ ਸਪਿਆਇ ਕੋ ਪੈਛੈ ਅਥਵਾ ਸੁਣੈ ਤਿਸ ਕੇ ਪੁੰਨ
 ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਰ ਬੇਦ
 ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਪੁੰਨ ਉਪਜੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੁਛ ਸਭ ਹੀ ਜਗ ਕੀ ਏਤੇ
 ਪੁੰਨ ਉਪਜੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੁਛ ਸਭ ਤਪਸਯਾ ਤੇ ਪੁੰਨ ਉਪਜੈ

॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੁਛ ਸਭ ਹੀ ਤੀ ਰਬ ਕੇ ਸਨਾਂ ਨ ਕੀਏ ਪੁੰਨ ਉਪਜੈ ॥
 ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੁਛ ਸਭ ਦਾਂ ਨੇ ਤੇ ਪੁੰਨ ਉਪਜੈ ॥ ਜੇ ਏ ਤੇ ਪੁੰਨ ਇਸੁ
 ਧਿਆਇ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਨਨ ਹਾਰੇ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਰਧਾ ਸਾਹਿ
 ਤਾਰਿ ਦੇ ਅਵਧਾਰ ਕਰੈ ॥ ੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗਵਤ ਬਾਣੀ
 ਤਾਸੁ ਪਨਿਖਤ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਦਿਆ ਯੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਸ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸੰਬਾਨੇ ਪੁਰਖ ਤਮ ਯੋਗੀਨ
 ਮਨਮਾਸਟ ਮਨਮਾਇ ॥ ॥ ॥

ਸ੍ਰੀਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਧਨਾ॥ ॥ ਅਗੇਸ੍ਰੀਰੀਤਾਜੀ
 ਕਾਨਾਵਾਂਪਿਆਉਚਾਲਿਅ॥ ਸ੍ਰੀਰੁਗਾਵਾਂਨੇਵਾਚਾ॥
 ਹੇਅਰਜਨਬਹੁਨ੍ਹੋਤੁਸ਼ਕੋਗੁਪਜਤੇਗੁਪਜਾਗਿਆਨ
 ਕਹੋ॥ ਸੋਤੁਸ਼ਕੋਕਿਉਕਹੋ॥ ਜੇਤੁਮੇਰੇਬਚਨਕੀਨਿਦ
 ਨਹੀਕਰਤਾ॥ ਸਤਿਸਤਿਕਰਮਾਂਨੇ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਤੁਸ਼
 ਕੋਕਹੋ॥ ਸੋਕੈਸਾਗਿਆਨਕਹੋ॥ ਬਿਗਿਆਨਸੰਜ
 ਗਤ॥ ਜਿਸਾਗਿਆਨਕੇਜਾਨੈਤੇਨੁਖਦਾਇਕਜੇਪੈਸੰ

ਸਾਰਬਿਖੇਜਨਮਮਰਨਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗਾ॥ ਬਹੁ
 ਕੈਸਾਗਿਆਨਕਹੈ॥ ਜਿਤਨੀਆਵਿਦਿਆਹੈਤਿਨਕ
 ਰਾਜਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੀਆਗੁਹਜਵਸਤੂਹੈਤਿਨਕਾਰਜ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਪਵਿਤ੍ਰਹੁਤੇਪਵਿਤ੍ਰਹੈ॥ ਅਰੁਉਤਮੋਤੇਉਤਮਹੈ॥
 ਅਰੁਅਗੰਮਪੁਰਖਾਜਿਕਿਸੀਕੇਕਹੇਨਹੀਜਾਨਿਆਜਾ
 ਤਾ॥ ਤਿਸਕੋਪ੍ਰਤਖਾਵਿਖਾਵੈਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਾਗਿਆਨੁਜਾ
 ਲੈਤੇਆਤਿਸੁੰਦਰਅਰੁਮਘਨਾਸੀਸੁਖਪਾਈਏ॥ ਅਬ

੧੨੭

ਜੇਇਸਗਿਆਨਕੋਨਪਾਵੈਤਿਸਕੀਬਾਤਸੁਣ ॥ ਜੇਪਰੰਤ
 ਪਅਰਜਨਜਿਨਪੂਰਖਹੁਕੋਇਸੁਮੇਰੇਗਿਆਨਧਰਮ
 ਸੁਨਣੇਸਮਝਣੇਕੀਪ੍ਰੀਤਸਰਧਾਨਹੀ ॥ ਤੇਨਪਾਵਹਿ ॥ ਅ
 ਰੁਮੇਰੇਗਿਆਨਪਾਏਬਿਨਾਮੁਝਕੋਭੀਨਹੀਪਾਵਤੇ ॥ ਥਾਰੀਬ ॥
 ਰਸੀਸਾਰਬਿਖੇਜਨਮਹਿਅਹੁਮਰਹਿ ॥ ਅਬਅਰਜਨਗਿ
 ਆਨਸੁਣ ॥ ਜਿਸਗਿਆਨਕੀਪੀਛੈਬਨੀਓਸਤਤਕ
 ਰੀਐ ॥ ਜੇਅਰਜਨਮੇਰਾਜੇਐਅਬਜਕਤਿਸਰੂਪਤਿਸਮੇ

ਰੇਅਯਕਤਸਰੂਪਤੇਏਸਾਰਾਜਗਤਿਸੀਸਾਰਪ੍ਰਗਟਿ
 ਇਆਰੈ॥ ਅਰੁਨ੍ਰਸਰਾਜੁਰੈਮੇਰਾਬੈਰਾਨੁਸਰੂਪ॥ ਤਿਸਪਰ
 ਸਰਹੀਕੁਤਪ੍ਰਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਅਰੁਚੀਟੀਪ੍ਰਯੰਤਸਰੁਬਿਰ
 ਠਪੁਰਖਪਰਬਸੇਰੈ॥ ਸੇਕਿਸਰੁਤਬਿਰਾਠਸਰੂਪਪਰਲੇ
 ਕਬਸੈਰੈ॥ ਜੈਸੇਬਡੇਬਿਛਪਰਿਅਸੰਪੰਖੇਰੁਬਸੇਰੈ॥
 ਤੈਸੇਹੀਬਿਰਾਠਪੁਰਖਪਰਦੇਹਧਾਰੀਕੁਤਪ੍ਰਾਣੀਬਸੇਰੈ
 ਅਰੁਸਰੁਨੇਕੇਰਿਦੇਬਿਖੇਆਤਮਾਰਾਮਰੁਹੀਹੀਬਸੇਰੈ

੧੨੮

੦

ਖ

ਅਰੁਏਕਰੂਪਕਾਰਿਤੇਰੇਰਥਿਪਰਤੇਰੇਸਾਬਗੇਸਾਟਕਰੋ
 ਰੋ॥ ਰੋਅਰਜਨਦੇਖਤੇਤੁਝਕੋਮੁਝੈਆਪਣੀਕੈਸੀਪ੍ਰ
 ਭਤਾਵਡਿਆਈਈਸਦਰਜਜੋਗਕਰੋਰੋ॥ ਅਰੁਸਭਹੀ
 ਕਰਨਹਾਰਾਭੀਹੋਹੀਰੋ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਤੇਨਿਆਰਾਭੀਹੋਹੀ
 ਰੋ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਰੁਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਕਾਆਤਮਾਭੀਹੋਹੀਰੋ॥ ਅ
 ਰੁਸਭਨੇਕੋਓਪਜਾਵਣਹਾਰਾਭੀਹੋਹੀਰੋ॥ ਅਰੁਨਿਰ
 ਲੇਪਕੈਸਾਰੋ॥ ਤਿਸਕਾਨਿਸ਼ਾਂਤਸੁਨਿ॥ ਜੈਸੇਨਿਤਹੀਪ

ਵਨਕਾਨਿਵਾਸਅਕਾਸਾਦਿਖੈ॥ ਅਰੁਪਵਨਅਕਾਸ
 ਕੋਸਪਰਸਤਾਢੁਹਤਾਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਭੂਤਪ੍ਰਾਨੀਮੁਸ਼ਹੀ
 ਤੇਉਪਜੈ॥ ਅਰੁਮੁਸ਼ਹੀਪਰਬਸੈ॥ ਅਰੁਹੀਸ
 ਭਨੈਕੇਭੀਤਰੈ॥ ਪਰਮੁਸ਼ਹੀਕੋਸਪਰਸਤਾਢੁਹਤਾਕੋਈ
 ਨਹੀ॥ ਐਸਾਤੇਨਿਲੇਪਹੈ॥ ਹੋਕੋਤੇਜਬਇਹੁਸੀਸਾਰ
 ਸਾਰਾਆਪਣੀਮਿਜਾਦਾਲਗਵਰਤਪਹੁਚੈ॥ ਖੋਲ
 ਪਹੁਚੈ॥ ਤਬਸੀਸਾਰਪੂਲੈਹੋਇਕਰਿਮੇਰੀਆਇਅ

ਜੁਹੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ॥ ਤਿਸ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਲੀਨ ਹੋਤਾ ॥ ਬਹੁਨ੍ਹਾ ਤਿਸ
 ਮਾਯਾ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਆਵਹੈ ਹੀਰੋ ॥ ਬਹੁਨ੍ਹਾ ਸੰਸਾਰ ਕੋ
 ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ ਹੋ ॥ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜੇਹੈ ਮਾਯਾ ਤਿਸ ਮਾ
 ਯਾ ਬੀਚ ਕਾਰਿ ਵਾਰੇ ਵਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ ਹੋ ॥
 ਅਰੁ ਪ੍ਰਲੈਭੀ ਕਰੈ ਹੋ ॥ ਇਹੁ ਜੇਹੈ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਉਕਾਸੁ ਮਾ
 ਰਚੈ ਰਾਸੀ ਲਖ ਜੀਅ ਜਨੁ ਸੇਏਹ ਆਪਨੇ ਦੁਸਨਾਹੀ ॥
 ਇਹੁ ਸਭ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮਾਯਾ ਕੈ ਦੁਸਹੈ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ

ਅੰਗ ਸੁਣੁ ॥ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਸੀਘਰੀ ॥
 ਪਰ ਇਨੈ ਕਰਮੇ ਕੀਏ ਕਾਮੁ ਸੁਕੈ ॥ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਬੰਧ
 ਸਕਤਾ ॥ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਬੰਧਨ ਬੰਧਤਾ ਸੇ ਸੁਣੁ ॥ ਹੋਕਿ ਸੀ
 ਸਾਥੀ ਹੋਮ ਮਤਾ ਲਗਾਵਤਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਰਮੋਹੀ ਉਦਾਸੀ
 ਨ ਸਭੁ ਨੇਤੇ ਰਹਿਤੁ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਬੰਧ
 ਸਕਤਾ ਮੁਸਕੈ ਨਾਹੀ ॥ ਹੋਕੁੰਤੀ ਨਿਦਨ ਅਰਜਨ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਤੂੰ ਭੀ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਆਰਾ

ਰ

ਰਹੇ॥ ਅਰੁਆਪਕੈਨਿਆਰਾਹੀਜਾਨ॥ ਅਬਅਵਰਸੁ
 ਟ॥ ਮੇਰੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜੇਪੈਮਾਯਾਸੇਮਾਯਾਅਸਥਾਵਰਜਗਮ
 ਸੀਸਾਰਕੋਜਵਤੀਪੈ॥ ਪ੍ਰਗਟਕਰਤੀਪੈ॥ ਦੂਸਰਾਪ੍ਰਕਾਰ
 ਸੀਸਾਕੋਉਪਜਾਵਣੇਕਾਭੀਮਤਿਜਾਣੈ॥ ਸੇਐਸਾਈਸ੍ਵ
 ਰਤੇਹੋਰੇ॥ ਅਰੁਅਰਜਨਾਇਹਜੁ ਮੁਸ਼ਮਨੁਖਕਾਦੇਹਧ
 ਰਿਆਹੈ॥ ਸੇਮੂਹਕ੍ਰਮਤੀਜੇਪੈਅੰਧਮਤਿਅਰਿਆਨੀ
 ਸੇਮੁਸ੍ਵਕੋਪਛਾਨਤੇਨਹੀ॥ ਕਿਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵੰਨਜੀਐ

ਸੇਪੁਰੈ॥ ਸਭਨੇ ਭੂਤ ਪਾਨੀ ਉਕਾਹਾ ਪੁਰੀ ਸੁਰਹੈ॥ ਜੇ
ਮੁਣਕੇ ਅੰਸਾਈ ਸਰਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਕਛੁ ਘਟ ਜਾਨਤੇ ਹੈ
॥ ਤੇ ਫਲਾਕਿਆ ਪਾਵੈ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲ ਸੁਰ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਅ
ਸਾਸ ਭੁਨਿਹ ਫਲੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਕਰਮ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਹੀ
॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਲੇ ਕਰਮੁ ਭੀ ਨਿਹ ਫਲੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ
ਗਿਆਨ ਕਥੈ ਪੈਠੈ ਸੁਫੈ॥ ਵਹੁ ਗਿਆਨ ਭੀ ਨਿਹ ਫਲੁ॥
ਬਹੁ ਕੈ ਸੇ ਹੈ ਰਾਖ ਸਹੁ ਅਰੁ ਦੈਤ ਹੁਕੀ ਜੈ ਸੀ ਤਿਨ ਕੀ

੨੪੧

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਮੋਹੇ ਮੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਪਹਿਚਾਨਤੇ॥
 ਹੇ ਪਾਰਬਾਹਰ ਜਨ ਮੇ ਸੇਜੁ ਹੈ ਮਹਾਂਤਾ ਮਾਪੁ ਰਖਤੇ ਮੇਰ
 ਭਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਕੈਸਾ ਜੀਨ ਕੀ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਜੈ ਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਮੇਰਾ ਭਜਨ ਮੁਝ ਕੋ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਿ ਕਰਤੇ ਹੈ॥
 ਕੈਸਾ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰਿ॥ ਕਿਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਸਭ
 ਨੇ ਕੀਆਇ ਹੈ॥ ਅਭੁ ਅਥਨਾ ਸੀ ਹੈ॥ ਮੇਸਾ ਪਹਿਚਾਨ
 ਕਰ ਭਜੇ ਹੈ॥ ਅਥ ਭਜਨ ਸੁਣ॥ ਜੇਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਜੇ ਹੈ॥

ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕੋ ਗਾਵੈ ਹੈ ॥ ਪੜ੍ਹੈ ਹੈ ਕੀਰਤ ਨ ਕ
 ਥਾ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਤੁ ਨਿਸਚੈ ਸਾਥ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਘਾਂਰੰ ਬਾਰ ਮੁਝ ਕੋ ਨਿਮਸ ਕਾਰ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੂਸ
 ਰੇ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨੀ ਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਝ ਕੋ ਰੁਜੈ ਹੈ ॥ ਅਬ ਤਿ
 ਨ ਕਾ ਭਜਨ ਸੁਣ ॥ ਗਿਆਨੀ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਕੀਏ ਕਹੀ ਜੈ ਹੈ ॥ ਪ
 ਰੰ ਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵੰਨ ਪਰਮੇਸਵਰ ॥ ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਨੇ
 ਕਾ ਬਿਸਤ੍ਰਪ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਪਸਾਰਿਆ ਹੈ ॥ ਦੂਸਰ ਕਢੁਨ

ਹੀ॥ ਏਕਹੀਰਿ॥ ਸੇਕੈ ਸਾਚੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੁਖੈ ਕੋ ਜਾਨੈ॥
 ਹੈ ਸੋ ਸੁਣ॥ ਹੇ ਅਰਜਨਾ ਕ੍ਰਿਤ ਭੀ ਹੋਹੀਰੇ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
 ਜਗ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਭੇਦ ਹੈ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਜਗ ਭੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸ੍ਵਾਹਾ ਸੁਧਾਇਨ ਬਚਨੇ ਕਾਰਿ॥
 ਜੋ ਅਗਨ ਬਿਖੈ ਕਛੁ ਹੋਮੀ ਏਧੈ॥ ਸੋ ਏਹ ਬਚਨ ਭੀ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਖੀਰ ਤੇ ਆਦਲੇ ਕਾਰਿ ਜੋ ਹੈ ਅੰਨ ਸੋ ਭੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਜੋ ਜਗਾ ਬਿਖੈ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੀ ਮੇਰੈ ਸੋ ਭੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰ

ਉਭਰੀਓ॥ ਅਗੁਜਿਸ ਅਗਨਾਹਿ ਹੋਮੀਅਰੁ॥ ਸੋਅ
 ਗਨਭੀਓ॥ ਅਰੁ ਹੋਮਣਹਾਰਾਭੀਓ ਬਧੁਨ ਕੈਸਾਰੁ॥
 ਜਗਤਸੰਸਾਰਕਾਪਿਤਾਮਾਦਾਦਾਰੁ॥ ਅਰੁ ਮਾਤਾਭੀਓ
 ਅਰੁ ਬੇਦੇਬਿਖੇਪਾਵਿਤ੍ਰਜੁਪੈਉਮੰਕਾਰਸੇਭੀਓ॥ ਅ
 ਰੁਚਿੰਗਾਅਰੁਜੁਜਗਅਰੁਸੰਮਏਜੈਪੈਤੀਨੇਬੇਦਸੇਭੀ
 ਓ॥ ਅਰੁ ਸਭਕੀਗਾਤੀਓ॥ ਅਰੁ ਰੁਗਤਭੀਓ॥ ਅਰੁ
 ਪੁਤ੍ਰਭੀਓ॥ ਅਰੁ ਸਾਖੀਭੀਓ॥ ਅਰੁ ਨਿਵਾਸੁ ਬਸਣਕੀ

ਠੰਡੁ ਭੀ ਹੋਂਦੋ॥ ਅਰੁ ਸੇਰੀ ਹੀ ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਸਰਣ॥ ਅਰੁ
 ਹੋ ਸਰ ਕਾ ਸੁਰਿ ਦਮਿ ਤਰੇ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਹੀ ਉਪ ਜਾ ਵਲਹ
 ਰ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਹੀ ਪੁਲੈ ਕਰਤ॥ ਅਰੁ ਮੁਝੁ ਹੀ ਬਿਖੇ ਬਿਸੁ ਜ
 ਦਿਲੀ ਨ ਹੋ ਤੀਰੇ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨਹੁ ਬਤਹੁ ਕਰਿ ਪੂਰਨੇ॥
 ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਨ ਤੇ ਨਿਧਾਨ ਕਹੀ ਉਰੇ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਕਾ ਅ
 ਬਨਾ ਸੀ ਬੀਜੇ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਹੀ ਸੁਰ ਜਹੇ ਇਤ ਪੈਰੇ॥ ਅ
 ਰੁ ਹੋ ਹੀ ਮੇਘ ਹੋਇ ਕਰਿ ਵਰਖਾ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਹੀ ਪੁ

ਲੋਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਹੀ ਉਤਪਤਿ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਮੁਖੀ ਦੇ
 ਵਤਾ ਕੀਏ॥ ਅਰੁ ਮੁਖੀ ਮਨੁ ਬੇਤੇ ਮਾਇ ਲੋਕ ਰਿਜੁ ਹੈ
 ਦੇਹ ਤਿਨ ਕੇ ਸ੍ਰਿਤ ਲਗਾਈ॥ ਅਬ ਹੋ ਅਰੁ ਜਨ ਦੇ ਕਰੁ ਏ
 ਵਿਦਿ ਮਾ ਕਰਿ ਮੁਖੀ ਕੇ ਪੂਜੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ॥ ਤਈ
 ਵਿਦਿ ਮਾ ਕਰਿ ਸੋ ਮਪਾ ਨਾਮ ਜਗਾ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਮੁਖੀ ਕੇ ਪੂ
 ਜੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪੁ ਕਟਿ ਜਾਤੇ॥ ਅਰੁ ਜਗਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸ੍ਰ
 ਰਗ ਲੋਕੁ ਪਾਢੇ ਕੀ ਮਨ ਬਿਖੇ ਕਾਂ ਮਨਾ ਕਰੇ॥ ਤੇ ਸ੍ਰ

ਗਬਿਖੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਤਾਂ ਆਪਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀ ਮਿ
 ਜਾਣਾਲਗ ਸ੍ਵਰਗ ਕੇ ਬਡੇ ਨਿਬਭਗ ਭੋਗੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਵ
 ਰਗ ਕੇ ਬਡੇ ਨਿਬਭਗ ਭੋਗ ਕਰਿ ਜਬ ਤਿਕਾ ਪੁੰਨ ਖੀਨ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਵਰਗ ਤੇ ਬਹੁ ਨੁਗਿਨੁ ਤੇ ਹੈ ॥ ਗਿਨੁ ਕਰਿ ਬ
 ਹੁਨੁ ਮਨੁ ਖਲੋਕ ਬਿਖੇ ਆਵੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਈ ਵਿ
 ਦਿਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸ੍ਵਰਗ ਕੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸ੍ਵਰਗ
 ਕੇ ਸੁਖ ਜਾਇ ਭੋਗੇ ਹੈ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਟੁਕ ਕਬਹੂੰ

ਸੁਖ॥ ਅਬ ਬਾਤ ਨਿਸਚੈ ਭਈ ਕਿ ਕਾਮ ਨਾ ਵਾਲੇ ਕੋ ਸੁਖ ਕ
 ਬਹੁੰ ਨਹੀ॥ ਅਬ ਮਰ ਜਨਮੇ ਰੇ ਭਗਤੁ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ॥
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾਖ ਕਰੁ
 ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰੈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਲਿਆਸ
 ਕੇ ਨ ਮਿਤਾ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭੁ ਨੇ ਬਾਤ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਨ ਮਿਤਾ ਤਿਨ ਕੀ ਚ
 ਹੁੰ॥ ਉਤ੍ਰ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਫਿਰਤਾ ਹੀ ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਸ ਭਾਂਤ॥
 ਜੇ ਸੇਧੀ ਨ ਪਾਤੁ ਮਨੁ ਖਕੇ ਘਰ ਕੀ ਚਹੁੰ॥ ਉਤ੍ਰ ਗਤ ਕੇ ਪਾ

ਦੇਹੀ

ਹੁਰੂ ਫਿਰਤਾਰਹਿਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਹਿਤੈਆਪਣੇਭਗਤਕੀਰ
 ਹੁਰੂ ਫਿਰਤਾਰਹਿਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਸਾਖੀਤੂੰਦੇਖ॥ ਅਰੁ
 ਜਨਤੂੰਜੁਮੇਗਭਗਤਹੈ॥ ਸੋਹੇਤੇਰੀਰਿਖਿਆਕੇਨਮਿਤ
 ਕੈਸਾਸਾਵਧਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਆਪਣੀਮਾਹਿਮਾਦਿਬਕਰਿ
 ਕਾਰਿਤੇਰਾਮਨਆਪਣੇਸਾਥਵਿਨੁਕਰੇਹੈ॥ ਇਤਪ੍ਰਕ
 ਰਤੇਰੇਮਨਕੀਰਖਿਆਕਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਪਰਮਸਰਧਾਸਾਥ
 ਤੇਰੇਰਥਕੋਘੋਨ੍ਹੇਹਾਕਤਾਹੈ॥ ਐਸਾਤੈਹੈਆਪਣੇਭਗਤ

ਸਾਬਰ ਜੈਸਾ ਤੇਰਾ ਅਧੀਨ ਹੈ ॥ ਅਬਹੇ ਕੰਤੀ ਨਿਦ ਨ ਜੇਮੁ
 ਸੁਕੇਛਾ ਭਕਾਰਿ ਮੇਰਿ ਸੀ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥
 ਸਰਪਾਸਾਥ ॥ ਤੇਭੀ ਮੇਰੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਭੂਲਾ ਕੈ ਕਿ
 ਉਕਰੈ ਹੈ ॥ ਸੋਸੁਣ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਹੀ ਸਭ ਨਹੁ ਜਗਾਹੁ ਕ
 ਭੋਗਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰਹੈ ਹੀ ਸਭ ਨੇ ਜਗਾਹੁ ਕਾ ਪੁਰੈ ॥ ਐਸੇ ਸੁ
 ਝਟੀ ਸੁਰ ਕੋ ਪਾਹਿ ਚਾਣਤੇ ਨਹੀ ॥ ਇਸਕਾਰਣ ਤੇਜ ਨਾਮ
 ਤੇਭੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਰਤੇਭੀ ਹੈ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਏਕ ਮੇਰ

ਨਿਆਇਕੀਬਤਸੁਣੁ ਜੋਕੋਈਮਾਨੁਖਦੇਵਤਾਕਾਬ੍ਰਤੀ
 ਉਪਾਸਕਹੈ॥ ਸੇਦੇਵਤਾਕੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਕੋ
 ਈਸ਼ੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਨਾਸੀਕਾਉਪਾਸਕਹੈ॥ ਸੋਮੁਸੁਕ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਹੋਜੇਹੋਸਾਲਰਾਮਅਰੁਮੇ
 ਰੀਪ੍ਰਿਤਮਾਪਖਾਂਟਕੀਅਥਵਾਧਾਤਕੀ॥ ਜੈਸੇਚਤੁਰਭੁ
 ਜਲਛਮੀਨਾਰਾਇਣਹੋਏਕੀਠਬਿਖੇਬਿਰਾਜੇਹੋ॥ ਤੈਸੇਹੋ
 ਭੁਮਾਇਖੇਸਾਲਰਾਮਅਰੁਪ੍ਰਿਤਮਾਬਿਰਾਜੇਹੋ॥ ਜੇਇ

ਹੁਮੇਰੇ ਬੁਧਾ ਬਿਖੈ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਮੁਝ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਪੜਪਹੁ
 ਪਛਲ ਜਲਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰੈ ॥ ਸੋਚੇ ਆਪਣੇ ਭਗਤ ਕਾਨੂੰ
 ਆਲੇ ਤਾਹਿ ॥ ਖਾਵੇਹੋ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇਹੋ ਕੁੰਤ
 ਨੀਵਨ ਮਰਜਨ ਜੇਤੂੰ ਭੋਜਨ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿ ਕਿਛੁ ਤੈਅ
 ਗਨਾ ਬਿਖੈ ਹੋ ਮਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿ ਕਿਛੁ ਤਪਸਯਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋਸ
 ਭਹੀ ਮੁਝ ਬਿਖੈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਿ ॥ ਅਧੁਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਸਮਰ
 ਪੇਕਾ ਫਲ ਸੁਣ ॥ ਜੇਕਿ ਆਪਾਵੈ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਜੁਪੈ ਭਲੇ

ਬੁਰੇਕਰਮ॥ ਤਿਨਕਾਫਲਜੁਹੈਸੁਖਅਰੁਣੁਖ॥ ਸੋਇਨ
 ਕੇਬੰਧਨਕੋਕਾਟਕਰਿਮੁਕਤਿਹੋਹਿਗਾ॥ ਅਰੁਮੁਸੁਕੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਗਾ॥ ਹੋਅਰਜਨਹੋਸਭਨੇਭੂਤੇਪ੍ਰਾਣੀਓ
 ਸਾਥਸਮਏਕਸਾਹੋ॥ ਕਿਸੀਦੇਵਤਾਕੇਭਗਤਸਾਥ
 ਮੇਰਾਵੈਰਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਆਪਦੇਭਗਤਸਾਥਮੁਸੁਕੇਪ੍ਰ
 ਤਨਾਹੀ॥ ਪਰਜੇਕੋਈਮੇਰਾਭਗਤਹੈ॥ ਮੇਰਾਸਿਮਨ
 ਭਜਨਪ੍ਰੀਤਸਾਥਕਰੇਹੈ॥ ਤਿਨਕਾਭਜਨਹੋਕਰੈਹੈ॥

ਅਬ ਅਰਜਨ ਔਰ ਸਫ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੀ
 ਵੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ
 ਸਮੇ ਅਨੰਤ ਮਨ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਮੁਝ ਕੋ ਭੀ ਸਿਮਰੈ ॥
 ਕਿਹੋ ਸੀ ਕਿ ਸੁਭਗਵਾਂ ਨ ਜੀ ਜੈ ਸਾਕੈ ਸਾਰੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦ
 ਸੋ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨ ਹੋ ॥ ਸੋਹੇ ਅਰਜਨ ਤਿਸ ਕੇ ਤੂੰ
 ਸਾਧ ਜਾਣ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਨਿਹਤਾ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੇ ਸਾਧ ਹੋਭੇ ਕਿਆ ਲਾਗੈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਜਨ ਮਾਰੈ

ਪਾਪਕਿਆਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਲਕੜੀ ਅਹੁਕੇ ਅਨੇ ਕਠਾਰ ਹੋਇ
 ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਠੋੜੇ ਅਗਨ ਲਗਾਈਐ॥ ਅਰੁ ਘੜੀਇ
 ਕਮਹਿ ਲਕੜੀ ਆਭੁ ਸਮਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇ
 ਰੇ ਭਜਨ ਸਾਥ ਪਾਪ ਜਲ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਂਤ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਕੰਤੀ ਨੀਦ ਨ ਅਰਜਨ ਇਹੁ ਤੂੰ ਨਿ
 ਸਚੇ ਕਾਰਿ ਜਾਣ॥ ਜੈਸੇ ਰਗਤ ਨਾਸਨ ਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਹੇ
 ਪਾਰਥ ਅਰਜਨ ਜੇ ਮੁਝ ਕੋ ਪਾਪ ਜੇਨ ਸਿਮ੍ਹੈ ਹੈ॥ ਕੋ

੨੪੬
 ਟਪਾਪਜੇਨਾਇਸਤੀਆਮਰਥੈਸਾਮਰਸੁਵਭੀਪਰ
 ਮਗਤਿਕੋਜਾਇਪਾਪਤਿਹੋਤੇਹੈ॥ ਸੋਬਹਮਲਜੁਹੈ
 ਪੁੰਨਜਨਮਮੇਰਾਮੁਖ॥ ਅਰੁਖਤੀਜੁਹੈਮੇਰੀਆਰੁ
 ਜਾ॥ ਸੋਇਨਕਾਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਨਾਕਿਮਾਮਸਚ
 ਰਜਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਰਨਤੇਹੈਅਰਜਨਏਹਮਨੁਖਦੇ
 ਹਤੁਏਕੋਪਾਪਤਿਭਇਅ॥ ਮੇਸੇਦੇਹਕੋਪਾਇਕ
 ਰਿਮੇਰਾਭਜਨਕਾਰਿ॥ ਅਬਾਮਨੁਖਦੇਹਸੁਫਜਕੈਸ

ਹੈ॥ ਅਨਿਤਹੈ ਸਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਫਿਨ ਭ੍ਰਿਗਰਹੈ॥ ਸਰੀਰ
 ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਬਿਨ ਸਜਾਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਬਿਖੇ ਕੋਈ
 ਸੁਖ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਰੋਗ ਹੁਕਾਘਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਹਾਡ ਅਰੁ
 ਮਾਸੁ ਤੇ ਮਾਦਲੇ ਕਾਰਿ ਅਪਾਵਿਤ੍ਰ ਵਸਤੂ ਸਾਥ ਕਰ
 ਆਹੁ ਆਹੈ॥ ਇਹੁ ਇਤਨੇ ਮਨੁ ਖਦੇਹ ਵਿਖੈ ਅਵਰ
 ਟਹੈ॥ ਅਬ ਇਸ ਦੇਹ ਕੀ ਬਡਿ ਆਈ ਸੁਟ॥ ਜਬ ਕੁ
 ਮਤਾ ਕੁ ਮਤਾ ਜੀਵਾਇ ਸਮਨੁ ਖਦੇਹ ਬਿਖੈ ਆਵੈ ਹੈ॥

ਤਬਹੀਮਿਓਜਾਨਦੇਕਾਰਿਮਾਨਪਾਵੈ॥ ਮੁਝਕੋਪਹਿਚਾਨ
 ਕਾਰਿਮੇਰਸਿਮਰਨਭਯਾਨਕਰੈ॥ ਮੇਰੇਭਯਾਨਕੋਪ੍ਰਸਾਦੇ
 ਰੇਪਰਮਾਨੰਦਅਬਨਾਸੀਥਿਖੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾ॥
 ਮੇਰੇਪਦਕਾਦਤਾਮਨੁਖਦੇਹੈ॥ ਏਹੁਇਸਕੀਥਾਠਿ
 ਆਈ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਹੇਅਰਯਾਨਏਹਐਸਾਦੇਹ
 ਤੁਝਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਭਯਾ॥ ਸੇਐਸੇਦੇਹਕੋਪਾਇਕਾਰਿ
 ਮੇਰਾਭਯਾਨੁਕਰਿ॥ ਅਬਭਯਾਨਸੁਣ॥ ਮਨਮਨਮਨਕ

੨੫੦

ਪੜ

੦

ਨਿਹਚਲਾਚੇਤਾਮੁਸੁਖਿਖੇਰਾਖ॥ ਅਰੁਮੇਰਾਭੁਗਤਹੈ॥
 ਅਰੁਮੇਰੀਪੁਲਾਕਹੁ॥ ਅਰੁਮੁਣਕੋਨਮਸਕਾਰਕਾਰਿ॥
 ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਨਿਸਚੈਮੇਰਾਭੁਜਨਕਾਰਿ॥ ਇਸਭੁਜਨਕੇ
 ਮਾਰਗਮੇਰੇਸਾਥਾਮਿਲਜਾਇ॥ ਜਿਉਪਾਂਟੀਸਿਉ
 ਪਾਣੀਮਿਲਜਾਤਾਹੈ॥੬॥ ਇਤਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਗੀਤ
 ਸੁਪਨਿਖਤਸੇਧਰਮਥਿਅੰਮਾਯੀਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜਨਸੰਬਾਦੇਰਾਜਵਿਦਿਆਰਾ

ਜਗੁਪਯੋਗੋਨਾਮਨਵਮਾਧਿਆਇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਗਪਨੀ॥ ਅਗੋਸ਼ੀਗੀਤਾਜੀਕਾਨਸਦੁ
 ਧਿਆਇਚਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਰਗਵਾਂਨੋਵਾਰ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼
 ਭਗਵਾਂਨਜੀਅਰਜਨਕੋਕਹੈ॥ ਕਿਹੇਮਹਾਂਬਾਹੋਅਰ
 ਜਨਬਹੁਤੁਭੀਤੂੰਮੇਰਾਪਰਮਬਚਨਸੁਣ॥ ਸੋਤਸੁਕ
 ਕਿਉਕਹੈ॥ ਤੁਝਕੋਸੁਣਫੇਕੀਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਸੋਤਗੀਕ
 ਇਆਨਕੈਨਮਿਕਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਜੈਸੀਮੇਰੀਪ੍ਰਭਤ

ਪ੍ਰਤਾਪਹੋ ਸਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੰਬੁਹਮਾ ਅਰੁ ਮਹਾਂਦੇ
 ਵਤੇ ਆਵ ਲੇਕਾਰਿ ਜੇਹੈ ਅਸੀਖ ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾ
 ਵਤੇ ਅਰੁ ਸਪਤਾਰਿ ਖੋਤੇ ਆਵ ਲੇਕਾਰਿ ਜੇਹੈ ਅਸੀਖ
 ਰਖੀ ਸੁਰਤੇ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾ ਵਤੇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਜਾ ਵਤੇ ਸੋ ਸੁਰ
 ਦੇਵਤਿ ਉਕੀ ਆਵ ਮੇਰੈ ਯਾ ਏਸ ਗਲ ਮੇਰੇ ਤੇ ਉਪ
 ਜੇਹੈ ਸੋਇ ਹਥਾਤ ਪ੍ਰਗਟੈ ਜੇਕੋ ਈਕਿ ਸੀਤੇ ਉਪ
 ਜਾਹੋਇ ਸੋ ਉਪ ਜਾ ਵਲੁ ਹਾਰੇ ਕੀ ਬਾਤ ਉਪ ਜਿਅ

ਹੁਆਕਿਆਜਾਨੈ॥ ਤਿਸਕਾਇਸ ਟਤਸੁਲ॥ ਜਿਉਮਾ
 ਲੀਬਾਗਧਿਛਲਗਾਵੈਚੈ॥ ਸੋਧਿਛਮਾਲੀਕਮਰਮਕਿਅ
 ਪਾਵਹਿ॥ ਮੈਸੇਹੀਰਖੀਸੁਰਦੇਵਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰਤਾਪਕੋਨਹੀ
 ਜਾਲਤੇ॥ ਸੋਸੁਲ॥ ਹੋਤੁਸੁਕੋਕਹੀਤਹੋ॥ ਹੋਜਨਮਤਾਨ
 ਹੀਜਨਮਤੇਰਹੀਤਹੋ॥ ਮੇਰੀਆਦਨਾਹੀਅਨਾਦੀਅ
 ਵਗਤਹੀ॥ ਅਰੁਸਕਨੇਲੋਕੋਕਾਈਸੁਰਹੋ॥ ਜੋਮਾਨੁਖ
 ਮੈਸਾਮੁਸੁਕੋਪਛਾਨੈ॥ ਸੋਮੇਰੇਜਾਨਦੇਕਾਗਿਆਨਕਹੀ

ਏਓ॥ ਸੋਮੇਰੇਜਾਨਣੈਕਾਛਲਾਕਿਆਪਾਵੇ॥ ਸੋਸੁਣਿ॥ ਸੋਰਿ
 ਆਨੀਸਭਨੇਪਾਪੇਤੇਮੁਕਤਿਹੋਇ॥ ਅਬਅਰਜਨਅੰ
 ਰਸੁਣਿ॥ ਬੁਧਿਗਿਆਨਅਰੁਨਿਰਮੋਹਤਾਮੋਹ॥ ਅਰੁ
 ਖਿਮਾਅਰੁਸਚਬੋਲਣਾ॥ ਅਰੁਇਦੀਆਜੀਤਣੀ
 ਆ॥ ਅਰੁਸੁਖਦੁਖ॥ ਕਬਹੂੰਉਪਜਣਾ॥ ਕਬਹੂੰਬਿਨਸ
 ਣਾ॥ ਅਰੁਭੈਅਰੁਨਿਰਭੈਤਾ॥ ਵਾਇਆਅਰੁਸਮਤਾ॥ ਸੰ
 ਤੁਸਟਿਰਹਿਣਾ॥ ਤਪਸਯਾਅਰੁਦਾਨ॥ ਜਸਅਰੁਅਪਜ

ਸ॥ ਦੇਸਰੁਗੀਬੀਸਲਛੁਟਜੀਵਿਬਖਿ॥ ਜੋਇਨਤੇਨਿ
 ਆਗਹਿ॥ ਅਗੁਜਿਉਸਰੁਨੇਕਾਉਪਜਾਵਟਹਾਗਹਿ॥ ਸੇ
 ਸੁਦਿ॥ ਕਮਲਨਾਰੁਨਾਰਾਯਣਜੋਹੋ॥ ਸੇਮੇਰੇਨਾਭੁਕ
 ਮਲਤੇਮੇਰਾ ਅੰਸੁਜੁਹੈਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿਭਯਾ॥ ਤਿ
 ਸੁਮੇਰੇਅੰਸੁਬ੍ਰਹਮਾਕੀਮਨਸਾਤੇਸਪਤਿਰਿਖਅਰੁ॥
 ਰਮੁਨਉਪਜਤਭਏ॥ ਬਹੁਕੁਤਿਨੇਸਪਤਿਰਿਖੇਅਰੁ
 ਚਾਰਮੁਨੇਤੇਨੇਵਤਾਨੈਂਤਮਨੁਖੋਤੇਆਦਿਲੇਕਰਿਸ

ਰਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਓ ਪ੍ਰਜਤ ਰੁਈ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਏਹ ਜੋ
 ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਪਸਾਰਿਆ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤ ਬਿਸਥਾਰ ਕਾਰਿ ਕੇ
 ॥ ਇਸ ਕੀ ਮਾਟ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਜੋ ਮੁਝ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਜਨ
 ਨਿਹ ਚਲ ਜੋਗ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਮਾਹਿ ਸੰਸਾਰੀ
 ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸਾਤਿ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਮੁਝ ਕੋ ਪਹਿ ਚਾਨੈ ॥ ਹੇ ਅਰੁ
 ਜਨ ਸਭ ਨੇਕਾ ਉਤਪਤਿ ਕਰਤਾ ਹੋਹੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਭ
 ਰ ਕੀ ਨਿਮਾਣੀ ਕਰਤਾ ਨਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਭਾਰ ਕੀ ਨਿਮਾਣੀ ਕਿ

ਅ॥ ਸੰਸ੍ਰੁਟ॥ ਕੁੰਭਾਰਥਾਸਨਘਨੂੰ॥ ਪਰਮਾਟੀਕੁਮ
 ਤੇਲੇਤਾਹੈ॥ ਜੇਕੁਮਤੇਮਾਟੀਨਲੇਇ॥ ਤੋਕੁੰਭਾਰਕੇਕਹੈ॥
 ਸਨਕੀਏਨਜਾਇ॥ ਸੋਹੈਕੈਸਾਕਰਤਾਰ॥ ਮੁਸ੍ਰਹੀਸ
 ਭਸਿਸਾਟਿਉਪਜਾਈਹੈ॥ ਅਰੁਕਿਸੀਟੁਸਰੀਠੈ
 ਤੇਲੇਕਾਰਿਨਹੀਉਪਜਾਈ॥ ਆਪਹੀਤੇਮੁਸ੍ਰੈਸਿਸਾਟਿ
 ਕੀਨੀਹੈ॥ ਨਿਕਾਰੀਹੈਅਰੁਆਪਹੀਬਨਾਈਸਵਾਰੀ
 ਹੈ॥ ਮੇਰੇਗਿਆਨੀਭਗਤਮੇਸਾਮੁਸ੍ਰੈਕੋਪਹਿਚਾਨਕ

ਰਗੁਉਜੇਹੈ ਸਰਪਾਸੇ ਸਰਪਾਸਾ ਥਮੇ ਰਾਗੁ ਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈ
 ਅਥ ਭੁਜਨ ਸੁਣ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਚੇਤਾ
 ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾ ਪਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਖੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਨ
 ਰੋਕੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ॥ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕੋਈ ਥਾਤ ਤਿਨ ਕੋ ਚਿਤ ਨਹੀ
 ਆਵਤੀ ॥ ਆਪ ਬੀਚ ਏਕ ਠੇਥੈ ਠਕਰਿ ਪਰਸ ਪਰਮੇ
 ਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬੀਗੋਸਟਿ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਿਤ ਹੀ ਮੇਰੀ ਕ
 ਥਾ ਸੁਣਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਸੁਣਤੇ ਹੈ ਤਿਸੀ

ਤਿਸੀ ਬਿਖੈ ਜਾਇ ਰਮਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਸੁਣ ਸੁਣ
 ਅਤਿ ਤੇਖ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰਾ ਭਜਨ ਕਰ
 ਰਤੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ॥ ਸੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਬੁਧਿ ਜੋ ਗਣਾਨ ਕਰ
 ਤਾਹ ॥ ਸੇ ਕੇ ਬੁਧਿ ॥ ਜਿਸ ਬੁਧਿ ਕਰਿ ਮੁਠਹੀ ਕੇ ਆਇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤਿਨ ਪਰਹੈ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਕਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਨ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਆਪਣੀ ਮ
 ਹਿਮਾ ਕਾਰਿ ਆਨਣੀ ਪਕ ਪਕਾਸ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਗਿ

ਆਨਦੀਪਕਕੇਚਾਂਨਲੇਕਾਰਿਤਿਨਕੀਜੀਵੁਬੁਧਿਕ
 ਨਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਕੇਬਚਨਸੁਫਲਕ
 ਰਿਅਰਜਨਬੇਲਤਭਯਾਹੈ॥ਅਰਜਨੇਵਾਚਾ॥
 ਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀਤੁਮਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਕਾਹੋਤੇਕਹੀਏ॥ਸਭਤੇਪਰੇਹੋ॥ਇਸਤੇਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਹੋ॥ਅਰੁਜੀਤੁਮਪਰੰਧਾਂਮਹੋ॥ਪਰੰਧਾਮਕਾ
 ਅਰਥਕਿਮ॥ਧਾਂਮਨਾਮਹੈਘਰਕਾ॥ਸੋਜਿਸਕ

ਧਾਮ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਅਰੁ ਧਾਮ ਤੇ ਜਕਾਨਾ ਮਭੀ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀਤੁ ਅਪਰਮਾ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ॥ ਕੈਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੇ ਗੰਗਾ ਤੇ ਆਨ ਲੇ ਕਰਿ ਤੀਰ ਬਭ
 ਏ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ॥ ਤਿਲੋਕੀ ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਨਾਮਿਤ ॥
 ਐਸੇ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਪ੍ਰਗਤ ਨ ਪਹਿਲ ਉਤੇ ਪਹਿਲੇ ॥ ਅਰੁ ਦਿਬ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਕੀ ਆਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਦੇਵੇ ਕੇ ਦੇਵ

ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜਨਮ ਤੇ ਰਹਿ ਤੋਰੇ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਬਿਭੂ ਪੁਰ
 ਠਾਕੁ ਰਹੇ॥ ਜੇ ਪੁਰਜੀ ਏਰਖੀ ਸਰ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕੋ
 ਕਹੈ॥ ਕੋਨ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਨਾਰਦ ਅਰੁ ਅਗਸਤ ਅਰੁ
 ਦੇਵਲ॥ ਅਰੁ ਬਿਅਸ ਏਰਖੀ ਸੁਰ ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਹਿਮਾ
 ਕੋ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੇਖੋ ਜੀ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੇ
 ਆਪਣੀ ਮਾਹਿਮਾ ਕਹੇ॥ ਜੇ ਕੇ ਸਵਜੀ ਜੋ ਮਹਾਂ ਨਭਾਵ
 ਤੁਮਾਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਮੁਖ ਕੇ ਸਵਲ ਕਰੇ ਵੈ॥ ਸੋ

ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਜਿਤ ਨੀ ਕੁਤਿ ਨ ਕੀਯਾ ਧਿਰੈ ॥ ਸੋ ਆਪ
 ਨੀ ਬੁਧਿ ਕੀ ਮਿਰਜਾ ਵਲ ਗਤ ਮਾਰੀ ਮਹਿ ਮਾਕਹੈ ॥
 ਪਰ ਜੀ ਜੈ ਸੀ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿ ਮਾਪੁਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਜਨ
 ਦੇ ਕੇ ਨ ਕੇਈ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਸਮਝੈ ॥ ਅਰੁ ਨ ਰਖੀ ਸੁਰ
 ਹੀ ਸਮਝੈ ॥ ਅਰੁ ਨ ਕੇਈ ਮੌਰ ਹੀ ਸਮਝੈ ॥ ਹੇ ਪੁਰਖ
 ਤਮ ਜੀ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪਤਾ ਪਕੌਆਪ ਹੀ
 ਭਲੇ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਤੁਮ ਕੈ ਸੇਹੇ ਰੁਤ ਭਾਵਨ ਰੁਤ ਕੈ ਭ

ਤਪਤਿਕਰਤਾਹੋ॥ ਅਰੁਭੂਤਕੇਈਸਰਠਾਕਰਪ੍ਰਭੂ॥ ਅਰੁ
 ਦੇਵਕੇਦੇਵਹੋ॥ ਅਰੁਜਗਤਿਸੰਸਾਰਕੀਪਤਿਹੋ॥ ਹੇਪ੍ਰਭੂ
 ਤਮਾਪਦੀਸਰਹੀਪ੍ਰਭਤਮਾਸ਼ੁਕੇਸਵਦਕਰਾਵਹੁਜੀ
 ॥ ਪੀਛੈਕੁਛਨਰਾਖਹੁ॥ ਆਪਨੇਆਤਮਾਕੀਵਿਧਬਿਭੂ
 ਤਸੁਵਨਕਰਾਵਹੁ॥ ਜਿਸਬਿਭੂਤਕੋਬਿਸਤਾਰਕਾਰਿਬਿ
 ਆਪਕਾਰਿਬਿਰਾਜਰਹੈ॥ ਹੇਮਹਾਂਜੋਗਨਹੈਤੁਮਾਰੇ
 ਕੋਨਕੋਨਭਾਵੇਵਿਖੇਰਿਤਵਨਾਕਰੇ॥ ਇਹੁਜੇਸਾਰਾਬ

ਹਮੰਤਰੈ॥ ਅਗੁਇਸਬੁਹਮੰਤੁਬਿਖੈਅਸਥਾਵਰਜੈਗਮੁ
 ਤੁਤਪ੍ਰਾਣੀਬਿਚਰੈ॥ ਖੇਲੈ॥ ਸੋਇਹਤੁਮਾਰੀਚਰਨਕੋ
 ਦੇਖਕਰਿਤੁਮਾਰੀਹੋਉਸਤਤਕੀਕਰਤਾਰੈ॥ ਅਰੁਤੁਮਾ
 ਰਾਨਾਮਸਿਮਨਭਜਨਭੀਕਰੈ॥ ਅਰੁਜੀਜਾਦਪੁਹਿਤੁ
 ਮਾਰੀਚਰਨਾਦੇਖਕਰਿਤੁਮਾਰਾਭਜਨਕਰਤਾਰੈ॥ ਤੋ
 ਭੀਤੁਮਾਰੇਮੁਖਕਮਲਤੇਤੁਮਾਰੀਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਰੀਮਾ
 ਨਿਕਸਤੀ॥ ਤਿਸਕੋਸੁਵਣਕਰਤੇਮੁਸੁਕੋਕ੍ਰਿਪਾਤਿ

ਨਹੀਆਵਤੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕਰਿਆਪਨੀਬਿਭੂਤਪ੍ਰਤਾਪ
 ਕਹੋ॥ ਦੇਖੋਤੁਮਕਿਤਨੀਕੁਪੂਰਤਾਕੇਪ੍ਰਭੋ॥ ਅਰਜਨਕੀਥੇ
 ਨਤੀਮਾਨਕਾਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀਬੋਲਤਭਏ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਾਂਨੇਵਾਚ॥ ਹੇਕੁਰਬੰਸੀਅਹੁਬਿਖੇਖੇਸੇਸਟਿਅਰ
 ਜਨਹੋਤੁਮਕੋਦਿਬਬਿਭੂਤਕਹੋਹੋ॥ ਪਰਮੇਰੇਬਿਸਤਾਰਕ
 ਅੰਤਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਅਬਦਿਬਦਿਬਤੇਭੀਪ੍ਰਧਾਂਨਬਿਭੂਤ
 ਕਹੋਹੋ॥ ਤਿਸਕਾਦਿਸਟੰਤਸੁਣਿ॥ ਜੈਸੇਕਿਸੀਚਕ੍ਰਵਰ

ਤੀਰਾਜਾਕਾਟੀਪਨਗਰਹੋਇਬਭਾਅਰਾਤਿਸਨਗਰਕੇਸ
 ਭੀਮਨੁਖਗਣੇਨਜਾਇ॥ ਤਿਸਨਗਰਤੇਜੈਸੇਬੀਸਪਰ
 ਸਸੇਸਟਿਪਰਿਵਾਰਘਰਿਚੁਲਕਾਢੀਐ॥ ਤਿਨੇਪਰੇਪ
 ਰਵਾਰੇਤੇਭੀਜੈਸੇਏਕਏਕਸੇਸਟਿਮਨੁਖਚੁਲਕਾਢੀਐ
 ॥ ਤਿਸੀਪ੍ਰਕਾਰਕਹੋਹੈ॥ ਪਰਮੇਰੇਸਾਰੇਬਿਸਤਾਰਕਾਅੰ
 ਤਿਕੁਛਨਾਹੀ॥ ਅਬਥੋਨੇਹੀਮਹਿਸਾਰਾਪ੍ਰਤਾਪਸੁਣੁ
 ॥ ਹੋਗਾਨਾਕੇਸਾਅਰਜਨਸਾਰੇਸੀਸ੍ਰਕਾਅਰਮਾਤ੍ਰਿਮੁਝਕੇ

ਜਾਣ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓ ਕਾਰਿ ਦੇ ਬਿਖਰੈ ਹੀ ਬਸ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਕੀਆ ਨਿਅੰਤ ਮਧਿ ਮੁਸ੍ਰਕੈ ਜਾਣ॥ ਅ
 ਰਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬਿਖੇਸਾ ਮਬੇਦ ਹੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਤੀ ਸਕਰੈ
 ਦੇਵਤਾ ਵਿਖੇ ਇਨ੍ਹੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨ ਸਾਇਵੀਆ ਵਿਖੇ
 ਯਾਰਵਾ ਮਨੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿ ਕਛੁ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓ ਵਿਖੇ ਚੈ
 ਤਨਤਾ ਹੈ ਸੋ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਕਾਨ੍ਦ ਸਰੂਪੇ ਵਿਖੇ ਸੰਕਰੈ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਖੇ ਮਰੁ ਰਾਖ ਸੇ ਬਿਖੇ ਕੁਵੇਰੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅ

ਠਬਸਵਾਬਿਖੇ ਅਗਨਹੋਰੇ ॥ ਅਰੁ ਪਰਬਤੋ ਬਿਖੇ ਚਾਰਲ
 ਖਕੇ ਸਕਾ ਉਚਾ ਅਰੁ ਸਾਗਰੀ ਸੋਨੇ ਕਾ ਐਸਾ ਜੇਹੈ ਸੁਮੇਰੁ
 ਹੋਰੇ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੋਹਤੋ ਬਿਖੇ ਦੇਵਤਿ ਉਕਾ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੇਹੈ ਬ੍ਰਹਮਪ
 ਤਿ ਸੋਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿਤਨੇ ਸੈਨਾ ਕੇ ਨਾਇਕ ਹੋਰੇ ਤਿਨੇ ਬਿ
 ਖੇ ਸਕੀਦ ਜੇਹੈ ਸੁਮਕਾਰਤ ਕਮਾ ਦੇਵ ਕਾ ਬੇਟਾ ਸੋਹੈ ॥
 ॥ ਅਰੁ ਸਰੋਵਰੇ ਵਿਖੇ ਸਾਗਰ ਹੋਰੇ ॥ ਅਰੁ ਆਰੀਖੀ ਜੁਹੈ
 ਸਪਤਿ ਰਿਖ ਤਿਨੇ ਦੇਖੇ ਬ੍ਰਿਗ ॥ ਅਰੁ ਅੰਗੁ ਹੋਰੇ ॥ ਅ

ਰੁਜਿਤਨੇਬਚਨਬੋਲਦਹਾਰੋਹੋਤਿਨੋਬਿਖੋਊਅੰਕਾਰਹੋਹੋ॥
 ਅਰੁਜਿਤਨੇਮੇਰੇਅਰਥਜਗਕੀਜੈਮੇਰੇਤੋਖਦੇਕੇਨਮਿ
 ਤਤਿਨੋਬਿਖੋਸ੍ਵਸਸ੍ਵਸਜਮੇਰਨਾਮਜਪਦਾਸੇਜਗੋਇ
 ਖੋਜਾਪਜਗਹੋਹੋ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੇਅਸਥਾਵਰਠੇਰਤੇਚਲਾ
 ਏਨਾਹੀਚਲਤੇ॥ ਤਿਨੋਬਿਖੋਹਿਮਾਂਚਲਾਪਰਬਤਹੋਹੋ॥
 ਅਰੁਬਿਛੋਬਿਖੋਪਿਪਲਹੋਹੋ॥ ਅਰੁਦੇਵਤਿਊਬਿਖੋਨ
 ਰਦਹੋਹੋ॥ ਅਰੁਗਪਰਬੋਬਿਖੋਚਿਤਰਬਹੋਹੋ॥ ਅਰੁਸਿ

ਪਾਇਖੇਕਪਲਮੁਨਹੋ॥ ਅਰੁਪੈਤ੍ਰਿਅਹੁਇਖੇਖੀਰਸ
 ਮੰਦਕੇਮਥਨੇਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਥਜੇਨਿਕਸਾਰੈਜਿਸਕਾਨਾਮ
 ਉਚੈਸੁਵਹੈ॥ ਸੋਘੋਨ੍ਹਹੋ॥ ਅਰੁਹਾਥੀਅਹੁਇਖੇਖੇ
 ਰਾਵਤਹਸਤੀਹੋ॥ ਅਰੁਮਨੁਖੇਇਖੇਗਜਾਹੋ॥ ਅ
 ਰੁਮਾਯੁਧਾਇਖੇਬ੍ਰਹਮਾਹੋ॥ ਅਰੁਗਊਇਖੇਕਾਮ
 ਧੇਨਹੋ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੇਪੁਜਾਕੇਉਪਜਾਵਦਹਾਰੈ॥
 ਤਿਨੇਇਖੇਕਾਮਹੋ॥ ਅਰੁਸਰੋਪਾਇਖੇਬ੍ਰਾਹਮਣਹੋ॥

॥ ਅਰੁ ਨਗੋ ਬਿਖੇ ਅਨੰਤ ਜੋ ਸੇ ਸਨਾ ਗੁ ਸੋ ਹੋ ॥ ਅ
 ਰੁ ਜਲੋ ਬਿਖੇ ਨਦੀਆ ਅਰੁ ਸਮੁੰਦੇ ਕਾਰਾ ਜਾ ਜੇ ਬਰ
 ਸੋ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਪਿਤ੍ਰ ਬਿਖੇ ਅਰੁ ਜਮਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਨੰਦੂ
 ਫਹਾਰਿ ਉ ਬਿਖੇ ਜਮਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਨੈਤੋ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਨਿਗਲ ਜਾ ਫਹਾਰਿ ਉ ਬਿਖੇ ਕਾਲ ਹੋ ॥
 ਅਰੁ ਸਿਰਾਗੁ ਬਿਖੇ ਸਿੰਘ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਪੰਖੇ ਰੂ ਉ ਬਿਖੇ
 ਗਰੂ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਢੁਲਾ ਮਾਰਨ ਹਾਰਿ ਉ ਬਿਖੇ

ਪਉਨਰੇ॥ ਅਰੁ ਸਸਤ੍ਰਧਾਰੀਉ ਬਿਖੈ ਪਰਸਰਾਮਰੇ॥
 ਰੇ॥ ਅਰੁ ਮਛੇ ਬਿਖੈ ਮਾਗਰਮਛੇ ਰੇ॥ ਅਰੁ ਨਦੀਉ ਬਿ
 ਖੈ ਜਗਨਦੀ ਜੋ ਹੈ ਗੰਗਾ ਸੇ ਰੇ॥ ਰੇ ਅਰਜਨ ਸੇ ਸਾਰਕ
 ਉਤਪਾਤਿ ਅਰੁ ਮਧ ਅਰੁ ਅੰਤ ਤੂੰ ਮੁਸ੍ਹਰੀ ਕੋ ਜਾਣ॥ ਅ
 ਰੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਖੈ ਅਧਿਆਤਮ ਬਿਦਿਆ ਰੇ॥ ਸੇ
 ਅਧਿਆਤਮ ਬਿਦਿਆ ਕੋ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੇ॥ ਸੇ ਸੁਣਿ॥
 ਸਭਨੇ ਅਤਿ ਮਯੋਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਇਸਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਅ

ਧਿਆਤਮਹੈ॥ ਸਭਕਾ ਅਧਕਾਰੀ ਠਾਕਰ ਪ੍ਰਭ ਮੁਖੈ
 ਜਾਨਣਾ ਇਸਕਾ ਨਾਮ ਆਧਿਆਤਮ ਬਿਦਿਆ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੇ ਸ੍ਰਗ ਦੁਕਰਨ ਹਾਰੇ॥ ਤਿਨੇ ਬਿਖੇ ਜਹ
 ਮੇਰੀ ਗੋਸਟਿ ਚਰਚਾਹੇ ਇਸੇ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਬਿਆਕਰ
 ਫਾਬਿਖੇ ਸਾਸ ਜੁ ਹੈ ਤਿਨੇ ਬਿਖੇ ਵੈਦ ਸਮਾਸੁ ਹੋ॥
 ਹੋ ਅਖਰ ਅਧਨਾ ਸੀਰੋ॥ ਅਰੁ ਕਾਲ ਤੇ ਰਹਤੋ॥ ਅ
 ਰੁ ਕਾਲ ਕਾਭੀ ਕਾਲੋ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾਰ

ਕੀਰਚਨਾਕਾਰਚਨਹਾਰਹੋ॥ ਅਰਜਿਤਨੇਚੁਰਾਵਨ
 ਹਾਰੇਹੈਤਿਨੇਬਿਖੇਸ੍ਰਿਤਹੋ॥ ਜੇਜੀਵਹੁਕੇਚੁਰਾਇਲੇ
 ਜਾਤੀਹੈ॥ ਸੋਹੋ॥ ਅਰੁਜੇਅਰੈਕੁਛਹੋਵਨਹੈਸੋਭੀਹੋ
 ਹੋ॥ ਅਰੁਇਸਤੀਅਰੁਮਾਰਿਏਹੁਜੇਹੈਇਸਤੀਕੀਰਤਅ
 ਰੁਸੀਵਾਕੁਲਾਛਮੀਅਰੁਸਿਮ੍ਰਤਿਅਰੁਮੇਧਾਅਰੁਧਿ
 ਤਿਅਰੁਬਿਮਾਇਹੁਸਾਤਾਇਸਤੀਹੋ॥ ਅਰੁਬਿਅਕ
 ਰਣਾਬਿਖੇਸ੍ਰਮਜੇਹੈਸੋਬਹਤਸਾਂਮਹੋ॥ ਅਰੁਛੰਦੇ

ਬਿਖੇਗਾਯਤੀਛੰਦਹੋਹੋ॥ ਅਰਥਾਹਰਾਮਾਸੋਬਿਖੇਮੰ
 ਘਰਮਾਸਹੋਹੋ॥ ਅਰੁਛੰਦੁਤੀਬਿਖੇਬਸੀਤਰੁਤਿਹੋਹੋ॥
 ਅਰੁਕਪਟੋਬਿਖੇਜੁਆਹੋਹੋ॥ ਅਰੁਜੋਕੁਛੁਤੇਜਦੇਸ
 ਅਹੁਬਿਖੇਤੇਜੇਸੇਹੋਹੋ॥ ਅਰੁਜਹਾਂਦੇਸੈਨਾਕੈਦਲ
 ਜੁਪਕੈਏਕਠੇਹੋਤੇਹੋ॥ ਜਿਸਉਕੁਜੀਤਹੋਤੀਹੋਸੇਹੋਹੋ॥
 ਅਰੁਜੋਕੁਛੁਉਦਮੀਅਹੁਬਿਖੇਉਦਮਹੋਸੇਹੋਹੋ॥
 ਅਰੁਜੋਕੁਛੁਬਲਵੰਤੇਬਿਖੇਬਲਹੋਸੇਹੋਹੋ॥ ਅਰੁ

ਬਿਸੁਖੀਸੀਜੁਹੈਜਾਵਦਾਤਿਨੋਬਿਖੇਬਾਸੁਦੇਵਹੋ॥ ਅਰੁ
 ਪਾਰੁਦੇਬਿਖੇਤੁਜੋਹੈਅਰਜਨਸੇਹੋ॥ ਅਰੁਮੁਨੋਬਿਖੇਬਿ
 ਆਸਹੋ॥ ਅਰੁਕਬਜੋਹੈਚਾਤੁਰਤਿਨੋਬਿਖੇਸੀਕਰ
 ਹੋ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੇਨਿਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਤਿਨੋਬਿਖੇਤੁਰ
 ਹੋ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੇਜੀਤਨਕੀਕਾਂਧਿਆਕਰੇ॥ ਤਿ
 ਨੋਬਿਖੇਨੀਤਜੋਹੈਧਰਮਸੇਹੋ॥ ਧਰਮਹਾਰੇਕਬਹੁ
 ਨਹੀ ਅਧਰਮਹਾਰੇ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੀਆਪਾਵਨੇਕੀ

ਅਵਸਤੁ ਹੈ ਤਿਨ ਬਿਖੈ ਸਨ ਜੈ ਹੈ ਚੁਪ ਸੋ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੈ
 ਕੁਛ ਗਿਆਨੀ ਅਹੁ ਬਿਖੈ ਗਿਆਨ ਹੈ ਸੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅੰ
 ਨੈ ਬਿਖੈ ਜਵ ਸੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹੇ ਅਰਜਨ ਪੰਠੀ ਨ ਦਨ ਤਿਨ
 ਕੀ ਜਾਤ ਮਾਹਿ ਦਰਬ ਜੈ ਹੈ ਕੁਸਾ ਸੋ ਹੈ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ
 ਜਿ ਤਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਧੀ ਜਤੁ ਮੁਖ ਕੈ ਜਾਣ
 ॥ ਮੁਖ ਧਿਨਾ ਅਸੁ ਵਰ ਜੀਗਮ ਤਿਨ ਜਾਣ ॥ ਹੇ ਪਰਿਤਪ
 ਅਰਜਨ ਹੈ ਤੁਸੁ ਕੈ ਰਿਖ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਭੂਤ ਕਾ ਹਿਨੇ

ਲਾਗਾਬਾ ॥ ਸੋਇਸਕਾਰੀਕਛੁਅੰਤਨੀ ॥ ਸੋਇਹੁਬਿਭੂਤ
 ਤੁਝਕੋਕਿਸਭੰਤਕਹੀਏ ॥ ਜੈਸੇਸਾਰੇਬਾਗੇਜੈਧੈਪਹਿਰੇਤੈ
 ਏਕਤੈਤਕਾਛਾਦਿਖਾਈਐਤਿਸਭੰਤਾਬਿਭੂਤਕਹੀ
 ਏ ॥ ਅਬਅਰਜਨਮੋਰਸੁਲ ॥ ਜਿਕੋਈਬਿਭੂਤਵੰਤ
 ਜੀਵਹੈ ॥ ਅਰੁਜੋਕੋਈਸੋਗਵੰਤਹੈ ॥ ਅਰੁਜੋਕੋਈਪ੍ਰ
 ਤਾਪਵੰਤਜੀਵਹੈ ॥ ਤਿਨਕੋਮੇਰੇਤੋਜਤੇਊਪਾਜਿਮਾਜ
 ਲ ॥ ਅਬਵਾਬੋਨਾਗਿਅਨਜਾਨਲਾਸੇਅਰਜਨ

ਕਿਆ ਹੈ॥ ਇਹੁ ਤੇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੀ ਬਿਭੂਤ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਸੋਭੀ
 ਸਭੀ ਨਹੀ ਕਹੀ॥ ਐਸੇ ਅਸੀਖ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਾਂ ਭਾਂਤ ਕੇ
 ਬਿਭੂਤ ਸਾਖ ਬੁਰੇ ਹੂਏ ਮੁਸ਼ੁ ਤੇ ਨਿਕ ਸਕਾਰਿ ਪਸਰ ਤੇ ਜਾਣ॥
 ਸੋ ਮੁਸ਼ੁ ਤੇ ਕਿਸ ਭਾਂਤ ਨਿਕ ਸੋਧੈ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕਾਰੇ ਸੀ ਪੁਰਨ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਏਕ ਬੂੰਦ ਬਾਹਰ ਨਿਕ ਸਪਟੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਬੂੰਦ
 ਜਰੇ ਤ ਕੇ ਵਾਲੇ ਪਰ ਪਕੈ ਤੇ ਸੀ ਵਾਲੇ ਕੋ ਭਿਗਾਵੈ॥ ਅਰੁ
 ਪੀਛੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪੁਰਨ ਕਾ ਪੁਰਨ ਹੈ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਅਸੀਖ ਬ੍ਰ

ਹਮ ਰੁਸੁ ਤੇ ਨਿਕ ਸੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਿਛੈ ਪੂਰਨ ਕਾ ਪੂਰਨ ਹੈ ॥ ਏ
 ਤੇ ਬਿਭੁ ਤ ਕਹੀ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਤੇ ਰੇ ਰਬ ਪਰ ਬਿਰਾਜੇ
 ਹੈ ॥ ਇਸ ਮੇਰੇ ਸਰੁਪ ਕੀ ਮਾਹਿ ਮਾਫਾ ਭੂਆਈ ਸੁਣਿ ॥ ਮੇ
 ਰੀ ਮਾਇਨਾ ਜੀ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਮਧਨੀ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤ
 ਨਹੀ ॥ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮ ਪਾਮੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਤੇ ਰੇ ਰਬ ਪ
 ਰ ਬਿਰਾਜੇ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਇਤੀ ਸ੍ਰੀ

ਭਗਵਤੁ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤੁ ਸੁਬ੍ਰਹਮਾਧਿਵਿਅ

ਯਾਯਗਸਾਸਤ੍ਰਮ੍ਹੀਰਿਸ਼ਮਰਜਨਸੰਘਾਦੇਵਿਕੁ
 ਤਯੋਗੋਨਮਰਸੋਸੇਧਿਆਇ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥
 ॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥ ੨॥

॥ ॥ ॥ ਆਗੇਗੀਤਾਕਾਯਾਰਵਾਧਿਸ
 ਉਚਲਿਆ ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਰ ॥ ਮਰੁਜਨਸੀਵਿਸੁਭ
 ਗਵਾਂਨਪਰਿਥੇਨਤੀਕਰੇਏ ॥ ਕਿਥੇਅਹਾਂਪ੍ਰਭੁਜੀਤਮੇ
 ਆਪਲਾਗੁਜਪ੍ਰਤਾਪਸੁਦਲਕਰਾਇਆ ॥ ਰਿਪਾਕ

ਰਤੁਮਾਰਾਪੁਤਾਪੁਸੁਲਕਰਮੇਰਾਮੇਹਦੁਰਭਯਾ॥
 ਸੰਸਾਰਕਾਉਪਜਲਾਅਰੁਪੁਲੈਹੋਲਾਸੋਮੁਸੁਥਿਸਥਾ
 ਰਕਰਸੁਲਿਅ॥ ਹੋਕਮਲਾਨਲਲੋਚਨਜੀਤੁਮਾ
 ਰੇਆਤਮਾਕੀਅਥਿਨਾਸੀਮਹਿਮਾਸੋਭੀਸੁਵਲਕਰ
 ॥ ਹੋਪਰਮੇਸੁਰਜੀਹੋਪੁਰਖੋਤਮਜੀਤਮਾਰੇਅਥਿਨ
 ਸੀਆਤਮਾਕਉਨੇਖਫੇਕੀਮੇਰੀਪ੍ਰਤਿਹੈ॥ ਸੋਮੇਰੀਏ
 ਨਤੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਨ॥ ਅਰੁਜੇਹੋਨੇਖਸਕੋ॥ ਤੇਹੇ

ਜੋਗੀਸਰਕੇਈਸਰਜੀਮੁਧੁਕੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਆਪਦੇਅ
 ਥਿਨਾਸੀਆਤਮਾਕਾਦਰਸਨਨਿਖਾਵਹੁਜੀ॥ ਅਰ
 ਜਨਕੀਬੇਨਤੀਮਾਨਕਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜੀਬੋਲਤਭੁਏ॥ **ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇਵੰ**
ਨੇਵਾਚ॥ ਹੇਅਰੁਜਨਨਦੇਖਮੇਰਾਰੂਪਤ੍ਰੀਦੇਖ॥ ਸੋਕਿ
 ਤੇਰੂਪਦੇਖਸਤ੍ਰੀਕੇਸਹੀਸ੍ਰ॥ ਅਰੁਸ੍ਰੀਸ੍ਰੀਕੇਲਾਖ
 ਅਰੁਲਾਖੇਕੇਕੋਟ॥ ਅਰੁਨਾਥਿਧੀਕੇਰੂਪਦੇਖ

ਅਰੁਣਿਬਰੂਪਨੇਖ॥ ਅਰੁਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੇਅਊਰਕੇ
 ਅਊਰਹੀਵਰਨੇਖ॥ ਅਰੁਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤੀਨੇਖ॥ ਅਰੁਕਈਸੂਰਜਨੇਖ॥ ਅਰੁਕਈਬ
 ਸੁਨੇਖ॥ ਅਰੁਕਈਰੁਦ੍ਰਨੇਖ॥ ਅਰੁਕਈਅਸ਼ਨੀ
 ਕੁਮਾਰਨੇਖ॥ ਅਰੁਕਈਪਵਨਨੇਖ॥ ਅਰੁਜੋਤਪ
 ਆਗੇਨਨੇਖਿਅੰਹੋਇਸੇਨੇਖ॥ ਹੇਭਾਰਤਬਹੁਤੀ
 ਭਾਂਤਕੇਅਸਚਰਜਨੇਖ॥ ਹੇਗੁਣਕੇਸਅਰਜ

ਨਸੇਸਭੁਹੀਸੀਸਾਰਏਕਠਾਨੇਖ॥ ਅਬਹੀਸੇਮੇਰੀਨੇ
 ਹਵਿਖੇਅਸਥਾਵਰਜੀਗਮਨੇਖ॥ ਅਰੁਜੇਕਛੁਅਭਿ
 ਰਨੇਖਨੇਕੀਇਛੁਹੋਇਸੋਭੀਨੇਖ॥ ਪਰਹੇਅਰਜਨ
 ਇਨੈਨੇਤ੍ਰੇਕਰਿਨੇਖਨਸਕੈਗਾ॥ ਤੁਧੁਕੋਹੋਇਬਨੇਤ੍ਰ
 ਨੇਵੇਹੋ॥ ਤਿਨੈਨਿਬਨੇਤ੍ਰੇਕਰਿਮੇਗਾਈਸੁਰਜਨੇਖ
 ॥ ਸੀਜਯੋਵਾਚਾ॥ ਸੀਜੈਰਾਜਾਧ੍ਰਿਤਰਸਟ੍ਰਕੋਕਹੋਹੋ
 ॥ ਕਿਹੇਰਾਜਾਜੀਜੋਗੀਸੁਰਕੇਈਸੁਰਜੁਹੋਸੀ

ਕਿਸੁ ਭਗਵਾਂ ਨਜੀ ਤਿਨੋ ਏਹੁ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਾਰਿ॥ ਤਾ
 ਤਕਾਲ ਹੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਪਰਮਾਈ ਸੁਰੂਪਾ ਦਿਖਾਵ
 ਤਭਏ॥ ਸੋ ਕੈਸਾ ਰੂਪਾ ਦਿਖਾਵ ਤਭਏ ਅੰ॥ ਜਿਸ ਰੂਪ
 ਵਿਖੈ ਅਨੇਕ ਮੁਖ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਨੇਤ੍ਰ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕਾ
 ਨਿਭੁ ਤਨੁ ਰਸਨ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਨਿਬਭੁ ਬਨ॥ ਅਰੁ
 ਅਨੇਕ ਨਿਬਸ ਸਤ੍ਰੰਗਨ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ
 ਨਿਬਧ ਸਤ੍ਰ॥ ਅਰੁ ਨਿਬਸਾਲਾ ਗਲੇ ਵਿਖੈ॥ ਅਰੁ

੧੦
ਦਿਬਸਗੀਧਸਾਬਬਸਤੁਲੇਪਨਕੀਏਹੁਏ॥ ਅਰੁ
ਸਰਹੀਅਸਰਰਜਰੂਪਅਰੁਅਨੀਤ॥ ਅਰੁਸਰੁਨੇਠੈ
ਕੈਵਿਖੇਮੁਖ॥ ਜੇਅਕਾਸਬਿਖੇਏਕਹੀਬਾਰਸਹੀਸੁ
ਸੂਰਜਏਕਠੇਹੀਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਕਰਿਨਿਖਾਵੈ॥ ਸੋਤਿਨ
ਕਾਪ੍ਰਕਾਸਭਗਵਾਂਨਕੇਬਿਸਰੂਪਕੇਸਮਾਨਨਹੋਇ॥
ਤਹਾਸਾਰਾਜਗਤਸੀਸਾਰਏਕਠਾਹੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰ
ਕਾ॥ ਦੇਵਹੁਕੇਦੇਵਜੇਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀ॥

ਨਕੇਸਰੀਰਮਾਹਿਪੀਤ੍ਰਵਅਰਜਨਦੇਖਯਾ॥ ਸੋਤ੍ਰਿਸਭ
 ਗਵਾਂਨਕੇਸ੍ਵਰੂਪਦੇਖਕਰਿਅਰਜਨਾਥਿਸਮੇਧੋਤਭ
 ਯਾ॥ ਅਰੁਅਰਜਨਕੋਰੋਮਖਣ੍ਹੇਹੋਇਆਏ॥ ਸੋਅ
 ਰਜਨਐਸੇਰੂਪਕੋਨੇਖਕਰਿਨਮਸਕਾਰਕੀਆ॥
 ਅਰੁਦੋਨੋਹਾਥਜੋਨੁਕਰਿਅਰਜਨਥੇਲਤਭਯਾ॥
 ॥ ਅਰਜਨੋਵਾਚਾ॥ ਹੇਨੇਦੁਪੁਕੇਨੇਦਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗ
 ਵਾਂਨਜੀਹੋਤੁਮਾਰੀਨੇਹਥਿਖੈਨੇਕੋਹੋ॥ ਅਰੁਜੋਤੁਮਾ

ਗਿਣਹਕਾਅੰਗਠਉਨ੍ਹਦੇਖੋਹੋਸੋਅਨੰਤਹੀਦੇਖੋ
 ਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਨਾਤੁਮਾਰਾਅੰਤਹੀਦੇਖੋਹੋ॥ ਹੇਥਿ
 ਸ੍ਵੇਸਰਜੀਅੰਸਾਥਿਸਰੂਪਤੁਮਾਰਾਦੇਖੋਹੋ॥
 ਅਰੁਤੁਮਾਰੇਮਸਤਕਵਿਖੇਅਤਸ੍ਰੀਦਗਮੁਕ
 ਟਿਨੇਦੇਖੋਹੋ॥ ਅਰੁਕਿਤਨੇਕਯਾਥੇਥਿਖੇਗਦਾਦੇ
 ਖੋਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਕਹੂੰਕਹੂੰਤੇਜੁਜੇਹੈਚਾਂਦਨੇਕਾਪੁ
 ਕਾਸਤਿਨਤਨੇਕੋਪਰਥਤਦੇਖੋਹੋ॥ ਅਰੁਜੀ

ਸਭਾਨਿਸਾਵਿਖੋਪ੍ਰਕਾਸਦੇਖਤਾਰੋ॥ ਅਰੁਜੀਸਭੁ
 ਤੁਮਾਰੇਸ੍ਵਰੂਪਕੋਦੇਖਨਹੀਸਕਤਾ॥ ਸੇਤੁਮਾਰੇਕੈਸੇ
 ਸ੍ਵਰੂਪਦੇਖਤਾਰੋ॥ ਜੈਸੇਪ੍ਰਬਲਾਮਗਨਬਲਤੀਹੋ
 ਇ॥ ਅਰੁਜੈਸੇਅਸੰਖਸੂਰਜਹੋਇ॥ ਐਸਾਅਮਿ
 ਤਬੇਮਰਜਾਦਾਤੇਜਦੇਖਤਾਰੋ॥ ਅਰੁਜੀਤਮ
 ਅਖਰੁਅਧਿਨਾਸੀਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਸਭੁਨੇਤੋਪਰੇ
 ਹੋ॥ ਅਰੁਤਮਜਾਨਫਯੋਗਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਅਨੇਕ

ਪ੍ਰਕਾਰਸੀਸਾਰਕੀਰਚਨਾਤਿਸਸਾਥਪਰਨਹੈ॥ਅ
 ਰੁਮਾਇਨਾਸੀਹੈ॥ਅਰੁਪੁਰਾਤਨਪਹਿਲਯੋਤੇਪ
 ਹਿਲੇਹੈ॥ਅਰੁਜੀਧਰਮਕੀਰਖਜਾਕਰਤਾਹੈ॥ਅ
 ਰੁਜੀਸਤਸਨਾਤਨਪੁਰਖਪੁਰਾਤਨਮੇਰੇਮਤਿਦਿ
 ਖੇਤੁਮਾਏਸੇਈਸੁਰਹੈ॥ਅਰੁਜੀਅਨਾਦੀਹੈ॥ਅ
 ਰੁਜੀਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਕਾਸਕਾਭੀਅੰਤਨਾਹੀ॥ਇਸਤੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਅਰੁਅਨੰਤਤੁਮਾਰੀਭੁਜਾਹੈ॥ਅਰੁ

ਜੀਸਰਜਾਮਰਚੰਦਮਾਤੁਮਾਰੇਨੇਤ੍ਰੈ॥ ਅਰੁਜੀਤੁ
 ਮਾਰਿਉਮੁਖੋਬਿਖੇਭੀਅਗਨਬਲਤੀਨੇਖਤਾਰੇ॥ ਅ
 ਰੁਜੀਅਪਨੇਤੇਜਕਰਸਾਰੀਵਿਸਕੋਤਪਾਵੈ॥
 ਅਰੁਜੀਧਰਤੀਅਰੁਅਕਾਸਅਰੁਸਰੁਹੀਨਿਸਾ
 ਤਿਨਸਭਨੇਬਿਖੇਤੁਮਾਰਾਏਕਹੀਸ੍ਵਰੂਪਬਿਆਪ
 ਰਹਿਆ॥ ਹੇਬਾਤਿਉਤੇਬਰੇਇਸਤੁਮਾਰੇਅਨੁ
 ਤਅਰੁਭਾਇਆਨਕਸ੍ਵਰੂਪਦੇਖਕਰਿਤੀਨੇਲੋ

ਕਰੁਰਗਏਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਕਈਕੋਟਨੇਵਤਾਤੁਮੇਵਿਖੋ
 ਪ੍ਰਵੇਸਕਰਤੇਨੇਖਤਾਹੋ॥ ਅਰੁਕਈਕੋਟਨੇਵਤਾਕੀ
 ਪਤੇਹਾਬਜੇਨਕਰਿਤਮਾਰੀਉਸਤਤਕਰਤੇਹੋ॥ ਅ
 ਰੁਜੀਕਈਕੋਟਰਖੀਸੁਰਕਈਕੋਟਸਿਧਤਰਤੇਤੁ
 ਮਕੋਅਸੀਰਬਾਦਕਰਤੇਹੋ॥ ਕਿਹੇਈਸੁਰਜੀਤੁਮ
 ਹੀਕਲਾਜਾਨਹੋਵੈ॥ ਤੁਮਾਰੀਜੈਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਜੀਤੁਮ
 ਚਿਰਜੀਵੀਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਕਈਕੋਟਿਨੇਵਤਾਅਰੁ

੨੭੨

ਹਕਈ

ਖੀਸਦਰ ਅਰੁ ਸਿਧ ਹਾਥ ਜੇ ਵਕਰ ਤੁਮਾਰੀ ਓਸ ਤਤਕ
 ਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਈ ਕੋਟ ਤੁਮਾਰੇ ਊਪਰ ਪੁਸ਼ਪ ਕੀ ਵਰਖਾ
 ਰੁਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਤੁਮਾਰੇ ਰੂਪ ਕੋ ਨੇਖ ਕਰਿ ਲੋਕ ਭਰ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤਿਨੋ ਲੋਕੋ ਕੋ ਏਕ ਏਕ ਈਸ਼ਨੀ ਸਦਰ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥
 ਕਿਹੇ ਲੋਕੋ ਤੁਮਾਰੇ ਈਸ਼ਨ ਪਰਮਾਣੁ ਇਸ਼ਾਲ ਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਕਈ ਰੂਪ ਨੇਖ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਕਈ ਸਾਧ
 ਨੇ ਵਤਾ ਨੇਖ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਕਈ ਬਿਸਦ ਕਈ ਪੁ

ਜਾਪਤਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇਖਤਾਰੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਕਈ ਪਵਨ ਦੇਖ
 ਤਾਰੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਕਈ ਕੋਟ ਜਖਨ ਦੇਖਤਾਰੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ
 ਕਈ ਕੋਟ ਦੇਵ ਦੇਖਤਾਰੋ ॥ ਸਰੂਪੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰੂਪ ਕੌਨੇ
 ਖਕਰਿ ਬਿਸਮੇ ਹੂਏ ਦੇਖਤਾਰੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਬ
 ਹੁਤੇ ਸਰੂਪ ਦੇਖਤਾਰੋ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਤਾਰੋ ॥
 ਅਰੁ ਜੀ ਬਡੀਆ ਮਨੇ ਕਰੁ ਜਾਨੇਖਤਾਰੋ ॥ ਅਰੁ
 ਬਹੁਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਉਰੁ ਸਥਲਾਨੇਖਤਾਰੋ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤੇ

ਚਰਨ ਅਰੁ ਬਹੁ ਤੇ ਉਦਰ ਪੇਟ ਦੇਖਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੀ
 ਬਹੁ ਤੀਆ ਭੈਂ ਅੰਨ ਕਤੁ ਮਾਰੇ ਉਮੁਖ ਬਿਖੇਦਾਨ੍ਹਾਂ
 ਦੇਖਤਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਤੁਮਾਰੇ ਰੂਪ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸਭੁ ਜੀ
 ਲੋਕ ਰਗਾਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਹਉ ਭੀ ਰਗਾਇਆ ਹੈ॥
 ਬਹੁ ਝਕੈ ਸੈ ਹੈ॥ ਅਕਾਸ ਕੋ ਭੁਧਰੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਠੰਢ
 ਠੰਢ ਵਿਖੇ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਨੇਕ ਤੁਮਾਰੇ
 ਵਰਨ ਰੰਗ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਤਵ ਰੇਤੁ ਮਾਰੇ ਬਹੁ ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ

ॐ॥ ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕੋ ਸੇ ॥ ਤਿਨ ਬਿਖੇ ਮਹਾ ਪੁਲੈ ਅਗਨ ਕੇ ਪ
 ਰਬ ਤਤੇ ਜਲ ਤੇ ਦੇਖਿ ਮੇਰੇ ॥ ਸੇ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰੂਜੀ ਏ
 ਤਮਾਰਾ ਭੈ ਮਾਨ ਕਰੂ ਪਦੇਖ ਕਾਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਰਾਮ
 ਮਰੂਗ ਗਿਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਹਉ ਪੀਰ ਜਨ ਭੀ ਨਹੀ ਕ
 ਰਿਸ ਕਤਾ ਹੇ ਬਿਸਨੀ ਬਸਨੀ ਬਸ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵਹੁ
 ਜੀ ॥ ਹੇ ਪੁਰੂਜੀ ਮਹਾ ਪੁਲੈ ਕੀ ਅਗਨ ਸਮਾਨ ਤਮਾ
 ਰੇ ਮੁਖ ਵਿਖੇ ਮਤਿ ਭੈ ਮਾਨ ਕਰਾਨਾ ਦੇਖਤਾਰੇ ॥

ਅਰੁਜੀਮੁਸਿਕੋਦਿਸਾਭੀਭੂਲਗਈਏ॥ ਨਹੀਜਾਨ
ਤਾਕਿਪੂਰਬਪਸਚਮਕਿਸਉਰਹੈ॥ ਅਰੁਸਾਂਤਭੀਨ
ਹੀਪਾਵਤਾ॥ ਹੇਜਗਨਿਵਾਸਜਗਤਕੇਬਸਦੇਕੀਠਿ
ਰ॥ ਅਬਬਸਜੀਬਸ॥ ਦੇਖਜਾਨੀਦੇਖਜਾ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਫਹੁਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਫਹੁ॥ ਅਰੁਜੀਏਹੁਪ੍ਰਿਤਰਾਸਟੁ
ਕੇਪੁਤਕੀਸੈਨਾਕੇਜੋਹੈਜੋਧਾਰਾਜੇਅਰੁਇਨਥਿਕੋ
ਮੁਖਭੀਖਮਅਰੁਦੇਵਾਅਰੁਕਰਣਇਨਤੇਆਰ

ਲਕਗਿਜਿਤਨੇਜੇਧਾਰੈ॥ ਸੋਜੇਧਾਅਗਨਕੇਪਰਥ
 ਤੇਜੇਸੇਜੇਹੈਤੁਮਾਰੇਮੁਖਤਿਨੇਮੁਖੋਬਿਖੇਪਨ੍ਹਤੇਦੇ
 ਖਤਾਰੈ॥ ਅਗੁਮਹਾਂਭੈਆਨਕਜੁਪੈਤੁਮਾਰੇਮੁਖੋਵਿਖੇ
 ਨਾਨ੍ਹਾਸੋਕਿਤਨੇਕਜੇਧਮੇਕੇਸਿਰਨਾਨ੍ਹਾਸਾਥਅ
 ਟਕੇਹੁਏਦੇਖਤਾਰੈ॥ ਬਹੁਨ੍ਹਕੈਸੇਦੇਖੈ॥ ਜੈਸੇਨ
 ਦੀਕੈਨਲਾਕੇਪ੍ਰਦਾਹਬਹੁਤੇਬੇਗਕੈਲੀਏਸੀਮੁੰ
 ਨਾਹਿਅਇਪਨ੍ਹਤੇਹੈ॥ ਤਿਸੀਗੁੰਤਾਇਹੁਲੇਧ

ਤੁਮਾਰੇ ਮੁਖ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹ ਤੇ ਦੇਖਤਾ ਹੋ ॥ ਬਹੁ ਫੁਕੈ ਸੇ ਨੇਖਤ
 ਚੰਜੈ ਸੈ ਓਤਾ ਵਲੈ ਓਤਾ ਵਲੈ ਪ੍ਰਬਲਾ ਅਗਨ ਜਲ ਤੀ
 ਮਹਿ ਪਤੰਗ ਆਇ ਪੜ੍ਹ ਤੇ ਪੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਬਹੁ ਤੇ ਬੇਗ ਕ
 ਉਲੀਏ ਦੇਹੁ ਜੋ ਧਾਤੁ ਮਾਰੇ ਮੁਖੈ ਮਹਿ ਪੜ੍ਹ ਤੇ ਦੇਖਤਾ ਹੋ
 ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਕਿਤ ਨੇ ਕੁਝ ਧਾਤੁ ਮਾਝੈ ਸੇ ਸਾਥ ਨਿਗਲ ਲੇ
 ਤੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਮਹਾਂ ਅਗਨ ਸਾਥ ਭਰੇ ਹੁਏ ਜੋ ਪੈ ਤੁਮਾਰੇ
 ਮੁਖ ਤਿਨੇ ਮੁਖੇ ਕਰਿ ਸੀਸਾਰ ਕਉ ਉਪਜਾਵੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ

ਜੀਤੁਮਾਰੇਤੇਜਕਰਿਸਾਰੀਬਿਸਭਰਹੀਏ॥ਹੇਬਿਸ੍ਨ
 ਜੀਮਹਾਬਿਸ੍ਨਜੀਹੇਤੇਜੇਮੇਬਿਸ੍ਨਜੀਮੇਸਾਹੇਤੁਮਾ
 ਰਾਸਰੂਪਨੇਖਭਾਰੇ॥ਜੈਸਾਪੀਛੈਕਹਿਆਹੈ॥ਅਰੁਜੀ
 ਤੁਮਏਕਹੀਮਹਾਂਬੁਏਆਨਕਰੂਪਕੋਧਾਰਕਰਿਸਾਰੀਬਿ
 ਸਕੋਭਰਰਹੇ॥ਹੇਦੋਏਕੇਦੋਦਜੀਤੁਮਕੋਮੇਰੀਨਿਮ
 ਸਕਾਰਹੈਜੀ॥ਅਬਬਸਜੀਬਸਪ੍ਰਸੰਨਹੋਦੋਜੀਪ੍ਰਸੰ
 ਨਹੋਦੋ॥ਤੁਮਾਰਾਮਾਨਅੰਤਹੋਪਾਇਆਰਹਿਥਾਸ

ਨਹੀਪਾਇਸਕਤਾ॥ ਕਿਥੀਨਹੀਪਾਇਸਕਤਾ॥ ਜੇਤੁਮਾਰ
 ਮਾਇਅੰਤਹੋਇਤੋਪਾਇਮਾਜਾਇ॥ ਪਰਤੁਮਾਰਾਮ
 ਨਾਅੰਤਹੋਹੀਨਹੀ॥ ਅਨੋਹੇਤਾਕਹਾਂਤੇਪਾਈਐ ਇਸ
 ਕਾਰਣਤੇਨਹੀਜਾਣਤਾ॥ ਅਰੁਜਨਕੇਬਚਨਸੁਣ
 ਕਾਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਅਜੀਬੇਲਤਭਏ॥ ਸ੍ਰੀਭਗ
 ਵਾਸੇਵਾਚਾ॥ ਹੇਅਰਜਨਇਤਸਮੇਇਨਲੋਕੋਕ
 ਕਾਲੁਰੁਪਹੋਹੀਹੋਇਪ੍ਰਗਟਿਅਹੋ॥ ਇਹੁਮੁਝਿਬ

ਭਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈ॥ ਸੋਇਨੋਲੋਕੋਕੋਨਾਸਕਰਨੇਨਮਿ
 ਤਧਾਰਿਆਹੈ॥ ਇਹੁਸੇਦੁਰਜੇਧਨਕੀਸੈਨਾਕੋਜੋਮੁਖ
 ਜੋਧਾਵੇਖੀਤਿਹੈ॥ ਸੋਰੁਸੁਏਕਾਬਿਨਾਸਹੀਨੋਹਇ
 ਗੇ॥ ਸਭਨੋਕੋਗ੍ਰਾਸਲੇਵੇਗਾ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਅਰੁ
 ਜਨਉਠਖਣਹੈ॥ ਅਰੁਜਸਲੇਇਨਸਤੋਕੋਨੀ
 ਤਕਰਿਬਨੇਪਰਚੀਕੇਰਾਜਭੋਗਭੋਗ॥ ਹੇਸਵਸਾ
 ਦਨਅਰਜਨਘਾਏਹਾਥਅਰੁਦਹਨੇਹਾਥਕਰਿਏ

ਕਜੇਸੀਧਨਖਬਾਨਕੀਚਿਟਕਰਿਸਤ੍ਰੇਕਉਮਾਰੁਹੈ॥
ਇਸਕਾਰਨਤੇਅਰਜਨਕਾਨਾਮਸਵਸਾਦਨਹੈ॥ ਹੇਸ
ਵਿਸਾਦਨਅਰਜਨਏਸਭਹੀਜੋਧਾਮੁਝੈਪਹਿਲੇਹੀ
ਮਾਰਰਾਖੈ॥ ਤੂੰਨਸਿਤਮਾਤ੍ਰਕਬਨੀਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਜੇਕੋਕ
ਕਹੇਕਿਅਰਜਨਮਾਰੇ॥ ਸੋਇਹਜੋਧਾਕੈਸੇਧੈ॥ ਵੇਣਾ
ਅਰੁਭੀਖਮਕੈਸੇਧੈ॥ ਜਿਸਤੇਤੁਮਸਭਹੀਸਸਤ੍ਰਥਿ
ਨਿਮਾਸੀਖੈ॥ ਅਰੁਬਾਨਕੀਚਿਟਤੇਚੁਕਤਾਨਹੈ॥

੧੭੬
 ਥਾਂ ਨ ਕਰਿ ਭੀ ਮਾਰੇ ॥ ਅਰੁ ਸੁਪ ਕਰਿ ਭੀ ਮਾਰੇ ॥ ਐਸਾ ਤੇ ਦੁ
 ਲਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਭੀ ਖਮ ਕੈ ਸਾਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪਿਤਾ ਸੀਤ ਨੁਕ
 ਵਰਾਹੈ ॥ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ਹੀ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਇ ਤਬ ਹੀ ਤੇ
 ਰਾਕਾ ਲਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਤੇ ਇਛਾ ਚਾਹੀ ਭੀ ਖਮ ਹੈ ॥
 ਜਬ ਉਸ ਕੀ ਇਛਾ ਹੋਇ ਤਬ ਹੀ ਮਰੇ ॥ ਜੈ ਦੁਬ ਕੈ ਸ
 ਹੋਇ ਸਕਾ ਪਿਤਾ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ॥ ਕਹਾਤੁ ਪਸਿਆ
 ਕਰੇ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਕੁਰਖੇ ਤਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਾਵੇ ਖੋਸੀ ਪਰ

ਸਰਾਮਕੇਕੁੰਡਹੈ॥ ਕੈਸੇਕੁੰਡਹੈਜਬਪਰਸਰਾਮਜੀ
ਨਖੜਾਇਫੁਕੀਆ॥ ਇਕੀਸਥਾਰਖੜੀਮਾਰੇਤਿਨੇ
ਖੜੀਉਕੇਰੁਦਸਾਬਕੁੰਡਭਰੇ॥ ਤਿਨੇਕੁੰਡਪਰਬੈਠ
ਜੈਦੁਬਕਾਪਿਤਾਤਪਸਯਾਕਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਇਹੁਬਾਛੁ
ਕਰੇਹੈ॥ ਕਿਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਕਾਸਿਰਕਿਸੀਭੂਮਪਰਕਾਟ
ਭਾਰ॥ ਸੋਤਿਸਕਾਭੀਸਿਰਭੂਮਪਰਗਿਨ੍ਹਪਣੈ॥
ਅਰੁਕਰਨਸੁਰਜਕਾਅਵਤਾਰਹੈ॥ ਇਨਤੇਆਦ

ਲੋਕਾਰਿ ਅਵਰ ਭੀ ਜੋਧਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਦਿਹੁ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਮਰਨੇ
 ਕੇ ਨਹੀ ॥ ਇਹੁ ਮੁਠਹੀ ਆਰਾਖੇ ॥ ਮੇਰਿ ਉਮਾਰਿ ਉਕੋ
 ਤੀ ਮਾਰ ॥ ਅਭਰੁ ਰਹਿ ਮਤਿ ॥ ਇਨੇ ਸਤ ਕੋ ਮਾਰ
 ॥ ਸਿੰਘਯੋ ਵਾਹ ॥ ਸਿੰਘ ਜੈਗਾਨਾ ਪ੍ਰਿਤ ਰਾਸ ਵਕ ਕੇ ਕਹੇ ॥
 ॥ ਕਿਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕ੍ਰਿਟੀ ਜੋ ਹੈ ਅਰਜਨ ਮੁਕਟਿ ਸਾਖ
 ਜਨ ਸਿਆਹੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਰਜਨ ਕਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਟੀ ॥
 ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਟੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਸੁਯੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ

ਜੀਤਿਨਕੇਬਚਨਸੁਣਕਰਿ॥ ਅਰੁਅਰਜਨਦੇਨੋ
 ਰਾਬਜੇਨਕਰਿਅਰੁਭੈਕਰਿਬਰਿਬਰਿਕਾਪੇਰੈ॥ ਅ
 ਰੁਗਾਬਜੇਨਕਰਿਅਰੁਕਾਪਤੇਹੂਏਸੀਕ੍ਰਿਸਤਗਦੰ
 ਨਜੀਕੇਚਰਨਕਮਲੋਕੋਸਿਰਕਰਿਨਿਮਸਕਾਰਕ
 ਰਿਕਾਰਿ॥ ਅਰੁਗਾਦਗਾਦਬਾਲੀਹੋਇਅਰੁਜਨ
 ਬੋਲਤਭਾਇਅ॥ **ਅਰੁਜਨੇਵਾਚਾ** ਕਿਜੇਕਿ
 ਚੁਸੀਭਗਵਾਨਜੀਕੀਨੇਹਾਵਿਖੇਅਉਰਚਰਿਤੁ

ਦੇਖਾਏ ॥ ਸੋਭੀ ਮੁਖ ਕਰਿ ਕਹੇ ॥ ਹੇਰਿ ਖੀਕੇ ਸਜੀਤੁ
 ਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਬਿਖੇ ਜਹੇ ਸੀਸਾਰ ਤਿਸ ਸੀਸਾਰ ਬੀਰਬ
 ਹੁਤੀ ਉਠ ਉਰੇ ਵਿਖੇ ਸਾਧ ਮਹਿਤ ਤਿਨੋ ਕੀਆ ਮੰਡਲ
 ਆਬੇ ਠੀਆ ਦੇਖਤਾਰ ॥ ਸੋਮਹਿਤ ਆਪਸ ਮਹਿਤੁ
 ਮਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਕਹੇ ॥ ਸੋਤੁ ਮਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨਣੇ
 ਕਹਿਣੇ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਰਮ ਪਦ ਜਹੇ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ
 ਭੀਤੁ ਮਾਰੀ ਦੇਹਿ ਬਿਖੇ ਦੇਖਤਾਰ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਭੀ

ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇ ਕਰਨੇ ਹਰੇ ਸਾਧੂ ਭੀ ਅਰੁ ਬੈਕੁੰਠੀ
 ਇਹੁ ਸਭ ਹੀ ਬਾਤੋ ਤੁਮਾਰੀ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਜੀ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਰਾਖ ਸੇਕੀ ਸੈਨਾ ਇਸ ਤੁਮਾਰੇ ਰੂਪ ਕੇ ਦੇਖ
 ਕਾਰਿ ਡਰੀ ਹੈ ॥ ਸੇ ਰਾਖ ਸਭ ਰਤੇ ਨ ਸੇਨਿ ਸਾ ਵਿਖੇ ਭਾਗ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਾਧ ਤੁਮ ਕੋ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਨਾਮ
 ਕਾਰ ਕਰਤੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਬਾਭੂ ਭੀ ਤੇ ਬਡੇ ਜੀ ਤੁਮ ਕੋ
 ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰੀਐ ॥ ਨਾਤੁਮ ਕੋ ਅਵਸਨਾਮ ਸਕਾਰ

ਕਰਣਾ ਆਯਾ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕੈ ਸੋਹੇ ॥ ਇਸ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਕਰਣੁ
 ਹਾਰਾ ਜੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਿਸ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ ਭੀ ਆਦਿ ਕਰਤਾ ਤੁਮ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਨੀਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ॥ ਇ
 ਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਦੇਵ ਕਹੀਐ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਾਰਾ ਸੀਸਾਰ ਜਗ
 ਤੁ ਤੁਮਾਰੇ ਵਿਖੇ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜਗ ਨਿਵਾਸ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਤੁਮ ਅਧਨਾ ਸੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨੇਹ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਬਹੁ ਭੀ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਪੂਰਨ ਪਰੇ ਹੈ

ਅਰੁਜੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਬਿਸ੍ਵਸਾਥਪੂਰਨਹੋ॥ ਇਸ
 ਕਾਰਨਤੇਬਿਸ੍ਵਨਿਧਾਨਹੋ॥ ਅਰੁਬੇਦੋਬੇਖੇਜਾਨਲੇਜੋ
 ਗਹਿਤੁਮ॥ ਅਰੁਜੀਤੁਮਾਰਾਧਾਮਗਹਿਅਰੁਤੇਜਤੇਸ
 ਭਤੇਪਰੇਹੋ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਪਰੰਧਾਮਹੋ॥ ਅਰੁਅਨੰਤ
 ਪ੍ਰਕਾਰਸੰਸਾਰਕੇਕਰਤਾਹੋ॥ ਹੇਮਹਾਪ੍ਰਭੂਜੀਬਿਭੂ
 ਤਤੁਮਹੀਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਬਿਰਲਭੀਤੁਮਹੀਹੋ॥ ਅਰੁਜੀ
 ਚੰਦਮਾਭੀਤੁਮਹੀਹੋ॥ ਅਰੁਜੀਪ੍ਰਜਾਸ੍ਵੇਸ੍ਵਰੀਤੁਮ

ਹੀਰੋ॥ ਅਰੁਜੀਪ੍ਰਜਾਪਤਿਤੁਮਹੀਰੋ॥ ਅਰੁਜੀਪਿਤਾਮ
 ਭੀਅਰੁਦਾਦਾਭੀਤੁਮਹੀਰੋ॥ ਅਰੁਜੀਪ੍ਰਦਾਦਾਭੀਤੁ
 ਮਹੀਰੋ॥ ਹੇਪ੍ਰਭਾਤੁਮਾਰੀਏਕਏਕਮੂਰਤਕੇਮੇਰਾਸੀ
 ਸੁਸਰੀਸੁਬਾਰਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ ਬਹੁਭੀਨਮਸਕਾਰਹੈ
 ॥ ਨਮਸਕਾਰਜੀਨਮਸਕਾਰ॥ ਹੇਮਹਾਪ੍ਰਭਾਤੁਮਾਰੇ
 ਸਨਮੁਖਤੁਮਕੋਨਿਮਸਕਾਰਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੀਪੀਠਕੋਨ
 ਮਸਕਾਰਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੀਦਾਹਨੀਉਨ੍ਹਕੋਨਮਸਕਾਰ

ਅਰੁ ਤੁਮਾਰੀ ਥਾਈ ਉਨ੍ਹ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਤ
 ਲੇ ਕੀ ਉਨ੍ਹ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰ ਕੀ ਉਨ੍ਹ ਕੋ
 ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਬ ਤ ਉਨ੍ਹ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ
 ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਬੀਰਜ ਪਾਕ ਮ ਕਾਭੀ ਅੰਤ ਕਢ
 ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਸਭ ਕੇ ਭੀਤਰ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ
 ਸਭ ਕੇ ਬਾਹਰ ਭੀ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜੇ ਕੁਝ ਸ
 ਖਾਜਾਨ ਕੇ ਮੁਠੈ ਪਟਿ ਦਪਦਰ ਨ ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਸੇਕਿਅ ०

ਬਚਨ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੇਰਾ ਰਬਿ ਲੈ ਆਵੈ ॥ ਹੇ ਜਾ
 ਦਦ ਮੇਰਾ ਅਮ ਕਾ ਕਾਰਨ ਕਾਰਿ ॥ ਹੇ ਸਬ ਮੇਰੀ ਅਮ
 ਕੀ ਟਹਿਲ ਕਰ ॥ ਸੇ ਹੇ ਮਹਾ ਪੂਰਨੀ ਇਹ ਮੁਣਨੇ ਅ
 ਵਿਰਯਾ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ਸੇ ਹੇ ਤੁਝ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨ ਤਾਨ ਬ
 ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਅੰਧੇ ਸੇ ਬਠੇ ਈ ਸੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਹੇ ਤੁਮਾਰੀ ਮ
 ਹਿਮਾਜਨ ਦੇ ਕੋ ਸਾਵਧਾਨ ਬਾ ॥ ਅਸਵਾਪਾਨ ਬ
 ॥ ਅਚੇਤ ਬਾ ॥ ਹੇ ਪੂਰਨੀ ਜੇ ਕੁਛ ਮੁਣੈ ਹਸਤੋ ਅ

ਵਿਗਯਾਕਰੀ ਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਸਮਾਨ ਮਾਰਗ ਚਲਾ ਹੈ॥ ਅ
ਰੁਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਾਥ ਏਕਠਾ ਹੀ ਸਹਜਾ ਪਰਸੈ ਨ ਕੀਅ
ਹੈ॥ ਅਰੁਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਸਮਾਨ ਏਕਠਾ ਮਾਸਨ ਪਰਬੈ ਠ
ਹੈ॥ ਸੇਹੇ ਅਚੁਤ ਅਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਜੀ ਹਉ ਆਪਣੀ
ਅਵਿਗਯਾ ਤੁਮ ਤੇ ਖਿਆ ਕਰਾਵੈ ਹੈ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁ
ਮਾਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਅਪ੍ਰਮੇਵ ਹੈ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਲੇਖੇ
ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਅਪ੍ਰਮੇਵ ਹੈ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ

ਅਸਥਾਵਰ ਕਹੀ ਮੇਜੋ ਠੋਰ ਤੇ ਚਲ ਤੇ ਨਹੀ ॥ ਸੋ ਕੋ
 ਵ ॥ ਬਿਛਾ ਅਰੁ ਪਰ ਬਤ ਅਰੁ ਤਿਨ ਜੋ ਹੈ ਪਾਸੁ ਇ
 ਹੁ ਅਸਥਾਵਰ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀਗਮ ਸੋ ਜੋ ਚਰੇ ਨੇ ਕਾਰਿ
 ਚਲ ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਅਸਥਾਵਰ ਜੀਗਮ ਕੇ
 ਪਿਤਾ ਤੁਮਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਅਵਸਸਾਮ ਸਾਮ ਕਾਰਿ
 ਸਭ ਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਸਭ ਨੇ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁ
 ਰੋ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਕੇ ਦੀ ਨਹੀ ॥ ਤੈ ਅਧਿਕ

ਕਹੇ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਤਿਲੋ ਕੀ ਬਿਖੇ ਤੁਮ ਸਾਰ ਖਾ ਕੋਈ ਨਹੀ
॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇਈ ਸੁਰਜ ਹੋ ਤੁਮ ॥ ਸੋਹੋ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਹ
ਕਰਿ ਅਸੁੰਗ ਭੂਤ ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਹੋਈ ਸਹੇ ਉਸਤ ਤੇ ਕੇ
ਜੋਗ ਮੁਝ ਪਰ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਵਹੁ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਅ
ਪਰਾਧ ਪਿਤਾ ਬਿਮਾਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਜੈ ਸੇ ਪਤਿ ਬ੍ਰ
ਤਾ ਕਾ ਅਪ੍ਰਾਪ ਭਰਤਾ ਬਿਮਾਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੋ ਅਪ
ਨੀ ਮਾਇਰ ਸਾ ਬਿਮਾਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਹੋ ਮਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਰਾਸਰੂਪਮੁਏਆਗੇਕਬਹੂੰਨਹੀਨੋਬਿਆ॥
 ਅਬਹੀਨੋਬਿਆਏ॥ ਸੋਜੀਇਸਤੁਮਾਰੇਸਰੂਪਕੋਦੇਖ
 ਕਰਿਮੁਏਕੋਰਰਨਮਾਵੈ॥ ਰੇਜਗਨਿਵਾਸਮਬਪੁ
 ਸੀਨਹੋਵਹੁ॥ ਮੁਏਕੋਅਬਵਹੀਸਰੂਪਾਨਿਖਾਵਹੁ॥ ਅਬ
 ਜੀਤੁਮਾਰੇਇਸਰੂਪਨੇਖਲੇਕੀਬਾਛਾਏ॥ ਕੈਸਾਰੂਪਜੀ
 ਤੁਮਾਰੇਸਿਰਪਰਪਰਮਸੰਦਰਸੁਕਟੁ॥ ਅਰੁਸੁਵਲੇਵੀ
 ਖੈਬਾਰਿਥਰਿਕਰਤੇਕੰਨੁਲਸੇਭਾਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਅ

ਤਸ੍ਰਿੰਦ੍ਰਸਾਧਿਕਨਪ੍ਰੰਗਰਮਾਰੇਕੇਸੇਸੇਭਾਪਾਵੈਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਧੁਪਰਤਮਾਰੇਪੀਤਾਬਰਾਬਿਗਜੈਹੈ॥ ਅਰੁਕੀਠਾਵਿਖੇ
 ਬਨਮਾਲਾਬਿਗਜੈਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਤਮਾਰੇਹਸਤਕਮਲਾ
 ਵਿਖੇਕੋਮੋਦਕੀਗਣਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਹਸਤਕਮਲਾਵਿ
 ਖੇਸ੍ਰਿੰਦ੍ਰਸੀਖਰਕ੍ਰ॥ ਅਰੁਏਕਹਸਤਕਮਲਾਵਿਖੇ
 ਮੇਰਿਓਘੋੜਿਉਕੀਆਵਾਗਾ॥ ਅਰੁਏਕਹਸਤਾਵਿ
 ਖੇਘੋੜੇਪ੍ਰੇਰਨੇਕੀਛੁਟੀ॥ ਹੇਬਿਸ੍ਰਮੁਰਤਹੇਸਹਿਸ੍ਰਬ

ਹੋ॥ ਅਬ ਵਹੀ ਚਤੁਰ੍ਯੁਗ ਪੁਸ਼ਟ ਕੋ ਨਿਖਾਵੇ॥ ਤਬ ਅ
 ਰਜਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਜੀਬੋ
 ਲਤ ਭਏ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਂ ਨੇ ਵਾਚਾ**॥ ਹੇ ਅਰੁ ਜਨ ਇਹ ਸ
 ਰੂਪ ਤੁਝ ਕੋ ਮੁਝ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਨਿਖਾਇਆ ਹੈ॥ ਸੋਇ
 ਹ ਕੈ ਸਾਸ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਕਾ ਨਰ ਸਨ ਤੁਝ ਕੋ
 ਨਿਖਾਇਆ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਨ ਕੈ ਸਾਸ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸਭ ਨੇ ਤੇ ਪਰੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਨੰਤ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਤ ਨਾ ਹੀ॥ ਸੋ ਐ ਸਾਪ

ਰਮਈਸਰਸਰੂਪਤੁਝਕੋਟਿਪਾਇਆਹੈਮੁਝੈ॥ ਬਹੁਤੁ
 ਕੇਸਾਸਰੂਪੈ॥ ਜੋਕੋਈਚਾਰਦੇਵਪੜੈਤਿਸਕੋਭੀਨੇ
 ਖਣਾਦੁਗਲੀਭੁਏ॥ ਅਰੁਜੋਕੋਈਜਗਕਰੈਤਿਸਕੋਭੀ
 ਦੁਰਲੀਭੁਏ॥ ਅਰੁਜੋਕੋਈਅਨੇਕਪਾਠਪੜੈਤਿਸਕਭੀ
 ਭੀਦੁਰਲੀਭੁਏ॥ ਅਰੁਤੀਰਥੋਕੋਇਸਨਾਨਕਰਿਭੀਦੁਰ
 ਲੀਭੁਏ॥ ਅਰੁਬਹੁਤਪਸਾਕਰਭੀਦੁਰਲੀਭੁਏ॥ ਹੇ
 ਕਰਬੀਸੀਅਹੁਥਿਖੇਸੇਸੁਅਰਜਨਤਿਲੋਕੀਥਿਖੇ

ਕਿਸੀਕੀਸਕਤਨਹੀ॥ ਜੋਇਹੁਮੇਰਾਸਰੂਪਨੇਖਸਕੈ॥ ਏ
 ਕਤੁਸ੍ਰੀਨੇਖਿਆਹੈ॥ ਅਵਰਕਿਸੀਨੇਨਹੀਨੇਖਾ॥ ਤਿ
 ਸਕਾਰਨਤੇਹੇਅਰਜਨਭੈਮਤਕਾ॥ ਤਿਆਗਕਰਅਰੁ
 ਰੁਰਮਤ॥ ਰਰਕਰਿ ਮੂਢਸਾਹੋਇਗਾਇਆਹੈ॥ ਜੋ
 ਰਰਕੋਤਿਆਗਕਰਅਰੁਮੂਢਤਕੋਤਿਆਗਕਰ॥
 ਮੇਰਾਅਤਬਡਾਘੇਰਭੈਆਨਕਸਰੂਪਹੈ॥ ਤਿਸਕੋ
 ਨੇਖਕਰਿਜੋਤ੍ਰਰਗਾਇਆਹੈ॥ ਤਿਸਰੁਰਕੋਤਿਆ

ਗਕਰਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਮਾਨਹੋਹੁ॥ ਮਨਬਿਖੇਮੁਸੁਸਾਥਪ੍ਰੀਤ
 ਕਰਿ॥ ਬਹੁਨਾਮੇਰਾਵਹੀਸਰਪਦੇਖ॥ ਸੀਜੋਯੋਵਾਰਾ॥
 ਸੀਸੈਰਾਜਾਪ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰਕੋਕਰੇਹੈ॥ ਕਿਹੇਰਾਜਾਜੀਬ
 ਸੁਦੇਵਜੇਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵੰਤਜੀਅਰਜਨਕੋਇਹੁ
 ਬਚਨਕਹਿਕਰਿਬਹੁਨਾਮੇਰਾਵਹੀਜੇਅਰਜਨਕਾਸਖਾਰੁ
 ਪਉਪਯਾਵਤਭਯਾ॥ ਆਪਹੀਸਤਿਸਰੂਪਬ॥ ਸੇਅ
 ਰਜਨਕੋਨਿਖਾਵਤਭਯਾ॥ ਤਤਕਾਲਹੀ॥ ਅਰਜਨ

ਕਾਰਰਮਿਟਾਇਕਰਿਸਤਿਸਰੂਪਨਿਖਾਵਤਭਯ॥ ਤਬ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਕਾਸਤਿਸਰੂਪਨੇਖਕਾਰਿਅਰਜਨਬੋਲਤਭ
 ਯਾ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ ਹੇਜਨਾਰਣਨਜੀਇਹਤੁਮਾਰਾ
 ਮਨੁਖਕਾਰੂਪਨੇਖਿਆਸੋਇਸਰੂਪਕੋਨੇਖਕਰਹਉਆ
 ਪਦੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਮਾਹਿਭੀਆਇਆ॥ ਅਗੁਚਿਤੰਨਤਾਭੀ
 ਪਾਈ॥ ਅਰਜਨਕੇਬਚਨਸੁਣਕਾਰਿਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵ
 ਨਜੀਬੋਲਤਭਯੇ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇਵਾਚ॥ ਹੇਅਰਜਨ

ਇਹ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਰੂਪ ਤੁਝੈ ਦੇਖਿਆ ॥ ਸੇਵੇ ਖਲਾਵੁ ਰਲੀਭੁ
ਏ ॥ ਇਹ ਸਰੂਪ ਕਬਹੂੰ ਦੇਵ ਤੋਭੀ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ॥ ਇਸ ਮੇ
ਰੇ ਸਰੂਪ ਨੈਂ ਖਲੇ ਕੀ ਦੇਵਤਾ ਬਾਛਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਹੁ ਕੈਸਾ
ਸਰੂਪ ਤੁਝੈ ਕੇ ਨਿਖਾਯਾ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਉਂਕੋ ਭੀ ਨੂ ਲੀਭੈ
॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਬੇਦ ਕਾਰਿ ਭੀ ਨਹੀ ਪਾਈਤਾ ॥ ਅਰੁ ਨ ਤ
ਪਸਾ ਤੇ ਪਾਈਤਾ ॥ ਅਰੁ ਨ ਯਗ ਤੇ ਪਾਈਤਾ ॥
ਜਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਰਮ ਜੇ ॥ ਹੈ ਤਿਨੇ ਕਾਰਿ ਹੋ ਪਾ

ਵਨਾਕ ਠਨਹੀ॥ ਜੈਸਾ ਤੁਸੁ ਪਾਇਆਹੀ॥ ਤੈਸਾ ਕੀਨਹੀ ਨਹੀ॥
 ਪਾਇਆ॥ ਤੁਸੁ ਕਿਉ ਪਾਇਆਹੀ॥ ਸੋਸੁਟ॥ ਤੈਸੇ ਗਾਅ
 ਨੀ ਨਭਗਤਹੀ॥ ਇਸਕਾਰਨਭੇ ਮੁਸੁਕੈ ਤੁਸੁ ਦੇਖਯਾਹੀ॥
 ਨੇਤ੍ਰਕਰਿਭੀ ਦੇਖਯਾ॥ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਨੇਤ੍ਰਕਰਿਭੀ ਦੇਖਿ
 ਆ॥ ਅਰੁ ਤੁਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆਭੀ॥ ਹੇ ਪਰਿਤਪਾ ਅਰਜ
 ਨ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤ ਕਰਤੁਸੁ ਹਉ ਪਾਇਆਭੀ॥ ਤੇਗਹਉ
 ਅਧੀਨਭੀਹੀ॥ ਅਰੁ ਤੈਸੁ ਵਿਖੋ ਪਾਪਤਿਭੀ ਭਯਾਹੀ॥

ਤੇ ਮੁਸ਼ਵਿਖੇ ਹੋਤੁ ਸੁਵਿਖੇ ॥ ਅਥਹੇ ਪੀਡਵਨੰਦਨ ਜੋਤੁ
 ਸੁਕੋਕਰਣੀ ਹੋਸੇ ਸੁਣੁ ॥ ਪਰਮਪੀਤਸਾਥ ਮੇਰੀ ਪੁਜਾ ਕਰ
 ॥ ਅਰੁ ਸੁਸਾਸ ਸੁਸਾਸ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ॥ ਇਤ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਲੋਕੇ ਕਾਸੀ ਗਨ
 ਕਰਿ ॥ ਅਰੁ ਸਭਨੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਓਸਾਥ ਨਿਰਵੈਰ ਹੋਇ
 ਜਬ ਮੇਸਾ ਹੋਇਗਾ ਤਬ ਮੁਸ਼ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਗਾ ॥

॥ ੧੧ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ਇਤਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਰੁਸੁਬ੍ਰਹਮਾਵਿਦਿ
 ਅਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਰਜਨਸੀਵਾਰੇਵਿਸ੍ਰੁ
 ਰੂਪਵਰਸਨੈਨਾਮਏਕਾਦਸ਼ੋਪਿਆਇ॥ ਆਗੇਧਿ

ਆਉਬਾਰਵਾਰਲਿਆ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ ਅਰਜ
 ਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਪਰਿਪ੍ਰਸਨਕਰੋਹੇ॥ ਕਿਧੇਪ੍ਰਭ
 ਜੀਏਕਤੁਮਾਰੇਭਗਤਤੁਮਾਰੇਇਸਕਮਲਨੈਨਾਮੇਉ

ਪਕੇਓਪਾਸਕਹੈ॥ ਅਰੁਇਸਸਰੂਪਕੀਨਿਰੰਤਰਉਪਾਸ
 ਕਰਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਦੁਸਰਾਤੁਮਾਰਾਮਖਰਮਥਨਾਸੀਸ
 ਰਪਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸਮਥਨਾਸੀਕੋਅਨਰਦੇਸਭੀਕਹਤੇ
 ਹੈ॥ ਅਨਰਦੇਸਏਹਕਹੀਐ॥ ਜਿਸਕੀਮਹਮਾਬਚਨਪ
 ਰਨਹੀਆਵਤੀ॥ ਏਕਤੁਮਾਰੇਤਿਸਸਰੂਪਕੇਉਪਾਸ
 ਕਹੈ॥ ਤਿਸਦੇਨੇਉਪਾਸਕਓਦਿਖੇਨਤੁਰਉਪਾਸਕ
 ਕਉਨਕਹੀਐ॥ ਸੋਹੇਮਹਾਂਪ੍ਰਭੂਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਇਸ

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕਾ ਉਤਰ ਕਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਨ ਕੀ ਬਿਨ ਤੀਸਾਨ
 ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਬੋਲਤ ਭਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰ
 ਨਿਵਾਰ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਏਹ ਮੇਰਾ ਕਮਲ ਨੈਨ ਪ੍ਰਗਟ
 ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਜੋ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਲ ਲਾਚੇ ਤਾਰਾ ਕ ਕਰਿ ਮੇ
 ਰੇ ਬਿਖੇ ਮਨ ਦਿਕਾਰ ਕਰੈ ॥ ਅਗ ਪਰਮ ਸਰਪ
 ਸੰਜਗਤ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਇਸ ਕਮਲ ਨੈਨ ਸ
 ਭਾਖੇ ਉਪਾਸ ਕਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਬਿਖੇ ਇਹ ਭਗਤ ਅ

ਤਿਸੇਸਟਹੈ॥ ਅਤਚਤੁਰਹੈ॥ ਅਬਦੂਸਰੇਸਰੂਪਕਾ
ਉਤਰਬ੍ਰਿਤੰਤਸੁਦ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਤੋਦੂਸਰੇਸਰੂਪਕਾਮਹਾ
ਤਮਸੁਦ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਤੋਅਖਰਅਬਨਾਸੀਹੈ॥ ਅਰਤਿ
ਸਕੀਮਾਧਿਮਾਬਚਨਪਰਆਵਤੀਨਾਹੀ॥ ਜਿਹਵ
ਕੇਕਹੇਕਹੀਜਾਤੀਨਾਹੀ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਅਨਿਰਦੇ
ਸਕਾਹਿਤੇਹੈਤਿਸਕੋ॥ ਅਰੁਨੇੜਕਰਿਨੇਖੁਜਾਨਹੀਜਾ
ਤਾ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਅਬਯਕਤਿਕਹੀਐ॥ ਅਰੁਸਰ

ਬਾਬਿਆਪੀਐ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੂਪ ਅਰੁ ਪ੍ਰ
 ਤਾਪ ਚਿਤਾਵਿਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਅਚਿਤ
 ਕਹੀਏ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਬਿਖੈ ਕੋਈ ਬਿਕਾਰ ਨਹੀ॥ ਕਿਅ
 ਬਿਕਾਰ ਕਬਹੂੰ ਬਲਤਾਪਟਤਾ ਨਹੀ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ
 ਤੇ ਇਸ ਬਿਤ ਕਹੀਐ॥ ਅਰੁ ਕਬਹੂੰ ਠਊੜ ਤੇ ਹਲਤ
 ਚਲਤਾ ਨਹੀ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਅਚਲ ਕਹੀਐ॥
 ਅਰੁ ਅਵਰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਹਲਾਇਆ ਹਲਤਾ ਨਹੀ॥ ਇਸ

ਕਾਰਨ ਤੇ ਪ੍ਰਵਕਸੀ ਮੇਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤੇ ਆਠ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੇਰੇ
 ਅਥਸਕਤ ਸਰੂਪ ਕੇ ਕਹੇ ਮੁਝੇ ॥ ਅਥਜੇ ਇਸ ਕੇ ਉਪਾਸ
 ਕਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਧਨ ਲਛੁਣ ਸੁਣ ॥ ਜਿਨੇ ਸਾਧਨ ਕਾਰਿ
 ਅਥਸਕਤ ਸਰੂਪ ਪਾਈਏ ॥ ਤਿਨੇ ਤੀਨ ਸਾਧਨ ਕਰ
 ਨੇ ॥ ਕੋਟਤੀਨ ਸਾਧਨ ॥ ਮੁਖਤੋ ਸਮਸਤਾਇੰਦੀ ਆਕ
 ਸੀਮਤ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਇੰਦੀ ਆਜੀਤ ਰਾਖਣੀਆ ॥ ਅ
 ਰਸਭੁ ਨੇ ਭੁਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਾਥ ਸਮਤਾਨ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਅਰੁ

ਸਭ ਨੰਭਤਪੁੰਦੀਉ ਕੀਕਲਿਅੰਨਸਾਥਪ੍ਰੀਤ॥ ਕਿਆ
 ਪ੍ਰੀਤਕਿਹੈਅਬਨਾਸੀਪੁਰਖਜੀਸਭਲੋਕਸੁਖੀਰਹੇ॥
 ਇਨੇਹੀਸਾਧਨੇਕਰਿਅਬਯਕਤਸਰੂਪਕੇਉਪਾਸਕਅ
 ਬਗਤਸਰੂਪਜਿਹੈ॥ ਸੋਮੁਝਕੋਪਾਵੈ॥ ਅਬਅਰਜ
 ਨਅਉਰਸੁਦ॥ ਜੇਮੇਰੇਅਬਗਤਿਸਰੂਪਕੇਉਪਾਸਕਹੈ
 ॥ ਤਿਸਕੋਅਧਿਕਤੇਅਧਿਕਕਸਟਿਹੈ॥ ਬੀਅਕਸਟ
 ਹੈਸੋਸੁਦ॥ ਸਮਤਾਵਿਸਟਿਗ੍ਰੀਕਠਨਹੈ॥ ਅਰਜੇ

ਕੋਈ ਪੂਜਾ ਕਰਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਭੁਲਾਘਾਛੁ ਨ॥
ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਦੁਖ ਦੇ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਭੀ ਭੁਲਾਘਾਛੁ
ਨ॥ ਇਹੋ ਤੇਜਿ ਨ ਦੇਹ ਪਾਰੀਐ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਭੀ ਤੀਨੇ ਸਾ
ਧਨ ਕਠਨ ਕਰ ਲੇਐ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੈ ਪਾਵ ਲੇ ਕੈ ਨ ਮਿਤ
ਐ ਸੇ ਕਠਨ ਸਾਧਨ ਕੀਜੇ॥ ਸੋ ਤੇ ਦੇਖ ਲੇ ਕਾ ਨਾਹੀ
॥ ਨੇੜ ਦੇਖ ਕਰਿ ਕਿਆ ਸਖ ਪਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਬਚਨ ਕਰਿ
ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਮਾ ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਤੇਜੇ ਹਵਾ ਕੋ ਲ

ਗਾਇਕਾਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕਰਿ ਨਿਤ ਵਟੇ ਕਾਨ
 ਹੀ ॥ ਤਬ ਮਨ ਕੋ ਨ ਸਰੁ ਪਕੋ ਨਿਤ ਵੈ ॥ ਚਿਤ ਵਕਰਿ ਨਿ
 ਹਰ ਲਹੇ ਇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜਿਨੇ ਦੇਹੁ
 ਰੀਚੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਅਥਾ ਕਤ ਕੀ ਸਾਧਨਾ ਬਿਖੇ ਕਸਟੈ
 ॥ ਅਥ ਅਰਜਨ ਮੇਰੇ ਇਸ ਕਾਮ ਲਾਨੈ ਨ ਸਰੁ ਪਕੇ ਊਪ
 ਸਕਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਬਿਰਤਿ ਤ ਸੁਦ ॥ ਹੋ ਜੋ ਹੋ ਦੇਵ ਕੀ ਨੀ
 ਦਨ ਜਸੋ ਪਾਨੀ ਦਨ ਨੀ ਦਕੋ ਨੀ ਦਨ ॥ ਪਰਮ ਸੁੰਦਰ

॥ ਪਰਮਾਨੰਦਕਾਸਮੁੰਦਮੇਸਾਜੇਹੋਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਚੰ
 ਨਜੀ ॥ ਜੋਇਸਮੇਰੇਸਰੂਪਕੇਉਪਾਸਕਹੈ ॥ ਅਰਮੇਰੀ
 ਸਰਨਆਏਹੈ ॥ ਅਰੁਜਿਨੇਸਭਧੀਆਪਣੇਕਰਮਮੁ
 ਧੁਬਿਖੇਸਮੁਪੇਹੈ ॥ ਕਿਤਪ੍ਰਕਾਰਤਿਨੇਮੇਰੇਬਿਖੇਸਭਧੀ
 ਕਰਮਸਮੁਪੇਹੈ ॥ ਸੋਪ੍ਰਕਾਰਸੁਦ ॥ ਘਰੰਤਿਮੁਏਕੇਸਮੁ
 ਧਿਅਹੈ ॥ ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਂਨਜੀ ॥ ਇਹੁਹਰਿਮੰਦ
 ਰਤੇਰਾਹੈਜੀ ॥ ਅਰੁਜੀਹੋਤੁਮਾਰਾਨਾਜਹੈ ॥ ਨਾਸ

ਜੇਇਕਰਿਮੇਰਾਭਜਨਕਰੇ ਹਸੇਈਤੋਗੋਬਿਦਜੀਕੀ
 ॥ ਸਿਮਰਤੋਮੇਰਾ ॥ ਕਥਾਤੋਮੇਰੀ ॥ ਗਾਵਣਾਤੋਗੋਬਿਦ
 ਚੰਦ ॥ ਸੁਨਣਾਤੋਗਿਰਧਾਰੀਰਾਜਾ ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਅਨੀ
 ਨਹੋਇਕਰਿਮੇਰਾਭਜਨਕਰਤੇਪੈ ॥ ਮੇਰੀਉਪਾਸਨਾਕ
 ਰਤੇਪੈ ਤਿਨਸਾਥਹੋਕੈਸਾਹੀ ॥ ਅਬਮੇਰਾਬ੍ਰਿਤੰਤਸੁਣ
 ॥ ਸੰਸਾਰਨਾਮਜੇਹੈਸੀਮੰਦੁਜਨਮਮਰਨਕੇਘਰਕਾ
 ਦੁਖ ॥ ਤਿਸਸੰਸਾਰਸੀਮੰਦੁਤੇਤਿਨਕੋਉਧਾਰਕਰੇਹੈ

॥ ਧੇਪਾਰਬਤਿ ਨ ਭਗਤ ਕੋ ਹੋਤਾ ਤਕਾਲ ਹੀ ਸੀਸਾਰ ਤੇ
 ਮੁਕਤ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਚਿਰਨ ਹੀ ਲਗਾਵਤਾ ॥ ਕਿਨਾ ਕੋ ਜਿਨੇ
 ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਨੇਤਾਰਾ ਬਿਆ ਹੈ ॥ ਹੇ ਅਰੁ ਜਨ ਜੇ
 ਰੇ ਉਪਾਸਕ ਸੇਵਕ ਹੈ ॥ ਤਿਨੇ ਦੇਇ ਹੀ ਸਾਧਨ ਕਰਨੇ ॥ ਕੋ
 ਨ ਦੇਇ ਸਾਧਨ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਹਚਲ
 ਨੇਤਾ ਮੇਰੇ ਦੇਖੇ ਰਾਖਣਾ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਨੇਤ
 ਮੇਰੇ ਦੇਖੇ ਰਾਖਣਾ ॥ ਦੇਹ ਦੇਨੇ ਸਾਧਨ ਭੁਜਨ ਮੇਰੇ ਭਰਾ

ਤਕਰਨੇ॥ ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਭੁਜਨ ਬ
 ਭਾਖੈ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਨੇ ਕੋ॥ ਅਰੁ ਨ ਕਢੁ ਭਗਤ ਕੋ
 ਗਤ ਬਾਕੀ ਕਰਨੀ ਰਹੀ॥ ਇਸ ਬਿਖੇ ਸੀ ਸਕੁ ਬੁਝ
 ਹੀ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਨਿਸਚਲ ਨੇਤਾ ਮੇ
 ਰੇ ਬਿਖੇ ਲਾਗਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਤੁਝ ਕੋ ਬਾਕੀ ਕਰਨਾ ਕਢੁ
 ਨਹੀ ਰਹਿਆ॥ ਤੂੰ ਕਿਤਾਰ ਬਧਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੇ
 ਰਾ ਨਿਸਚਲ ਨੇਤਾ ਮੇਰੇ ਦਿਖੇ ਨਹੀ ਲਾਗਤਾ॥

ਤਬ ਮਭਿਆਸੁ ਜੋਗ ਕਰ॥ ਮਭਿਆਸੁ ਜੋਗ ਕੀ ਅ
ਕਹੀਆ॥ ਜਬ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਮਨ ਕਿ
ਸੀ ਮੈਰ ਬਾਤ ਕੀ ਚਿਤ ਵ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਬੁਧਿ ਸ
ਥ ਮਨ ਕੋ ਪਕਟ ਕਰਿ ਬਹੁ ਨ ਮੇਰੇ ਹੀ ਬਿਖੇ ਨਿਸਚਲ
ਚੇਤਾਰਖ॥ ਇਸ ਕਾਨਾਮ ਮਭਿਆਸੁ ਜੋਗ ਕਹੀਐ
ਏ॥ ਏ ਮਰਜਨ ਤ੍ਰਿਭੁ ਮਭਿਆਸੁ ਜੋਗ ਕਰ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਅ
ਭਿਆਸੁ ਜੋਗ ਤੇ ਰੇਤੇ ਕੀਆ ਨਾ ਜਾਇ॥ ਮਨ ਨਿਹਚ

ਲਕੀਆਨਜਾਇ॥ ਤਬ ਅਉਰਸੁਦ॥ ਪ੍ਰਤਕਾਲਤੇ
 ਲੇਕਰ ਸਵਲੇ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰ॥ ਮੇਰੇ ਅ
 ਰਥ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈਗਾ॥ ਤਬ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਸਾਰ ਤੇ ਮੁਕਾਤਿ ਹੋਇਗਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਪੂਜਾ ਭੀ ਕ
 ਰੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਦੇ ਨੇਹਾ ਬੰਨ੍ਹ ਕਰਿ ਅਰੁ ਸਿਰ ਕ
 ਰ ਮੇਰੇ ਉਚਰਨ ਕਾ ਮਲਕੈ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰਿ॥ ਅਰੁ
 ਮੁਖ ਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਕਹੁ॥ ਕਿਹੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਗਵਾਨ

ਜੀਹਿਤਮਾਰੀਸਰਨਹੋ॥ਤਬਇਤਪ੍ਰਕਾਰਮੇਰੀਸਰਨ
 ਆਉ॥ਤਬਤੇਰਾਮਨਹੋਹੀਆਪਦੇਚਰਨਕਮਥੇ
 ਸਾਥਨਿਚਲਰਾਖੇਗਾ॥ਹੇਅਰਜਨਮਨਕਨਿਹਲਲ
 ਚੇਤਾਮੇਰੇਵਿਖੇਰਾਖਲਾਇਹੀਬਡੀਕਲਿਮਲਹੈ॥
 ਅਗੁਇਸਕੋਅਭਿਆਸਜੋਗਭੀਕਹਿਤੇਹੈ॥ਇਸ
 ਅਭਿਆਸਤੇਗਿਆਨਸ੍ਰੋਸਾਟਿਹੈ॥ਕਉਨਗਿਆ
 ਨਮੇਰੀਮਾਹਿਮਾਕਾਕਹਿ॥ਅਰੁਸੁਨਲਾ॥ਬੁਧਨੁ

ਇਸਗਿਆਨਤੇਭੀਮੇਰੇਧਿਆਨਸਾਬਜੁਨ੍ਹਨ॥ ਇਹੁ
 ਸ੍ਰੇਸਾਟਿਹੈ॥ ਜਬਮੇਰੇਧਿਆਨਸਾਬਜੁਨ੍ਹਤਾਹੈ॥ ਤਬ
 ਸਭਹੀਕਰਮਅਰੁਕਰਮੇਕਾਠਲਾਤਿਸਕੋਤਿਅਗ
 ਜਾਤਾਹੈ॥ ਤਬਮੇਰਾਭਗਤਹੋਤਾਹੈਸਤਰੂਪ॥ ਅਰੁ
 ਜੇਕੋਈਮੇਰਾਭਗਤਸਤਪਦਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਭਯਾਹੈ॥ ਤਿ
 ਸਕੇਲਾਭਲਸੁਖ॥ ਕਿਸੀਭੂਤਪ੍ਰਾਣੀਕਾਬੁਰਾਮਨ
 ਵੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਸਭਕਿਸੀਕਾਮਿਤੁ॥ ਸਰੁਸਭਪਰ

ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਅਰੁ ਅਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਤੇ ਹਰਤ॥ ਕਿਨ ਕਿਛੁ
 ਹੋ ਜੋ ਨ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਨ ਸਰ ਕੁਛ ਭਗਵੰਨ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁ
 ਖਣੁ ਖਬਿਖੇ ਏਕ ਸਾ ਅਰੁ ਕਿ ਮਾਵੈ ਤ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਸੀਤੁ
 ਸਟ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜੁਟਿ ਮਾਹੂ ਮ॥ ਅਰੁ
 ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਬਿਖ ਜਾਤੇ ਮਾਤ ਮਾਜੀਤ ਰਾਖ ਜਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਵਿਨੁ ਨਿਸਰਾ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕਾ ਨਿਸਰ ਲਾਚੇਤ
 ਰਾਖਣਾ॥ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਕਾ ਨਿਸਰਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਵਿਨੁ ਕਰ

ਏ॥ ਜੇਇਤਪ੍ਰਕਾਰਸੇਗਭਗਤਸੇਗਭੁਜਨਕਰੇ॥ ਸੋ
 ਮੁਝਕੋਪਾਇਰਹੇ॥ ਬਹੁਕੈਸੈ॥ ਜੇਆਪਕਿਸੀਤੇ
 ਰੇਨਹੀ॥ ਅਰੁਆਪਕਿਸੀਕੋਰਹਾਵੈਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ
 ਲੀਵਸਤਪਾਇਹਰਖਨਹੀ॥ ਅਰੁਬੁਰੀਬਸਤਪਾਏ
 ਸੋਕਨਾਹੀ॥ ਐਸਾਜੇਹੈਮੁਕਤਗੁਪਭਗਤਸੇਮੁਝਕੋਪਿ
 ਆਗਾਹੈ॥ ਬਹੁਕੈਸੈ॥ ਜਿਸਕੋਕਿਸੀਬਸਤਕੀਬਾ
 ਛਾਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਦੇਹਕੋਜਲਮਿਤਕਾਕੇਇਸਨਾਨਕ

ਰਿਪਾਵਿਤਰਾਖੇ॥ ਅਰੁ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਹਨ ਕਰੁ ਪਵਿ
ਤਰਾਖੇ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਮਾਤਿ ਕਰਿ ਮੁਝ ਕੋ ਮਾਥਿ ਨਾਸੀ
ਪਹਿਚਾਨ ਲਾ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਲੋਕੇ ਸਾਬ ਉਨਾਸ॥ ਅ
ਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖੀ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਸਭ ਹੀ ਕਾਰਜੁ ਅਰਿ ਰੁਸਿ ਸ
ਰਕੇਤਿ ਮਾਰੇ ਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੇ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਸੋ ਮੇਰਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਹੈ॥ ਬਹੁਨ ਕੈਸਾ॥ ਜੇ ਭੁਲੀ ਵਸਤ ਪਾਏ ਤੇ ਪੁਸੀਨ ਨਹ
॥ ਅਰੁ ਬੁਰੀ ਬਸਤ ਪਾਇ ਤੇ ਸੋ ਕਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਗਈ

ੴ ਸਤਗੁਰੀ ਚਿਤਾਨ ਕਰੈ ॥ ਅਨੁਹੇਤੀ ਵਸਤ ਕੀ ਬਾਛਾਨ
ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਭਲਾ ਧੁਰਾਦੇ ਨੇ ਕੀਤਿਆਰੈ ॥
ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕ ਮਲੇ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਜੇ ਮੇਸਾਰੁ ਗ
ਤੈ ਸੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁਨ ਕੈ ਸਾਸਤ ਅਰੁ ਸਾਥ
ਏਕ ਸਾਮਾਨ ॥ ਅਰੁ ਜੈਸਾ ਕਿਨੁ ਆਦਰ ਕੀ ਆਤੈ ਸਾ
ਅਨਾਦਰ ਕੀਆ ॥ ਆਦਰ ਕੀ ਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੇਇ ॥ ਅਰੁ
ਅਨਾਦਰੁ ਏ ਚਿਤਾਨ ਕਰੈ ॥ ਸੀਤ ਉਸਨ ਸੁਖ ਦੁਖ

ਤਿਸਕੈ ਏਕਸਮਾਨ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਸੰਗ ਨ ਕਰੈ॥ ਏਕਾਏ
 ਕੀ ਨਿਰਬੰਧੁ ਪੁਨਹੋਇ॥ ਬਹੁ ਫੁਕੈ ਸਾ॥ ਉਸਤਤ ਅਰੁ ਨਿ
 ਦਾ ਤਿਸਕੈ ਏਕਸਮਾਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਿਮ੍ਰਨਾ ਬਿ
 ਨਾ ਅਵਰ ਕਿਛੁ ਜਿਹਵਾ ਤੇ ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜਿਤ ਕਿ
 ਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਸਦਾਰਨੈ ਕ
 ਅਰੰਭ ਨ ਕਰੈ॥ ਬਣੀ ਪੂਈ ਠੋੜਾ ਬਿਖੈ ਠਕੈ ਮੇਰਾ
 ਭਜਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੋਇ ਰਏ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਚ

ਰਨਕ ਮਲੋ ਸਾਥਿ ਸਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦਿਨ ਨਿਸਚਾ ॥ ਅਰੁ
 ਮੁਝ ਹੀ ਸਾਥਿ ਸਕੀ ਮਰਮ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਐਸਾ ਜੇ ਨ ਰਮਨੁ
 ਖਮੇਰਾ ਭਗਤ ਹੈ ॥ ਸੇ ਮੁਝ ਕੋ ਅਤ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ॥ ਹੇਅ
 ਰਜਨਾਇ ਹੁਜੇ ਮੁਝੈ ਆਪ ਦੇ ਭਗਤ ਕਾ ਸਾਧਨ ਲਾਭੁ
 ਲਊ ਪਦੇ ਸਕੀ ਏਹੈ ॥ ਸੇ ਏਹੁ ਕੈ ਸੇ ਧਰਮ ਸਾਧਨ ਹੈ ॥
 ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਰਮ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਨ
 ਕੀ ਏਤਨ ਕੇ ਈ ਰੋਗ ਹੀਰਹਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮਰਤਾ ਹੀ ਹੈ

ਤੈਸੇਹੀਇਹੁਅਖੰਡਤਬੂਤਰੂਪਧਰਮਜੈਸੇਕੇਤੈਸੇਆਪ
 ਫੇਭਗਤਕੋਜਥਾਰਥਕਹੈ॥ ਸੇਪਰਮਸਰਪਾਸਾਬਇਨੇ
 ਧਰਮਕੀਉਪਾਸਨਾਕਰੈ॥ ਸੇਭਗਤਮੇਰੇਮਤਿਬਿਖੈਅਤਿ
 ਪਿਆਰਾਹੈ॥੧੨॥ ਵ੍ਹਵਸੋਧਿਆਉਸੀਪੂਰਨੀ॥ ਇਤੀਸ੍ਰੀ
 ਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਾਨਿਖਤਸੋਬਹਮਾਵੈਦਿਆਖੀਯੋ
 ਗਸਾਸਤੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜਨਸੀਬਾਦੇਭਗਤਯੋਗੋ
 ਨਾਮਵ੍ਹਵਸੋਧਿਆਇ॥ ॥ ॥ ॥

ਆਗੇ ਤੇ ਰਵਾਇਆ ਉਚਿਤ ਲਿਖਿਆ ਅਰਜ
 ਨੇਵਾਚਾ ਅਰਜਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂਤ ਪਹਿ ਪ੍ਰਸਨਕ
 ਰੇਹੈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਪ੍ਰ
 ਖ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਖੇੜ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਜੀ ਖੇੜ ਗਾ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਗਿਆਨ ਕਿ
 ਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਗੇਇ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਇਨ੍ਹੈ
 ਹੀ ਬਾਤ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਝ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਿਤੰਤ ਸੁਦਣ

ਕਰਾਵੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਹੇ ਕੁੰਤੀ ਨਿਦਨ ਮਰ
 ਜਨ ਇਹੁ ਜੋ ਮਨੁ ਖਕਾਨੇ ਹਰੈ॥ ਇਸ ਕੋ ਖੋੜ ਕਹਤੇ ਹੈ
 ॥ ਖੋੜ ਕਿਉ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਸੁਰ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਠਿਰਤਾ
 ਠਿਰਤਾ ਜਥਾ ਮਾਨੁ ਖਦੇਹ ਬਿਖੇ ਆਵੈ ਹੈ॥ ਤਬ ਹੀ
 ਚੈਤੀ ਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਕੈ ਸਾਚੈ ਰੰਨ ਪਰਮੇ ਸਰ ਕੋ ਭੀ ਪਾਇ
 ਲਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੋ ਭੀ ਸਮਝਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ
 ਮਾਨੁ ਖਦੇਹ ਪਾਇ ਕਰਿ ਜਿ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਭਲਾ

ਬੁਰਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵੈ ਹੈ ॥ ਅਉਰ ਦੇਹ ਧਾਰ
 ਕੇ ਨ ਪਾਪ ਹੈ ਨ ਪੁੰਨ ਹੈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਕੀਆ ਫਲੁ ਮਾਨ
 ਖਹੀ ਦੇਹ ਬਿਖੈ ਉਪਜੈ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਇਸ ਦੇਹ
 ਕੇ ਖੇਤ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੀਆ ਬਾਭੇ ਕਾ ਇਸ ਸ
 ਰੀਰ ਕਾ ਠਾਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ॥ ਜੇ ਇਨ ਕੇ ਠਾਟ ਕੋ ਸਮ
 ਝੈ ॥ ਸੇਤ ਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ਖੇਤ ਰਸ ਤਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇ
 ਭਗਤ ਅਰਜਨ ਸਭੁ ਨੇ ਸਰੀਰੇ ਖੇਤ ਕਾ ਜਾਨ ਲਹਾ

ਬੇਤਗਤੀ ਮੁਝ ਕੋ ਜਾਣ ॥ ਅਰੁ ਜਿਤ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਖੇਤ
ਭੀ ਜਾਣੀ ਮੈ ॥ ਅਰੁ ਖੇਤਰ ਜੋ ਹੋ ਸੋ ਭੀ ਜਾਣੀ ਮੈ ॥
ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਕਾ ਗਿਆਨ ਇਹੁ ਹੈ ॥ ਅਬ ਖੇਤ ਜੋ ਹੈ ਦੇਹ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਸਰਹੀ ਧਿਰ ਤਿਤ ਸੁਣ ॥ ਜੋ ਇਨ ਕਾ ਠਾਟ ਕਿਤਨੀ
ਆਵਸਤਾ ਕਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਿਛਾਇ ਸਖੇ
ੜਵਿ ਖੇਵਰਤ ਮਾਨ ਵਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਜੋ ਖੇਤ ਕਾ ਬਿ
ਰਤਾਂਤ ਰਖੀ ਸਦੋ ਬਹੁਤੀ ਅਪੁਭਾਂਤ ਕਰਿ ਕਹਿ ਮਾਏ

ਅਰੁ ਬੇਨੋਰੀ ਬਹੁਤੀ ਉਭਾਂਤ ਕਾਰਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਹਿਆ ਹੈ
 ਪਰ ਅਰਜਨ ਹੋ ਅਬਤੁ ਸੁਕੇ ਕਹੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਸ
 ਤ ਸੇਈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਕਾ ਮਲ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਹੈ ॥ ਅਬ ਸਰ
 ਰਖੇ ਤ ਕਾਇਰ ਤੰਤ ਸੁਣ ॥ ਭੂਮ ਜਲ ਅਗਨ ਪਵਨ ਅ
 ਕਾਸ ਇਹ ਪੰਚ ਤਤ ਹੈ ॥ ਭੂਮ ਕਾ ਅੰਸ ਦੇਹ ਬਿਖੇਖੇ ਮਾਸ
 ਹੈ ॥ ਅਰ ਜਲ ਕਾ ਅੰਸ ਰੁਪ ਰਲੇ ਪੂ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਗਨ ਕ
 ਅੰਸ ਉਦਰ ਬਿਖੇਖੇ ਮਗਨ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪਵਨ ਕਾ ਅੰਸ ਸੁ

ਸਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਕਾਸਕਾ ਅੰਸ ਪੁਲਾਨ੍ਹੈ॥ ਇਹ ਪਾਂਚੋ ਮਹਾਂ
ਰੂਤ ਹੋਵੇ ਹਵਿਖੇ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਅਰੁ ਮਨ॥ ਅਰੁ
ਵੈਸਰੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆ॥ ਪੰਚਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆ॥ ਪੰਚਕਰ
ਮ ਇੰਦ੍ਰੀਆ॥ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੋਛ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਨਾਸਕਾ
ਸੇਤ੍ਰ ਜਿਹਵਾ॥ ਅਰੁ ਸੁਪਰਸਾਇੰਦ੍ਰ ਜਿਹੈ ਭੁਚਾ॥ ਏਪੰ
ਚੋ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ॥ ਇਨੋ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਹੀ॥ ਕਰ
ਮਨ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਤੀ॥ ਅਬ ਕਰਮ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸੁਦ

ਗਾਥਪਾਂਫਗੁਣਾ ਲਿੰਗਵਾਕ॥ ਏਪੀਓਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ
 ਮਾਪੈ॥ ਕਰਮਹੀਕਰ ਜਾਣਤੀਆਹੈ॥ ਇਨੇਬਿਖੇਰੀ
 ਮਾਨਕੁਛਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਸੁਪਰਸੁਇੰਦ੍ਰੀਜੁਹੈ॥ ਤੁਚਾਸੇ
 ਸਭਨੇਇੰਦ੍ਰੀਅਹੁਬਿਖੇਬਿਆਪੀਹੋਈਹੈ॥ ਅਰੁਜਿ
 ਹਵਾਬਿਖੇਵੇਨੋਗੁਣਹੈ॥ ਜਬਸੁਣਲੇਤੀਹੈ॥ ਤਬਤਿ
 ਜਾਬਿਖੇਰੀਆਨਗੁਨਹੈ॥ ਜਬਬਚਨਬੋਲੈਹੈ॥ ਤਬ
 ਕਰਮਗੁਨਹੈ॥ ਅਰੁਲਿੰਗਾਬਿਖੇਭੀਵੇਨੋਗੁਨਹੈ॥

ਜਥੇ ਮੇਥਨ ਭੋਗ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ
 ਗੁਨ ਹੈ॥ ਜਥੇ ਲੰਘੀ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਕਰਮ
 ਗੁਨ ਹੈ॥ ਇਹੁ ਤੇ ਦਸਹੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕਹੀ॥ ਅਰੁ ਪੰਚ ਇੰ
 ਦ੍ਰੀਆ ਕੇ ਪੰਚਹੀ ਅਹਾਰ ਹੈ॥ ਕੋਨ ਅਹਾਰ ਸੇ ਸੁਣ॥ ਨੇ
 ਤੋ ਕਾਰੂ ਪਛੇਖਣਾ॥ ਨਾਸਕਾ ਕਾ ਬਾਸ ਲੈਲੀ॥ ਜਿਹਦ
 ਕਾ ਸੁਣਾਣ ਲੈਲਾ॥ ਸੁਣੇ ਕਾ ਸਬਦ ਸੁਣਣਾ॥ ਸੁਪ
 ਰਸ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋ ਹੈ॥ ਤੁਛਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅਹਾਰ ਬਸ ਤਪਹਰ

ਛੇ॥ ਅਰੁ ਸੁਗੰਧ ਲੇਪ ਨ ਕਰਣਾ॥ ਅਰੁ ਠੰਡੀ ਤਤੀ ਵਸਤ
 ਸਮਝਣੀ॥ ਏਪੀ ਚੋਇ ਵੀਉ ਕੇ ਪੀਚੋ ਹੀ ਅਹਾਰ ਕਹੇ॥
 ਏਸ ਭੁਹੀ ਤੇ ਈਸ ਵਸਤੂ ਹੈ॥ ਇਨ ਕਾ ਸਰੀਰ ਬਇਆ
 ਹੈ॥ ਅਬ ਜੇ ਕੁਛਾਇ ਸਸਰੀਰ ਨ ਗਰਬਿਖੇ ਵਰਤੇ ਹੈ॥
 ਸੋ ਸੁਣ॥ ਭਲੀ ਵਸਤ ਪਾਵਨੇ ਕੀਇ ਛਾਧਾ ਛਾ॥ ਅ
 ਰੁ ਭੁਹੀ ਵਸਤ ਬਿਖੇ ਅਧਾ ਛੀ॥ ਅਰੁ ਕਬਹੂੰ ਸੁਖ ਕਬ
 ਹੂੰ ਦੁਖ॥ ਏਹ ਨਾਰਹੀ ਬਾਤਾਇ ਸਾ ਬਿਖੇ ਵਰਤੇ ਹੈ॥

੩੨
ਚਾਰੇ ਬਾਤਾਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਤੇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤੀ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਣ ॥
ਇਨੇ ਚਾਰੇ ਹੀ ਬਾਤ ਕੀ ਇਸ ਬਿਖੇ ਭੀ ਨੀ ਵਖਰਤੀ ਹੈ ॥
ਇਨੇ ਚਾਰੇ ਬਾਤ ਕੀ ਇਸ ਬਿਖੇ ਚੈਤੰ ਨਤਾ ਹੈ ॥ ਇਹ ਚਾਰੇ
ਬਾਤਾ ਇਸ ਬਿਖੇ ਵਿਛਰੇ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨਾ ਇਹੁ ਖੇਤ੍ਰ ਸ
ਗੀਰ ਕਾ ਬਿਰਤੰਤ ਮੁਝੇ ਤੁਝੇ ਕੋ ਸਭ ਹੀ ਕਹਿਆ ॥ ਅਬ
ਜਿਨੇ ਸਾਧੋ ਨੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਲੇ ਕਾਰ ਜਾਨ ਉਪਜੇ ਹੈ ਸੋ
ਸਾਧਨ ਸੁਣ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਅਮਾਨੀਆ ਪਨੀ ਪੁਜਾਮਾ

ਨਤਾਕਰਾਵੈ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰਗੁਸਾਈ ਜੋਇਨ ਬੇਸੇ॥ ਮਨ
 ਬਠਕਰਮ ਕਰਿਸਭੁ ਕਿਸੀ ਕਾਸੇਫਕਹੇਇਰੇ॥ ਅਰੁਪ
 ਖੰਡੀ ਨਹੇਇ॥ ਕਿਆਪਾਖੰਡੀ ਚੋਕਣੀਆਰਨੇਤਮੁ
 ਨਕਰਿਬੈਠੇ॥ ਕਿਲੋਕਜਾਨੇਕੋਈਮਹਿਤਬੈਠੇ॥
 ਅਰੁਮਨਬਿਖੇਬਿਖਜਾਕੋਭਗਹੁਕੋਚਿਤਵੈ॥ ਕਿਕਿ
 ਛਪਾਈਮੇਕਛੁਪਾਇਮੇ॥ ਇਸਪਾਖੰਡਕਾਤਿਅ
 ਗਕਰੈ॥ ਅਰੁਮਨਕਰਿਕਿਸੀਕਾਬੁਰਾਨਚਿਤਵੈ

ਅਰੁਮਨਬਚਕਰਮਕਰਿਕਿਸੀਕੋਦੁਰਬਚਨਕ
ਠੰਰਬਚਨਬੇਲੈਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਗਾਬਚਰਨੇਕਰਿਕਿ
ਸੀਅਸਥਾਵਰਜੰਗਮਕੋਦੁਖਾਵੈਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਜੋਕੋ
ਈਦੁਰਬਚਨਕਹੈਕੋਈਦੁਖਦੇਇਤੋਬੁਰਾਮਾਨੈ
ਨਹੀ॥ ਖਿਮਾਕਰਬਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਮੀਭੂਤਸਭਕਿਸੀ
ਸਾਬਨਿਵਿਆਹੁਅ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਮਾਰਗਕਾਊਪੁਦੇ
ਸਕਰਨਗਾਰਾਜੋਗੁਰਦੇਵਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਣੀ॥

੨੦੬
 ਜਲਮਿਤਕਾਕੇਇਸਨਾਨਕਾਰਿਨੇਹਪਵਿਤਰਾਖੇ॥ਅ
 ਰੁਪੀਰਜੀਮਾਨਮਨਕੋਨਿਹਚਲਰਾਖੇ॥ਅਰੁਇਨ੍ਦੀਅ
 ਕੋਭੋਗਤੇਓਦਾਸ॥ਅਰੁਅਹਿਕਾਰਤੇਰਾਹਿਤ॥ਏਸ
 ਧਨਕਰੈ॥ਸੇਏਸਾਧਨਕੋਸੇਏ॥ਜਨਮਮਿਤਅਰੁਜ
 ਗਾਜੁਹੈਬੁਨੇਪਾਅਰੁਰਗਾਇਹੁਜੈਹੈਦੁਖਸੋਇਨੇਤੇ
 ਮੁਕਤਹੋਰਾਹੈ॥ਬਹੁਨ੍ਹਾਸੈਰਭੀਸਾਧਨਸੁਣ॥ਸੁਤ
 ਬਨਤਾਪਰਸਾਬਪ੍ਰੀਤਮੋਹਲਗਾਵੈਨਹੀ॥ਅਰੁ

ਸਤਿਮਿਤ੍ਰਸਾਥਪ੍ਰੀਤਦੋਨੋਕੀਰਾਖੋਨਾਹੀ॥ ਸਦਾਏਕਸਾ
ਰਹੈ॥ ਅਰੁਮੁਣੁਸਾਥਕੈਸਾਹੋਇ॥ ਮੇਰਾਅਨੀਨਭਜਨ
ਕਰੈ॥ ਜੈਸੇਪਤਿਬ੍ਰਤਾਸੀਲਵੰਤਾਇਸਤੀਆਪਦੇਭ
ਰਤਾਕੀਸੇਵਾਕਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਪਰਾਏਪੁਰਖਕੋਦੇਖਤੀਭੀ
ਨਹੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਮੇਰਾਭਗਤਮੁਣੁਸਾਥਹੋਇ॥ ਕਿਸੀਦੂ
ਸਰੇਕਾਨਾਮਭੀਨਲੋਇ॥ ਐਸਾਤੋਮੁਣੁਸਾਥਹੋਇ॥
ਅਰੁਏਕਾਂਤਏਸੈ॥ ਨੂਸਰੇਸੀਸਾਰੀਮਨੁਖਕਾਸੀਗਕ

ਬਹੁੰਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਜੁ ਹੋ ਸਭ ਨੇ ਮਾਤਮ ਜੇ ਕਾ ਅਪਕਾ
 ਰੀ ਠਾਕਰ ਸੇ ਮੁਝ ਅਧਿਆਤਮ ਦੀ ਸੁਰ ਕੇ ਜਾਨ ਲੇਕੇ
 ਏਕਾਂਤ ਬੈਠ ਕੇ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਕਿਵੇਂ ਮੇ ਅਧਿਆਤਮ ਦੀ ਸੁ
 ਰ ਜੀ ਕੈ ਸੇ॥ ਹੇ ਅਰੁ ਜਨ ਏ ਸਭ ਹੀ ਸਾਧਨ ਗਿਆਨ
 ਕੇ ਮੁਝੇ ਕਰੈ॥ ਇਨੇ ਸਾਧਨੇ ਬਿਨ ਕੇ ਈ ਕੁਝ ਅਭਿਰਥ
 ਤ ਕਰੇ॥ ਸੇ ਸਭ ਹੀ ਅਗਿਆਨ ਜਾਨ॥ ਏ ਤੇ ਗਿਆ
 ਨ ਕਹਾ ਮਾਏ॥ ਜੈ ਸੇ ਦੀਪਕ ਕੀ ਸਮਿਰੀ ਤੇ ਲਘਾਤੀ

ਅਗਨੁ ਏਕਠੇ ਕਰਦੀ ਪਕਾਇ ਲਾਇ ਕਰਿ ਪਰਮਹਿੰਸ
ਗੰਘਰੈ॥ ਅਰੁ ਦੀਪਕ ਕੇ ਨਾਂਦ ਨੇ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿ ਛੁਟ ਸਤ
ਪਰਮਹਿੰਸੇ ਤੀਰੈ॥ ਸੇ ਸਭ ਹੀ ਕਛੁ ਦੇਖੀ ਤੀਰੈ॥ ਸੇ ਤੇ
ਏਹੁ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਰੁਝਾ॥ ਅਬ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੀ
ਪਕ ਕਰਿ ਵਸਤ ਦੇਖੀ ਏਹੈ॥ ਸੇ ਸੁਣ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤੁ
ਏ ਜੋ ਗੋਊ ਕਾ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀ ਆਥਾ॥ ਸੇ ਗੋਊ ਹਊਰੈ॥ ਜਿ
ਸਕਾਰਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਗੋਊ ਪੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁ

ਛ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਮਹਾਤਮ ਸੁਣੇ ਸਮਝੈ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕ
 ਤਿ ਹੋਇਗਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਨ ਕੀਏ ਤੇ ਨ ਕਈ ਰੋਗ ਹੋ
 ਰਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨ ਸ੍ਰਿਤ ਹੀ ਨਿਕਟ ਆਵਤੀ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ
 ਹੀ ਮੇਰੇ ਰੋਊ ਸਰੂਪ ਕੇ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਨ ਕਰਿ
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਗਾ॥ ਅਬ ਗੋਊ ਕਾ ਮਹਾ
 ਤਮ ਸੁਣ॥ ਗੋਊ ਅਨਾਦੀ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਵਨਾ ਹੀ॥
 ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਤੇ ਅਤਿ ਪਰੈ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮਕਰੀਅੰ ਹੈ॥ ਜੀਵਾਮਰੁਦੇਹਇਨੇਤੇਭੁਪਰੇ ਹੈ॥ ਅਰੁਸ
ਭਨੇਠੇਰੇਬਿਖੇਤਿਸਕੇਹਾਥੈ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਠੇਰੇਬਿਖੇਤਿ
ਸਕੇਨੇਤ੍ਰੇ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਠੇਰੇਬਿਖੇਤਿਸਕੇਸਿਰੇ॥ ਅਰੁ
ਸਭਨੇਠੇਰੇਬਿਖੇਤਿਸਕੇਮੁਖੈ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਠੇਰੇਬਿਖੇ
ਤਿਸਕੇਸੁਖਣੈ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਠੇਰੇਬਿਖੇਤਿਅਪਕਰਿ
ਬਸਰਹਾਏ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਇਵੀਉਕੇਗੁਣੇਕਾਪ੍ਰਕਾਸਕੇ
॥ ਅਰੁਸਭਨੇਇਵੀਉਤੇਰਹਿਤੈ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਸਾਥਸਿਲ

ਆਹੁਆਪੈ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇਕਾ ਕਰਨ ਹਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਨਿਰ
 ਗੁਨੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਨੈ ਕੋ ਭੋਗੈ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੀਅ ਸਭੁ ਤਪਾਣੀ
 ਤਿਸ ਕੇ ਬਾਹਰ ਭੀਤ ਰਾਖਿਆ ਪਰਹਿਆਪੈ॥ ਅਰੁ ਹੈ ਅਤ
 ਸੂਝੁ ਮਜਾਣਿਆ ਜਾਤਾ ਨਾਹੀ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰ
 ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸਵਰ ਦੂਰ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇ ਖਿਖੈ ਖਿਖਿਆ ਪਕਭੀ ਹੈ
 ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤੂੰ ਗੋਊ ਜਾਣ॥ ਅ
 ਰੁ ਸਾਰੇ ਸੀਸਾਰ ਕੰਗ ਸਿਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਗੁ

ਸਾਸਨਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਬਬਹੁਨ੍ਹਸੀਸਾਰੋਕੇਆਪਤੇਪ੍ਰਗ
 ਟਿਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਤਬਨਾਮਉਤਪਤਿਕਰਤਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਜਬਸਭਨੇਕੇਅੰਤਰਬਾਹਰਆਪਹੀਬਿਆਪਿਆਹੈ॥
 ਤਬਤਿਸਕਾਨਾਮਬਿਸ੍ਨੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਤਨੇਜੋਤਵੰਤ
 ਹੈ॥ ਸੂਰਜਤੇਲੇਕਾਰਿ॥ ਤਿਨੇਸਭਨੇਕੀਜੋਤਸੋਹੀਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਤਮਜੋਹੈਅੰਧਕਾਰਅਰੁਅਗਿਆਨਇਨੇਦੋਨੇਤੇਪਰੋਹੈ
 ॥ ਏਹੁਗੋਓਕੇਜਾਨਣੇਕਾਰਿਆਨਹੈ॥ ਅਰੁਇਸਾਗਿਆਨ

ਹੀਕਰਿਜਾਇਆਜਾਤਾਹੈ॥ ਹਾਥਕਰਿਪਕਨ੍ਹਲੇਕਾਨਹੀ॥
 ਅਰੁਨੇਹਕੇਨੇੜੋਕਰਿਦੇਖਿਆਨਹੀਜਾਤਾ॥ ਅਰਸਭਨੇਕੇ
 ਰਿਦੇਬੀਖੇਬਸੇਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਏਹੁਖੇੜਅਰੁਗਿਆਨ
 ਅਰੁਗੇਉਇਨਤੀਨੋਕਾਬਿਰਤੀਤਭੁਲੀਭਾਂਤਭਿੰਨਭਿੰਨ
 ਕਾਰਿਕਹਿਆ॥ ਮੇਰੇਭਗਤਏਹੁਤੀਨੋਬਿਭੂਤੀਤਸਮਸ੍ਰਿਕ
 ਰਿਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲੋਸਾਬਭਾਉਜੁਹੈਸਰਧਾਪ੍ਰੀਤਸੇਖੁ
 ਸੁਸਾਥਲਗਾਵੈ॥ ਅਬਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਰੁਪੁਰਖਾਬਿਭੂਤੀਤ

ਸੁਫ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਹੈ ਮਾਇਆ॥ ਪੁਰਖ ਜੋ ਹੈ ਜੀਵ॥ ਸੋਇ ਨ
ਕੋਰੀ ਤੀਅਨਾਦੀ ਵਾਣ॥ ਜਿਓ ਮੇਰੀ ਆਦਨਾਹੀ॥ ਤਿਓ
ਇਨ ਕੀ ਭੀ ਆਦਨਾਹੀ॥ ਜਬ ਕਾਹੈ ਹੋਤ ਬਤ ਕੇ ਇਹੁ ਭੀ
ਹੈ ਅਬ ਇਨ ਦੇ ਨੇਕਾ ਬ੍ਰਿਤ ਤਭੀ ਨ ਭੀ ਨ ਸੁਣ॥ ਏਹੁ ਦੇਹ
ਜੁਹੈ ਇਵੀਆ ਅਰੁ ਤਤ ਏਹੁ ਉਪਜਾ ਵਟਹਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤ ਮਾਇਆ ਜਾਣ॥ ਕਾਰਜ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ॥ ਕਾਰਜ
ਕਹੀ ਮੇਜੇ ਕੁਛ ਵਸਤ ਉਪਜੀ॥ ਅਗੁਨਿ ਸਤੇ ਵਸਤ

ਕਾਰਜੁ ਉਪਜਿਆ ਸੋ ਕਾਰਣ ਕਹੀਐ ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਬਲਾ
 ਇਆ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਹੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਤਸੁ ਲ ॥ ਕਾਰ
 ਜਮਾਟੀ ਕਾ ਬਾਸਣ ॥ ਅਰੁ ਬਾਸਣ ਕਾ ਕੁਰਤਾ ਸੋ ਮਾਟੀ ॥
 ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਾਸਣ ਉਪਜਿਆ ਸੋ ਬਾਸਣ ਕਾ ਕਰਤਾ ਕੁਰ
 ਰਹੈ ॥ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ॥ ਸਾਰਾ
 ਸੀਸਾਰ ਮਾਇਆ ਕਾਰੁ ਪੈ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਕਾਰਣ ਭੀ
 ਮਾਇਆ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਹੀ ਤੇ ਸੀਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਹੈ

ਅਰੁਸੀਸਾਰਕੀਕਰਨਹਾਰੀਮਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਇਹੁਤੀਨੇਬ
 ਤਾਸੀਸਾਰਕੀਆਮਾਇਆਹੀਜਾਣ॥ ਇਹੁਤੀਮਾਇਆਕ
 ਬ੍ਰਿਤੰਤਸਾਰਾਕਾਹਿਅ॥ ਮਥਪੁਰਖਜੁਹੈਜੀਵਤਿਸਕਾਅ
 ਰਥਸੁਣ॥ ਸੋਇਸਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਾਉਪਾਯਿਆਜੇਹੈਸਰੀਰ
 ਨਾਮਾਨਗਰ॥ ਸੋਇਸਸਰੀਰਵਿਖੈਦੁਖਸੁਖਕਾਭੋਗਤਾ
 ਜੀਵਹੈ॥ ਦੁਖਅਰੁਸੁਖਭੋਗਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੇਉਪਾਯੇਹੁਏ
 ਜੁਹੈਦੇਹਾਇਦੀਆਅਰੁਗੁਣ॥ ਤਿਨੇਗੁਣਕੇਭੋਗੇਹੈ॥

ਅਰੁਤੀ ਨੇਗੁਣੇ ਕੇ ਸੰਗ ਕਰਿ ਜਿਨ ਕਾਰੰ ਗਜੀ ਵੇ ਕੋ ਲਾਗਤਾ
 ਖੇ ਤਿਨ ਕੇ ਰੰਗ ਕਰਿ ਰੰਗਿਆ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਤੀ ਨੇਗੁਣੇ ਕੋ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦ ਜੋ ਨ ਜੋ ਨ ਵਿਖੇ ਜੀਵ ਕੁ ਮਤਾ ਠਹਰਤਾ ਹੈ ॥ ਇਨ ਮਾ
 ਇਆ ॥ ਇਆ ॥ ਅਰੁ ਜੀਵ ਅਪਾਧੀ ਚਮਿਲ ਕਾਰਿ ਮੇ
 ਰੇ ਆਗੇ ਕਉਤ ਕੁਰਚਾ ਹੈ ॥ ਇਨ ਕਾ ਕੋਤ ਕਨੇ ਖਟੇ ਹਾਰ
 ਚੋ ॥ ਜੀਵ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਨਿਵਾ ਵਟ ਹਾਰ ਚੋ ॥
 ਮੁਝ ਕੋ ਜੀਵ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਨਿਮਸ ਕਾਰ ਕਰਤੈ ॥

ਅਗੁਇਨਕਾਨਿਆਓਕਰਨਹਾਰਾਭੀਹੋਹੋ॥ ਅਗੁਇ
ਨਕਾਭਰਣਹਾਰਾਭੀਹੋਹੋ॥ ਅਗੁਇਨਕਾਕੋਤਕਦੇ
ਖਣਹਾਰਾਭੀਹੋਹੋ॥ ਅਗੁਜੀਫਮਰੁਦੇਹਤੇਪਰੋਹੋ॥
ਇਸਕਾਰਨਤੇਪਰਮਾਤਮਾਕਹੀਏਹੋ॥ ਜੇਕੋਈਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰਸੁਖਦੁਖਕਾਭਗਤਾਜੀਵਕੋਜਾਣੈ॥ ਅਗੁਦੇ
ਹਾਇਦੀਆਕੇਗੁਣਸੇਮਾਇਆਕੋਜਾਣੈ॥ ਅਗੁਇ
ਨਕਾਕੋਤਕਦੇਖਣਹਾਰਾਨਿਆਰਾਮੁਸੁਕੋਜਾਣੈ॥

ਜੋਇਨੇਤੀਨੇਤੀਨੇਕੇਜਾਨਲੇਕਾਫਲਾਕਿਆਪਾਵੈਸੋ
 ਸੁਟ॥ ਸੋਸਾਸਿਸਾਸਿਸੀਸਾਰਕੇਜਨਮਮਰਣਕੇਬੀ
 ਧਨਤੇਮੁਕਤਿਹੋਇ॥ ਹੇਅਰਜਨੁਅਥਅਵਰਸੁਟ
 ॥ ਕੇਈਕਿਜੋਗੀਧਿਆਨਕਾਰਿਆਪਾਥਿਖੇਆਪਣੇ
 ਆਤਮਾਕਾਦਰਸਨਪਾਵੈ॥ ਇਤਮਾਰਗਕਾਰਿਕ੍ਰਿ
 ਤਾਰਬੁਧਤੇ॥ ਅਰੁਏਕਜਾਂਖਸਾਸਤ੍ਰਕੇਮਾਰਗਕ
 ਰਿਮੁਝਕੇਦੇਖਤੇ॥ ਸੋਕਹਤੇਹੈਕਿਜੋਕੁਛਹੈਸੋਪ

ਗਮੇ ਸਰਹੈ ॥ ਦੂਸਰਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਏਕਮੇਰੇ ਸਰੂਪ
 ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਨੇ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇ ਮੈ ਗਾਦਰ ਸਨਪਾ
 ਵੈ ॥ ਅਰੁ ਏਕਮੇਰੀ ਉਭਗਤ ਹੁਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿੰ ਮਾਸੁਲ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੁਫਕਾਰੀ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਲਾਗ
 ਤੀ ਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਲਾਗ ਤੇ ਹੈ ॥ ਤੇਭੀ ਮੇਰੀ ਮਰ
 ਮਗਤਿ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਹੇਭਾਰਤ ਬੀਸੀ
 ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਮਰਜਨ ਮਥਾ ਮਵਰਸੁਲ ॥ ਜੋ ਕਛੁ

ਅਸਥਾਵਰ ਜੀਗਮਭੁਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟਭਏਹੈ ॥ ਸੋ ਜੀ
 ਵਾ ਮਰਦੇ ਹਕੇ ਇਕ ਠਹਿਰੇ ਟੇਤੇ ਪ੍ਰਗਟਭਏਹੈ ॥ ਸਭਨੇ
 ਭੁਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਥਿ ਖੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਮਾਜੀ ਬਿਆਪਾਮਾ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੇਹ ਕੇ ਨਾਸ ਹੂਏ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਸ ਨਾਹੀ ਹੋਤਾ ॥
 ਜਿਨ ਅੰਮੇਸਾ ਅਥਿ ਨਾਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਰਿਚਾਇਅ
 ਹੈ ॥ ਸਭਨੇ ਭੁਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਹੁਥਿ ਖੇ ਏਕਹੀ ਸਮੀਪ
 ਤਵੇ ਬਿਆਹੈ ॥ ਸੇ ਸਭ ਕੀ ਸੀਕਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸੇਵਕ

ਹੋਇ ਰਹੈ॥ ਦੁਖਾਵੈ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਸੋਮਰੀ ਪਰਮ ਗਾਤਿ
 ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਅਥ ਅਵਰ ਸੁਣ॥ ਜੋ ਸਭ ਹੀ ਕ
 ਰਮੁ ਹੋਤੇ ਹੈ ਸੋ ਦੇਹ ਇਵੀ ਮਾਮਨ ਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਇਹ ਸਭ
 ਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਕੋ
 ਦੇਖੇ ਸੋ ਅਕਰਤਾ ਦੇਖੇ॥ ਕਿ ਆਤਮਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਕਰਤ
 ॥ ਜਬ ਏਹੁ ਭੁਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਕਾਧਿ ਸਥਾਰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦੇ
 ਖੀਐ॥ ਜਬ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵਿਸਾਇ ਦੁਰਹੋਇ॥ ਇਕਹੀ

॥ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਨੇ ਬਿਖੇ ਵਿਸਟਿਆਵੈ ॥ ਜਿਤ ਸਮੇ
 ਮੇਸੀ ਵਿਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਤ ਸਮੇ ਤਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਇਆ
 ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਥ ਸਿਲਿਆ ॥ ਸੇ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨਾ
 ਦੀਏ ॥ ਜਿਸ ਕੀਆ ਦਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਗੁਣਤੀ ਨੇ ਗੁਣ
 ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਬਨਾਸੀਐ ॥ ਹੇ ਕੁੰਤੀ ਨੀ
 ਦਨ ਮਰਜਨ ਸਰੀਰ ਹੀ ਬਿਖੇ ਆਤਮਾ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਿ
 ਛ ਕਰਮ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਨਿਰਲੇਪੁ ਹੈ ॥ ਸਭ ਨੇ ਦੇਹੋ ਬਿਖੇ

ਆਤਮਾਰਾਮ ਬਸੇ ਹੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਨਿਹ ਕੇ ਗੁਣ ਤਿਸ ਕੋ ਕਿਛੁ
 ਲੇਪ ਨਾਹੀ ਕਰ ਸਕਤੇ ॥ ਨਿਰਲੇਪ ਹੀ ਕਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੀ ॥
 ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨੇਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ॥ ਹੇ ਭਾਰਥ ਏਕ ਮੇਰਾ ਮਹ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁਣ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਆਗੈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਾਹੀ ॥ ਸੇ ਸੁ
 ਫ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਾਤ ਹਿ ਕਾਲ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋ
 ਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਹੀ ਫਾਰਸ ਭੁਨੇ ਲੋਕ ਕੋ ਚਾਨਣ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਹੋਤਾਹੈ ॥ ਇਹੁ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਸੀ ਦੇ ਸਪਾਛੈ ਹੋਇ ॥ ਨਾ

ਸਭੁ ਨੇ ਲੋਕੋ ਖਿਖੇ ਸੁਰਜ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੋਕ ਰਿਚੀ ਟੀ ਪ੍ਰਜੰਤ ਅਸਾ ਵਰਜੀ
 ਗਮੁ ਸੀ ਸਾਰ ਤਿਨੇ ਸਭੁ ਨੇ ਜੀਵੇ ਕੋ ਸਰੀਰੇ ਸਮੇਤਿ ਹੀ ਹੈ
 ਏਕ ਹੀ ਬਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਹੇ ਅ
 ਰਜਨਾ ਇਹ ਖੇਤ੍ਰ ਜੇ ਹੈ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਖੇਤ੍ਰੀ ਜੇ ਹੈ ਜੀਵ
 ਅਰੁ ਖੇਤ੍ਰ ਗਨੇ ਹੈ ॥ ਸੋਹੈ ਕੈ ਸਾਹ ॥ ਏਕ ਨੇਤ੍ਰ ਕੇ ਉਪ
 ਰਨੇ ਹੀ ਸਾਖ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਨੁ ਖਾਗਿ ਮਾਨ

ਨੇੜੇ ਕਰਿ ਏਹੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤ
ਕਰੇ॥ ਕਿਧੀਨ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮੇ ਖਰੀ
ਸਾਥ ਸਭਾ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ਐਸਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ
ਜੇਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਕਾਰੈ
॥ ਬਹੁ ਠਭੀ ਨਾਮ ਸਕਾਰੈ॥ ਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਸ਼ਕਊ
ਐਸਾ ਈਸ਼ਵਰ ਪਾਹਿ ਚਾਣ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰੈ॥
ਅਰੁ ਮੁਸ਼ਕੋ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਕਰੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਫਲ ਸੁਣ

॥ ਜਕਿਆਪਾਏਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਗ
 ਕੇ ਬੀਧ ਨ ਕੋ ਕਾਟ ਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨਿ ਨ ਮਥਨਾ ਸੀਧ
 ਨਾ ਬੀਖੇ ਜਾਇ ਪਾਪ ਓਹੁ ਤੇਹੈ ॥ ੧੨ ॥

ਤਿਸੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿਖਤੁ ਸੁਬਹੁ ਮਥਿਨਿ ॥
 ਯੀਯੋ ਗਸਾਸਤੁ ਸੀਕਿਸਾ ਮਰਜਨ ਸੰਬਾਦੇ ਖੇਤੁ ਖੇ
 ਤੁ ਗੁਗਾ ਅਨਗੇਇ ਪ੍ਰਤਿਤਿ ਨੀਵਾਇ ਭਾਗਜੋਗੇ ਮਾਤਿ
 ਯੇਨ ਸੋਧਿਆ ਮਥਮਾ ਗੋਗੀਤਾ ਕਾਠੇ ਦਵਾਇਆ ਉ

ਰਾਣੀਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂਤ ਅ
ਰਜਨ ਕੇ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਹੇ ਬਹੁ ਨ੍ਰਭੀ ਤੁਸ੍ਟ ਕੇ ਪਰਮ
ਗਿਆਨ ਸਭ ਨੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਉਤਮ ਗਿਆਨ ਕਹੇ ਹੈ॥
ਜਿਸ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜਾਣੈ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਜੇਹੈ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਮੁਨਿ
॥ ਪਰਮ ਸਿਧ ਜੇਹੈ ਮੇਰਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਧਿਨਾਸੀ ਪਦਤਿ
ਸਾਧਿਖੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਏ ਹੈ॥ ਜਿਨੇ ਗਿਆਨ ਕਾ ਆਸ
ਰਾਣੀ ਆਪੈ॥ ਆਸ ਰਾਣੀ ਆਕਿਆ ਕਹੀ ਮੇਸੇ ਸੁਣ

॥ ਜਿਨੇ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ॥ ਕਿਸੀ ਹਿਸ ਭਗਵਾਨ
 ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਰੋਏ ਸਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇਆ ਟਕਰਿ ਜਿਨੇ ਮੇ
 ਰਾ ਅਸਰਾ ਲੀਆ ਹੈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੈ ਮੇਰੇ
 ਸਾਧਰਮ ਹੋਤ ਭਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸਾਧਰਮ ਕਿਆ ਕਹਾ
 ਵੈ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਉਪਜਾਣੇ ਕੇ ਸਮੇ
 ਉਪਜਾਣੇ ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਪੁਲੈ ਹੋਤੇ ਨਾਸ ਨਾਹੀ
 ਹੋਤੇ ॥ ਇਉਂ ਕਹਾਵੈ ਮੇਰੇ ਜੈ ਸਾਧਰਮ ॥ ਜੈ ਸੋ ਹੋ ਸੀਸਾਰ

ਕੋਠਿਪਜਦੇਸਾਬਉਪਜਤਾਨਾਹੀ॥ਅਰੁਪਰਲੇਸਾਬਪ੍ਰ
ਲੋਹੋਤਾਨਾਹੀ॥ਤੈਸੇਹੀਮੇਰੇਭਗਤਪੂਏ॥ਇਹੁਗਿਆ
ਨਕੀਵਡਿਆਈਅਰੁਫਲਕਹਿਆ॥ਅਬਜਿਸ
ਗਿਆਨਕੀਵਡਿਆਈਅਰੁਫਲਕਹਿਆ॥ਸੋਗਿਆ
ਨਸੁਲ॥ਹੇਭਾਰਤਏਕਮੇਰਾਨਾਮਅਹਦਬ੍ਰਹਮੁਹੈ॥ਤਿਸ
ਕਾਅਰਥਸੁਲ॥ਜਬਸੀਸਾਰਪ੍ਰਲੋਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਸਾਰੇ
ਸੀਸਾਰਕੇਆਪਲੇਉਦਧਿਖੇਲੈਰਾਖਤਾਰੇ॥ਅਰੁ

ਬਸੀ ਸਾਰ ਕੇਉ ਪਜਾ ਟੇਕਾ ਸਮਾ ਆਵੈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆਪ ਲੇਉ
 ਦਰਗਰਹੁ ਤੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਭਾਰਤੁ ਇਸ
 ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਹਾਦਘ੍ਰਮ ਹੈ ॥ ਮਹਾਦਘ੍ਰਮੀ ਮੇ ਬਹੁ
 ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕੋਈ ਮਹਾਦਘ੍ਰਮ ਕਹ ਤੇ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਜੇ ਕੁਤੀ ਨੀ ਦਨ ਏਕ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਾਦਘ੍ਰਮੀ ਹੈ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣ ॥ ਸਗੁ ਏਕ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਈਸਰ ਤੇ ਅ
 ਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅਰਥ ਨਾਨਾ ਗੁਣ ਕਾ ਸੀ ਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਯ

ਜਿਤਨੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਪੀਛੈ ਵਰਤ ਗਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਤਨੇ ਵਰਤ
ਮਾਨ ਅਬ ਵਰਤ ਗਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਤਨੇ ਅਰੋਹੇ ਦੇ
ਗੇ॥ ਸੇ ਕਿਸੀ ਜੈਸਾ ਕਈ ਨਾਹੀ॥ ਐਰਹੀ ਐਰਸਭ
ਨੇ ਕੀਆ ਪ੍ਰਕਿਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਐਰਹੀ ਐਰਸਭ ਬਦ॥ ਇਸ
ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮਹਦ ਜੋ ਨਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬੀਰਜ ਕਾ ਦੇਵ
ਲਹਾਰਾ ਪਿਤਾਭੀ ਆਪੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਂਤ ਕਰਾ ਜਸ ਤਾਮਸ
॥ ਇਹ ਜੋ ਹੈ ਤੀਨ ਗੁਣ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜੁ ਹੈ ਮੇਰੀਆ ਇਅਸੇ

੨੨੨
ਤਿਸਤੇਪ੍ਰਗਟਭਏਹੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਾਇਹੁਜੇਹੈਮਾਇਕੇਤੀਨੀ
ਗੁਣ॥ ਸਰੂਨੇਵੇਹੋਸੰਹਿਥਿਆਪ੍ਰਾਜੇਹੈਅਬਨਾਸੀਜੀ
ਭੀ॥ ਸੋਤੀਨੋਗੁਣੇਕਾਰਮਾਇਆਬੰਧਮੇਲਿਆਹੈ॥ ਨਿ
ਤਪ੍ਰਕਾਰਤੀਨੋਗੁਣੇਜੀਉਬੰਧਿਆਹੈ॥ ਸੋਸੁਣ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
ਤੋਸਾਂਤਕਗੁਣਕਾਪ੍ਰਕਾਰਸੁਣ॥ ਨਿਰਮਲਤਾਜੇਹੈਪਵਿ
ਤਤਾਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਵਿਖੇਨਿਰਮਪ੍ਰਕਾਸਸੁਖ॥ ਅਰੁਮਨਾਬਿ
ਖੇਨਿਰਮਲਪ੍ਰਕਾਸਸੁਖ॥ ਅਰੁਮਨਾਵਿਖੇਗਿਆਨ

ਅਬੁਰੋਗਤੇਗਹਿਤਅਰੋਗੀ॥ ਹੇਅਨਿਪਾਨਿਹਪਾਪਅਰਜਨ
 ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਜੀਉਸਾਂਤਕਗੁਣਕਾਰਿਬੀਧਿਆਹੈ॥ ਅਬ
 ਰਾਜਸਕਾਬ੍ਹਿਤੰਤਸੁਣ॥ ਕੁਟੰਬਕੇਲੋਕਹੁਸਾਬਮੇਹੁਅਮਤ
 ਇਹੁਮੇਗਾਹੈ॥ ਹੋਇਨਕਾਹੋ॥ ਅਰੁਦਰਬਖਟਲੇਕੀਤਿਸਾ
 ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਜੀਉਗਾਜਸਗੁਣਕਰਬਾਂਧਿਆਹੈ॥ ਹੋ
 ਕੁੰਤੀਨਿਦਨਖਿਲਸੀਨਬੀਧੀਕੁਟੰਬਕੇਲੋਕਜੋਹੈ॥ ਆ
 ਵਿਏਕਠੇਭਏਹੈ॥ ਜੈਸੇਨਉਕਾਬੋਨੀਪਰਲੋਕਏਕਠੇ

ਹੁਤੈ॥ ਤੈਸੇਹੀ ਕੁਟਿਬਕੇਲੇਕਰੈ॥ ਇਨਸਾਬਵਿਨੁਅਮਤਾ
 ਸੋਹੁਜੀਵਲਗਾਇਗਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਇਹੁਗਜਸਗੁਲਕ
 ਰਾਇਸਭਾਂਤਬਾਧਿਆਹੈ॥ ਅਬਤੁਮਿਸਗੁਲਤ੍ਰਿਸਾਰਾ
 ਅਗਿਆਨਜਾਲ॥ ਅਸਾਵਾਧਾਨਤਾਗੋਬਿਨਕਾਬਿਸਾ
 ਰਲਾ॥ ਆਲਸਅਰੁਨਿੰਦਾਹੇਭਾਰਤਅਰਜਨਾਇਤਪ੍ਰਕ
 ਜੀਵਤਾਮਸਗੁਲਕਰਿਬਾਂਧਿਆਹੈ॥ ਨਿੰਦਾਆਲਸ
 ਅਰਅਸਵਾਧਾਨਤਾਏਹਤੀਨੇਦੇਹਧਾਰੀਉਕੰਮੋਹਲਹਾ

ਰੋਹਿ॥ ਅਰੁ ਤੁਸਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਹੈ॥ ਸਾਂਤ ਕ ਗੁਣ ਸੁਖ ਉ
ਪਜਾਵੈ ਹੈ॥ ਗਾਜ ਸ ਗੁਣ ਕਰਮੇ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਨਿਹ ਕਾਮ ਰਹਿ ਲਵੇ ਤਾ ਨਹੀ॥ ਅਗਿਆਨ ਅਰੁ ਅਸ
ਵਾਧਾਨ ਤਾਇਨ ਕੋ ਤਮੋ ਗੁਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਭਾਰ
ਤਾਇ ਤੀਨੋ ਗੁਣ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਸਾਹੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈ॥ ਕਬ
ਹੀ ਗਾਜ ਸ ਵਰਤੇ ਹੈ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਂਤ ਕ ਵਰਤੇ ਹੈ॥ ਕਬਹੂੰ ਤਾਮ
ਸ ਵਰਤੇ ਹੈ॥ ਕਬਹੂੰ ਗਾਜ ਸ ਬਹੁਤ ਵਧ ਜਾਤਾ ਹੈ॥

ਕਬਹੂੰ ਤਾਮਸਵਧਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਂਤਕਵਧਜਾਤਾ ਹੈ॥
 ॥ ਜਾਬਾਇ ਤਨੇਲਛੁਲਹੋਇ ਤਬਜਾਨਣਾ ਕਿਮੇਰੀਨੇਹਥਿਖੇ
 ਸਾਂਤਵਧਿਆ ਹੈ॥ ਕੋਟਗੁਣਲਛੁਲਸੇਸੁਦ॥ ਜਬਸਭ
 ਹੀਜੂਹੈਨੇਹਕੇਦੁਆਰਤਿਨੇਥਿਖੇਬਹੁਤਨਿਰਮਲਪੁ
 ਕਾਸਹੋਇ॥ ਨਾਸਕਾਤੇਨਿਰਮਲਸਦਾਸਚਾਲਾਹੈ॥ ਸੁਫ
 ਨੇਥਿਖੇਸੁਰਤਭਲੀਹੋਇ॥ ਅਰੁਮੁਖਭੀਨਿਰਮਲਾਮ
 ਰੋਗਤਾ॥ ਅਰੁਨੇਨੇਤਲੇਕੇਦੁਆਰੇਭੀਭੁਲੇਚਾਲਾਹੈ

ਅਰਸਨ ਬਿਖੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਰਿ ਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਇਤਨੇ ਲਛੁਣੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਜਾਣੀ ਐ ਕਿਮੇ
ਰੀ ਦੇਹ ਬਿਖੈ ਸਾਂਤ ਕਰੁ ਫਵਾਇਆ ਹੈ ॥ ਜਬ ਰਾਜ ਸਗੁ
ਫਵਾਪਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਲਛੁਣੁ ਸੁਲ ॥ ਜਬ ਦਰਬਖਟੇ
ਕਾਲੇ ਭੁਹੋਇ ॥ ਅਰਸਦਾ ਹੀ ਕਾਰਜ ਕਿਰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੋਇ
॥ ਨਿਕੰਮਾ ਕਿਸੀ ਸੇਮੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਹੇਭਾਰਤ ਤਬ ਜਾਨਣਾ
ਕਿਮੇ ਰੀ ਦੇਹ ਬਿਖੈ ਗਜਸ ਬਧ ਜਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਤਾਮਸ

ਗੁਣਵਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸਕੇ ਲਛਣ ਸੁਣ॥ ਜਬ ਸਭੁ ਹੀ
 ਨੇਹ ਕੇ ਨੁਆਰੇ ਤਿਨ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬੇਨਾ ਹੋਇ॥ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਕਾ ਬਿਸਾਰਨ॥ ਅਰੁ ਸੁਤ ਬਨਤਾ ਸਾਥ ਮੇਹੁ॥ ਹੇਕੁ
 ਰੀ॥ ਨਤ ਬਨਾਨ ਲਾਕਿ ਮੇਰੀ ਨੇਹ ਵਿਖੈ ਤਾਮ ਸਗੁਣ
 ਵਧਿਆ ਹੈ॥ ਅਬਾ ਮਊਰ ਸੁਣ॥ ਜਬ ਜਾਂਤ ਕੁ ਗੁਣ ਕੇ
 ਵਧੇ ਤੇ ਨੇਹ ਪਾਰੀ ਜੁ ਹੈ ਸੁਖ ਦੇਹ ਕੀ ਤਿਅਗੈ॥ ਤਬ ਉਤ
 ਮੁਭਲੇ ਜੁ ਹੈ ਨੇਹ ਤਾ ਕੇ ਲੋਕਾ ਤਿਨ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ

ਤਾਰੇ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਰਾਜ ਸਗੁਨ ਵਧੇ ਤੇ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗੇ
 ਹੈ॥ ਤਬ ਮਨੁ ਖਦੇਹ ਹੀ ਕੋ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਵੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਤ
 ਮ ਸਗੁਨ ਕੇ ਵਧੇ ਤੇ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਮਨੁ ਜੇ
 ਨ ਜੇਹੈ ਪਸੁਨੈ ਪਾਏ ਵਾਲੇ ਮਾਗਿ ਮਾਨ ਜੇਨ॥ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ
 ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਬ ਇਨੇ ਤੀਨੇ ਗੁਣੇ ਕੇ ਜੇਹੈ
 ਫਲ ਸੇਵ॥ ਸਾਂਤ ਕਗੁਨ ਕਾ ਫਲ ਨਿਰਮਲ ਸੁਖ॥
 ਅਰੁ ਰਾਜ ਸਗੁਨ ਕਾ ਫਲ ਦੁਖ॥ ਤਾਮ ਸਕਾ ਫਲ

ਅਗਿਆਨ॥ ਸਾਂਤ ਕਗੁਲ ਤੇ ਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਗਾਜ ਸਤੇ ਲੋਭ ਉਪਜੈ ਹੈ॥ ਤਾਮਸ ਗੁਲ ਤੇ ਮਸਾਵਧ
 ਨਤਾ॥ ਅਰੁ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਮਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਹੈ॥ ਅਰਜਿ
 ਨੇ ਮਨੁ ਖੋਕੀ ਸਾਂਤ ਕੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਕਾਰਿ ਉਪਰ ਕੇਲੇ ਕਜੈ ਹੈ॥ ਤੇ ਨ ਕੇਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਨੇ ਕੀ ਰਾਜ ਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ॥ ਸੇ ਭੁਮ ਪਰ
 ਜਨਮ ਪਾਵਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਕੀ ਤਾਮਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ

ਰੈ ਤੇ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿ ਮਾਗ ਕਰਿ ਭੁਮ ਕੇ ਤਲੇ ਜੁ ਹੈ ਪਤਾਲ ਕੇ
ਠੇਕ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਤੈਥੋਂ ॥ ਅਗੁ ਮੇਰੇ ਪਦ ਬਿਖੇ ਕ
ਥ ਜਾਇ ਤ ਸ ਕੇ ਲਛੁ ਲਸੁ ਲ ॥ ਜਬ ਮੁਝ ਕੋ ਪਹਿਚਾ
ਲੈ ਤਬ ਮੇਰੇ ਪਦ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪਹਿਚਾਨ ਲਾਕਿ
ਆਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥ ਹੋਇ ਨ ਗੁਣ ਕਾ ਕੋਤ ਕਨੇ ਖਣੁ ਹਾ
ਰਾਹੈ ॥ ਅਗੁ ਇਨੇ ਗੁਣ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਕੋ
ਪਹਿਚਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਸਾਨ ਲੈ ਕੈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮ

ਬਨਾਸੀਪਦਬਿਖੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਬਹੁਨ੍ਹਰੋਭਿਕੈਸ
 ਥੇ॥ ਇਨ੍ਹੇਗੁਣਕਾਨਿਆਓਕਰਨਹਾਰਹੋ॥ ਇਨ੍ਹੇਗੁਣਤੇਅ
 ਤੀਤਹੋ॥ ਅਰਜੀਫਦੇਹਕਾਉਪਜਾਵਫਹਾਰਹੋ॥ ਜੇਐ
 ਸਾਪਹਿਚਾਣੈਸੇਮਨੁਖਜਨਮਮਰਨਅਰੁਜਰਾਜੁਹੋਬੁ
 ਢੇਪਾਇਨਦੁਖਕੈਕਾਟਕਰਿਮੁਕਤਿਪਦਕੈਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੋਇ॥ ਐਸਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਕੇਸੀਮੁਤਿਪਾਨਕੀਏਤੇ
 ਸੀਸਾਭਬਿਖੇਜਨਮਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਅਰੁਨਮਰਤਾਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ

ਕਿਸਭਗਵਾਂਨਕੇਬਚਨਸੁਣਕਰਿਅਰਜਨਬੋਲਤ
ਭਾਇਅ॥ ਅਰੁਦੀਨਹੋਇਕਰਿਪੂਛੈਹੈਬੇਨਤੀਕਾਰਿਕੈ
॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ ਕਿਹੇਮਹਾਪੁਰੁਸੀਇਹਜੀਵਜੋਤੀ
ਨੇਗੁਣੇਕਰਿਬੀਧਿਆਹੈ॥ ਸੇਪੁਰੁਸੀਇਨਗੁਣੇਤੇਮੁਕ
ਤਿਕਿਸਪੁਕਾਰਹੋਇ॥ ਸੇਪੁਕਾਰਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕਹੈ॥ ਜੋ
ਵੇਹਸਾਬਹੁਤੇਹੀਤੀਨੇਗੁਣੇਤੇਅਤੀਤਹੈ॥ ਤਿਸਕੇਲ
ਛਣਭੀਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕਹੈ॥ ਜੋਹੋਸਮਝੁਕਿਅਮੁਕਾਰ

ਨਗੁਲੇਤੇਅਤੀਤਹੈ॥ ਅਰੁਜਨਕੀਬੇਨਤੀਆਨਕਾਰ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵੰਨਜੀਬੋਲਤਭਏ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵੰਨਵਾਸ॥
 ਹੇਅਰਜਨਜੇਦੇਹਾਬਿਖੇਵਰਤੇ॥ ਤਬਵਹੁਗੁਣਕਾਮੇਹ
 ਆਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ ਅਰੁਕਲਪਨਾਨਾਕਰੈ॥ ਕਿਇਹੁਗੁ
 ਲਬੁਰਾਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸਗੁਣਕੇਦੂਰਹੋਲੇਕੀਬਾਛਾਭੀ
 ਨਕਰੈ॥ ਕਿਇਹੁਗੁਲਦੂਰਹੋਵੈ॥ ਨਾਰਹੈਕੈਸਾਗੁਣਾਤੇ
 ਚੰਦਾਸੀਰਹੈ॥ ਕਿਇਸਸਾਥਮੁਏਕਿਆਪ੍ਰਯਾਨਹੈ॥ ਜੈ

ਸੇਬਿਸ਼ਕੀਮਾਇਆਗੁਣਉਪਜਾਇ॥ ਤੈਸੇਹੀਸੁਭ
ਵਹੁਬਿਖੈਵੇਹਸਾਥਮਿਓਗੁਣਵਰਤੇ॥ ਅਰੁਹੀਆ
ਤਮਰੁਪਾਇਨਤੇਨਿਆਗਹੈ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਗੁਣਕਾਹ
ਲਾਇਆਚਲਾਇਆਚਲੈਨਾਹੀ॥ ਬਹੁਨਕੈਸਾ
ਹੋਇ॥ ਨੁਖਅਰੁਸੁਖਾਬਿਖੈਏਕਸਮਾਨ॥ ਅਰੁਉਸਤ
ਤਿਨੀਦਾਬਿਖੈਏਕਸਮਾਨ॥ ਜੇਕਿਸੀਆਦਰਕੀਤਪ੍ਰ
ਸੰਨਨਾਹੋਇ॥ ਅਰੁਕਿਨੀਅਨਾਦਰਕੀਆ॥ ਤੇਬੁਰ

ਮਾਨੈ ਨਾਹੀ॥ ਸਤੁ ਅਰੁ ਸਿ ਤੁਸਾਥ ਏਕ ਸਮਾਨ॥ ਅਰੁ
 ਕਿਸੀ ਕਾਰਜ ਕਾ ਮਰੰਤੁ ਕਾਮ ਨਾਨਹੋਇ॥ ਧੇਅਰ ਜਨ
 ਰੇਖੀ ਰਵਤੁ ਸੁਜੋਤੀ ਨੇਗੁਣੇ ਤੇ ਅਤੀਤ ਕਾ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਅ
 ਥਾ॥ ਸੋਇਹ ਸਭ ਹੀ ਲਛੁਣੁ ਤਿਸ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰ ਕਾਰਿ ਕ
 ਹੇ॥ ਅਥਾਜਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੀ ਨੇਗੁਣੇ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋਇ॥ ਸੋਪ੍ਰ
 ਕਾਰ ਸੁਣ॥ ਬਿਸੁੰਭਰ ਬਿਸ ਕੇ ਭਰਨ ਹਾਰਾਮੁ ਸੁਕੋ ਪਾਹਿ
 ਚਾਣ ਕਰਿ॥ ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੇਰੇ ਹੀ ਸਾਥ ਸੁਰਤ ਲਗਾਵੈ

ਅਰੁਮੇਰੇਸਾਬਦੁਸਗਾਵੇਵਤਾਨਪੂਜੈ॥ ਇਕਮੇਰੀਸਰਨ
 ਹੋਇ॥ ਮੇਰੀਸੀਲਵੰਤਭਗਤਰਿਵੇਦਿਖੇਠਹਿਰਾਵੈ॥ ਬਹੁ
 ਨ ਮੁਏਕੋਕਿਆਕਰਿਸਮਝੈ॥ ਕਿਹੋਪੂਰਨਪੂਰਜੀਹੋਕ
 ਰਨਹਾਰੇਸਰਬਜੀਵੋਕੋਹੋਤੁਮਰਾਨਾਸਹੋ॥ ਹਮਦੀਨ
 ਅਨਾਥਹੋਅਰੁਕ੍ਰਿਤਘਨਹੋ॥ ਤੁਮਦੀਨਵੈਆਲਹੋ
 ਅਰੁਸਭਕੇਸੁਆਮੀਹੋ॥ ਹਮਜੀਤਕੀਆਪੁਤਲੀਅਸੈ
 ॥ ਤੁਮਜੀਤੀਸਰਬਕੇਪ੍ਰੇਰਕਹੋ॥ ਅਰੁਸਭਕੇਗੁਰਹੋ॥

॥ ਧੋਪੀ ਰੂਢ ਜੋਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੇਰਾ ਵਾਸ ਹੋਇ ਕਰਿ ਕੇਵਲ ਅ
 ਬਾਢੀ ਏਕ ਮੇਰੀ ਹੀ ਸਰਨ ਆਵੈ ॥ ਸੇਤੀ ਨੇਗੁ ਦੇਤੇ ਅਤੀ
 ਤ ਹੋਇ ॥ ਸੇਵੇ ਹਸਾ ਬਹੋਤੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋਯੀ ਵਨ
 ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ॥ ਇਉਂ ਤੇਤੀ ਨੇਗੁ ਦੇਤੇ ਅਤੀ ਤ ਹੋਵੇ ਕੇਮਾਰ
 ਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੈ ॥ ਅਬਾਜਿ ਸਕੀ ਸਰਨ ਆਵੈ ਤੀ ਨੇਗੁ ਦੇ
 ਤੇ ਅਤੀ ਤ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ॥ ਸੋਕੈ ਸੋਹੈ ਤਿਸ
 ਕਾ ਕਿਛੁ ਕੁਪੁਤਾ ਪਸੁਦ ॥ ਇਤਨੀ ਆਬਾਤਿ ਕਾਨਾ ਮਧੁ

ਹਮੈ॥ ਕਿਨਕਾਸੇਸੁਟ॥ ਏਕਤੇਸਾਗੀਬਿਸਏਭੀਬਿਸ
ਭੁਪੀਬ੍ਰਹਮੈ॥ ਅਰੁਏਕਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਏਹੁ
ਸਬਦਬ੍ਰਹਮੈ॥ ਅਰੁਮੁਕਤਿਕਾਨਾਮਭੀਬ੍ਰਹਮੈ॥
ਅਰੁਏਕਮੇਰੇਬੈਕੰਠਧਾਮਜੈਹੈਮੁਕਤਤਿਸਕਾਨਾਮ
ਭੀਬ੍ਰਹਮੈ॥ ਸੋਇਨੋਜਭੁਨਬ੍ਰਹਮੈਕਾਰੋਹੀਪ੍ਰਭੁਠਾਕ
ਰਹੈ॥ ਅਗੁਇਨੋਕੀਸੋਭਾਰੋਹੀਹੈ॥ ਜੋਬ੍ਰਹਮਕੈਸਾਹੈ
॥ ਨਾਮਰੁਪਕਰਿਕੇਰਹਿਤਹੈ॥ ਅਰੁਅਬਨਾਸੀਹੈ॥ ਅ

ਰੁਪਹਿਲਯੋਰੇਪਹਿਲਾਪੁਰਤਨ॥ ਅਰੁਧਰਮਰੂਪਹਿ॥
 ਅਰੁਤੀਨਲੋਕੋਕਾਕਰਤਾਅਰੁਤੀਨਲੋਕੋਰੇਨਿਆਰਾ
 ॥ ਅਰੁਤੀਨਗੁਣੇਕਾਪ੍ਰਕਾਸਕਅਰੁਤੀਨਗੁਣੇਤੇਅਤੀ
 ਤ॥ ਐਸਾਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਾਸੀਮੰਦੁ
 ਰੇ॥ ੧੪॥ ਆਇਤਸ੍ਰੀਭੁਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤ
 ਸੋਬਹਮਾਥਿਦਿਨਾਯੀਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ
 ਅਰਜਨਸੰਬਾਦਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਗੁਣਭੇਦਯੋਗੋਨਾਮਚੌ

ਦੁਸੁਖਿ ਮਾਇ ॥ ॥ ਅਗੋਰੀਤਾਕ
 ਧਿਆਉਪੰਦਵਾਚਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵੰਨਵਾਚਾ ॥
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵੰਨ ਅਰਜਨ ਕੇ ਕਹੇ ਹੈ ॥ ਕਿਹੇ ਅਰਜਨ ਦੇ
 ਹੁਸੀਸਾਰ ਬ੍ਰਿਛਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਬ੍ਰਿਛ ਕਾ ਮੂਲ ਮੂਢ ਉਪ
 ਰਹੈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਆਸਾਖਾਤ ਲੇਹੈ ॥ ਇਹੁ ਉਲਟਾ ਬ੍ਰਿਛ
 ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣ ॥ ਜਬ ਮਨੁਖ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭਾ ਬਿ
 ਖੋਹੇ ਤਾਹੈ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਠਤ ਲੇਹੇ ਤਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸਿਰਾਇ

ਮੂਲਾਸੁੰਦਰੈ॥ ਅਰੁ ਚਰਨ ਗਾਰਭੁ ਵਿਖੈ ਉਪਰਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਸੋਚ
 ਰਨ ਵਿਸਕੇ ਅਰੁ ਹਾਥਾ ਵਿਸਕੀਆ ਸਾਖਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਬ
 ਗਾਰਭੁ ਤੇ ਬਾਹਗਾਨੀ ਕਸਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਉਲਟਾ ਹੋਇ ਨਲਤ
 ਹੈ॥ ਮੂਲਾਸੁੰਦਰੈ ਜੋ ਹੈ ਸਿਰਸੈ ਉਪਰ ਕੋਹੇਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਖਾ
 ਤਲੇ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਉਲਟਾ ਬ੍ਰਿਛ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਕੋ ਬਿ
 ਨਸਿਆਹੁ ਆਭੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਬਨਾ ਸੀਭੀ ਕਹਤੇ ਹੈ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣ॥ ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਧਿਨਾਸੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ

ਹਾਥਿਨਸਿਆਹੁਆਕਹੀਅੰਧੈ॥ ਅਰੁਇਸਬਿਛਕੇਪਤ
ਬੇਦਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਅਰਥਸੁਦ॥ ਬੇਦਹੀਪਾਪਪੰਨਕਾਮਾਰ
ਗਸਮਝਾਵੈ॥ ਇਸਕਾਰਣਬੇਦਪਤ੍ਰੈ॥ ਜੋਇਸਬਿਛ
ਕੋਪਹਿਚਾਣੈਸੋਈਬੇਦਕਾਪਤ੍ਰਨਹਾਰਾਪੰਤੁਤਕਧਾਵੈ॥
ਅਰੁਇਹਬਿਛਊਪਰਬ੍ਰਹਮਕੇਲੋਕਲਗੁਅਰੁਤਲੋਸੇਖ
ਕੇਲੋਕਲਗਪਸਰਗਿਆਹੈ॥ ਅਰੁਸਾਂਤਕਰਾਜਸਤਾ
ਮਸੁਏਹਤੀਨੋਗੁਣਾਇਸਕੇਤੂਲੈ॥ ਅਰੁਦੇਖਣਾਸੁਨ

ਠਾਖਵਣਾਸੁੰਘਣਾਪਾਰਿਰਣਾਏਹੁੰਤੋਇਸਕੋਗੁਛੇਲਾਗੇ
 ॥ ਅਰੁਇਸਾਬ੍ਰਿਛਕੀਰੂਮਕਉਣਹੈ ॥ ਜਿਸਪਰਲਾਗਾਹੈ
 ॥ ਸੋਸੁਣ ॥ ਹੋਅਰੁਮੇਰੀਕੀਰਿਤਵਨਾਪਰਲਾਗਾਹੈ ॥
 ਕਿਹੋਹੋਇਹਮੇਰਾਨਾਮੁਹੈ ॥ ਅਰੁਏਹੁਮੇਰੀਜਾਤਹੈ ॥ ਇਸ
 ਪਰਲਾਗਾਹੈ ॥ ਅਰੁਪਵਨਕੈਭੈਤੇਬ੍ਰਿਛਸਾਬਜੇਵਣੇਬੀ
 ਧੀਤੇਹੈ ॥ ਜੇਏਖਣਸਾਬਾਗਿਨਪਨੈ ॥ ਸੋਏਖਣਕੋਨਹੈ ॥
 ਅਰੁਜੇਵਣੇਕੋਨਹੈ ॥ ਸੋਸੁਣ ॥ ਜਹਾਮੇਰੀਸਾਧਭਗਤ

ਸੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਪਨ੍ਹ ਤੇ ਗਾਵ ਤੇ ਹੈ ॥ ਗੀਤਾਰੂ
 ਗਵਤ ਪੁਗਾਣ ਤੇ ਆਵਿ ਲੋਕ ਰਿਜੇ ਹੈ ॥ ਸੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸੋ
 ਸੁਖ ਨ੍ਹ ਹੈ ॥ ਅਗੁਰਿ ਦਸੰਨ ਬੀਧੀ ਜੁ ਹੈ ਕਟਿ ਬਕੇ ਲੋਕ
 ਇਸ ਬਿਛੁ ਸਾਬ ਜੇਵੇ ਨ੍ਹ ਹੈ ॥ ਸੇਇ ਸਬਿਛੁ ਕੇ ਰੂਪ ਕੋ
 ਕੋਈ ਨ ਧੀਜਾਨ ਸਕਤਾ ॥ ਅਗੁ ਇਸ ਕਾ ਆਇ ਅੰਤ
 ਭੀ ਕਿਸੀ ਕੇ ਕਹੇ ਪਾਇਆ ਨ ਧੀਜਾਤਾ ॥ ਹੋ ਅਗੁ ਸੇਰੀ
 ਇਸਾਚਿ ਤਵ ਨਾ ਪਗਵਿ ਨ੍ਹ ਲਾਗਾ ਹੈ ॥ ਇਸ ਮਾਇਮ

ਕੇ ਬ੍ਰਿਛ ਪਰਏ ਹੁ ਜੀਵ ਟਸਿਆ ਪੁੰਨ ਆਹੈ ॥ ਅਬ ਇਹੁ
 ਬ੍ਰਿਛ ਕੀਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਟੀ ਐਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਟ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੋ
 ਕੁਟਿ ਬਕੇ ਮਨੁ ਖੋਕਾ ਸੀਰੀ ਗਤਿ ਆਗੀ ਐ ॥ ਇਹੀ ਅਸ
 ਸੀ ਗਸ ਸਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਸਤੁ ਹਾਥ ਕਾਰਿ ਪਕੜੀ
 ਤਾਹੈ ॥ ਸੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖਾਰ ਥਸਾ ਬਢਿ ਨਿਹਰੇ ਦੇਹੀ
 ਹਾਥ ਭਾਇਆ ਪਨੁਗ ॥ ਕੁਟਿ ਬਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀਆ
 ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਾਤ ਕਿਆ ਕਰੈ ਸੋ ਸੁਟ ॥ ਤਿਸ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਾ

ਰਗਪਰਸਾਵਧਾਨਹੋਇ॥ ਕਿਸਕੇਮਾਰਗਪਰਜਿਸਕੋਪ
 ਇਕਰਿਬਹੁਸੀਸਾਰਕੇਮਾਰਗਮਹਿਨਾਵੈ॥ ਸਾਵ
 ਧਾਨਕਿਸਭਾਂਤਹੋਇਸੋਸੁਣ॥ ਦੋਨੋਹਾਥਜੇਨੁਕਰਿਅ
 ਹੁਸਿਰਕਾਰਿਨਿਮਸਕਾਰਕਰੈ॥ ਅਰੁਕਹੋਕਿਹੋਆਟਪੁਰ
 ਖਜੀਹੋਤੁਮਾਰੀਸਰਨਹੋ॥ ਅਬਆਟਪੁਰਖਕਾਮਸ
 ਥਾਂਨਅਰੁਪੁਤਾਪਸੁਣੁ॥ ਕੈਈਕੋਟਥੈਕੁੰਰਕੇਉਪਰਤਿ
 ਸਕਾਅਸਥਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਰਾਧਾਰਮਾਸਣਹੈ॥ ਆਪ

ਏਅਧਾਰਾਥਿਰਾਜਮਾਨਾਥਿਰਾਜੈ॥ ਇਹੁਤੇਆਨਪੁਰ
 ਖਕਾਅਸਥਾਨਕਹਿਆ॥ ਅਬਆਨਪੁਰਖਕਾਕੁਛਪ੍ਰ
 ਤਾਪਸੁਦ॥ ਤਿਸਆਨਪੁਰਖਕੋਰੋਮੈਤੇਕਈਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰ
 ਰੁਚੈਰਾਸੀਲਾਖਜੀਆਜਨਮੋਰਹੀਅੰਰਗੁਤਕੀਰਚ
 ਨਾਸਾਥਭਰੇਹੂਏਨਿਰੰਤਰਹੀਨਿਕਸਤੇਗਹਿਤੇਏ॥ ਅ
 ਰੁਆਪਆਨਪੁਰਖਪੂਰਨਕਾਪੂਰਨਹੈ॥ ਅਰੁਸਦਾਨਿਹ
 ਚਲਾਏ॥ ਇਹੁਤੇਆਨਪੁਰਖਈਸਰਕਾਪ੍ਰਤਾਪਕਹਿਅ

॥ ਮੇਸੇਆਦਪੁਰਖਕੀਸਰਦਾਮਾਇਆਕੁਟਿਬਕੋਤਿਆ
 ਗਕਾਰਿ॥ ਅਬਸਰਨਤੋਆਇਆਸਰਨਮਾਏਕਾਰਿਕੈਸੀ
 ਰਹਿਤਜਗਤੁਰਹੈ॥ ਸੇਸੁਦ॥ ਆਪਦਾਮਾਨਦੁਰਕਾਰਿਕੈ
 ॥ ਕਿਹੋਕਿਸੀਜੈਸਾਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਕਪਟਤੇਰਹਿਤਅਰੁਏ
 ਕਾਂਤੀਸੀਗਕਿਸੀਕਾਨਕਰੈ॥ ਪੁਤ੍ਰਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਅਰੁਪੀਨ
 ਇਨਮੇਚਿਤਬੀਧਾਇਮਾਨਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਨਿਮੋਹੀਮੋਹਹੁ
 ਕਿਸੀਸਾਥਲਗਾਵੈਨਾਹੀ॥ ਮੇਸੀਭਗਤਕਰਮੁਸੁਪਰ

ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਮੇਸ਼ੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ ਹੇਅਰਜਨਸ੍ਵਾਸਨਿਕਸਤੇ
 ਭੀਅਰੁਸ੍ਵਾਸਦੜਤੇਭੀਮੇਰਾਨਾਮਜਪੇ॥ ਆਦਿਪੁਰਖ
 ਅਬਨਾਸੀਭੁਗਵਾਂਨਜੀਤੁਮਾਰੀਸਰਨਹੈ॥ ਇਹੁਜਾਪ
 ਕਰੈ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਚਰਣਾਰਾਧਿਨਕੀਸੇਵਾ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਨ
 ਮਾਸਿਮੁਨਾਬਿਨਾਕਿਸੀਅਵਰਬਸਤਕੀਕਾਂਮਨਾਥਾ
 ਛਾਨਕਰੈ॥ ਇਹੁਇਤਨੇਲਛਣਭੁਗਤਸਰਨਆਇ
 ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣੇ॥ ਅਬਾਤਿਸਭੁਗਤਕੋਹੀਕਿਆਕਰ

ਤਾਰੇ॥ ਅਬਲੇਰੀਕਰਤੂਤਸੁਲ॥ ਇਹੁਸੀਸਾਰਜੇਹੈਸੀਤ
ਓਸਨਦੁਖਸੁਖਹਰਖਸੇਗਾਇਨੇਧਿਕਾਰੇਸਾਥਪੂਰਨ
ਹੈ॥ ਸੋਐਸੇਸੀਸਾਰਸਮੁੰਦਤੇਤਿਸਆਪਦੇਗਿਆਨੀ
ਭਗਤਕੋਮੁਕਤਿਕਰੇਹੈ॥ ਮੁਕਤਿਕਰਿਕੈਕਹਾਂਲੈਜਾਤ
ਹੈ॥ ਸੋਸੁਲ॥ ਜੋਪਰਮਾਨੰਦਅਬਨਾਸੀਪਦਹੈ॥ ਤਿਸਪ
ਦਬਿਖੇਤਿਸਕੋਲੈਜਾਤਹੈ॥ ਸੋਪਦਕੈਸਾਰੈ॥ ਕਛਕੁ
ਤਿਸਪਦਕਾਬਹੁਨਰੀਪ੍ਰਤਾਪਸੁਲ॥ ਤਹਾਸੁਰਜਕ

ਭੀਰੀਮਨਹੀ॥ਕਿਆਰੀਮਸੂਰਜਕੀਤਿਸਪਦਕੋਪਹੁ
 ਨਹੀਨਹੀਸਕਤਾਹੈ॥ਅਰੁਨਤਹਾਸੂਰਜਕਾਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ਇਸੀਭਾਂਤਚੰਦ੍ਰਮਾਂਕੀਰੀਮਨਹੀ॥ਅਰੁ
 ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਅਗਨਕੀਭੀਰੀਮਨਹੀ॥ਜਿਸਪਦਕੋਗ
 ਏਬਹੁਨ੍ਹਸੀਸਾਰਕੇਮਾਰਗਮਾਹਿਨਆਵੈ॥ਸੇਐਸਾ
 ਪਰਮਾਨੀਨਦਘਰਮੇਗਾਹੈ॥ਇਹੁਜੇਆਦਪੁਰਖਕੀਸ
 ਰਦੁਆਇਆਬਾਭਗਤ॥ਸੇਤੋਭਗਵੰਨਕੇਅਬਨ

ਸੀਪਦਬਿਖੇਜਾਇਪਾਪਤਿਭਇਆ॥ ਤਿਸਕਾਤੋਬਿਤੁ
 ਤਪੂਰਨਭਇਆ॥ ਅਬਅਰਜਨਅੰਰਸੁਦ॥ ਇਹੁਜੇਲੈ
 ਕੋਬਿਖੇਜੀਵਭੂਤੈ॥ ਸੋਮੇਰੀਅੰਸਹੈ॥ ਅਰੁਜੀਵਭੂਤ
 ਸਨਾਤਨਪੁਗਾਤਨਹੈ॥ ਪਾਂਚੋਇੰਦ੍ਰੀਆਅਰੁਛਠਵ
 ਮਨਏਛੈਹੀਇਸਜੀਵਕੋਆਪਣੇਗੁਣਹੁਕੀਉਰਖੇ
 ਚਤੇਹੀਰਹਿਤੇਹੈ॥ ਅਬਸਰੀਰਕਾਤਿਆਗਲਾਅਰਲੈ
 ਲਾਕਿਆਹੈ॥ ਸੋਸੁਦ॥ ਇਹੁਦੇਹਕਾਈਸ੍ਵਰਜੋਹੈਜੀਵ

ਜਬਜੀਵਸਰੀਰਕੋਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਤਬਇਸਜੀਵਕੋਉ
 ਲੀਘੈ॥ ਜੈਸੇਅਗਲਾਚਰਨਉਠਾਇਆਗੇਰਾਖਿਆ
 ॥ ਬਹੁਨ੍ਹਾਪਛਲਾਚਰਨਉਠਾਇਅਗਲੇਚਰਨਕੀਉ
 ਨਗਾਖਿਆ॥ ਜਬਆਗੇਠੋਨ੍ਹਪਾਈਤੀਹੈ॥ ਤਬਚਰ
 ਨਉਠਾਈਤਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਵੇਹਲੇਲੀਅਰੁਤਿਆਗ
 ਲੀਇਸਜੀਵਕੋਓਲੀਘੈ॥ ਅਰੁਜੈਸੀਬਾਸਨਾਕੋਲ
 ਏਵੇਹਿਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਸੇਈਬਾਸਨਾਸਾਥਲੀਏਜ

ਤਾਹੈ॥ ਕੈਸਯੋਸੇਕਿਸੀਵਸਤੁਕੋਛੁਹਕਰਿਪਵਨਚ
ਲੈਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੀਬਾਸਨਾਪਵਨਕੇਸਾਥਆਵੈਹੈ॥ ਇਸੀ
ਭਾਂਤਜੈਸੀਬਾਸਨਾਬਿਖੇਸਗੀਰਕੋਤਿਆਗੇਹੈ॥ ਤੈ
ਸੇਹੀਬਾਸਨਾਲੀਏਜਾਤਾਹੈ॥ ਸੇੜਅਰੁਨੇੜਅਰੁਸੁ
ਪਰਸਜੇਹੈਤੁਚਾ॥ ਅਰੁਜਿਹਬਾਨਾਸਕਾ॥ ਏਹੁਪਾਂਚੇਇ
ਵੀਆਮਰੁਛਠਵਾਮਨਾਇਨਕਾਅਧਕਾਰੀ॥ ਇਨੇਇ
ਵੀਆਮਰੁਮਨਕੈਸਾਥਮਿਲਕਰਿਇਹੁਜੀਵਬਿਖਿ

२४०
 ०
 ਆਕੇਭੋਗਭੋਗੇਪੈ॥ ਚਲਤਾਥੈਠਤਾਭੋਜਨਕਰਤਾ॥ ਅਊਰ
 ਭੀਕੁਛਾਕਿਰਤਕਾਰਜਾਕਰਤਾਪੈ॥ ਸੋਸਦਾਹੀਸਰਬਦ
 ਏਹੁਜੀਵਨਿਕਿਛੁਕਰੇਪੈ॥ ਸੋਈਇਵੀਆਮਰੁਮਨ
 ਕੇਸਾਬਰਲਿਆਮਿਲਿਆਹੀਕਰੇਪੈ॥ ਪਰਏਹਕਉ
 ਤਕਮੂਹਨੁਜੁਪੈਮੂਰਖਤਿਨਕੋਨਹੀਨੇਖੀਤਾ॥ ਅਰੁ
 ਜਿਸਕੇਗਿਆਨਕੇਨੇੜਪੈਸੋਗਿਆਨਨੇੜਕਰਿਏ
 ਖਤੇਪੈ॥ ਸੋਗਿਆਨਕੇਨੇੜਕਹਾਂਤੇਉਪਜੇਪੈ॥ ਸੋਸੁਦ

ਜਬ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਪਿਆਨ ਜੋਗ ਸਾਥ ਜੁਟੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿ
ਮ੍ਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਹੈ॥ ਸੋ ਤਿਨੇ ਜੋਗੀ ਉ
ਮ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕੋਈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਸਾਥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭਾਇ
ਆ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਆਨ ਉਪਜੈ ਹੈ॥ ਤਿਸਾ ਗਿਆਨ ਕੇ
ਨੇਤ੍ਰ ਕਾਰਿ ਗਿਆਨੀ ਪੁਰਖ ਮੇਰੀ ਰਚਨਾ ਕਾ ਕਠਿਤ ਕ
ਦੇਖ ਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਕਿਆ ਕਉ ਤਕ ਦੇਖ ਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਸੁਣ ॥
ਏਹੁ ਸੁਰਜ ਜੋ ਆਪ ਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਾਰਿ ਸਭ ਨੇ ਲੋਕੋ ਕਾ

ਅੰਧਕਾਰਮਿਟਾਵੈਏ॥ ਸੋਸੁਰਜਾਬਿਖੇਤੇਜਪੁਰਕਾ
 ਜਾਨ॥ ਅਗੁਜਿਕਛੁਚੰਦਮਾਅਗੁਅਗਨਾਬਿਖੇਤੇਜ
 ਏ॥ ਸੋਪੁਰਕਾਜਾਨ॥ ਇਹੁਰੁਮਜੇਏਅਸਥਾਵਰਜੰਗ
 ਮਭੂਤਪ੍ਰਾਣੀਇਨਕੋਆਪਫੇਊਪਰਧਾਰਕਾਰਿਖਣੀ
 ਹੋਇਰਹੀਏ॥ ਸੋਰੁਮਕੈਤਲੈਬਲਪੁਰਕਾਜਾਨ॥ ਪੁ
 ਰਕੈਆਸਰੇਏ॥ ਅਗੁਜਿਤਨੇਮਨੁਖੋਕੇਅੰਨਏ॥ ਅਗੁ
 ਤਿਲਘਾਸਾਬਿਛੁਸੋਇਨੇਸਭਨੇਕੋਚੰਦਮੇਕੀਕੀ

ਨਸਾਬਾਇਨੋਬਿਖੈਰਮਜੇਹੈਸ੍ਵਾਦਸੇਸ੍ਵਾਦਭੀਹੋਹੀ
ਮੇਲਤਾਰੈ॥ ਅਰੁਆਪਹੀਸਭਨੇਭੂਤੇਪ੍ਰਾਣੀਉਕੇ
ਉਸ੍ਵਾਦਿਖੈਅਗਨਰੂਪਹੋਇਵਰਤੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਾਣ
ਬਾਉਉਪਰਕੀ॥ ਅਪਾਨਬਾਇਤਲੇਕੀ॥ ਇਹੁਉ
ਦਰਾਬਿਖੈਅਗਨਅਰੁਪ੍ਰਾਣਬਾਉਸੋਇਸਅਗਨ
ਅਰੁਪ੍ਰਾਣਅਪਾਨਬਾਉਸਾਬਮਨੁਖਜੇਠਾਰਪ੍ਰਕ
ਰਕਾਅੰਨਭੋਜਨਕਰਤੈ॥ ਤਿਸਅੰਨਕੇਭੀਹੋਹੀ

ਪਚਾਵੇਰੋ॥ ਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਮੀਨਕਿਆਹੈ॥ ਸੋਸੁਣ
 ॥ ਏਕਭਖਵਸਰਾਭੋਜ॥ ਤੀਸਰਾਲੇਹਜਚੈਬਾਪੇਹ
 ਜ॥ ਏਹਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਮੀਨਹੈ॥ ਅਥਾਇਨਕਾਅਰਥ
 ਕਹੇਹੈ॥ ਜੇਅਗਨਸਾਬਰੀਧਾਪਾਕਾਭੁੰਨਾਹੋਇਸੋਭਖਕ
 ਹੀਐ॥ ਅਰੁਕਾਚਾਮੀਨਜੋਹੈ॥ ਕਾਚੇਚਾਵਲਾਅਰਚ
 ਲੇਮੋਠਾਇਨਤੇਆਦਿਲੋਕਰਿਜੋਕਾਚਾਹੀਅੰਨਭੋਜ
 ਨਕਰੀਐ॥ ਸੋਅੰਨਭੋਜਕਹਾਵੈ॥ ਅਰੁਖਖਣੀਖਰਬੁ

ਜਾਹਿਦਵਾਣਾਮੀਬਗਿਨਾਇਨਤੇਆਦਿਲੇਕਰਿਹੋ
ਰਭੀਜੋਮੇਸੇਹੈ॥ ਸੋਮੀਨਲੇਹਜਕਹੀਮੇ॥ ਅਰੁਦੁਪ
ਦਹੀਛਾਛਸਰਬਤਪਾਣੀਸੋਮੀਨਪੇਹਜਕਹਾਵੈ॥
ਇਹੁਤਚਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕੇਮੀਨਕਹੇ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਕੇ
ਰਿਦੇਬਿਖੈਹੋਹੀਬੈਠਾਹੈ॥ ਅਰੁਹੋਹੀਰਿਦੇਬਿਖੈਬੈਠ
ਕਰਿਗਿਆਨਦੇਇਕਰਿਮਨੁਖੇਤੇਭਯੋਕਰਿਮਕਰਾ
ਵੈਹੈ॥ ਅਰੁਹੋਹੀਅਗਿਆਨਦੇਕਰਿਪਾਪਕਰਾਵੈ

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੇ ਬੇਦੋ ਬਿਖੋ ਪਹਿਚਾਨ ਲੇਜੋਗੋ ਹੀਰੋ॥
 ਅਰੁ ਬੇਦੋ ਕਾਉ ਪਜਾਵ ਲਹਾਰਾ ਭੀਰੋ ਹੀਰੋ॥ ਅਰੁ ਬੇਦੋ
 ਕਾ ਜਾਨ ਲਹਾਰਾ ਭੀਰੋ ਹੀਰੋ॥ ਅਰੁ ਬੇਦੋ ਕਾ ਅੰਤ ਕਰ
 ਨਹਾਰਾ ਭੀਰੋ ਹੀਰੋ॥ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਸੇਸੁ ਲੁ॥ ਜਿ
 ਤਨੀ ਕੁਮਿਤ ਬੇਦ ਕੀ ਹੈ॥ ਸੇਆਪਨੀ ਮਿਤ ਕੀ ਮਿਜਾ
 ਟਾਲਗ ਸਾਰੀ ਉਸਤਤ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ
 ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਮਤਿ ਨਿਖੁਟ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਬੇ

ਦਕਹਤੇਹੈਨੇਤਜੀਨੇਤ॥ ਤੁਮਾਰੀਮਾਹਿਮਾਜਾਨਲੇਕੋ
ਹਮਸਮੁਬਨਹੀ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਬੇਦੋਕਾਅੰਤਕ
ਰਨਹਾਰਾਹੈ॥ ਅਬਅਰਜਨਅੰਰਸੁਦ॥ ਏਹੁਸੇ
ਵੇਹਧਾਰੀਉਕਾਪਸਾਗਾਹੈ॥ ਸੇਸਾਗਪਸਾਗਾਵੇਨੋ
ਪੁਰਖੋਕਾਹੈ॥ ਏਕਪੁਰਖਬਿਨਸਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਦੂ
ਸਗਪੁਰਖਅਬਨਾਸੀਹੈ॥ ਤਿਨਵੇਨੋਪੁਰਖੋਕਾਬਿ
ਤੰਤਸੁਦ॥ ਇਹੁਜੇਬਹੁਤਿਉਤਤੇਕਾਸਰੀਰਪੁਰ

ਖਹੈ॥ ਸੇਬਿਨਸਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਦੁਸਰਾਜੀਵਪੁਰਖਹੈ॥ ਜੋ
 ਬਿਨਾਸੀਹੈ॥ ਇਹਇਨਹੀਦੋਨੈਪੁਰਖੋਕਾਬਿਸਥਾਰਹੈ॥
 ॥ ਬਹੁਫਾਇਨੈਦੋਨੈਤੇਤੀਸਰਾਪੁਰਖਉਤਮਹੈ॥ ਜਿ
 ਸਕੈਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਸੇਤੀਸਰਾਉਤਮਪ੍ਰਮਾਤ
 ਮਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਕੁਛਮਹਾਤਮਪ੍ਰਤਾਪਸੁਦ॥ ਜਿਸ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਕੇਨੇਤ੍ਰਕੇਉਘਾਰਨੇਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਤੇਆਦਿ
 ਲੋਕਾਰਿਚੀਟੀਪ੍ਰਯੀਤਭ੍ਰਤਪ੍ਰਾਣੀਚੈਦਹਭਵਨੈ

ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਏ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ
ਕੇ ਦੇਖ ਦੇਹੀ ਕਰਿ ਸਭ ਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ
॥ ਅਰੁ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਭ ਹੀ ਥੀ
ਭਧਾਰੇ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਨ੍ਰੁਤਿਸੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਕੀ ਪਲ
ਕਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਪਲ ਕਲਾਗਦੇ ਸਾਬਹੀ
ਸਭ ਲੋਕ ਪੁਲੇ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਸਾ ਮਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰ
ਪੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਤਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਹਤੇ ਹੈ

ਅਰੁਪਰਮਾਤਮਾ ਪੁਰਖ ਕੋ ਪੁਰਖੋਤਮ ਭੀ ਕਹਤੈ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣ ॥ ਬਿਨ ਸਯਾਹੁ ਮਾਨੁ ਹੈ ਸਰੀ
 ਰ ਪੁਰਖੋਤਮਾ ਤਿਸ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੂਸਰਾ ਅ
 ਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਜੋ ਹੈ ਜੀਵਾ ਤਿਸ ਤੇ ਉਤਮ ਹੈ ॥ ਤਿ
 ਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਲੋਕੋ ਅਰੁ ਬੇਦੋ ਬਿਖੋ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮ
 ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ॥ ਹੇ ਨਿਹ ਪਾਪ ਅਰਜਨ ਸੇ ਪੁਰਖੋਤ
 ਮ ਹੋ ॥ ਹੇ ਭਾਰਤਿ ਜਿਤ ਮੇਰੇ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ

ਰੰਪੁਰਖੋਤਮੁਪਹਿਚਾਨਿਆਹੈ॥ ਸੇਸੁਸੁਕੋਪਹਿਚਾਣ
 ਕਰਿ॥ ਤਿਨੋਕਿਆਕਰਨਾਹੈ॥ ਸੇਸੁਦ॥ ਜੇਸਭਨੀਥਿ
 ਧੀਸਭਨੇਭਾਂਤੋਸਭਨੇਕਾਠੇਥਿ॥ ਮੇਰਾਭਜਨਕਰੈਹੈ
 ॥ ਹੇਅਨੁਪਨਿਹਪਾਪਅਰਜਨਜਬਇਸਸਾਸਤਕੋ
 ਸਮਸੁਕਰਿਪੁਰਖਕੋਪਹਿਚਾਣੈ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਚਰਨਕਮ
 ਲਸਾਬਦਿਫੁਨਿਸਚਾਕਰੈਗਾ॥ ਤਬਤੂੰਹੋਭਗਤ
 ਅਰਜਨਕ੍ਰਿਤਾਰਸੁਹੋਇਗਾ॥ ੧੫॥ ॥

ਇਤੀਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਪਨਿਖਤਸੇਬ੍ਰਹਮਾਧਿਦਿ
 ਆਯੀਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਰਜਨਸੰਬਾਦੇ
 ਸੰਸਾਰਬ੍ਰਹ੍ਮਭੂਤਵਰਨਨੰਪੁਰਖੋਤਮਯੋਗੋਨਮ
 ਪੰਚਦਸੋਪਿਆਇ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ਆਗੇਗੀਤ
 ਕਾਸੇਲਦਾਧਿਆਉਚਲਿਆ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੇ
 ਵਾਚ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਮਰਜਨਕੋਕੇ

ਹੋ॥ ਕਿਹੇ ਅਰਜਨ ਅਬ ਬਹੁ ਨ ਭੀ ਤੂੰ ਮੁਸ੍ਰਤੇ ਅਵਰ
 ਬਾਤ ਸੁਣ॥ ਇਹੁ ਜੇਹੈ ਮਨੁ ਖਾਇ ਕਨੈ ਮਨੁ ਖੋਬਿ ਖੇ
 ਵਤਾ ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਸੁਭਾਵਹੈ॥ ਅਗੁ ਇਕਨੈ ਮਨੁ ਖੋਬਿ ਖੇ
 ਜੈ ਤੇ ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਸੁਭਾਵਹੈ॥ ਅਗੁ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਭਾ ਓਹੋ
 ਭੀਨ ਭੀਨ ਕਰਿ ਕਹੈ॥ ਤੂੰ ਸਵਨ ਕਰ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੇਜ
 ਨੈ ਮਨੁ ਖੋਬਿ ਖੇ ਵਤਾ ਕੇ ਜੈ ਸੇ ਸੁਭਾਵਹੈ॥ ਤੇ ਸੁਣ
 ॥ ਨਿਰਭੈ ਤਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਰਰਨਾ ਹੀ

॥ ਅਰੁ ਤਿਨ ਕਾ ਅੰਤ ਹਿ ਕਰਨ ਹਿ ਰਦਾ ਅਤਿ ਸੁਧਨਿ
 ਰਮਲ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕਾਗਿ ਆਨ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਬੁ
 ਧਾਇ ਖੇਚੈ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਸਿ ਮ੍ਰਦੇ ਜੋ ਗਸਾ ਬਜ੍ਹਾਨੈ
 ਏਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਥਾ ਸਕਤ ਦਾਨ ਕਾਰਿਨ ॥ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ
 ਆਜੀਤ ਲੀਅੰ ॥ ਅਰੁ ਜਗ ਕਰਨੇ ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਮਹਿ
 ਮਾਯੇ ਬੇਦੇ ਬਿਖੇ ਗਾਈਹੈ ॥ ਸੋ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ॥ ਅਰੁ
 ਹਿੰਸ੍ਰ ਸੀਰਖਾ ਪੜ੍ਹਨੀ ॥ ਅਰੁ ਪੁਰਾਨੇ ਕੇ ਅਸਤੋਤ੍ਰਪ

ਨੂਨੇ॥ ਅਰੁ ਕੀਰਤਨ ਕਰਣਾ॥ ਅਰੁ ਤਪਸਯਾ ਕਰਣੀ॥
 ਤਪਸਯਾ ਕਾ ਸਹਾਤਮ ਅਗਲੇ ਸਤਾਰਵੇ ਧਿਆਇ
 ਵਿਖੇ ਕਹੋਗਾ॥ ਅਰੁ ਅਹਿੰਸਾ ਜੋ ਹੈ ਵਇਆ ਕੇਈ ਜੀਉ
 ਦੁਖਾ ਵਲਾ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਚਿੰਦਕਾ ਅਤਿ ਕੋਮਲ॥ ਅੰ
 ਰਸਤ ਬਾਲੀ ਸਭ ਬੋਲਣਾ॥ ਅਗ ਕਿਸੀ ਪਰਕ੍ਰੇਧ
 ਹੋਣਾ ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜਿਤਨੇ ਕਰਿ ਸਰੀਰ ਕੀ ਰਾਖਿਆ
 ਹੋਇ ਤਿਤਨਾ ਹੀ ਛਾਵਨ ਭੋਜਨ ਅੰਗੀ ਕਾਰ ਕਰਣ

ਅਰੁਣਾਦਨਭੋਜਨਤੇਅਧਕਰਾਖਣਨਾਹੀ॥ ਇਸਕਾਨਾ
 ਮਾਤਿਆਗੀਏ॥ ਅਰੁਸਦਾਸੀਤੇਖਾਥੀਖੋਲੀਫ॥ ਅਰੁਕਿ
 ਸੀਕੀਨਿੰਦਾਨਹੀਕਰਣੀ॥ ਅਰੁਜਥਾਸਕਤਸਭਕਿਸੀ
 ਕੋਸੁਖਦੇਵਾ॥ ਅਰੁਨਿਰਲੇਭੁਲੇਭੁਤੇਰਹਿਤ॥ ਅਰੁਪਾਪ
 ਕਰਨੇਤੇਲਜਾਕਰਨੀ॥ ਅਰੁਚੰਚਲਸੁਭਾਉਤੇਰਹਤ॥
 ਅਰੁਨਿਹਸਚਲਾਮਾਸਨ॥ ਅਰੁਨਿਹਚਲਸਭਹੀਏ
 ਵੀਅ॥ ਨਿਹਚਲਮਨਅਰੁਤੇਜਸਦੀ॥ ਤੇਜਸੀਕਿਆ

ਤਿਸਕੀਕੋਈਅਵਿਗਯਕਰਨਸਕੈ॥ ਸਭਕੋਈਤਿਸ
ਕੋਨਿਮਸਕਾਰਕਰੈ॥ ਅਰੁਸਭਕੋਈਤਿਸਕੀਪੁਜਾਕਰੈ॥
ਅਰੁਖਿਮਾਵੰਤ॥ ਕੋਈਨਦੁਰਬਚਨਕਹਜਾਏ॥ ਕੋਈਨੁ
ਖਵੇਇਜਾਇ॥ ਤਬਤਿਸਕੋਸਹਿਰੈ॥ ਇਸਕੋਖਿਮਾਕ
ਹਤੇ॥ ਅਰੁਧੀਰਜੀ॥ ਧੀਰਜੀਕਿਆ॥ ਏਕਗੋਬਿੰ
ਦੀਕਸਰਨ॥ ਜੋਕੁਭਨਾਰਯਦਕੀਇਛਾਤੇਹੇਤਾਏ॥
ਸੋਭਲਾਹੀਹੋਰਾਏ॥ ਇਹੁਬਾਤਸਮਸ੍ਵਕਰਿਮੇਰੀਹੀ

ਸਰਨਸਦਾਸੀਤੁਸਾਟਿਪ੍ਰਸੰਨਰਹੈ॥ ਇਸਕਾਨਾਮੁਧੀਰਜੀ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਦੇਹਕੇਜਲਸ੍ਰਿਤਕਾਕੇਇਸਨਾਨਕਾਰਿਪਵਿਤ੍ਰ
 ਗਾਖੇ॥ ਅਰੁਅੰਤਹਕਰਨਜੋਹੈਹਿਰਦਾਸੇਸੁਸਾਸੁਸ
 ਨਾਮਕੇਸਿਮ੍ਨਕਾਰਿਪਵਿਤ੍ਰਗਾਖੇ॥ ਅਰੁਕਿਸੀਸਾਥਕ
 ਪਟਨਾਕਰੈ॥ ਅਰੁਆਪਨੀਪੂਜਾਮਾਨਤਾਨਕਰਾਵੈ॥
 ਅਰੁਗੁਰਗੁਸਾਂਦੀਹੋਇਨਥੈਸੈ॥ ਹੇਪਾਰਥਹੋਅਰਜ
 ਨਾਇਹਸਭਹੀਲਛਲਮਨੁਖਾਵਿਖੈਦੇਵਤਾਕੇਕਹੈ

ਅਬਦੁਸਰੈ ਤੋ ਕੇਲਾ ਚੁ ਰਸੁ ਛੁ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੋ ਪਾਖੰਡੀ ਪਾ
ਖੰਡੀ ਕੀਆ ॥ ਜੇਲੋ ਕੋ ਬਿਖੇ ਆਪ ਕੋ ਧਰਮਾਤਮਾ ਨਿਖਾਵ
ਵਾ ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਵਿਖੇ ਪਾਪ ਚਿਤ ਵਲੇ ॥ ਇਹੁ ਤੋ ਗੁਸਤੀ ਪਾਖੰ
ਡੀ ਕਹੀਐ ॥ ਅਬ ਅਤੀਤ ਕਾ ਪਾਖੰਡੀ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸੁਫ
॥ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਹੈ
॥ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਸਰਨ ਆਇ ਕਰਿ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲੇ
ਬਿਨਾ ਨਿਕੁਛ ਅਵਰ ਬਾਤ ਚਿਤ ਵਨੀ ਮਨ ਬਿਖੇ ॥ ਇ

ਹਮਤੀਤਕਾਪਾਖੰਡੁ ਹੈ॥ ਅਰੁਗਰਬਕਿਮੁਸ਼ੁਜੈਸਾਅਵਰ
 ਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਕ੍ਰੋਧੀਅਰੁਕਠੋਰਬੋਲਾ॥ ਧੋਪਾਰਬ
 ਅਰਜਨਾਇਹੁਪਾਂਚੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਦੈਤੋਕੀ॥ ਅਗੁਇਨ
 ਕੀਉਤਪਤਿਆਗੀਆਨਤੋ॥ ਅਬਾਇਨੋਦੋਨੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੇ
 ਫਲਸੁ॥ ਜਿਨੇਮਨੁਖੋਬਿਖੈਦੇਵਤਾਕੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਹੈ॥
 ਤੇਸੀਸਾਰਤੇਮੁਕਤਹੋਤੇ॥ ਅਗੁਜਿਨੇਮਨੁਖੋਬਿਖੈਦੈਤੋ
 ਕੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਹੈ॥ ਤੇਸੀਸਾਰਕੇਜਨਮਮਰਨਕੇਬਿਧਨੇਮ

ਹਿਪਕੁਤੇ ਹੈ॥ ਸਬਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗਵਾਂਨ ਕੇ ਮਖ ਕਮਲ ਤੇ ਏ
ਹਬਚਨ ਦੇ ਨੈਲ ਚੁਨ ਸੁਭਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਵਨ ਕੀ ਏ॥ ਤਬ ਅਰ
ਜਨ ਮਾਪ ਦੇ ਬੀਚਾਰ ਸਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅ॥ ਕਿਮਤ ਕੇ ਏ ਏ
ਤੋ ਕਾ ਸੁਭਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਵ ਬਿਖੇਭੀ ਹੋਤਾ ਹੋਇ ਤਬਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਤਗਵਾਂਨ ਜੀ ਅਰਜਨ ਕਾਇਤਨਾ ਬੀਚਾਰਨਾ ਸਾਹਿ
ਸਕਾ॥ ਤਬ ਕਮਲ ਨੈਨ ਕੇ ਸਵਜੀਤਾਤ ਕਾਲੀਅ
ਰਜਨ ਕੋ ਬੋਲਾਉਠੇ॥ ਕਿਹੇ ਅਰਜਨ ਹੋਪੰ ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਮਤਿ

ਆਪਕੋਸੋਢੇ॥ ਤੇਵੇਵਤਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਸਾਬਹੀਨੇਜਨਾਮਿਅ
 ਹੈ॥ ਹੇਅਰਜੁਇਹਦੇਨੇਸੁਭਾਉਮਨੁਖੋਬਿਖੇਵਰਤੇਹੈ
 ਸੇਵੇਵਤਾਕੇਸੁਭਾਉਤਸੁਕੋਮੁਖੈਕਹੇਹੈ॥ ਬਿਸਥਾਰਕਰਿ
 ਕੈ॥ ਅਰੁਦੈਤੇਕੇਸੁਭਾਉਥੋਨ੍ਹੇਹੀਕਹੇਹੈ॥ ਅਬਥਪੁਨ੍ਹਦੈ
 ਤੋਕੇਲਛੁਲਾਬਿਸਥਾਰਕਰਿਕਹੇਹੈ॥ ਤੈਸ੍ਵਦਲਕਰਿ॥
 ਜਿਨੇਮਨੁਖੋਕੀਦੈਤੇਕੀਜੈਸੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਹੈਸੇਮਨੁਖਗੁ
 ਹਤਮਹਿਭੀਸੁਖੀਨਹੀਰਹਿਜਾਣਤੇ॥ ਅਰੁਜੁਗੁਸਤ

ਕੋਤਿ ਆਗ ਕਾਰਿ ਅਤੀਤ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਅਤੀਤ ਹੋਵੇ ਕੀਜੁ
 ਗਤ ਨਹੀ ਜਾਣਤੇ॥ ਕਿ ਅਤੀਤ ਕਿਸ ਗੁੰਤ ਹੋਈਐ॥ ਅ
 ਰੁਨਾ ਕਿਛੁ ਪਾਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕਾਰਿ ਜਾਣਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਾਇ ਸਨਾ
 ਨਹੀ ਕਰ ਜਾਣਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਤਿ ਜੋ ਅਬ ਨਾਸੀ ਹੋਏ॥ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਦੇਖੀ ਤਾ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਆਪਸ ਧੀਠਾ ਮਿਲ ਕਾਰਿ
 ਹੁਗੇ ਸਾਟਿ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਕਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਾਂ ਹੈ॥ ਕਿ ਨ ਦੇਖਿ ਅ
 ਹੈ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀ॥ ਇਹੁ ਸੀਸਾਗ ਕਿਛੁ ਉਪਾਜਿ

ਆਹੀਨਹੀ॥ ਸੀਸਾਰਕਾਕਰਤਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਸੀਸਾਰਕ
 ਈਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਹਮਆਪਤੇਆਪਹੀਉਪਜੇਹੈ॥ ਅ
 ਰੁਮਾਰੀਆਪਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈ॥ ਤੇਮੁਰਖਅੰਧਮਤਆਪਹੀ
 ਕੋਪਰਮੇਸਰਕਹਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਬਾਤੇਤੇਭਲੀਥਾ
 ਤਤਿਨੋਇਹਜਮਣੀਹੈ॥ ਕਿਆਕਿਭਲੇਭਲੇਸੁਖਭੋ
 ਜਨਭੋਗੀਐ॥ ਅਰੁਇਸਤੀਆਸਾਥਕਾਂਮਕੇਸੁਖਭੋਗੀ
 ਅਹੀ॥ ਇਹਦੋਨੋਬਾਤਾਤਿਨੋਪਰਮਲਭਕਰਜਾਇਆ

ਹੈ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅੰਤਿ ਅੰਧ ਬੁਧਿ ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਈ ਅਰੁ
 ਸਭਾਇਆ ਓਨ ਕਾ ਅਤਮਾ॥ ਅਰੁ ਅਤਿ ਥੋਨੀ ਪੈਅਤਿ
 ਜਿਨ ਕੀ॥ ਅਰੁ ਜਿਕਿ ਢੁਕਾਰ ਜਾ ਕਿਰਤ ਅਰੰਭ ਕਰਤੇ
 ਹੈ॥ ਸੋ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਆਪ ਭੀ ਕਸਟਿ ਪਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਅੰ
 ਭੀ ਕੋਈ ਕਸਟਿ ਪਾਵੈ॥ ਕਰਮ ਤੇ ਅੰਸੇ ਅਰੰਭ ਕਰਤੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਦੁਹ ਪੂਰਜੇ ਕਬਹੂੰ ਭਰੀ ਤਾਨ ਹੀ॥ ਅੰਸਾਜੇ
 ਹੈ ਕਾ ਅੰਸੇ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਨੈਅ ਸਰਾਲੀਆ ਹੈ॥ ਪਾਖੰ

ਰਾਮਗੁਰਗੁਰਕੇਮਦਅੰਧੇਰੇਸਾਥਾਨੰਧਉਨਮਤਿਮਤਵ
 ਰੋਹੋਇਰਹਿਤੇਏ॥ ਆਇਆਕੇਜੋਹੋਹੁਏਮਿਬਿਆਵਸਤ
 ਕੋਪਕਨ੍ਹਰਹਤੇਏ॥ ਅਰੁਅਤਅਪਵਿਤ੍ਰਸੁਭਾਉਦਿ
 ਖੇਵਰਤੇਏ॥ ਅਰੁਜਥਲਗਸੰਸਾਰਕਾਪੁਲੋਹੋਤਏ॥
 ॥ ਤਥਲਗਾਨਿਤਹੀਪਰਮਚਿੰਤਾਬਿਖੇਮਗਨ॥ ਸੋਧਅ
 ਰਜਨਅਨੇਕਬਿਖਿਆਕੀਚਿਤਵਨਾਬਿਖੇਤਿਨਕਾ
 ਮਨਭਰਮੇਏ॥ ਅਰੁਮੋਹਕੇਜਾਲਮਾਹਿਫਸੇਹੁਏਏ॥

ਅਰੁਕਾਮਕੋਰੋਗਕਰਪਕਨ੍ਹਹੁਏ॥ ਸੋਕੋਸੋਹੋਈਹਾਂ
 ਭੀਨਰਕਹੁਬਿਖੇਪਨ੍ਹਹੁਏ॥ ਅਰੁਆਗੇਭੀਨਰਕ
 ਮਾਹਿਪਨ੍ਹੇ॥ ਅਰੁਤਿਨਕੋਜਗਮਹੋਤਸਵਾਮਰੁਖਿਅ
 ਹਸਾਪਬੇਟੇਕਾਬਿਆਹੁਇਹੁਕਾਰਜਾਕਿਰਤਾਕਿਸਭਾ
 ਤਕਰਤੇ॥ ਸੋਸੁਲ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਤੋਅਹਿਕਾਰਕਰਹਿਕਿ
 ਏਹੁਜਗਹੋਕਰੋ॥ ਅਰੁਕਿਸੀਕੋਸਿਰਾਨਿਫਾਵੈਤੇਨਾ
 ਹੀ॥ ਅਰੁਧੀਨਕੇਗਰਭਕਾਰਿਓਨਮਤਿਮਤਵਾਠੈ॥

ਅਰੁਲੇ ਕੋ ਬਿਖੇ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਕਹਾਵੇ ਛੇ ਕੋ ਨ ਮਿਤ ਜਗ ਕ
 ਰੈ ਪੈ॥ ਐ ਸੇ ਜੋ ਹੋ ਪਾਖੰਗੀ ਸੋ ਮੁਸ਼ਤਿ ਤਾ ਬਿਧ ਜਗ ਕਰਨੇ ਕ
 ਬਿਧ ਕਹੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਨ ਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਬਹੁ ਝੁਕੈ ਸੇ ਹੈ ਅਹਿ ਕਾਰ ਅ
 ਰੁ ਬਲ ਗਰਭ ਅਰੁ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਦਿਨੇ ਸਾਬ ਭਰੇ ਹੂਏ
 ਅਰੁ ਹੋ ਜੋ ਹੈ ਮਾਤਮਾਰਾ ਮਸਭ ਨੇ ਦੇ ਹੋ ਬਿਖੇ ਬਿਖਾਏ
 ਅਹੋ॥ ਤੇ ਦੇ ਤ ਬੁਧੀ ਜੋ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਕਿਸੀ ਦੇ ਹਧਾਰੀ ਕੋ
 ਖਦੇ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਐ ਸੇ ਜੋ ਹੈ

ਕੋਠੋਰਮਨੁਖੇਖਿਖੇਅਧਮਨੀਚਪਾਪੀ ਤਿਨਕੋਬਸਥਾ
 ਰਕਰਿਲਛੁਣਕਹੇ॥ ਅਰੁਸੁਭਾਵਭੀਕਹੇ॥ ਅਥਮੇਰੀਬ
 ਤਸੁਣ॥ ਜੋਹੋਤਿਨੋਸਾਬਕੈਸਾਹੇ॥ ਤਿਨਕੋਦੁਖਣਾਇਕ
 ਕਲਾਹਿਸਾਬਭਰੀਪੁਈਜੁਪੈਅਗਿਆਨਾਸਰੀਜੇਨ
 ॥ ਗਪੇਕੁਕਰਸੁਕਰਾਇਨਤੇਆਦਲੇਕਰਿਐਰਭੀਜੇਅ
 ਗਿਆਨਾਸਰੀਜੇਨਹੈ॥ ਤਿਨੋਬਿਖੇਤਿਨਕੋਡਾਰਦੇ
 ਤਾਹੇ॥ ਕਥਲਗਡਾਰਦੇਤਾਹੇ॥ ਸੋਸੁਣ॥ ਬਾਰਬਾਰਇ

ਨਹੀ ਨੀਚ ਕੁਚੀਲ ਜੇ ਨਾ ਥਿਖੇ ਤਿਨ ਕੋ ਕੁਮਾਵੈ ਹੈ ॥ ਹੋਕੁ
 ਤੀਨਿ ਦਨ ਅਰਜਨ ਨਾ ਜਿਨੇ ਹੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜੇ ਮੁਸਕੋ ਪਾਪ
 ਤਿਨ ਹੀ ਭੁਏ ॥ ਤੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨੀਚ ਜੇ ਨਾ ਥਿਖੇ ਕੁਮ ਤੇ ਹੀ ਟਿ
 ਰਤੇ ਹੈ ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ ਨਾ ਮਦਰ ਸੁਣ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਨਰ ਕਕ
 ਹੀ ਮੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕੇ ਤੀਨ ਦੁਆਰੇ ਹੈ ॥ ਅਗੁਇ ਸਆਤ ਮਾਕ
 ਨਾ ਸਕਰਨ ਹਾਰੇ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕੋਨ ਤੀਨ ਦੁਆਰੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਸੁਣ ॥
 ਕਾਂ ਮਢੇ ਪਾਮਰੁ ਲੋਭ ॥ ਇਹ ਤੀਨ ਨਰ ਕਕੇ ਦੁਆਰੇ ਹੈ ॥

ਤਿਸਕਾਰਨਤੇਹੇਅਰਜਨਹੇਸਖੇਹੇਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਇਨੋਤੀ
ਨੋਕਾਤਿਆਗਕਾਰਿ॥ਹੇਕੀਤੀਨੰਦਨਅਰਜਨਜੋਮਨੁਖ
ਇਨੋਤੀਨੋਨਰਕਦੁਆਰੋਤੇਮੁਕਤਹੈ॥ਸੇਆਪਨੇਆਤ
ਮਾਕੀਕਲਿਨਾਤਿਨਹੀਕਰੀ॥ਅਰੁਸੇਈਮਨੁਖਪਰਮ
ਗਾਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਗੇ॥ਹੇਅਰਜਨਜੋਸਾਸਤ੍ਰਕੀਧਿ
ਧਾਤਿਆਗਕਾਰਿਆਪਣੇਮਨਕੀਖੁਸੀਕੋਲੇਕਾਰਿ॥
ਜੇਕੋਈਜਗਤਪਸਜਾਦਾਨਕਰੇਹੈ॥ਤਿਨਕੀਬਾਤਸੁ

ਣ॥ ਤੇ ਕਿਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਏਕਾਫਲ ਸਿਧ ਪਾਫਹਿ॥ ਅ
 ਰਨਾਤਿ ਨ ਕੋ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕਿਸੀ ਸੇਧ ਰਮਗ
 ਤਿ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋ ਅਰਜਨ ਜੇ ਭਲੇ ਬਥੇ ਕੀਆਤ
 ਅਯੋ ਕੇ ਨਿਗਮ ਲਪੈ॥ ਤੇ ਜੇ ਕੁਛ ਜਗਤ ਪਸਯਾਦਾਨ ਕਰੇ
 ਹੈ॥ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਰਮਗਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈ॥
 ੧੬॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗੀਤਾ ਸੁਪਨਿ ਚਤੁਰਸ੍ਰਿਮ
 ਵਿਦਿਆਯਾਯੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਜਨ

ਸੰਬਾਏ ਵੇਵਾਸੁਰਸੀਪਤਿਵਿਭਾਗੀਨਾਮਖਨੁਸੇ
 ਧਿਆਇ॥ ॥ ਧਿਆਉਸੋਲਾਵਾਸੀ
 ਰਨੀ॥ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰਪਨੀ॥ ॥ ਆਗੇਗੀ
 ਤਾਕਾਸਤਾਰਵਾਧਿਆਉਚਲਿਆ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥
 ॥ ॥ ਅਰਜਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰਵਾਨਜੀਪਹਿਪ੍ਰਸਨਕਰੇ
 ਹੈ॥ ਕਿਹੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਰਵਾਨਜੀਜੋਸਾਸਤ੍ਰਕੀਧਿਧਾਮਤ
 ਥਿਖੇਤਿਨਹੀਸਮਸ੍ਰੀਕਿਨ॥ ਕਿਜਨੇਤੁਮਅਥਨਾਸੀ

ਅਰੁਪਰਮਾਨੰਕਾਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਸਾਤਮਕੋਪਹਿਚਾਣਕਰਿਜੇ
 ਤੁਮਾਰੀਸਰਨਆਇਆ॥ ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਭਗਤਹੋਵੈ॥ ਤੁ
 ਮਾਰਾਸਿਮਰਨਭਜਨਕਰੈ॥ ਸੋਤਿਨਹੀਸਾਸਤ੍ਰਕੀਬਿਧ
 ਪਹਿਚਾਣੀ॥ ਅਰੁਜੀਜਿਨੇਮਨੁਖੇਤੁਮਅਬਨਾਸੀਅਰੁ
 ਪਰਮਾਨੰਦਕਾਸਮੁੰਦ੍ਰਪਹਿਚਾਣਯਾਨਹੀ॥ ਤਿਨੇਸਾਸਤ੍ਰ
 ਕੀਬਿਧਨਹੀਜਾਣੀ॥ ਅਰੁਜੀਜਿਨੇਮੰਦਭਾਗੀਉਸਾਸ
 ਤ੍ਰਕੀਬਿਧਜੇਹੈਤੁਮਾਰਾਭਜਨਸੋਤਿਆਗਿਆਹੈ॥

ਅਰੁਸਰਪਾਸਾਥਾਕਿਸੀਕੀਸੇਵਾਪੂਜਾਕਰੇਹੈ॥ ਸੋਹਕਮਲ
ਨੈਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਭਗਵਾਨਜੀਤੇਮਨੁਖਸਾਂ
ਤਕੀਕਹੀਐ॥ ਇਨਕਾਉਤਰਮੇਰੇਵਿਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਉ
ਪਦੇਸਕਰਹੁ॥ ਅਰੁਜਨਕੀਬੇਨਤੀਮਾਨਕਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਭਗਵਾਨਜੀਬੇਲਤਭਏ॥ ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੋਵਾਚਾ॥
ਹੇਅਰਜਨਪੂਜਾਕਰਨੇਕੀਬਿਧਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ॥
ਮਨੁਖਕੋ॥ ਸੰਤਿਨੈਮਨੁਖਕੋਜਤਨਬਿਨਾਹੀਸਰਧ

ਆਪਹੀ ਜਾਗ ਉਠਤੀ ਹੈ ॥ ਸੋਇ ਕਸੂ ਪਾਸਾਂ ਤਕੀ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁਇ ਕਰਾਜ ਸੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਤਾਂ ਮਸੀ ਹੈ ॥ ਤਿਨੋ ਤੀਨਹੀ
 ਸਰਧਾ ਕੋ ਭੀ ਨ ਭੀ ਨ ਸੁਣ ॥ ਜਿਨੇ ਮਨੁ ਕੀ ਜਾਂਤ ਕੀ ਪੁ
 ਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਨਿਸਚਾਇ ਹੁ ਹੈ ॥ ਜੇ ਏਕ ਹੀ ਭਗਵਾਨ
 ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਜਾਣੁ ਕਰਿ ਸਰਬੰ ਸਾਥ ਸਰਧਾ ਪਾ
 ਰੈ ॥ ਸਰਬੰ ਕੇ ਸੁਹਿਰਦ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗਹਿ ਤੇ ॥ ਐਸੇ ਜੋ ਸੇ
 ਤਕੀ ਸਰਧਾ ਮਾਜ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਏਹੀ ਸੁਧ

ੴ॥ ਅਬ ਆਗੈ ਭੀਨ ਕੀ ਪ੍ਰਥਿਤ ਵਰਮਾਨ ਸੁਣ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰ
 ਧਾਨੇ ਵਤਾ ਕੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਿਖੈ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਮਨ ਖੋ
 ਕੀ ਰਾਜ ਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰ ਧਾਨ ਖੋ ਅਰੁ ਰਾਖ ਸੋ
 ਬੈਤਾ ਲੋ ਬਿਖੈ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਨ ਕੀ ਤਾਂ ਮਸੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤ ਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰ ਧਾ ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਗਣਾ ਇਨ ਤੇ ਆਨ ਲੋਕ
 ਰਿਜੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸੀ ਦੇ ਵਤਾ ਤਿਨ ਬਿਖੈ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਅਬ
 ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਪਸਯਾ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਸੇ ਤਪਸਯਾ ਆਸੁਰੀ

ਤੇ ਕੀ ਕਹੀਐ ॥ ਕੋਨ ਤਪਸਯਾ ॥ ਸੋਸੁਲ ॥ ਯੋਸਾਸਤੁ ਬਿ
 ਖੇ ਕਹੀ ਨਹੀ ॥ ਅਗੁਜਿਸ ਕੋ ਦੇਖ ਤੇ ਹੀ ਰੂਰਨ ਆਵੈ ॥ ਐਸੀ
 ਜੇ ਤਪਸਯਾ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕਰੈ ॥ ਅਗੁਤਿ ਨੋ ਤਪਸੀ ਅਗੁ
 ਕੈ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਅਹਿ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ॥ ਕਿਹੈ ਤਪਸਯਾ ਕਰੈ ॥
 ਅਗੁਲੇ ਕੋ ਕੋ ਦਿਖਾਵੇ ਨੇ ਕੋਨ ਸਿਤ ਤਪਸਯਾ ਕਰੈ ॥ ਜੇਲੇ
 ਕਦੇ ਖਕਾਰਿ ਕਹੇ ਬਡਾ ਤਪਸੀ ॥ ਅਗੁ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਤਪਸਯਾ
 ਕੇ ਫਲ ਕੀ ਕਾਂਸਾ ਕਰਤਾ ॥ ਅਗੁਜਿਸ ਤਪਸਯਾ ਕੇ ਕਰ

ਤੇਸਰੀਰਕੋਭੀਕਸਟਲਾਗੇਏ॥ ਅਰੁਤਿਨਕੇਵੇਹਥਿਖੇਏ॥
ਹੀਅਤਮਾਰਾਥਿਆਪੀਏ॥ ਜੇਮੁਠਕੋਦੁਖਵੇਤੇਏ॥
ਜੇਇਤਪ੍ਰਕਾਰਸੰਧਮਤਿਅਗਿਆਨੀਤਪਸਯਾਕਰੇਏ॥
॥ ਤਿਨਕੋਭੀਏਅਰਜਨਵੈਤਤਪਸੀਜਾਦ॥ ਇਹੁਵੈਤਕੋ
ਤਪਸਯਾਏ॥ ਅਥਾਮਹਾਂਰਕੇਭੇਦਪ੍ਰਕਾਰਸੁਫ॥ ਅਹ
ਰਭੀਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਮਨੁਖਕੋਪਿਆਗਾਏ॥ ਅਰੁਤਿਨ
ਹੀਪ੍ਰਕਾਰਕੇਜਗਾਏ॥ ਅਰੁਤਿਨਹੀਪ੍ਰਕਾਰਕੀਤਪਸਯ

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰੋ ਕਾਵਾਂ ਨਹੈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭ੍ਰਿੰਨ ਭ੍ਰਿੰਨ ਭ੍ਰੇਸੁ
 ਦ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਾਂਤ ਕੀ ਅਹਾਰ ਸੁਦ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾਏ ਆਰ
 ਬ ਲਾਬ ਹੁਤ ਹੋਇ॥ ਸੋ ਤੇ ਆਰ ਬ ਲਾਕਾ ਵਧਾਵਣ ਹਾਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹੈ॥ ਸੋ ਦੇਵ ਤਿਉ ਕੋ ਜੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਇਆ॥ ਜਿਸ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਪਾਂਨ ਕੀਏ ਤੇ ਦੇਵ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੁਏ ਹੈ॥ ਅਬਾ ਮਨੁ
 ਕਾ ਅਹਾਰ ਸੁਦ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾਏ ਤੇ ਦੇਹ ਬਿਖੇ ਬਲ ਹੋਇ॥
 ਅਰੁ ਕੁਛੁ ਰੋਗ ਨਾ ਬਿਆਪੇ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾਏ ਤੇ ਮਨ

ਬਿਖੇਪੀਤਉਪਜੈ॥ ਕਿਭਲਾਭੋਜਨਖਾਇਆਮਰੁਰਸੁ
ਸੁਆਦਸਾਬਭਾਰਿਆਹੁਆ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਿਤਸਾਥਬਿੰਦੁ
ਦਾਰਚਾਵਲਾਮਰੁਕੋਮਲਾਪ੍ਰਾਣੀਆਪ੍ਰਿਤਸਾਬਨ
ਰਮਚੋਪਫ੍ਰੀਹੁਈ॥ ਐਸਾਮਹਾਰਸਾਂਤਕੀਮਨੁਖੋਕੋਪਿ
ਆਗਾਏ॥ ਅਬਰਾਜਸੀਅਹਾਰਸੁਲੁ॥ ਕਨ੍ਹਵਾਖਟਾ
ਸਲੇਲਾ॥ ਅਰੁਮਤਤਤਾਮਰੁਰੁਖੁ॥ ਜਿਸਕੋਖਾਇਮੁ
ਖਜਲਉਠੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੋਖਾਇਤੇਰੇਗਉਪਜੈ॥

੬੧
ਜੇਐਸਾ ਅਹਾਰ ਰਾਜਸੀ ਮਨੁਖੋ ਕੋ ਪਿਆਰਾ ਹੈ॥ ਅਥ
ਤਾਮਸੀ ਅਹਾਰ ਸੁਫਲ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਬਿਖੇਰਾ ਤੁਬਿਤੀ ਤੁਭਈ
ਪੈ॥ ਰਾਤ੍ਰ ਕਾ ਬਾਸੀ ਅਰੁ ਸੁਆਯਾ ਜਿਸ ਤੇ ਸਿਟਗਾਇਅ
ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਤੇ ਦੁਰਬਾਸਨਾ ਓਠਗਈ ਹੋਇ॥ ਅ
ਰੁ ਹਰ ਕਿਸੀ ਕਾ ਜੁਠਾ॥ ਐਸਾ ਭੋਜਨ ਅਹਾਰ ਤਾਮਸੀ ਮ
ਨੁਖੋ ਕੋ ਪਿਆਰਾ ਹੈ॥ ਅਥ ਤਿਨ ਕੇ ਜਗ ਸੁਫਲ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
ਸਾਂਤ ਕੀ ਜਗ ਸੁਫਲ॥ ਜਿਸ ਜਗ ਬਿਖੇਰ ਲਪਾਵਣੇ

ਕੀਕਾਮਨਾਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਜਿਉਸਾਸਤਾਬਿਖੇਬਿਧਕਹੀ
ਏ॥ ਤਿਸੀਬਿਧਕੀਜੈ॥ ਅਰੁਜਗਕਾਕਰਨਹਾਰਾਕਏ
॥ ਕੀਇਹੁਜਗਮੁਝਕੋਜੋਗਾਪੈ॥ ਸੋਇਤਪ੍ਰਕਾਰਸਾਵਧ
ਨਹੋਇਕਰਿਕੀਜੈ॥ ਸੋਜਗਸਾਂਤਕੀਕਹਾਵੈ॥ ਅਥਰ
ਜਸੀਜਗਮੁਝ॥ ਜਿਸਜਗਾਬਿਖੇਫਲਪਾਫਲਕੀ
ਕਾਮਨਾਹੋਇ॥ ਅਰੁਲੋਕੋਬਿਖੇਭੁਲਾਭੁਲਾਕਹਾਵੈ
ਲੋਕੇਨਮਿਤਕੀਜੈ॥ ਹੇਭਾਰਤਈਸੀਅਹੁਮੇਸ਼ੁਸਟਿਅ

ਰਜਨਾਤਿਸਜਗਕੋਤੰਰਾਜਸੀਜਾਣ॥ ਅਬਤਾਂਮਸੀਜਿ
 ਗਸੁਣ॥ ਜਿਸਜਗਾਏਖੇਸਾਸਤ੍ਰਕੀਬਿਧਨਹੋਇ॥
 ਅਰੁਮਨਭੀਪਦਿਤ੍ਰਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਜਿਸਾਬਿਖੇਥੇਥੇ
 ਕੇਮੰਤ੍ਰਭੀਨਪਛੀਆਹਿ॥ ਅਰੁਖਟਭੀਨਹੋਇ
 ਅਰੁਜਗਕਰਨਹਾਰੇਬਿਖੇਸਰਧਾਭੀਨਹੋਇ॥ ਏਅ
 ਰਜਨਾਤਿਸਜਗਕੋਤੰਰਾਜਸੀਜਾਣ॥ ਅਬਤੰਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਤਪਸਯਾਸੁਣ॥ ਕੋਨਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਦੇਹ

ਕੀ ਬਚਨ ਕੀ ਮਨ ਕੀ ॥ ਇਹ ਤੀਨੋ ਤਪਸਯਾ ਸੁਣ ॥
ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੇ ਦੇਹ ਕੀ ਤਪਸਯਾ ਸੁਣ ॥ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਕਾਜੀ
ਫਨ ਹੋਇ ॥ ਤਾਂ ਭ੍ਰਮ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤ ਚਰ
ਨ ਰਾਖੇ ॥ ਇਹੁ ਚਰਨੋ ਕੀ ਤਪਸਯਾ ਹੈ ॥ ਅਰਧਾ ਥੋਕ
ਰ ਕੋਈ ਅਸੁ ਫਰਜੀ ਗਮ ਦੁਖਾਵੈ ਨਹੀ ॥ ਇਹੁ ਯੋਗ
ਕੀ ਤਪਸਯਾ ਹੈ ॥ ਅਰਧਿ ਆਜਲਾ ਸਿਤ ਕਾ ਸਾਥ ਸੋਚ
ਚਾਰ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਦਿਤ ਨ ਕਰਨੀ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਨਾਨਕ

ਰਨ॥ ਅਰੁ ਮਾਚਮਾਨ ਲੈ ਦੇ॥ ਤਿਲ ਕਲਗਾ ਵਟਾ॥
 ਅਰੁ ਸਾਲਗਾ ਮਕੀ ਪੂਜਾ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਨ ਕੀ ਪੂਜਾ॥
 ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਮਾਰਗ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਨ ਹਾਰੇ॥ ਜੋ ਪੰਗੂ
 ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਜਾ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੀ ਬੁਧਿ ਆਪ ਤੇ ਅਧਕ
 ਹੋਇ॥ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੇ ਜਾਨ ਦੇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ॥
 ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਚਰ ਜਰਖਣ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰ ਜਾ ਕਿਆ ਸੋਸੁ
 ਛ॥ ਜੇ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਹੋਇ॥ ਤੇ ਪਰਾਈ ਇਸਤੀ ਕੋ ਛੁਪੇ

ਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਬਿਰਕਤ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਇ॥ ਤੁਇ ਸਤੀ
 ਕਾ ਨਾਮ ਭੀ ਨ ਲੇਇ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਕਰਿ ਚਿਤ ਵੈ ਨਹੀ॥
 ਇਹ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਨ ਕਹਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਕਰਨੀ॥ ਏਹ ਇਤਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕੀ ਤਪਸਯ
 ਕਹੀ ਮੈਧੈ॥ ਅਬ ਬਚਨ ਕੀ ਤਪਸਯਾ ਸੁਣ॥ ਸਤਿ ਬੋ
 ਲਾਣ॥ ਸਤਿ ਭੀ ਕੈ ਸਾਜਿ ਸਕੇ ਕਹੇ ਤੇ ਸਨਨੁ ਹਾਗ
 ਕੇ ਈਝ ਖਨ ਪਾਵੈ॥ ਅਰੁ ਮੀਠੀ ਚਾਣੀ ਮਧੁਰ ਸੁਰ

ਜੇਇਕਰਿਬੋਲਣੀ॥ ਕਿਸਭਾਂਤਸੇਸੁਦ॥ ਜੇਕਿਸੀ
 ਕੋਬੁਲਾਵੈਤਬਕਿਸਭਾਂਤਬੁਲਾਵੈ॥ ਸੇਸੁਦ॥ ਰਾਏ
 ਜੀ॥ ਭਗਤਜੀਸਾਪਜੀਮਿਤ੍ਰਜੀ॥ ਜਿਸਬਚਨਕੋਕ
 ਹਤੇਹੀਸੁਨਣੁਹਾਰਾਅਤਿਭੋਖਪਾਵੈ॥ ਐਸਾਤੋਬਕ
 ਨਬੋਲਾਣਾ॥ ਜੇਕੋਈਮਾਨੁਖਆਪਕੋਬੁਲਾਵੈ॥ ਕਿ
 ਹੇਅਮੁਕੇ॥ ਤਿਸਕੋਕਹਿਣਾਕਿਜੀਓਭਾਈਜੀ॥ ਇ
 ਤਨੇਪੁਰਕਾਰਬਚਨਕੀਤਪਸ਼ਾਹੈ॥ ਅੰਗਰੀ

ਕਛਬਚਨਕੀਤਪਸਯਾਸੁਣ॥ ਬੇਨਮਾਤਾਜੋਹੈਗਾਟੁ
ਤੀਅਰਬੇਦਪਨੁਨੇ॥ ਸਹੀਸਸੀਰਖਾਪਨੁਨੀ॥ ਪੁਰਾਨੇ
ਕੇਸਤੋਤਪਨੁਨੇ॥ ਕਥਾਬਿਖੇਜੋਹੈਮੇਰੀਲੀਲਾਅਵ
ਤਾਰੇਕੇਚਾਠਿਤਪਨੁਨੇ॥ ਅਰੁਕੀਰਤਨਕਰਨ॥ ਬਿ
ਸਪਦੇਗਾਵਲੇ॥ ਇਤਨੇਪ੍ਰਕਾਰਕੀਬਚਨਕੀਤਪ
ਸਯਾਕਹੀਐ॥ ਅਥਮਨਕੀਤਪਸਯਾਸੁਣ॥
ਪ੍ਰਿਥਮੇਤੋਮਨਕੋਪ੍ਰਸੰਨਰਾਖਣ॥ ਅਰੁਮਨਬਿਖੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜੋ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸੋ ਮੁਸਾਥ ਲਗਾ ਵਣੀ ॥
 ਅਰੁ ਮਨ ਕੋ ਮੋਰ ਚਿਤ ਵਨਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰ ਕਰਿ ਮਨ ਕਾ
 ਨਿਹਰ ਲਾਹੇ ਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਭਾਉ ਜੋ ਹੈ ਸਰਧਾ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾ
 ਗਾ ਵਣੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਕੀ ਤਪਸ ਜਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਬ ਸਦਾ ਸ
 ਕੀਤ ਪਸ ਜਾ ਸੁਣ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰ
 ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਂ ਬਿਸ਼ਨ ਬ
 ਸੁਦੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬ ਨਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ॥

॥ ਅਥਾਇਸਤਪਸ਼ਾਕੇਰੀਤੀਨੋਰੇਟਪੈ ਤੇਤੀਨੋਰੇਟਸੁ
 ॥ ਜੋਪਰਮਸਰਧਾਸਾਥਏਹੁਚਾਰਤਪਸ਼ਾਕਰੇਪੈ ॥
 ਅਰੁਕਾਰਿਕਾਰਿਏਨਕਾਕਛੁਟਲਨਾਹੀਬਾਂਛੁਤਾ ॥
 ਮੁਸ਼ਹੀਈਸੁਰਅਬਨਾਸੀਪਰਮੇਸੁਰਬਿਖੇਸਮੁਪਨ
 ਕਰੇਪੈ ॥ ਸੋਸਾਂਤਕੀਤਪਸ਼ਾਕਹਾਵੈ ॥ ਅਰੁਲੋਕੋਟਿ
 ਖੈਰਲ ॥ ਭੁਲਾਕਹਾਵਣੇਕੈਨਮਿਤਤਪਸ਼ਾਕਰੇ
 ਪੈ ॥ ਅਰੁਆਪਦੀਪੁਜਾਮਾਨਤਾਕੈਨਮਿਤਮੇਸਾ

ਜੋ ਪਾਖੰਡੀ ਤਪਸੀ ਸੋ ਰਾਜਸੀ ਤਪਸੀ ਕਹਾਵੈ ਤਿਨ
 ਕੀ ਤਪਸਯਾ ਨਿਹ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ॥ ਚਲੀ ਹੁਈ ਵਹੀ ਹੁਈ
 ਤਿਸ ਕੀ ਤਪਸਯਾ ॥ ਅਬ ਤਾਂ ਮਸੀ ਤਪਸਯਾ ਸੁਣ ॥
 ਜੋ ਮਾਗਿਆ ਨ ਕੋਲੀ ਏ ਤਪਸਯਾ ਕੀ ਜੇ ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ
 ਕੋ ਕਰਤੇ ਮਾਪ ਲਾਸਰੀ ਰਭੀ ਕਸਟਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਮੇ
 ਰ ਕਿਸੀ ਕੈ ਬੁਰਾ ਮਨਾ ਵਹੈ ਕੈ ਨਸਿਤ ਕੀਜੈ ॥ ਸੇ ਅੰਸੀ
 ਤਪਸਯਾ ਤਾਂ ਮਸੀ ਕਹੀਐ ॥ ਅਬ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ

ਨਾਨਸੁਣ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਸਾਂਤਕੀਦਾਂਨਸੁਣ॥ ਜੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦੀਜੈ॥ ਕੋਇਹੁਦਾਂਨਸੁਣੈਅਵਸਸਮਸੁਸਮਸੁਣੇਣ
 ਜੋਗਾਏ॥ ਅਰੁਤਿਸਬ੍ਰਹਮਣਾਬਿਖੇਵੇਣਾਜਿਸਤੇਬ
 ਹੁਨਕੁਛਸੰਸਾਰਕੀਆਇਆਕਾਊਪਕਾਰਨਹੋਇ॥
 ਕਿਸੀਕੁਨ੍ਹਮਸਕੇਕਾਬ੍ਰਹਮਣਨਹੋਇ॥ ਅਰੁਪਦਿ
 ਤਰੁਮਗਾਇਕੇਗੋਬਰਸਾਥਕੀਪੀਪੁਈਭ੍ਰਮ॥ ਅਰੁਸ
 ਮਾਭੀਪਦਿਤਪੁਤਹਕਾਲਹੋਇ॥ ਅਰੁਮਾਪਭੀਪਦਿ

ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਰੁਲੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੁਲ ਕਰਮੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਿਖੇਰ
 ਨਦੇ॥ ਸੋਇ ਸਾਧਿ ਪਕਾਵਾਂ ਨ ਸਾਂਤ ਕੀ ਕਹੀਐ॥ ਅਬਰ
 ਜਾਸੀਨਾਂ ਨ ਸੁਣ॥ ਜੋਤਿ ਸਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਦੰਨ ਨਦੀਐ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਕਛੁ ਬਹੁ ਦੁਆਇਆ ਕਾਊ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪ ਕੋ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ
 ਕਿਸੀ ਕੁਨ੍ਹਮ ਸਕੈ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਦੰਨ ਨਦੀਐ
 ॥ ਅਰੁ ਦੰਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ਫਲ ਮਾਂਗਨ॥ ਅਰੁ ਦੰਨ ਕਰਿ
 ਕਰਿ ਪੀਛੈ ਕਲਪ ਨਾ ਕੀਜੈ॥ ਸੋਐ ਸਾਵਾਂ ਨ ਰਾਜਾ ਸੀ

ਕਹੀਐ॥ ਅਬਤਾਂ ਸੀਦਾਂ ਸੁਲ॥ ਠੰਡੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰ
 ਇ॥ ਅਰੁ ਸਮਾਂ ਗ੍ਰੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ॥ ਸਮਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਆ
 ਜੇ ਅਪਭੀ ਭੋਜਨ ਪਾਇ ਕਰਿ ਦਾਨ ਕੀਜੇ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਲਾਭ
 ਨਾ ਕੀਸੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਰਕਮ ਲੇਢਾ ਬਿਖੇ ਦਾਨ ਕਰਨ॥ ਅਰੁ
 ਕ੍ਰੋਧ ਸਾਥ ਅਰੁ ਗਾਹ ਲਵੇ ਕਰਿ ਦਾਨ ਕਰਨ॥ ਸੋਇ ਹੁਤਾਂ
 ਸੀਦਾਂ ਨ ਕਹਾਵੈ॥ ਹੇ ਅਰਜਨਾ ਜਿਸ ਕੋ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿ
 ਤੇ॥ ਸੋ ਕੈ ਸਾਹੇ ਜਿਸ ਕੋ ਰਾਜ ਸਗੁ ਲਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਟਿ

ਭਯਾ॥ ਸੀਸਾਰਕੀਉਤਪਤਿਕੇਨਮਿਤ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੇਸਾਂਤ
ਕਗੁਣਤੇਸੀਸਾਰਕੇਪ੍ਰਤਪਾਲਨੇਕੇਨਮਿਤਧਿਸ੍ਰਪ੍ਰਗ
ਟਿਭਯਾਐ॥ ਅਰੁਸੀਸਾਰਕੇਸੀਹਾਰਕੇਨਮਿਤਜਿਸਕੇਤਮ
ਗੁਣਤੇਮਹਾਂਦੇਵਪ੍ਰਗਟਭਯਾਐ॥ ਐਸਾਜੇਐਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਤਿਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਣਉਪਜਾਏਐ॥ ਤਿਸਕਾਰਨਤੇ
ਜਿਤਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿਆਐਏਵਾਇਖੇਸੇ
ਏਵਕੇਬ੍ਰਹਮਣਬਕਤਾਏਵਕੀਧਿਧਕੇਸਮਸ੍ਰਕਰਿ

ਜਗਦਾਂਤਪਸਾ ॥ ਐਰਭੀਪਵਿਤਕਰਮਾਇਸਨਾਨਤੇ
 ਮਾਦਲੇਕਾਰਿਸਰੂਹੀਬੇਦਕੀਬਿਧਕੇਸਮਸ੍ਰਕਰਕਰੇ
 ਹੈ ॥ ਅਬਾਇਨਜਗਦਾਂਤਪਸਾਕਾਠਲਸੁਣ ॥ ਜੇਇ
 ਨਕਾਠਲਕਿਛੁਨਹੀਮਾਂਗਤੇਜਿਨਕੇਮੁਕਤਿਕੀਬਾਂਛੁ
 ਹੈ ॥ ਤੇਮੁਕਤਿਪਾਵੈਹੈ ॥ ਅਰੁਜੇਕਾਂਮਨਾਪਾਵਨੇਕੇਨਮਿ
 ਤਕਰੇਹੈ ॥ ਤੇਕਾਂਮਨਾਪਾਵੈਹੈ ॥ ਅਬਮੇਰੀਬਾਤਸੁਣ ॥
 ਜੇਕੋਈਮੇਰਾਭਗਤਾਇਤਪ੍ਰਕਾਰਮੁਸ੍ਰਕੇਸਮਰਪਣ

ਕਰੇਹੈ॥ ਸੋਹੈ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇਹੈ॥ ਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਸੁਣ॥
ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੋ ਮੁਠਕੋ ਸਤਿ ਜਾਣੈ॥ ਕਿਜੋ ਕੁਛ ਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਬਿਖੇ
ਸਮੁਪਣ ਕਰੇਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਕੋ
॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋਭੀ ਸਤਿ ਜਾਣੈ ਕਿਗੋ ਬਿੰਦੁ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਹੋਭੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਭਗਤ ਹੋ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪ ਕੋਭੀ
ਸਤਿ ਜਾਣੈ॥ ਅਗੁ ਮੁਠਕੋ ਪਹਿਚਾਣੈ॥ ਆਪ ਮੁਠ ਬਿਖੇ
ਭੇਦ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋਭੀ ਪਹਿਚਾਣੈ॥ ਕਿਹੈ ਮਨ ਸਾ

ਧਾਨਾ ਕਰਮ ਨਾ ਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਸ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਮੇ
 ਗਾਨਾ ਸਹੇ ਇਕ ਰਿਸਰਧਾ ਸਾਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਮੁਸ਼
 ਕੋ ਸਮਰਪੇਂਟ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਸੇਭ ਗਤਾ ਕਾਨੀਆ ਮੁਸ਼ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਰਧਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਗਨ ਬਿ
 ਖੋ ਹੋ ਮਕਰੀ ਐ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਾਨਕੀ ਜੈ ॥ ਅਰੁ ਰੁਪ ਸਯਾ ਕੀ ਜੈ ॥
 ਮੈਰਭੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਸਤਿਕਰਾ ਸਰਧਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਕੀ ਜੈ ਹੈ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਫਲ ਸੁਣ ॥ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਹੋਭੀ ਅੰਗੀ

ਕਾਰਨ ਕਰੋ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਦੇ ਵਤਾਪਿ ਤ੍ਰੇਕੋ ਨ ਮਿਤ ਕਰੋ॥
 ਸੋ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥
 ਸੋ ਸੁਖ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਫਲ ਭੂਤੋ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤੋ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਅ
 ਰੁ ਕਰਨ ਹਾਰਾ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ਤਿਸ ਕੇ ਫਲ ਕੋ॥ ੧੭॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤਿ ਗੀਤਾ ਸੂਪਨਿਖਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮਣਿ
 ਵਿਆਖਿਆ ਯੋਗ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਚਯਨ ਸੰਬ
 ਦੇ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਸਰਪਾਯੋਗ ਬਿਭਾਗ ਯੋਗੋ ਨਾਮ ਸਪਤ

ਦਸੇਧਿਆਇ॥੧੭॥ ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰਪਨੀ॥

॥ ਆਗੇਸੀਗੀਰਾਕਾਅਠਾਰਵਾਧਿਆਉ

ਚਲਿਆ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਰਾ॥ ॥ ਅਰਜਨਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਗਵਾਂਨਜੀਪਹਿਪ੍ਰਸਨਕਰੇਏ॥ ਕਿਹੇਮਹਾਂਬਾਹੋਰਿਖੀਕੇਸ

ਜੀਹੇਕੇਸਨਿਸੁਦਨ॥ ਕੇਸੀਦੈਤਕੇਮਾਰਨਯਾਰੇ॥ ਹੇਪ੍ਰਭ

ਤਮਹੁਤੇਸੀਨੀਆਸਕਾਤਤਜਾਣਿਆਚਾਰੇਏ॥ ਜੇਸੀਨਿ

ਆਸਕਿਸਕੇਕਾਹੁਤੇਏ॥ ਅਰੁਜੀਤਿਆਗਭੀਜਾਣਿਆ

ਚਰਚੇ॥ ਜੋਤਿ ਮਾਗ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੋ
 ਇਨੇ ਦੇ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨੇ ਕਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਉਤ ਕਹੇ॥ ਅਰੁ ਜਨ ਕੀ ਬੇ
 ਨਤੀ ਮਾਨ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਂ ਨ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਂ ਨ ਬੇ
 ਲਾਤ ਭਏ॥ **ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਂ ਨੇ ਵਾਚਾ**॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਸੀ ਸਾਰ
 ਕੀ ਕਾਂ ਮਨਾ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਕਾਰਜਾ ਕਰ ਮਾਤਿ ਮਾਗ ਕਰਿ ਮੇ
 ਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਸਰਨ ਮਾਵਨ॥ ਸੇ ਕਵ ਜੋ ਹੈ ਗਿਆ
 ਨੀ ਸੇ ਸੀਨਿਆ ਸਾਇ ਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਕੀਸਰਨਆਇਕਾਰਿਮੇਰੀਭਗਤਿਬਿਨਾਐਰਕਿਸੀਫ
 ਸਤਕੀਕਾਂਮਨਾਂਨਕੀਜੈ॥ ਸੋਬਿਚਕਲਜੋਹੈਅਤਿਚਤੁ
 ਰਸੋਤਿਆਗਾਇਸਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਏਹੁਤੇਮੁਝੇਆਪਦੇਮ
 ਤਿਕਾਸੀਨਿਆਸੁਅਰੁਤਿਆਗਕਹਿਆ॥ ਅਬਐ
 ਰਸਾਸਤ੍ਰੇਕਾਮਤਿਸੁਣ॥ ਏਕਸਾਸਤ੍ਰਾਇਉਕਹਿਤੇਹੈ॥
 ਕਿਜਿਉਧੁਰੇਕਰਮਾਤਿਆਗੀਐਤਿਉਭਲੇਕਰਮ
 ਭੀਤਿਆਗੀਐ॥ ਕਿਭਲੇਕਰਮੋਕਾਫਲੁਸੁਖਭੋਗੀ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਅਰੁ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਾ ਫਲ ਨੁ ਖਰੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ਭਲਾ
 ਕਰਮ ਕੰਚ ਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਨਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਰ ਨੋ ਬਿਖੇ ਬੇਨੀ ਹੈ
 ॥ ਅਰੁ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਲੋਹੇ ਕੀ ਬੇਨੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ
 ਨੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਬੀਧਨ ਕੇ ਦਾਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ
 ਸਭ ਹੀ ਕਰਮਾਤਿ ਆਗੀ ਆਹਿ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੇ ਮ
 ਤਿ ਇਉਂ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਕਿ ਜਗਦਾਨਤ ਪਸ੍ਯਾਇ ਸਨਾਨ ਏ
 ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ਤਿਆਗਣੇ ॥ ਏਹ ਸਤਿ ਕਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰਾਗਤ ਬੀਸੀ ਅਹੁ ॥ ਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟਿ ਅਬ ਨਿਸਰੈ ॥
 ਕਾਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਤਿ ਕਾਤਿ ਆਗ ਸੁਟ ॥ ਹੇ ਪੁਰਖੋ ਬਿਖੇ ਸਿੰਘ ॥
 ਅਰਜਨ ਤਿ ਆਗ ਭੀਤੀ ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾਹੈ ॥ ਸੇਕਹੈ ॥
 ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਾਤਿ ਸੁਟ ॥ ਜਗਦਾਨ ਤਪਸਯਾ ਇਸਨਾਨ ॥
 ਏਨਾ ਹੀਤਿ ਆਗਟੇ ॥ ਏਹ ਮਾਨੁਖ ਕੋ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥
 ਬਥੇ ਕੀ ਪੁਰਖਾਇ ਨ ਕਾਤਿ ਆਗ ਨ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਭਲੇ ਜੋ ਬਥੇ ॥
 ਕੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਹੈ ਸਤਿ ਕਰਮ ਭਲੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਕਰਮ ਹੈ ॥

ਅਰਜਨ

३
ਤਿਨੋਕੰਕਰਤੇਪੈ॥ ਅਰੁਫਲਾਕਿਛਬਾਂਛਤੇਨਾਹੀ॥ ਤਿਸਕ
ਰਨਤੇਮੇਰੇਮਤਿਬਿਖੇਇਹੁਧਾਤਸਭਨੋਬਾਤੈਸ੍ਰਸਟਿਪੈ॥
ਜੇਸਤਿਕਰਮਕੀਜੈਅਰੁਫਲਾਕਿਛਮਾਂਗੀਅੰਨਹੀਏ
ਹੁਧਾਤਅਤਿਭਲੀਪੈ॥ ਅਰੁਜੇਮਗਿਆਨਤਾਕਰਿਅ
ਲਾਸੁਕਾਰਿਸਤਿਕਰਮੋਕਾਤਿਆਗਕੀਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਦਿਸਨਾ
ਨਕੀਏਕਿਅਜੁਦੈਪੈ॥ ਜੇਇਤਪ੍ਰਕਾਰੁਮਾਇਆਕਾਮੋਹਿ
ਆਸਤਿਕਰਮੋਕਾਤਿਆਗਕਰੈ॥ ਸੋਇਹੁਤੰਅਸੀਤਿ

२७८
०
ਆਗ ਕਹੀਐ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਹ ਕੇ ਦੁਖ ਕੇ ਭਰ ਕਰਿ ਤਿਅ
ਗੀਐ॥ ਕਿ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਮੁਖ ਕੋ ਸੀਤਲਾ ਗਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ
ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤਿਕਰਮ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੈ॥ ਸੇਰਾਜ ਸੀ
ਤਿ ਆਗ ਕਹੀਐ॥ ਤਿ ਆਗ ਕੇ ਫਲ ਕੋ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਅ
ਰੁ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਸਤਿਕਰਮ ਕਰੈ॥ ਕਿਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਕਹੈ
ਕਿ ਮੇਰਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪ੍ਰਤੀਕਾ ਦੁਰਲੱਭ ਜਨਮ ਹੈ॥ ਇਹੁ ਇ
ਸ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਇਲੇ ਕਰਿ ਸਤਿਕਰਮੁ॥ ਮੁਖ ਕੋ ਅਫਸਰ

ਰਨੇਆਏਹੈ॥ ਜੋਇਤਪ੍ਰਕਾਰਕਰੈਅਗੁਇਨਕਾਫਲਾਕਿਫੁ
ਮਾਂਗੈਨਹੀ॥ ਸੇਐਸਾਸਾਂਤਕੀਤਿਆਗਕਹੀਐਹੈ॥ ਹੇਅ
ਰਜਨਜੋਭਲੇਬਥੇਕੀਪੁਰਖਹੈਸੋਇਸਨਾਂਨਤੇਆਦਿਲੇ
ਕਾਰਿਜੋਹੈਸਤਿਕਰਮੁਤਿਨਕੀਨਿਦਾਨਹੀਕਰਤੇ॥ ਅਰੁ
ਆਪਸਤਿਕਰਮੋਕਾਤਿਆਗੁਨਹੀਕਰਤੇ॥ ਸਤਿਕਰਮੁ
ਕਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਫਲੁਕਿਫੁਬਾਂਢਤੇਨਹੀ॥ ਤਿਨੇਸਤਿਕਰਮੋ
ਤੇਬੁਧਿਨਿਰਮਲਹੋਤੀਹੈ॥ ਨਿਰਮਲਬੁਧਿਬੋਖੇਮੇਰੀ

ਮਹਿਮਾਕਾਰਿਮਾਨਉਪਜੈ॥ ਜਬਮੇਰੀਮਹਿਮਾਕਾਰਿ
 ਮਾਨਉ॥ ਜਿਮਾਤਬਹੀਸੀਸਾਰਕੇਬੀਧਨਪੁਤੇਮੁਕਤਿਹੋ
 ਤਹੈ॥ ਇਸਕਾਰਨਤੇਸਤਿਕਰਮੁਨਹੀਤਿਆਗਵੇ॥ ਜੈਸੇ
 ਪਉਨ੍ਹੀਉਕੇਮਾਰਗਮੰਦਰਉਪਰਜਾਇਰਨ੍ਹੀਮੈ॥
 ਤੈਸੇਹੀਸਤਕਰਮਮੁਕਤਿਹੋਵੇਕੀਆਪਉਨ੍ਹੀਮੈ॥
 ਅਗੁਜਿਨਦੇਹਧਾਰੀਹੈਸੋਕਿਮੀਨੇਹਧਾਰੀਕੀਸਕਤਨ
 ਹੀ॥ ਜੈਸਭਹੀਕਰਮਾਤਿਆਰੈ॥ ਜਬਪਿਤਾਕੇਬੀਰਜ

ਸਾਬਮਾਤਾਕੇਉਂਦਰਮਹਿਆਇਆਹੈ॥ਤਿਸੀਦਿਨਤੇਲੇ
ਕਾਰਿਅਰੁਮਰਨੇਪ੍ਰਯੰਤਾਨਿਹਕਰਮਕਿਸੀਸਮੇਨਾਹੀ॥
ਨਾਇਹੁਤਿਆਗੀਅਰੁਨਿਹਕਰਮੀਕਥਹੋਤਾਹੈ॥ਸੇਸੁ
ਲ॥ਜੇਸਤਿਕਰਮਕਰੈ॥ਅਰੁਮੁਝਪਰਮੇਸੁਰਬਿਖੇਖੇਸ
ਮਰਪਟਕਰੈ॥ਅਰੁਫਲੁਕਿਫਲੀਗੈਨਾਹੀ॥ਤੁਬਹਿਯੋ
ਹਕਰਮੀਅਰੁਤਿਆਗੀਹੋਤਾਹੈ॥ਅਥਅਰਜਨਮੋ
ਰਸੁਲ॥ਮਨੁਖੋਕੋਨਿਤਹੀਆਪਨੇਕਰਮਕੀਏਕਤੀ

ਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੁਸੁਣ॥ ਭੁਲੇਕਰਮਕਾਫਲਸੁ
 ਖ॥ ਅਰੁਬੁਰੇਕਰਮਕਾਫਲੁਦੁਖ॥ ਅਰੁਭੁਲੇਬੁਰੇਕਰ
 ਮਰਲੇਮਿਲੇਕੀਜੈ॥ ਤਬਸੁਖਅਰੁਦੁਖਰਲੇਮਿਲੇਭੋਗੀ
 ਐਹੈ॥ ਸੋਇਹੁਤੀਨਹੀਪ੍ਰਕਾਰਕੇਫਲਨਿਤਹੀਸੀਸਾ
 ਰਕੇਮਨੁਖੋਕੋਹੋਤੇਹੈ॥ ਪਰਕਿਨਕੋਜੋਸੀਸਾਰਕੇਤਿਅ
 ਗਕਾਰਿਮੇਰੀਸਰਨਨਹੀਆਏ॥ ਤਿਨੋਕੋ॥ ਅਰੁਮੇਰੇਚ
 ਰਨਾਰਥਿਨਕੀਸਰਨਆਏਹੈ॥ ਤਿਨਕੋਨਿਕਟਕੋਈ

ਦੁਖਦਾਇਕ ਫਲ ਨਾ ਹੀ ਆਇਸਕਤਾ॥ ਅਬ ਅਰਜਨ
 ਅਵਰ ਸੁਲ॥ ਜਿਤ ਨੇ ਕਰਮ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਅਹੁਮਨੁ ਬੈਠੇ
 ਤੇ॥ ਭਲੇ ਅਥਵਾ ਬੁਰੇ ਸੇਸ ਭਹੀ ਕਰਮ ਦੇਹ ਇੰਦ੍ਰੀਅ
 ਮਨਾਇ ਨਹੀ ਤੇਹੇ ਤੇ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕੈ ਸਾਧੈ॥ ਅਕਰ
 ਤਾ॥ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਆਤਮਾ ਕੇ ਵਲਾਏ ਕਹੀਐ
 ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਕਾ ਨਿਰਮਲਾਧੈ॥ ਸੇ ਆਤਮਾ ਕੇ ਤੈਪਹਿ
 ਚਾਨਿਆਏ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਬੁਧ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ

ਦੁਰਮਤੀਜੋਹੈਅੰਧਮਤਤੇਆਤਮਾਕੋਅੰਸਾਨਹੀਦੇਖ
 ਤੇ॥ਹੋਅਰਜਨਾਜਿਨਕੇਅਹੀਬੁਧਨਹੀ॥ਕਿਹੋਜੋਹੋਕੋਈ
 ਆਤਮਾਰਾਮਸੋਅਕਰਤਾਹੋਕਿਛੁਨਹੀਕਰਤਾ॥ਜਿਕਿ
 ਓਭਲਾਬੁਰਾਕਰਮਹੋਤਾਹੈ॥ਸੋਇਵੀਆਮਨਤੇਹੋਤਾਹੈ
 ॥ਜਿਸਕੋਅੰਸੀਬੁਧਿਹੈਸੋਵਹੁੰਸਭਨੇਲੋਕੋਕੋਮਾਰੈਤ
 ਥਨਕੋਈਤਿਨਮਾਰਿਆ॥ਅਰੁਨਕਿਛੁਕਿਸੀਕਰਮਕੀ
 ਏਕਾਤਿਸਕੋਫਲੁਦੀਪਨਲਾਗਾ॥ਅਥਅਰਜਨਤੀ

ਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਗਿਆਨਮਰੁਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਰਮੁਮਰੁ
ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਕਰਮੁਕਾਕਰਤਾਇਨਕੇਰੇਦਭਿੰਨਭਿੰਨ
ਕਾਰਿਸੁਲ॥ ਜਿਸਾਗਿਆਨਕਾਰਿਸਭਨੇਭੂਤਪ੍ਰਾਣੀਉਥਿ
ਖੇਏਕਹੀਅਬਨਾਸੀਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮਾਇਆਪਿਆਤ੍ਰਿ
ਸਟੀਅਵੈ॥ ਇਹੁਜਾਣਕਾਰਿਸਭਕਿਸੀਕਾਸੁਖਦਾਇ
ਕਹੋਇਰਹੈ॥ ਦੁਖਾਵੈਕਿਸੀਕੋਨਹੀ॥ ਸੋਇਹੁਗਿਆਨ
ਸਾਂਤਕੀਕਹਾਵੈ॥ ਅਰੁਜਿਤਗਿਆਨਕਾਰਿਭਿੰਨਦ੍ਰਿ

ਸਾਇਹੋਇ॥ ਕਾਇਹੁਮਰਹੈਇਹੁਮਰਹੈ॥ ਇਹੁਆਪਣ
 ਹੈਏਹੁਪਰਾਇਆਹੈ॥ ਇਹੁਮਿਤ੍ਰਹੈਇਹੁਸਤ੍ਰਹੈ॥ ਏਹੁਮੇ
 ਰਾਹੈਏਹੁਤੇਗਾਹੈ॥ ਸੇਏਹੁਸਾਰਾਰਾਜਸੀਗਿਆਨਹੈ॥
 ਅਰੁਜਿਤਗਿਆਨਕਰਿਸਭਕੋਈਬੁਰਾਨ੍ਹਿਸਟੀਆ
 ਹੈ॥ ਅਰੁਸਭਨੇਸਾਥਬੈਰੁਬੀਧਰਹੈ॥ ਸੇਐਸਾਤਾਂਅਸੀ
 ਗਿਆਨਕਹੀਐ॥ ਅਬਕਰਮਸੁਣ॥ ਜੇਇਤਪ੍ਰਕ
 ਰਕਰਮਕੀਜੈ॥ ਕਿਏਹੁਕਰਮਕਰਨਾਮੁਸੁਕੋਜੋਗਾਹੈ॥ ਅ

੨੭੮
 ੦

ਰੁਠਲਕਿਛਬਾਂਛੀਐਨਹੀ॥ ਜੋਇਹੁਕਰਮਸਾਂਤਕੀ
ਕਹਾਵੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕਰਮੁਬਿਖੇਠਲਕੀਬਾਂਛਹੈ॥ ਅ
ਰੁਅਹੰਕਾਰਸਾਬਕੀਜੈ॥ ਕਿਇਹੁਕਰਮੁਹੋਕਰੈ॥ ਅਰੁ
ਜਿਸਕਰਮਕਰਤੇਜੀਜਾਲਬਹੁਤਹੋਇ॥ ਐਸਾਕ
ਰਮੁਚਾਜਸੀਕਹਾਵੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕਰਮੁਬਿਖੇਕੋਈਬੀਧ
ਨਾਕੋਈਨੁਖਾਵਨਾਕਿਸੀਜੀਵਕਾਪਾਤਕਰਨਾ॥ ਅ
ਰੁਏਹੁਕਰਮਕਰਿਕਾਰਿਆਪਲਾਬਲਾਅਰੁਵਡਿਆ

292
ਈਲੋਕੋਬਿਖੋਦਿਖਾਵਲੀ॥ ਜੋਇਤਪ੍ਰਕਾਰਮਾਇਆਕ
ਮੋਹਆਕਰਮਕਾਅਰੰਭਕੀਜੈ॥ ਸੇਤਾਮਸੀਕਰਮਕਹ
ਵੈ॥ ਅਬਕਰਮਕਾਕਰਤਾਸੁਣ॥ ਜੋਇਤਪ੍ਰਕਾਰਸਤਿਕ
ਰਮਕਰੈ॥ ਕਿਆਸਤਕਰਮਜਗਮਹੋਤਸੁਸੁਧਾਖਿਆ
ਹਿ॥ ਇਨਤੇਆਵਲੇਕਾਰਿਅਵਰਭੀਸਤਕਰਮਹੈ॥ ਜੋਇ
ਨਕੋਕਰੈਅਰੁਫਲਕਿਛਬਾਂਛੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਮਹੀਕਾਰਤੇ
ਰਹਤਕਿਮੇਗਾਕਿਛਨਾਹੀ॥ ਸਭਾਕਿਛਈਸੁਰਹੁਮੇਸੁ

ਹੈ ਈਸਰ ਕੀ ਇਛਾ ਪਾਇ ਜਿਸ ਜਿਸ ਕੁਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੈ ਸੋ ਸੋ ਰੋਜਨ ਪਾਵੈ॥ ਇਸ ਭਾਂਤ ਕਾਰਜ ਕਾਰਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ
ਸਾਂਤ ਕੀ ਕਰਤਾ ਕਹਾਂ ਵੈ॥ ਅਬ ਰਾਜ ਸੀ ਕਰਤਾ ਸੁਣ॥ ਜੀ
ਵਹੁ ਕੇ ਦੁਖਾਵਨੇ ਵੈਖੇ ਜਿਸ ਕਾ ਸੁਭਾਵ॥ ਅਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਤਾ॥ ਅਰੁ ਹਰਖ ਸੋਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨ ਥਿਖੇ ਨੈਨੈ॥ ਹਰਖ
ਕਿਉ ਪੈ ਜੋ ਜਗ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਏਹ ਫਲ ਪਾਵੈਗਾ॥
ਅਰੁ ਲੋਕ ਕਹੇ ਬੇਪੀਨ ਗਾਈ ਪੀਨ॥ ਇਤਨ ਮਿਤ ਹਰਖ

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਗਾਂਠ ਤੇ ਜੋ ਦਰਬਖਰ ਚਹੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ
ਸੋ ਗਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਕਰਤਾ ਰਾਜ ਸੀ ਕਹਾਵੈ॥ ਅਬ ਤਾਂ ਮਸ
ਕਰਤਾ ਸੁਣ॥ ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਬਿਧ ਕਰਿ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਅਰੁ
ਕਿਸੀ ਕੋ ਮਸਤ ਕਰਿ ਦਾਵੈ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਮੂਰਖ
ਆਲਸੀ ਅਰੁ ਬਿਖਾਨੀ ਸਭਾ ਕੇ ਸੀ ਸੋ ਲਕੂਤ ਈਰੇ
॥ ਅਰੁ ਢਿਲ ਨ੍ਹਾ ਐਸਾ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਮਸੀ ਕਹਾਵੈ॥ ਅਬ ਪ
ਨੀਜੈ ਅਰਜਨ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਬੁਧਿ ਅਰੁ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ

ਵਿਨੁਤਾਇਤਕੇਭੇਦਸੁਲਭਿੰਨਾਭਿੰਨਸਭਹੀ॥ ਜਿਸਬੁ
ਧਿਕਰਿਗੁਸਤਮਾਹਿਭੀਸੁਖੀਰਹਿਜਾਣੀਐ॥ ਅਰੁ
ਭਲੇਕਾਰਜੋਕੇਰਾਜਾਜਾਣੀਐ॥ ਬੁਰੇਕੋਬੁਰਾਜਾਣੀ
ਏ॥ ਅਰੁਇਹਭੀਸਮਸ੍ਰੀਐਕਿਇਸਥਾਤਕਰਿਮੁਸ਼ੁਕੋ
ਕਿਤਿਐ॥ ਅਰੁਇਸਥਾਤਤੇਮੁਸ਼ੁਕੋਬੀਧਨਐ॥ ਜਿਸਬੁ
ਧਿਕਰਿਇਤਨੀਆਥਾਤਾਸਮਸ੍ਰੀਐ॥ ਸੋਇਹੁਸਾਂਤ
ਕੀਬੁਧਿਕਹਏ॥ ਅਰੁਜਿਸਬੁਧਿਕਰਿਧਰਮਕੋਆਪ

ਗਮਜਾਣੀਐ॥ ਅਰੁ ਭਲੇ ਕਰਮ ਕੋ ਬੁਰਾ ਜਾਣੀਐ॥ ਐਰ
 ਕੀ ਐਰ ਬਾਤ ਸਮਝਣੀ॥ ਸੋਇ ਹੁਲਾਸੁ ਫਰਾਜ ਸੀ ਬੁ
 ਧ ਕੇ ਹੈ॥ ਅਬ ਤਾਂ ਮਸੀਬੁ ਧਸੁਦ॥ ਜਿਸ ਬੁਧਿ ਕਾਰਿ ਮ
 ਧਰਮ ਹੀ ਕੋ ਧਰਮ ਜਾਣੀਐ॥ ਸੋ ਕੋਲ ਅਥਰਮ ਜੋ ਜੀ
 ਵ ਕੇ ਪਾਤਕੀ ਏਤੇ ਪੁੰਨ ਸਮਝੀਐ॥ ਕਿਏ ਹਬ ਕਰਾਹੇ
 ਮਾਰੇ॥ ਪੁੰਨ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਐਰ ਭੀ ਜਿਨੇ ਉਲਟੇ ਧਰਮ ਸ
 ਝੁਪੇ॥ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਜੋ ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਤਾਂ ਮਸੀਕ ਹਾਵੈ॥

ਅਬਾਇਨ੍ਹਤਾਸੁਦ॥ ਪ੍ਰਥਮਸਾਂਤਕੀਦਿਨ੍ਹਤਾਸੁਦ॥ ਜਬਮ
 ਨਾਕਿਸੀਬਿਕਾਰਕੇਨਾਚਿਤਵੈ॥ ਅਰਾਇਨ੍ਹੀਆਸਰਗੀਫ
 ਸਹੋਇ॥ ਅਰੁਕੇਵਲਾਏਕਮੇਰੀਹੀਸਰਦ॥ ਜਬਾਇਤਨ
 ਅੰਘਾਤਾਹੋਇਤਬਾਇਹੁਸਾਂਤਕੀਦਿਨ੍ਹਤਾਜਾਨੀ
 ॥ ਅਬਰਾਜਸੀਦਿਨ੍ਹਤਾਸੁਦ॥ ਆਪਲੈਧਰਮਬਿਖੇ
 ਵਿਨ੍ਹ॥ ਅਰੁਦਰਬਕੇਖਟਲੇਬਿਖੇਦਿਨ੍ਹ॥ ਖਾਵਲੇਮ
 ਰਪਹਿਰਨੇਬਿਖੇਦਿਨ੍ਹ॥ ਹੇਪਾਰਬਏਰਾਜਸੀਦਿਨ੍ਹ

ਕਹਾਵੈ॥ ਅਬਤਾਂ ਮਸੀ ਵਿਨੁ ਤਾ ਸੁਣ॥ ਮਹਾਂ ਪੈਰ ਨਿੰਦਾ
ਬਿਸੁਰਤਿ ਸੇਇ ਰਹਿਣ॥ ਅਰੁ ਪਰਮ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੇ ਮਗਨ
ਹਿਣ॥ ਅਰੁ ਹਰਿ ਕਿਸੀ ਸੇ ਲਾਨੁ ਤਾਰੈ ਅਰੁ ਕਲਾਹਿ ਬਿ
ਖਾਨੁ॥ ਏਹ ਤੀਨੋ ਬਾਤਾਂ ਮਸੀ ਵਿਨੁ ਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਮੇਸੀ
ਦੁਰਬੁਧਿ ਸਾਥ ਦੁਰਬੁਧੀ ਰਿਗੈ॥ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਤਾ ਅਰੁ ਕਲ
ਹਿ॥ ਇਨ ਤੀਨੋ ਬਿਕਾਰੋ ਤੇ ਜੋ ਆਪਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰਸ
ਕਤੇ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਤਾਂ ਮਸੀ ਵਿਨੁ ਤਾ ਜਾਣ॥ ਹੇਗੁ ਰਬ ਬੀਸੀ

ਉਮਹਿਸੇਸਟਿਅਰਜਨਅਬਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਸੁਖਸੁਣ॥ਸੁ
ਖਕਉਨਾਖਾਵੈਮਿਸਟਿਸੁਖਦਾਇਕਾਮੀਸੁਤਤੁਲ॥
ਸੋਪ੍ਰਿਥਮੇਤਪਹੋਇਕਸਾਟਿਕਰਿ॥ਤਬਰਾਜਸਦੁਰਗ
ਫਲਪਾਵੈ॥ਇਹਸੁਖਸਾਂਤਕੀਕਹਾਵੈ॥ਅਬਰਾਜਸੰ
ਸੁਖਕਾਪ੍ਰਸੰਗਸੁਣ॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਇਦ੍ਰੀਆਕੇਭੋਗਭੋਗ
ਏ॥ਅਰੁਪੀਛੋਤਿਨਕਾਫਲਨਰਕਜਾਇਭੋਗਏ॥
ਸੋਇਦ੍ਰੀਆਕਾਸੁਖਤਛਚਾਰਦਿਨਕਾਰੇ॥ਅਰੁ

ਨਰਕੋਕਾਦੁਖਬਰੁ ਕਸਾਇਐ ॥ ਸੋਇਹੁਰਜਸੀਸੁਖਕ
 ਹਾਵੈ ॥ ਅਬਤੰਮਸੀਸੁਖਸੁਣ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਧਿਸੁਰਤਹੋਇ
 ॥ ਨਿੰਦਾਅਰੁਮਾਲਸੁਮਸਾਵਧਾਨਤਾ ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਭਜੇ
 ਹੋਹੋਸੋਮੇਰਾਧਿਸਾਰਨ ॥ ਏਕਅਵਰਗੀਤਮਕਾਲਾਫੁ
 ਫਸੁਣ ॥ ਜੇਸੁਭਕਰਮੇਮਹਿਸੀਕਾਕਰਣੀ ॥ ਹੇਅਰਜ
 ਨਭਮਤੇਲੇਕਰਜੇਪੈਲੋਕਅਰੁਭਿਪਰਕੇਜੇਦੇਵਤਾਕੇ
 ਲੋਕ ॥ ਸੋਇਹਲੋਕਸਰਹੀਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜੇਹੈਮਾਇਆਏ

ਸੁਭਾਉਕੇਕਰਮਸੁਦ॥ ਸੁਰਮਾਤੇਜਸ੍ਵਿਰਾਜ॥ ਅਰੁਸਿ
ਆਣਾਜੁਪਤੇਭਾਰੇਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਕਿਛੁਟਾਨਕਰਨ
॥ ਅਰੁਮਾਪਕੋਈਸੁਰਮਹਤਾਠਾਕੁਰਜਾਨਦਾ॥
ਅਰੁਪ੍ਰਮੇਸਰਈਸੁਰਾਇਖੇਸਰਧਾ॥ ਏਖਤੀਕੇਸੁਭ
ਵਕੇਲਛੁਟਾਪੈ॥ ਅਥਏਸਕੇਸੁਭਾਉਕਰਮਸੁਦ॥
ਖੇਤੀਕਰਨੀਅਰੁਗਉਕੀਸੇਵਾਵਣਜਵਾਪਾਰ॥ ਏ
ਹਤੋਏਸਕੇਸੁਭਾਵਕਪਰਮਹੈ॥ ਅਰਤੀਨਹੀਬਰ

ਲੋਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ॥ ਇਨੇ ਤੀਨੇ ਬਰਨੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਿ
 ਛਾਪਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੀ ਬਿਖੈ ਸੀਤੁਖ ॥ ਏਹੁ ਸੂਦ੍ਰ ਕੇ ਸੁ
 ਭਾਵ ਕਧਰਮ ਕਰੈ ॥ ਏਹਾਰੇ ਬਰਨੇ ਕੇ ਧਰਮ ਕਰਮ ਹੈ
 ॥ ਜੈਮਨੁ ਖਚਾਰੇ ਬਰਨਾ ਮਾਪਣੇ ਮਾਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਕੇ
 ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਤੇ ਭਲੀ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਜੈਸੁਨੁ ॥ ਅ
 ਪਨੇ ਮਾਪਨੇ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰ ਰੇ ਕੀ ਅਫਲਾਪ
 ਹੈ ॥ ਜੈ ਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਸਟਕਾ ਕਰਤਾ ਸਰਬ

ਠੰਗਵਿਖੋਪੂਰਨਅਰੁਮਬਨਾਸੀ॥ ਸੋਇਨਕਰਮੋਕਾ
ਰਿਮੁਲਕੋਜਾਇਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਚਾਰੇਹੀਬਰਨੇਕੋਆਪਨੇ
ਆਪਨੇਧਰਮਕਰਿਕਲਿਆਨਹੈ॥ ਜੇਆਪਨੇਧਰਮ
ਵਿਨਹੋਇਸੋਪਰਮਗਤਿਕੋਪਾਵੈ॥ ਅਰੁਪਰਾਇਆ
ਧਰਮਓਤਮਭੀਹੋਇਤੋਭੀਰੁਕਾਦਾਤਾਹੈ॥ ਆਪਨੇ
ਆਪਨੇਧਰਮਕਰਿਸਭਕੋਕਲਿਆਨਹੈ॥ ਆਪਨੇ
ਧਰਮਕੀਏਕਿਸੀਕੋਪਾਪਨਾਹੀ॥ ਇਹਤੋਸਭਨਥ

ਰਨੇਕੇਧਰਮਕਹੈ॥ ਅਰੁਪੀਛੈਚਾਰੇਹੀਬਰਨੈਕੇਲਾਢੁ
 ਨਭਿੰਨਭਿੰਨਕਹੈ॥ ਅਬਅਰਜਨਾਇਨਚਾਰੇਹੀਬਰ
 ਨਾਥਿਖੇਸਿਸਕੇਮੇਰਾਭੁਜਨਕਰਤੇਤੀਨੇਗੁਣਕਟੋਰ
 ਏਹੈ॥ ਸੋਸਹਿਜਪਦਕੋਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਭਾਇਆ॥
 ਤਿਸੀਕੋਸਹਿਜਪਦਭੀਕਹਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸੀਕੋਚ
 ਭੁਥਾਪਦਭੀਕਹਤੇਹੈ॥ ਤਿਸੀਕੋਤੁਰੀਆਪਦਭੀਕ
 ਹਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸੀਕੋਸਤਿਪਦਭੀਕਹਤੇਹੈ॥ ਜੇਐ

ਸੇਸਾਂਤ ਸਹਜ ਪਦਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੋਆਹੈ॥ ਸਾਤਿ ਸਕੋ ਕਿ
 ਸੀ ਕਰਮੁ ਤਿਆਗੇ ਕਾਨ੍ਹੇ ਪਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸਤਿ ਪਦਕੋ
 ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਹੁ ਨਿਕੀ ਕਰਮ ਕਾ ਅਰੰਭ ਕਰੈ॥ ਤਬ ਤਿ
 ਸਕੋ ਨੇਪਰੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਸੁਫਲ॥ ਜੈਸੇ ਧੂਏ ਤੇਰ
 ਹਿਤ ਨਿਰਮਲ ਅਗਨ ਜਲ ਤੀਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਨਿਰਮ
 ਲ ਅਗਨ ਕੀ ਜੇਤਮਾਰੀ ਧੂਏ ਕੀ ਪੁਖਤੀ ਲਕਣੀ ਅੰਨ
 ਮੇਲੀ ਮੇ॥ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅਗਨ ਕੀ ਦਿਗਾਨੁ ਨ ਰਹੈ॥

ਤੇ ਸੋਚੋ ਥੇ ਪਦਵਲੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕੇ ਅਰੰਭ ਕਾ ਨੇਖੈ ॥ ਕਰਮ
 ਕਾ ਅਰੰਭ ਸਤ ਪਦ ਕੋ ਵਿਗਾਨੁ ਰਾਹਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ
 ਤੇ ਜੋਤੁਰੀਆ ਪਦ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਕਾਮਨਾ
 ਕਾ ਅਰੰਭ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ॥ ਅਬ ਜੋ ਕੋਈ ਨੇ
 ਥੇ ਪਦ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਲਛਣ ਸੁ
 ਫ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਤਿਸ ਕੋ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਕਿਸੀ ਸੇਨਾਹੀ ॥ ਅਰ
 ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤਿਨ ਆਪਨਾ ਮਾਤਮਾ ਜੰ

ਤਗਾਖਿਆਹੈ॥ ਅਗੁਕਿਸੀਵਸਤਕੀਤਿਸਕੇਮਨਾਵਿਖੇ
ਬਾਂਢਕਾਮਨਾਨਹੀ॥ ਕਿਉਨਹੀਕਾਂਮਨਾਸੇਸੁਣਿ॥ ਵਹੁ
ਨਿਹਕਰਮਸਿਧਯੋਹੈਸੀਨੈਆਸਕਾਆਥਾ॥ ਸੇਤਿਸਾਬਿ
ਖੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਭਯਾਹੈ॥ ਸੇਵਹੁਸਤਕੇਸਮੁੰਦਬਿਖੇ
ਜਾਇਮਗਨਭਯਾਹੈ॥ ਤਿਸਸੁਖਕਾਰਿਤ੍ਰਿਪਤਭਯਾਹੈ॥
ਅਘਾਇਰਹਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਸੁਖਕੇਸਮਾਨਮਦਰਕੇਈ
ਸੁਖਨਾਹੀ॥ ਇਸਕਾਰਣਤੇਤਿਸਕੇਕੋਈਬਾਂਢਨਾਹੀ

॥ ਸੇਵਹੁ ਕਿਸਾਸਿਧਕੋਪਾਪਤਿਭਯਾ ॥ ਜਿਸਸਿਧਬਿਖੇਯੋ
 ਬ੍ਰਹਮਹੋ ॥ ਸੇਵਹੁ ਮੁਖਬ੍ਰਹਮਕੀਸਿਧਕੋਪਾਪਤਿਭਯਾ ॥
 ਹੇਕੁੰਤੀਨੰਦਨਵਹੁਮੇਰੇਜਾਨਲੇਕੈਰਿਅਨਕਰਿਪੂਰਨਭੈ
 ਯਾ ॥ ਅਰੁਤਿਸਕੀਬੁਧਿਨਿਰਮਲਭਈਅਤਸੇਕਰਿ ॥
 ਅਰੁਮਹਾਂਈਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਬਿਖੇਤਿਸਕਾਝਿਕੁਨਿਸ
 ਚਾ ॥ ਅਰੁਸੰਸਾਰਕਲੇਕੋਕੀਬਾਤਸੁਲਤਾਹੀਨਹੀ ॥ ਅ
 ਰੁਨਾਆਪਕਿਸੀਸਾਥਬਾਤਕਰਤਾਹੈ ॥ ਨਾਕਿਸੀਸਾਥ

ਤਨਵੈਰ॥ ਅਰੁ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਸਿਮ੍ਰਨ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ
ਪਾਇ ਕਾਰਿ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਘਾਇ ਰਹਿ
ਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੰਸਾਰ
ਤੇ ਤੀਨ ਹੀ ਥਾਤਾ ਤਿਨ ਜੀਤ ਰਾਖੀਆ ਹੈ॥ ਕੋਨ ਤੀਨ
ਥਾਤ ਸੇ ਸੁਲ॥ ਬਰਨ ਦੇਹ ਮਨ ਸਾਏਹ ਤੀਨੋਂ ਜੀਤੀ ਹੈ
॥ ਇਨ ਕਾ ਜੀਤ ਨਾ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਸੇ ਸੁਲ॥ ਦੇਹ ਕਾਰਿ ਸੰਸਾਰ
ਕੇ ਮਨੁ ਖੋਕਾ ਸੰਗ ਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਹ ਥਾ ਕਾਰਿ ਸੰਸਾਰ

ਕੇਮਨੁਖੋਸਾਬਬਾਤਨਕਰੈ॥ ਅਰੁਮਨਕਰਿਕਿਸੀਕੋਚਿਤ
ਰੈਨਹੀ॥ ਇਤਪ੍ਰਕਾਰਾਇਨਤੀਨੋਕੋਜੀਤੈ॥ ਅਗੁਨਿਤਹੀਸ੍ਰੀ
ਰਤਮੇਰੇਧਿਆਨਸਾਬਜੁਨ੍ਹਿਆਪੁਆ॥ ਅਰੁਸਾਰੇਸੰਸਾਰ
ਰਤੇਥੈਰਾਗ॥ ਕੈਸਾਥੈਰਾਗਸੇਸੁਣ॥ ਉਪਰਬ੍ਰਹਮਾਕੇਲੈ
ਕਲਗਅਰੁਤਲੇਸੇਖਕੇਲੈਕਲਗ॥ ਸੇਇਨੇਸਭਨੋਕੇ
ਤਿਲਸਮਾਨਜਾਵੈ॥ ਅਰੁਬਿਨਸੇਪੂਏਜਾਵੈ॥ ਇਸਕਾਨ
ਮਥੈਰਾਗਹੈ॥ ਬਹੁਨਕੈਸਾ॥ ਅਹੀਕਾਰਅਰੁਬਲਅਰੁ

ਗੁਰੁ ਅਰੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਇ ਨੀਬਿਖੇ ਨਹੀਰ ਮਤਾ ॥ ਅਰੁ
ਕਛੁ ਛਾਵ ਨਿਭੈ ਜਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਰਾਖ ਦਾ ਨਹੀ ॥ ਇ
ਸ ਕਾ ਨਾਮ ਤਿਆਗ ਹੈ ॥ ਜਿਨ ਏਹ ਢੈਰੀ ਬਿਕਾਰ ਭ
ਆਗੇ ਹੈ ਅਰੁ ਜਿ ਸਕਾ ਕਿਸੀ ਵਸਤੁ ਸਾਥੁ ਮਮਤਾ
ਨਹੀ ॥ ਕਿ ਅਮੁਕੀ ਵਸਤੁ ਮੇਰੀ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਹੈ ਸ
ਤਿਰੁਪ ਜੀਵਤਾ ਹੀ ਨੇਹ ਸਾਥੁ ਹੋਤੇ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਫਿਰ
ਤਾ ॥ ਬਹੁ ਨ ਕੈਸਾ ਵਹੁਰੁ ਸਾਥੁ ਹਮ ਭੁਤ ॥ ਬਹੁ ਮ

ਭਤਕਿਆਕਹੀਮੇ॥ ਸੇਸੁਦਿ॥ ਮਾਇਆਕੇਜੁਥੇ
 ਤੀਨੈਗੁਲਤੇਤਿਸਕੇਕਟੇਗਾਏ॥ ਜਬਤੀਨੈਗੁਲ
 ਕਟੇਤਬਜੈਸਾਮਾਤਮਾਬ੍ਰਹਮਬਾਤੈਸਾਹੀਬ੍ਰਹ
 ਮਕਾਬ੍ਰਹਮੁਰਯਾ॥ ਤਬਤਿਸਕਾਮਾਤਮਾਭਯਾਪ
 ਰਮਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਜਬਪਰਮਪ੍ਰਸੰਨਭਯਾਤਬਗਈ
 ਬਸਤਕੀਤਿਤਾਨਕਰੈ॥ ਅਰੁਮਲਹੇਤੀਦਸਤ
 ਕੇਆਵਨੇਕੀਤਿਤਾਕਾਂਸਨਾਂਕਰੈ॥ ਅਰੁਸਰ

246
 240

ਭੁਤੇਪ੍ਰਾਨੀਰਿਸਾਬਸਮਤਾਦਿਸਟਿ॥ ਇਹਸਭੁਹੀ
ਲਛਣਤੁਰੀਆਪਦਕੇਕਹੈ॥ ਜਬਤੁਰੀਆਪਦ
ਬਿਖੇਮਨਖਾਵੈਹੈ॥ ਤਬਤੁਰੀਆਕੋਆਰੋਮੇਰੀਭ
ਗਤਹੈ॥ ਜਬਮੇਰੀਭਗਤਿਪਾਵੈ॥ ਸੇਮੇਰੀਭਗਤ
ਕਿਮਾਹੈ॥ ਸੋਸੁਣਿ॥ ਮੇਰੀਜੇਮਹਿਮਾਪ੍ਰਤਾਪੁਤਿਸ
ਥਾਜਾਨਲਾਏਹਮੇਰੀਭਗਤਹੈ॥ ਕੈਸੀਹੈ॥ ਜੇਤ
ਰੀਆਪਦਮਹਿਲੀਨਭਯਾਤਿਸੇਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥

ਪ੍ਰਕਾਸਭਯਾ॥ ਸੇਭਗਤਮੁਸ਼੍ਰੁਕ੍ਰੋ ਪਹਿਚਾਨੈ॥
 ਸੇਕੈਸਾਪ੍ਰਭਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਤਾਪਮਰੁਵਡੈ॥
 ਈਸਰਬਜਾਣੈ॥ ਤਿਸਮਹਾਤਮਕੋਬ੍ਰਹਮਬੁ
 ਧਿਧੀਨਾਰੀਏ॥ ਤਿਸਕੈਜਾਨਣੈਕੈਆਰੋਮਾਹਿਮ
 ਮਹਤਨਹੀ॥ ਸੋਮਹਿਮਾਪਹਿਚਾਣੁਲੇਣੀਏ॥
 ਭਕੀਭਗਤਹੈ॥ ਸੇਭਗਤਖਿਨਖਿਨਪਲਾਚਸਾ
 ਮਹੁਰਤਵਿਖੇਰਾਮਨਾਮਸਮਾਲੇ॥ ਹੇਅਰਜਨ

੨੬੧

੦

੦

ਜਿਨਮੇਰੀਮਹਿਮਕੇਜਾਨਣੇਕਾਰੀਅੰਨਨਾਮਾਨੰ
 ਮਤਿਪਾਨਕੀਆਹੈ॥ ਸੇਜਬਲਗਮਨੁਖਦੇਹਬਿਖੇ
 ਬਸੇਹੈ॥ ਤਬਲਗਪਰਮਸੁਖਜੇਹੈਸਾਂਤਸੁਖਤਿਸਸੰ
 ਤਪਦਬਿਖੇਮਗਨਹੈ॥ ਅਰੁਜਬਦੇਹਕੋਤਿਆਰੇਹੈ
 ॥ ਤਬਮੇਰੇਪਰਮਾਨੰਦਅਬਨਾਸੀਪਦਬਿਖੇਜਾਇਪੁ
 ਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਇਹਤੋਰੋਬੇਪਦਤੁਰੀਆਪਦਸਹਜ
 ਸਾਂਤਪਦਤਿਸਪਦਕੇਸਰਹੂੰਲਛਛਸੰਪੂਰਨਕਹੇ

ਅਬਮਰਜਨਅਵਰਸੁਣ॥ ਜੇਮੇਰਾਸਿਮ੍ਹਨਭੁਜਨਕ
 ਰੈ॥ ਸੇਮੇਰੇਭੁਜਨਕਾਜੇਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਵਾਦਜਿਸਕੇਮੇ
 ਰੇਭੁਜਨਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਵਾਦਆਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਸਾਬ
 ਧੀਆਇਆਕ੍ਰਿਤਭੀਕਰੈ॥ ਸੇਮੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਊਤਮ
 ਜੋਹੈਸਾਂਤਪਦਤਿਸਕੇਜਾਇਦੁਭੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥
 ਤਿਸਕਾਰਣਤੇਹੈਅਰਜਨਤ੍ਰਿਭੀਨਿਰੰਕੁਸਨਕਾਨਿਹ
 ਚਲਾਚੇਤਾਮੇਰੇਵਿਖੈਰਾਖ॥ ਅਰੁਮੁਣਸਾਬਪ੍ਰੀਤਕ

ਕੀ

ਰਿ॥ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਵਿਨੁ ਕਰਿ॥ ਅਰੁ ਨਿ
ਰੰਤਰ ਮਨ ਕਾ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰਾਖ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਮਨ ਕਾ
ਨਿਸਚ ਲਛੇਤਾ ਰਾਖੇਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਠਲ ਸੁਟ॥ ਮੇਰੇ ਬਿ
ਖੇ ਚੇਤਾ ਰਾਖੇਤੇ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭੁ ਜੇਦੁ ਖਰੈ॥ ਤਿਨ ਤੇ
ਤਰਜਾਹਿਗਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮਾਪਣੇ ਮਹਿ ਕਾਰ ਕੋਲੀਏ ਮੇਰੀ
ਆਗਿਆ ਮਾਨਮਾਨਹਿਗਾ॥ ਤਬ ਤੇਗਾ ਬਿਨਾਸ ਹੋਇਗਾ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਮਹਿ ਕਾਰ ਕੋਲੀਏ ਕਹਿਗਾ ਕਿਹੈ ਸੰਗ ਮਨਹੀ ਕਰ

ਤਾ॥ ਸੇਵਹੁ ਤੇਰਾ ਕਹਿ ਲਾਅਰੁ ਨਿਹਚਾ ਸਭੁ ਹੀ ਬੂਠੈ॥
 ਕਿਉ ਬੂਠੈ ਸੇਸੁ ਟਿ॥ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਸੇਤੁ ਬੂਠੈ ਹੋਇ
 ਰਹੇਗੀ॥ ਹੇਕੁਤੀ ਨਿਦਨ ਅਰਜਨ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਸੁਭਾਵ ਕੇ
 ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਉਪਜੇ ਹੈ॥ ਸੇਸਭੁ ਹੀ ਸੁਭਾਵ ਕੇ ਬੀਧਨ ਸਾਬਈ
 ਧੋਹੁ ਏ ਹੈ॥ ਸਭੁ ਹੀ ਲੋਕ ਸੁਭਾਵ ਕੇ ਵਸ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਸੁਭਾਵ ਕਿ
 ਸੀ ਕੇ ਵਸਨਾ ਹੀ॥ ਜਿਤੂੰ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਮੋਹ ਕਾਰਿ ਮੋਹਿ ਆ ਹੈ॥
 ਕਿਹੈ ਜੁਪਨਾ ਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਤੋਭੀ ਖੜੀਕਾ ਸੁਭਾਵ ਤੇਰੇ

ਏਤੇ ਅਵਸਯੁਪਕਰਾਇ ਰਹੇਗਾ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਏਕਈ ਸੂਰ
 ਕਾ ਸੂਰਪ ਸਭ ਨੇ ਭੁਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਕੈ ਰਿਦੇ ਬਿਖੈ ਬਸੈ ਹੈ ॥ ਬ
 ਸਕਰਿ ਕਿਆ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਸੁਣਿ ॥ ਸਭ ਨੇ ਜੀਵੈ ਕੋ ਮਾਇਆ ॥
 ਕੇ ਜੀਤ ਪਰਥੈ ਠਾਇ ਕਰਿ ਕ੍ਰਮਾਵੈ ਹੈ ॥ ਹੇ ਰੁਰਤ ਹੇ ਅਰਜ
 ਨ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਤਿਸ ਏੀ ਸਰੁ ਕੀ ਸਭ ਨੇ ਭਾਵੈ ਕਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸ
 ਏ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਸਾਂਤ ਜੋ ਹੈ ਕਾਇਆ ਨ ਸਰੁਪ
 ਅਰੁ ਪੁਰਾਤਨ ਅਸਥਾਨ ਤਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਗਾ ॥ ਹੇ ਅ

ਰਜਨ ਏਹ ਗੁਹਜ ਤੇ ਗੁਹਜ ਬਹੁ ਕੁਭੀ ਗੁਹਜ ਸੇ ਐਸਾ
 ਗਿਆਨ ਤੁਝੈ ਕਹਿ ਆਏ ॥ ਅਰੁ ਜਿਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਜਾਨ ਦੇ ਕੇ
 ਪਾਵਣੇ ਕੇ ਮਾਰਗ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਰਲੇ ਮਿਲੇ ਕਹੈ ॥ ਜਿਤ ਮਾ
 ਰਗ ਤੇ ਰੀਝਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸੀ ਮਾਰਗ ਮੇਰਾ ਭਜਨ ਕਰਿ ॥ ਅਰੁ
 ਭਜਨ ਕੇ ਮਾਰਗ ਸੁਝੈ ਕੇ ਆਇ ਮੇਲ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਅਬ
 ਸਾਰੀ ਧੀਰੀ ਤਾਬਿਖੇ ਭੀ ਮਾਤਿ ਗੁਹਜ ਤੇ ਗੁਹਜ ਸੇ ਐਸਾ
 ਮੇਰਾ ਪਰਮ ਬਚਨ ਸੁਣ ॥ ਸੇਤੁ ਸੁਝੈ ਕਿਉਂ ਕਹੈ ॥ ਜੇਤੁ

ਮੇਰਾ ਸਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੀ ਮਾਤਿ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਾਖਿ ਨਿ
ਤ ਵਿਨੁ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਨ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤ ਕ
ਰੇ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਮਨ ਕਾ ਨਿਸਚਲ ਚੇਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇਰ
ਖ॥ ਮੇਰਾ ਭਗਤਿ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਕਾਰਿ॥ ਅਰੁ ਮੁਸ਼
ਕੈ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਕਾਰਿ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੁਸ਼ ਸਾਬ ਮਿਲ ਜਾਇ
॥ ਅਰੁ ਸਭ ਨੈ ਭਜਨੇ ਬਿਖੇ ਭੀ ਮੁਸ਼ ਕੈ ਦੇਹੁ ਭਜਨ ਰਚੈ॥
ਜਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਭਜਨ ਬਿਖੇ ਵਿਨੁ ਹੋਵਹਿਗਾ॥ ਹੇ ਅਰਜ

੨੮੫
 ਨਸਰਹੀ ਭਜਨਾਤਿ ਨਕਾਤਿ ਤਿਆਗ ਕਾਰਿ ॥ ਅਰੁ ਕੇਵਲ
 ਏਕ ਮੇਰੀ ਹੀ ਸਰਨ ਮਾਊ ॥ ਹੋਤੁ ਸੁਕੋ ਸਰਨੇ ਪਾਪੋ ਤੇ ਮੁਕਤਿ
 ਕਰੇਗਾ ॥ ਚਿਤਾ ਮਤਿ ਕਰਾਰਿ ॥ ਹੇ ਅਰਜਨਾ ਇਹ ਜੋਗਿਆ
 ਨਤੁ ਸੁਕੋ ਮੁਝੈ ਕਾਰਿਆ ॥ ਸੇਤੁ ਏਐ ਸੇਠ ਕੋ ਕੋ ਨਹੀ ਸੁ
 ਨਾਵਣਾ ॥ ਕਿਨੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
 ਨਹੀ ਕਾਰਿਣਾ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਤਪਸੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਨਹੀ
 ਤਿਨ ਕੋ ਭੁਲਿ ਨਹੀ ਕਾਰਿਣਾ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ

ਰਮੁਗੁਪਤਾਰੀਆਨਮੇਰੇਭਗਤਕੋਸੁਦਣਕਰਾਇਆਹੈ
 ॥ ਤਿਸਮੇਰੀਪਰਮੁਭਗਤਕੀਨੀ ॥ ਇਸਬਿਖੇਸੀਸਾਕਛੁ
 ਨਹੀ ॥ ਸੋਤਿਨਮੇਰੀਕੈਸੀਪਰਮਭਗਤਕੀਨੀਸੋਸੁਦਿ
 ਮੇਨਾਨੂਸਰਾਮਨਖਮੇਰੇਤੋਖਣੇਕੋਸੀਸਾਗਬਿਖੇਕੋਈ
 ਨਾਹੀ ॥ ਅਰੁਮੇਸਾਮੇਰੇਤੋਖਕਾਰਿਤਾਨਕੋਈਪੀਛੈਹੀਭ
 ਇਆਹੈ ॥ ਅਰੁਨਕੋਈਆਗੋਯੋਇਗਾ ॥ ਅਰੁਮੁਸੁਕੋਅ
 ਤਿਪਿਆਰਸੇਈਭਗਤਹੈ ॥ ਜਿਨਮੇਰੇਭਗਤਕੋਗੀਤ

ਕਾਗੀਆਨ ਸੁਨਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਠਲ ਬਤਾਈ ਕਰੀ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਗੀਤ ਕੇ ਸਲੋਕ ਪਾਠ ਕਰੇ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਬਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਪਾਠ ਹੀ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਠਲ ਸੁਣਿ
 ਸਭ ਨੇ ਜਗਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਾਟਿ ਗਿਆਨ ਜਗਾ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਪਾਠ ਕਰ
 ਨਹਾਰੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਜਗ ਕਾਰਿ ਪੂਜਾਯਾ॥ ਅਰੁ ਤਿ ਪਾਠ ਕਰ
 ਨਹਾਰੇ ਕੇ ਨਿਕਟ ਹੋ ਜਾਇਖ ਨੂੰ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਕੋਈ ਕਿਸ
 ਕਾ ਨਾਮ ਲੇ ਕਰੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਬੁਲਾਵੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਬੁਲਾ

ਇਮਾਜੈ ਸੇਵਹੁ ਤੇ ਸਕੈ ਨਿਕਟ ਜਾਇਖਨੂਹੇਤਾਹੈ॥ ਤਿਸ
 ਭਾਂਤ ਜੋ ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਕੇ ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਹੋ ਜਾਇ
 ਖੜਾ ਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਕਾ ਅਰਥ ਕਹਿ ਕਰਿ
 ਭਗਤੇ ਮਿਤ੍ਰੈ ਕੋ ਸੁਫਲ ਕਰਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਵਧੈ
 ਆਈ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਮਾਹਿਮਾ ਵਧੈ
 ਆਈ ਬਠ ਨ ਤੇ ਅਗੋਚਰ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਕੀ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਗਿਆਨ ਕੋ ਸਤਿਸਤਿਮਾਨ ਕ

ਰਿਸ੍ਰਵਨ ਕਰੈ॥ ਸੇਸ੍ਰਵਨ ਕਰਨ ਹਾਰਾਭੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਬੰ
 ਧਨ ਕੋ ਕਾਟ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਪਰਮੰਨੀ ਦਮਾ ਬਨਾ ਸੀ ਪਟ ਕੋ ਜਾ
 ਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋਭਾਰਤ ਹੋ ਅਰਜਨ ਹੋ
 ਧਨੀ ਜੈ॥ ਇਹ ਗਿਆਨ ਜੇ ਤੁਸ੍ਰ ਕੋ ਮੁਝੈ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਸੇ ਤੁ
 ਸ੍ਰੈ ਏਕਾਗਰ ਚਿਤ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿਉ॥ ਅ
 ਰੁ ਤੇਰੇ ਬਿਖੈ ਜੋ ਬਾਅਗਿਆਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤੇ ਨਾਸ
 ਭਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉ॥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵੰਨ ਜੀ ਕੇ ਵਚਨ ਸੁਨ

ਕਾਰਿ ਅਰਜਨ ਬੇਲਤੁ ਭਯਾ ॥ ਅਰਜਨ ਵਾਚਾ ॥ ॥
 ਹੇ ਅਚਤੁ ਅਬਨਾਸੀ ਪੁਰਖ ਜੀਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵੰਤ ਜੀ
 ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੋਹ ਕਾ ਨਾਸ ਭਯਾ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਗਿਆ
 ਨ ਭੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਭੀ ਨਿਰਮਲ ਭਈ ॥
 ਅਰੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੀਸੇ ਜੁ ਬੇਸੀ ਦੇਹ ਤਿਨ ਕਾ ਭੀ ਨਾਸ
 ਭਯਾ ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਸਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੇ ਜੇਜੁ
 ਪਿਕਰੇ ਨ ਕੀਆ ਗਿਆ ਭਈ ॥ ਸੇ ਤੁਮਾਰੀਆ ਗਿਆ

ਕੋਪਾਇਕਰਿਜੁਪਕਰਤਾਰੇ॥ ਸੀਜਯੇਵਾਚਾ॥ ਸੀਜੈਗ
 ਜਾਧਿਤਰਾਟਰਕੇਕਹੇਯੈ॥ ਕਿਧੇਰਾਜਾਜੀਬਾਸੁਦੇਵਜੈਯੈ
 ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਗੁਰਗਵਾਂਤਜੀ॥ ਅਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੈਅਰਜੁਨਇਨੇ
 ਨੇਨੇਕਾਮਹਾਤਮੁਅਗਇਨਕਾਮਾਪਸਮਹਿਸੀਬਾਦੁਰੇ
 ਸਟਤਿਸਕੇਸੁਣਕਰਿਬਿਚਾਰਕਰਿਮੇਰੇਰੋਮਿਖਣੁਰੇ
 ਇਰਹੇਯੈ॥ ਜੋਬਿਅਸੁਦੇਵਜੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮੁਸ੍ਰੋਕ
 ਵਿਬਵਿਸਟਕੀਨੀਯੈ॥ ਸੋਬਿਅਸੁਦੇਵਜੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾ

ਭੇਮੁਈਏਹੁਗਿਆਨਗੋਸਟਿਸੁਦਨਕੀਆਹੈ॥ ਸੋਇ
ਹਗਿਆਨਅਤਿਗੁਹਜਤੇਭੀਗੁਹਜਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਗੀਸੁ
ਰਕੇਈਸੁਰਜੋਹੈਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਂਨਜੀ॥ ਤਿਨਕੇਮੁਖ
ਕਮਲਤੇਨਿਕਸਾਹੈ॥ ਹੇਰਾਜਾਜੀਏਹੁਕੇਸਵਅਰੁਅ
ਰਜਨਕਾਅਤਿਅਦਭੁਤਸੰਬਾਦਗੋਸਟਿਹੈ॥ ਤਿਸਕੇ
ਸਿਮਰਸਿਮਰਬੀਨਾਰਬਿਚਾਰਪਰਮਹਰਖਕੋਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਅਰਜਨਕੋਹਰਿਬਿਸੁਰੂਪਨਿਖਾਇ

ਅਹੈ॥ ਤਿਸਰੂਪਕੋਬਿਚਾਰਬੀਨਰਹੇਰਾਜਾਜੀਹੋਊਥਿ
 ਸੇਮੇਭੀਹੋਇਜਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਬਾਰੰਬਾਰਪਰਮਹਰਖਭੀਹੋ
 ਤਾਹੈ॥ ਹੇਰਾਜਾਜੀਅਬਾਮੇਰੀਨਿਸਨੈਕਰਿਬਾਤਸੁਣਿ
 ॥ ਜਿਸਉਰਜੋਰੀਸੁਰੇਕੇਦੀਸੁਰਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵੰਤ
 ਜੀਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਉਰਗੀਤੀਵਪਨਖਕੇ
 ਪਾਰਨਹਾਰਾਪਾਰਥਅਰਜਨਹੈ॥ ਸੋਤਿਸੀਉਰਸੀਲ
 ਛਮੀਹੈ॥ ਅਰੁਤਿਸੀਉਰਜੋਹੈ॥ ਮੇਰੇਮਤਿਬਿਖੇਇਹ

ਬਾਤਾਨਿਸਚੈਕਰਿਓ॥ ਏਹਬਾਤਤੂੰਭੀਨਿਸਚੈਕਰਿਯ
 ਫਾਕਿਆਬਾਤ॥ ਕਿਜਿਨਕੋਮਾਥੇਪਾਰਿਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵੰ
 ਨਪਰੰਬ੍ਰਹਮਾਥਿਰਾਜਮਾਨਹੈ॥ ਅੰਸੇਜੇਹੈਬਡਭਰਾ
 ਪੰਡਵਤਿਨਕੀਜੇਹੈਦੋਗੀ॥ ਪੰਡਵਜੀਤੈਰੇ॥ ਅਰੁ
 ਤੇਰੇਪੁਤਅਪਰਮੀਹਾਰਹਿਰੇ॥ ੧੮॥ ॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਗਵਤਗੀਤਾਸੁਖਾਨਿਖਤਸੰਬ੍ਰਹਮਾਥਿ
 ਦਿਆਖੀਯੋਗਸਾਸਤ੍ਰੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਅਰਜਨਸੰਬ

੨੦੦
 ੩
 ਦੇਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਰਜਨਸੀਧਾਨ੍ਦੇਸਰਬ
 ਸਾਸਤ੍ਰੇਨਿਰਨ੍ਯੋਪਰਮਸੋਖਸੀਨਿਮਾਸ
 ਯੋਗਨਾਮਮਸਟਦਸੋਧਿਮਾਇਮਾ
 ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥
 ੧੮ ੧੮ ੧੮ ੧੮ ੧੮ ੧੮

१६ सतिगुरुपुसादि।

रागरागिनीमहला॥८॥ साधोमनकाभातिआ
गे॥ कामदेवपुसीगतद्वरजनकीतंतेआरिनि
भगे॥१॥ राग॥ सुखदुखनैसमकरिजाँनैअ
रमानमपमान॥ हरिखसि कतेराहिमतीताति

ਨਜਗਤਤਪਛਾਨ॥੧॥ ਉਸਤਤਨਿਦਾਦਉਤਿਅਗੇ
 ਬਜੈਪਇਨਿਰਬਾਂਨ॥ ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲਕਠਨਪੈ
 ਕਿਨੁਗੁਰਮੁਖਜਾਂਨ॥੨॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਮੁਲਾ॥੮॥
 ॥ ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਮਬਨਾਈ॥ ਇਕਬਿਨਸੈਇਕਾਮਸ
 ਬਿਰਮਾਨੈਅਚਰਜਲਾਏਉਨਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਾਂਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਬਸਪ੍ਰਾਨੀਹਾਰਿਮੁਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥
 ਤੁਠਾਤਨਸਾਰਕਾਰਿਮਾਨਿਉਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥

ਜੇਦੀਸੈਸੇਸਗਲਾਬਨਸੈਜਿਉਬਾਰਕੀਛਾਈ॥ ਜਿ
 ਨਨਾਨਕਜਗਜਾਨੇਉਸਿਥਿਮਾਰਹਿਉਰਾਮਸਰਨਾਈ
 ॥੨॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫੯॥ਪੁੰਨੀਕਉਹਰਿਜਸ
 ਮਨਨਹੀਆਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਮਗਨਰਹੈਆਇਆਸੇ
 ਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਤਮੀਤਮਾਇ
 ਆਮਮਤਾਸਿਉਇਹੁਬਿਧਾਮਾਪਬੀਧਾਵੈ॥ਮਿਗਤਿ
 ਸੁਜਿਉਝੁਠਾਇਹਜਗਦੇਖਤਾਸਿਉਠੀਧਾਵੈ॥੧॥

ਬੁਕਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨ ਸੁਖੀ ਮੁਕਤਾ ਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥
 ਜਨਨਾ ਨ ਕਰੇਟ ਨ ਮੈ ਕੋ ਉਰੁ ਜਨ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩
 ॥ ਗੋ ਉਨੀ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁਗਾਹਿ ਉਨ ਜਾਇ
 ॥ ਚੰਚਲਾਇ ਸਾ ਸੰਗਾ ਬਸਤਾ ਪੈਯਾ ਤੇ ਬਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕ੍ਰੋਧ ਘਟੀ ਕੇਭੀ ਤਰਾਜਿ ਹਸਪਸ
 ਭਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨਾਗੀਆ ਨ ਸਭ ਕੇ ਹਿਰਲੀ ਨਾ
 ਤਾ ਸਿਕੰਦਰ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭ

ਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਾਇ
 ਆਲਾਤਉਸਭਾਧਿਪਬਨਆਈ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀ
 ਮਹਲਾ ੬॥ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਮਾਨਸਜ
 ਨਮੁਅਮੋਲਕੁਪਾਇਉਬਿਰਥਾਕਾਰਿਗਵਾਵਉ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪਤਭਿਪੁਨੀਤਦੀਨਬੀਧਹਰਿਸਰਨਤਾਰਿ
 ਤੁਮਆਵਉ॥ ਗਜਕੋੜਾਸਮਿਟਿਉਜਿਹਾਸਿਮਰਤਤੁ
 ਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥੨॥ ਤਜਮਭਮਾਨਮੇਹੁਮਾਇ

੨

ਆਫੁਨਭਜਨਰਾਮਚਿਤਲਾਵਉ॥ ਨਾਨਕਕਹਿਤਮੁਕ
 ਤਿਖੰਥਇਹੁਗੁਰਮੁਖਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੨॥੫॥
 ਗੋਲੀਮਹਲਾ੨॥ ਕੋਊਮਾਈਭੂਲਿਊਮਨਸਮਝਾ
 ਵੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਾਰਿਨਿਮਖਨਹਰਿਗੁ
 ਨਗਾਵੈ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥
 ਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮਹਾਸੀਕ
 ਟਬਨਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰ

ਸਦਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤੁ
 ਹਿ ਤੁ ਮਮਾ ਨੇਜਿ ਹਘ ਟਿਰਾ ਮਬਸਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਹਲਾ ੬ ॥ ਜਾਪੇ ਰਾਮ ਸਰਨ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਨ ਪੁਰਾਨ ਪ
 ਨੈ ਕੋਇ ਹੁਨ ਸਿਮਿਰੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਹਾਉ ॥
 ਲੋਕੁ ਮੋਹਿਆਇ ਮਾਮਤਾ ਫੁਨ ਮਉ ਬਿਖਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨ ਸੇ ਮੁਰਤ ਹੋਵੇ ॥ ੧ ॥
 ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏਸ ਭੁਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸ

॥ ਉਸਤਤ ਨਿਦਾਏਸਮਜਾਂ ਕੋਲੋ ਰੁਮੇਹੁ ਨ ਤੈਸਾ ॥ ੨ ॥
 ਦੁਖਸੁਖਏਬਾਂਧੋਜਿਹਨਾਹਨਤਿਹਤੁਮਜਾਂਨਉਗਿਆ
 ਨੀ ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋਇਹੁਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨ
 ॥ ੩ ॥ ੧ ॥ ਗੋਨ੍ਹੀਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨਰੇਕਹਾਂਭਾਇਉਤੈਬ
 ਉਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਐਧਘਟੈਨਹੀਜਾਂਨੈਭਾਇਉਲੋਭਸੀ
 ਗਹੋਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤਨਤੈਅਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਉਅ
 ਕੁਸੁੰਦਰਗ੍ਰਿਹਨਾਰੀ ॥ ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੇਨਾਹਨਦੇਖ

ਸੇਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥ १ ॥ ਰਤ ਨੁ ਜਨਮ ਅਪਨੇ ਤੈ ਹਾਰਿ ਉਗੋਇ
 ਵਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜਾਂਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਾਇ ਉਚਰਨ ਨ ਸਿ
 ਉਬਿਰ ਥਾ ਅਉਪਸਿਰਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਨਰ
 ਸੁਖੀ ਆਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਸਗਲ ਜਗਮਾ
 ਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ੮ ॥
 ਗੋਨੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਭਰੇ ॥ ਨੀਨ
 ਨਿਮਾਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੀ ਜਨ ਸਰਨ ਤਾਹਿ ਤਮ ਪਰਚੇ ॥

॥१॥ **ਚਰਾਉ॥** ਬੇਨਪੁਰਾਨਜਾਸਗਾਨਗਾਵਤਤਾਕੋਨਾਮੁ
 ਹੀਏਮੋਪਰੇ॥ ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੇਹਰਿਕੋਸਿਮਾਰਿਸਿਮ
 ਰਿਕਸਮਲਸਰੁਚਰਿਰੇ॥१॥ ਮਾਨਸਦੇਹਬਹੁਰਨਹਪਾਵੈਕ
 ਛੁਊਪਾਊਮੁਕਤਿਕਾਰਿਰੇ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁ
 ਨਾਮੇਕੁਵਿਸਾਗਾਰਕੈਪਾਰਉਤਰੇ॥੨॥੬॥ ॥
 ॥ਆਸਾਮ॥੬॥ ॥੬॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥**
 ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ ਲੋਕਗਾਸਿਉਨਸ

ਹੁਣਿ ਸਪਾਵਤ ਆਸਾਲਾਗ ਓਪਨਕੀ ॥ ਪਾਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ
ਕੈ ਹੇਤ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਸੇਵਕ ਰਤ ਜਨ ਜਨਕੀ ॥ ਦੁਆ
ਰਾ ਹਿੰਦੁ ਆਰਸੁ ਆਨਾ ਜੇ ਓਰੁ ਲਤ ਨਹਿ ਸੁਧਰਾ ਮਰੁ ਜਨ
ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਖੇਵਤ ਲਾਜਨ ਲੋਕ
ਸਨਕੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ਕੁਮਤਿ
ਬਿਨਾ ਸੈਤਨਕੀ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ॥

॥ **ਦਿਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੮** ॥ ਯਾਹਿ ਮਨੁ ਨੈਕੁ ਨ ਕਾਰਿ ਉਕ
 ਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿ ਉਅਪਨੀ ਸੀਤਰ ਮਾਤਿ ਤੇ ਨਟ
 ਰੈ ॥ ੧ ॥ **ਰਹਾਉ** ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੇ ਹਰਿ
 ਜਾਸਨਾਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਜਗਾਤਿ ਕਉ ਰੂਹਿ ਕੈ
 ਅਪਨੇ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛਾ ਲਿਉਹੋ ਤਨ ਸੂਧੇ
 ਕਹਿਉ ਨ ਕਾਂਨ ਪਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭੁਜਕਾ ਮਨ ਮਨਿ ਤ
 ਜਾਤੇ ਕਾਜ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥ ॥ **ਦਿਵਗੀਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੮** ॥

॥ ॥ ਸਰਕਿਓ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ
ਸੁਤ ਬੰਧ ਪਾਮਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਹਿ ਕੀ ਨਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰ ਤਪ੍ਰੇਤ ਪੁਕਾਰ ॥ ਆਪ
ਘਰੀ ਕੋ ਉਨਹਿ ਰਾਖੇ ਪਾਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਸ੍ਰਿ ਗਤਿ
ਸ੍ਰਾਜਿ ਉਜਗਾਰ ਚ ਨਾਯਾਹਿ ਦੇਖੁ ਗੁਰਿ ਦੇ ਬਿਚਾਰ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾਂਤੋ ਹੋਤ ਉਪਾਰ ॥ ੨ ॥
॥ ੨ ॥ ॥ ਦੋਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ॥

ਜਗਤਿ ਮੇਝੁ ਠੀਕੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਰੁਲਾ ॥
 ਗੋਕਿ ਮਾਣਗਾ ਕਿ ਮਾਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ
 ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਂਧਿ ਉਚੀਤੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਸੰਗਿ
 ਨਹਿ ਕੋਊ ਦਿਹੁ ਅਚਰਜ ਹੈਰੀਤ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ
 ਨਹਿ ਸਮਝੈ ਤਸਿ ਖਦੈ ਹਰਿ ਉਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਵ ਜਲ
 ਪਾਰ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੧੨ ॥ ॥
 ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ॥ ॥ ਰਾਗ ਬਿਹਾਰ ਨਾਮਹ

ਲਾ॥੨॥ ਹਰਿਕੀਰਤਿ ਨਹਿਕਉ ਜਾਨੈ॥ ਜੇਗੀਜਤੀਤਪੀ॥
 ਪਚਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁਲੋਕਸਿਅੰਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਪਨੀ
 ਮਾਇਆਆਪਪਸਾਰੀਆਪੇਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਾਰੂਪ
 ਧਰੈਬਹੁਰੰਗੀਸਭਤੇਰਾਹਿਨਿਆਰਾ॥੨॥ ਅਗਨਤਅ
 ਪਾਰਮਲਖਾਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਭਜਗਭ੍ਰਮਾਇਉ॥
 ਸਗਲਭਰਮਤਜਨਾਨਕਪ੍ਰਾਦੀਚਰਨਤਾਹਿਚਿਤਲਾ
 ਇਉ॥੩॥੧॥੧੪॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥

॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ ੮ ॥ ਰੋਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸ੍ਰ
 ਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਨਉਅਰੁਗਾਉਰਸਨਾਗੀਤ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਰਮਾਧੋਰੋਰੁਪਤਤਿ
 ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਾਲਬਿਆਲੁਜਿਉਪਰਿਉਤ੍ਰੇਲੈਮੁਖਪਸਾ
 ਰੇਸੀਤ ॥ ੧ ॥ ਆਜੁਕਾਲਫੁਨਿਤੋਹਿਗੁਸਰੈਸਮਸੁਰਾਖੁ
 ਚੀਤ ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਰਾਮਭੁਜਲੈਜਾਤੁਮਉਸਰੁਬੀਤ
 ॥ ੨ ॥ ॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ ੮ ॥ ॥ ਮਨਕੀਮਨਹੀਮ ॥

ਹਿਰਹੀ॥ ਨਾਹਰਿਭੁਜਿਉਨਤੀਰਥਸੇਵੇਰਟੀਕਾਲਗਾਹਿ॥
 ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਗਮੀਤਪੂਤਰਬਸੀਪਤਿਧਨਪੂਰਨਸਰੁ
 ਮਹੀ॥ ਅਵਰਸਗਲਮਿਥਾਏਜਾਨਉਭੁਜਨਰਾਮ
 ਕੇਸਹੀ॥੧॥ ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਰੇਜੁਗਾਹਰਿਉਮਾਨ
 ਸਦੇਹਲਹੀ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਸਿਲਾਦਕੀਬਰੀਆ
 ਸਿਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੬॥
 ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਾਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ ਪਗਾਇਗਾਨੀਨਦਰ

ਸਰਚਿਉ ਰਾਮ ਰੁਗਤਿ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮੁਕਤਿ ਖੰਬੁ ਜਾਨਿਉ ਤੈ ਨਾਹ ਨਪਨੁ ਜੋਰਨ ਕੋ ਪਾਇ ॥
 ॥ ਅੰਤ ਸੰਗ ਕਾਹੂੰ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪ ਬੰਧਾਇ
 ਆ ॥ ਨਾਹ ਰਿਰੁ ਜਿਉ ਨਾ ਗੁਰ ਜਨ ਸੇਵਿਉ ਨਹਿਉ
 ਪਾਜਿਉ ਕਛੁ ਗਿਆਨ ॥ ਘਟਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ
 ਤੇਰੈ ਤੋ ਪੋਜਤ ਉਦਿਆਨ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨ ਮਰੁਰ
 ਮਤ ਤੈਹ ਰਿਓ ਅਸਿ ਬਰਮਤਿ ਨਹਿ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ

ਦੇਖ ਪਾਇ ਪਦਿ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ਬਿਚਾਰੇ
 ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾਸੀ ਓਂ ਪਰੀਤਾ ਕੇ ਜਸ ਓਰ
 ਧਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਗੁਣਿ ਓਂ ਪ੍ਰਭ ਆਜਾ ਕੈਸੇ
 ਮਿਰਨ ਅਗੁਨਿ ਰਭੈ ਪਦ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾਇ
 ਤਾ ਬਿਧ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਜਬ
 ਸਰਨ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਪਰਾਜ ਗਾਹ ਤੇ ਢੁਟਾ ॥ ਮ

ਹਿਮਾਨਾਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਰਾਮਕਹਿਤਬੰਧਨਾਤਿਹ
 ਤੂਟਾ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗਜਾਨੈਨਿਮਖਮਹਿਨਿ
 ਸਤਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਾਢਿਤਾਮਨਤੈਰੀਉਤਰ
 ਰਿਪਾਰਾ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ੬॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨ
 ਉਪਾਉਕਰੈ॥ ਜਤੇਰਗਤਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਾਮਕੋਤਾਸਹ
 ਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਉਨਕਰਮਾਧਿਅਮਾਕਹਕੈਸੀਧ
 ਰਮਕੋਨਫਨਕਰਈ॥ ਕਉਨਨਾਮਗੁਰਜਾਂਕੈਸਿਮਰੈ

ਭਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ ਕਲਮੇਏਕਨਾਮਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਜਾਹਿਜਪੈਗਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਅਊਰਧਰਮਤਾਕੈਸਮਨ
 ਹਨਗੁਰਯਹਿਭੇਦਬਤਾਵੈ॥੨॥ ਸੁਖਦੁਖਰਹਿਤਸ
 ਨਾਨਿਰਲੇਪੀਜਾਕੋਕਹਿਤਗੁਸਾਂਈ॥ ਸੋਤਮਹੀਮੇ
 ਬਸੇਨਿਰੰਤਰਨਾਨਕਦਰਪਨਾਨਿਸਾਂਈ॥੩॥੫॥
 ॥ ਸੋਰਠਾਮਹਲਾ ੬ ॥ ਮਾਈਮੈਕੀਹਬਿਧਲਖਉ
 ਗੁਸਾਂਈ॥ ਮਹਾਮੇਹਮਾਰੀਮਾਂਨਾਤਿਮਰਮੇਮਨਗਹਿ

ਉਉਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ १ ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਮਭਰਮੁ ਹੀ
 ਭਰਮੁ ਖੋਇ ਉਨਹਿ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖਮ
 ਸਕਤਿ ਰਹਿ ਉਨੇ ਸਬਾ ਸਰਨ ਹਛੁਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥
 ੧ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹੀ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਭ
 ਗਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਮੇਨਾਹਿ ਕੋ ਉਗੁਨ ਗਾਖ ਲੇਹੁ
 ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥ ਜੋਰ ਨ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ॥
 ਮਾਈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਸਿਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਬਿਖ

ਅਨਕਉ ਪਾਵਤ ਕਿਹਾ ਬਿਧਰੋ ਕੋਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਹਾਤਿ ਕੇ ਗੁਨ ਸੁਨਾਨਿ ਮਖਨ ਹੀਏ ਬ
 ਸਾਵੈ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਉ ਬਿਰਥਾ ਜਨ
 ਮ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਾਇ ਉਧਾਵਰੇ ਸੁ
 ਝੁਤਿ ਨਹਿ ਕੁਛ ਗਿਆਨ ॥ ਪਟਹੀ ਭੀ ਤਰਬਸ
 ਤਨਿ ਰੰਜਨੁ ਤਾਂ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨ ॥੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨ
 ਸਾਧਕੀਆਇ ਓਹੁ ਦਰਮਾਤਿ ਸਗਲਾ ਬਿਨਾਸੀ ॥

ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਉਠਿਤਾਮਨਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ
॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਮਹਲਾ॥੮॥ ਰੇਨਗਇਹਸਾਚੀ
ਜੀਅਪਾਰ॥ ਸਗਲਜਗਤੁਪੈਜੈਸੇਸੁਪਨਾਬਿਨ
ਸਤਲਗਤਿਨਬਾਰ॥੧॥੨॥੧॥ ਬਾਰੂਰੀਤਬ
ਨਾਈਗਚਿਪਾਚਿਗਹਿਤਨਜੀਦਿਨਚਾਰ॥ ਤੈਸੇ
ਇਹੁਸੁਖਆਇਆਕੇਉਰਤਿਉਕਹਾਂਗਵਾਰ॥
੧॥ ਅਜਹੁਸਮਝਕਛੁਬਿਗਰਿਉਨਾਹਨਭਜਲੇ

ਨਾਮਮੁਰਾਰ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਾਤਿ ਸਾਧਨ ਕੇ ਭਾਖਿ
ਉਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੬॥॥
ਇਹੁ ਜਗਮੀਤ ਨ ਦੇਖਿ ਉਕੋਈ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਮ
ਪਨੈ ਸੁਖ ਲਾਗ ਉਨੁ ਖਮੇ ਸੀਗ ਨ ਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰਮੀਤ ਪੂਤ ਸੀਨ ਧੰਧੀ ਸਗਰੇ ਪਨ ਸਿਓ
ਲਾਰੇ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿ ਉਨ ਰਿਕੇ ਸੀਗੁ ਛਾਡੁ
ਸਭ ਭਾਰੇ॥੧॥ ਕਹਉ ਕਹਾਂ ਯਾਮਨਿ ਘਉਰੇ ਕਉਇ

ਨਾਮਿ ਉਨੇ ਹੁਲਗਾ ਉ॥ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਸਗ ਲਰੈ ਰੰਵਨ
 ਜਸ ਤਾ ਕੇ ਬਿਸਰਾਉ॥ ੨॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛਾ ਜਿ ਉਗਾਇ
 ਉਨ ਸੁਧੇ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਮੇ ਕੀਨਉ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜਾ ਬਿ
 ਰਦ ਕੀ ਰਾਖੇ ਨਾਮ ਤੁਹਾਰੇ ਲੀਨੇ॥ ੩॥ ੯॥ ॥
 ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੮॥ ਮਨ ਰੇ ਗਾਹਿ ਉਨ ਗਾਰ ਉਪਦੇਸ
 ਕਹਾ ਭਾਇ ਉਨ ਮੂੰਡ ਮੂਰਾਇ ਉਰਗਾਵ ਉਕੀਨੇ ਭੇ
 ਸੁ॥ ੧॥ ਰੰਗਾਉ॥ ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਟੁਠ ਲਾਗਿ ਉਨ

ਨਮ ਅਕਾਰ ਬਖੋਇਉ ॥ ਕਰ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੰ
 ਥਿਉ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਉ ॥ ੧ ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ
 ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀਆਇਆ ਹਾਥ ਬਿਕਾਨ ॥ ੨ ॥ ਰਾਹਿ
 ਉਅਚੇਤਨ ਚੇਤਿਉ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧੁ ਸਿਰਾ
 ਨੀ ॥ ਕਪੁਨਾਨ ਕਹਰਿ ਬਿਰਧ ਪਛਾਉ ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰ
 ਨੀ ॥ ੩ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਜੋਨਰਣੁ ਖੋਮੇ
 ਖਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨਮ

ਕੋਥਿਵਹਾਰਬਨਿਉਹੈ ਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਉ ॥ ਅੰਤ
ਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨਹਾਰਿਜੀਕੋ ਉਕਾਮਨਮਾਇਉ ॥ ੨
॥ ੧੧ ॥ ੨੬ ॥

॥ ੧੬ ॥ ਸੋਤਿਗਰਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਿਹਲਾ ਦ

ਕਾਹੇਬਨਖੋਜਨਜਾਈ ॥ ਸਰਬਾਨਿਵਾਸੀਸਦਾਮਏ
ਪਾਤੋਹੀਸੰਗਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰੁਖਮਾਧਿਨੀ
ਉਬਾਸਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਰਿਜੈਸੇਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇਹੀ

ਹਰਿਬਸੈਨਿਰਿਤਰਘਟਹੀਖਿਜਹੁਭਾਈ॥੧॥ ਬਾਹਰ
 ਭੀਤਰਏਕੋਜਾਨੋਇਹਗਰਗਿਆਨਬਤਾਈ॥ਜ
 ਨਨਾਨਕਬਿਨਆਪਾਰੀਨਿਮਿਟੈਨਕੁਮਕੀਕਾਈ॥
 ੨॥੧॥ ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੬॥ ਸਾਧੋਇਹੁਜ
 ਗੁਭਰਮੁਭੁਲਾਂਨ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮੁਨਢੋਤਿਆ
 ਮਾਇਆਹਾਬਾਧਿਕਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤਿਪਿਤਾਗੁ
 ਈਸਤਿਬਨਿਤਾਤਾਕੈਰਸਿਲਪਟਾਨ॥ਜੇਬਨਪ

ਨੁਪੁਰਤਾਕੈਮਦਮੇਅਹਿਨਿਸਰਹੈਦਿਵਨ॥੧॥ਦੀਨਦਿ
 ਦਿਆਲਸਦਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨਿਨਲਗਾਨ॥
 ਜਨਾਨਕਕੋਟਨੇਮੇਕਿਨਹੁਗੁਰਮੁਖਹੋਇਪਛੁੰਨਾ
 ॥੨॥੨॥ਧਨਾਸਰੀਮੂਲਾ੬॥ਤਿਹਜੇ
 ਗੀਕਉਜਗਤਿਨਜਾਨੇ॥ਲੇਭੁਮੇਹਮਾਇਆਮਮਤ
 ਫੁਨੀਜਿਹਘਟਿਮਹਿਪਹਿਚਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਪਰਿਨਿਦਾਉਸਤਿਤਾਨਿਹਜਾਕੈਕੰਚਨਲੇਹਸਮਾਨ

ੴ ॥ ਹਰਖ ਸੋ ਕਤੇ ਗੋਏ ਅਤੀ ਤਾਜੇ ਗੀਤਾ ਹਿ ਪਛੁ ਨ ਭਿ
 ॥ ੧ ॥ ਸੰਚਲ ਮਨ ਦਹਿ ਦਿਸੋ ਕੇ ਪਾਟੁ ਤ ਅਚਲ ਜਾਇ
 ਠਹਿਰਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾਇ ਹਾਥਿ ਪਕੇ ਜੇ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤ
 ਹਿਤੁ ਮਮਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਧਨਾ ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ॥
 ਅਥ ਮੇ ਕਉ ਨ ਉਪਾਇ ਕਰੇ ॥ ਜਿਹਾ ਬਿਧ ਮਨ ਕੇ
 ਸਾਚੁ ਕੈ ਰੋ ਨਿਧ ਪਾਰਪਰਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਪ
 ਇਕਛੁ ਭਲੇ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕ ਜਰਓ ॥ ਮ

੧੬

ਨਬਖ ਕ੍ਰਮਹਰਿਗੁਨਨਹੀਗਾਏਯਹਿਜੀਆਸੁਚਪ
 ਰਉ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕੁਛਾਰਿਅੰਨਨਉਪਜਿਉਪਸ
 ਜਿਉਉਦਰੁਭਰਉ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪੁਰਖਿਰਦਪਛਾਨਉ
 ਤਬੁਹਉਪਤਿਤਤਰਉ॥੨॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲ
 ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੂਲਿਉਮਨਿ
 ਮਾਇਆਉਰਝਾਇਅਉ॥ ਜੈਜੋਕਰਮਕੀਉਭਾਲ
 ਚਲਾਗਤਭਿਤਹਿਆਪਈਧਾਇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸਮਝਨ ਪਰੀ ਬਿਖੇਰ ਸਰਾਚਿ ਉ ਜਸ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇ ॥
 ਉ ॥ ਸੰਗ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿ ਉ ਨਾਹਨ ਬਨਿ ਬੋਜਨ ਕੋ ਪਾ
 ਏ ਉ ॥ ੧ ॥ ਰਤਨ ਰਾਮ ਪਾਟਿ ਹੀ ਕੇ ਭੀ ਤਰਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨ
 ਨ ਪਾਇ ਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ
 ਜਨ ਮੁਗਢਾਇ ਉ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥
 ਹਰਿ ਜਗਾਖ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਮ ਕੋ ਤਾਸੁ ਭਾਇ ਉ ਉਰ
 ਅੰਤਰ ਸਰਨ ਗਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਤੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗੰਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪਮਬਹਾਰ
 ॥ ਭੈਮਰਥੈਕੋਬਿਸਰਤਨਾਹਨਤਿਹਥਿਤਾਤਨਜਾਰ
 ॥ ੧ ॥ ਕੀਏਉਪਾਯਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਦਹਿਦਿਸਕਉ
 ਉਠਿਧਾਇਆ ॥ ਪਾਇਹੀਭੀਤਰਬਸੈਨਿਰੰਜਨੁਤਾਂਕੋ
 ਮਰਮੁਨਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਨਗੁਨਨਾਹਨਿਕਢੁਨ
 ਪੁਤ੍ਰਪਕਉਨਕਰਨੁਮਬਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕਹਾਰਪਾਰਿ
 ਓਸਰਨਾਗਤਿਮਭੈਦਾਨਪੁਰਦੀਜੈ ॥ ੨ ॥

॥ ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਮਨਰੇ ਸਾਚਾ ਗੋਬਿੰਦ
 ਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੈ ਸਗਰੇ ਇਹੁ ਸੰਸ
 ਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉ ਜੋਗੀ ਬੋਲਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇ
 ਉਨਾਇਤਿ ਹਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮਨਿ ਕਟ ਪਛਾਨੈ
 ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਜਗਤ ਮੋਹਰ
 ਕੋ ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਪਰਿ ਉਜ
 ਗ ਬੰਦ ਨ ਰਾਖਹਾ ਬਿਰਦ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ॥

੧੮

੦

੦

ਟੁੰਗੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥

॥੧॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ਉਰਲਿ ਉਕੰਨ ਕਕਾਮਨੀ
ਕੇਰੁ ਸਨਹਿ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ
ਦੁਠੈ ਕਉ ਸਾਚ ਜਾਨੈ ਕੈ ਤਾਸਿ ਉਰੁ ਨਿਉ ਪਜਾਈ ॥੨॥
ਨ ਬੰਧਾ ਮਿਓ ਉਨਹੀ ਕਬਹੂੰ ਹੋਰ ਜੇ ਸੰਗ ਸਹਾਈ
॥੧॥ ਮਗਨ ਰਹਿ ਓਮਾਇ ਮਾਮੇ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਛੁਟੀ ਨ
ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਹਿਨਾ ਨ ਕਾਮ ਬਨਾਹਿ ਮਨ ਤਗਤਿ

ਬਿਨਹਾਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੨੪॥ਤਿਲੰਗਮਹ
 ਲਾ॥੬॥ਕਾਫੀ॥ ॥੧੬॥ਸਿਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤਲੈਨਿਸਾਨਿਨੇਮੇਪ੍ਰਾਨੀ॥ਛਿਨਾਛਿ
 ਨਮਉਪਬਿਗਤਹੈਫੂਟੈਘਟਿਜਿਉਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਨਕਾਹੇਨਗਾਵਈਮੂਰਖਮਗਿਆ
 ॥ਫੂਠਲਾਲਚਲਾਗਿਕੈਨਹਮਰਨਪਛਾਨ॥੧॥ਅ
 ਜਹੂੰਕਛਬਿਗਾਰਿਉਨਹੀਜੇਪਭਗੁਸੀਗਾਵੈ॥ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥੨॥੧॥ ॥
 ਤਿਲੀਗਮੁਲਾ ੨ ॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗ ਲੇਹੁ
 ਕਾਹਗਾ ਫਸੇ ਏ ਮਾ ॥ ਜੋਤ ਨੁ ਓਪਾਜਿ ਓਸੀ ਗਾਹੀ ਸੇਰੀ
 ਸੰਗ ਨ ਹੋਇ ਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਤਮ ਪਤਾ ਸੁਤਈ
 ਧਜਨਾਹਿਤ ਜਾਹਿ ਸਿਉ ਕੀਨੇ ॥ ਜੀਉ ਛੁਟਿ ਓਜਬ
 ਦੇਹ ਭੇਗਾਰ ਅਗਨ ਮੰਦੀਨ ॥੧॥ ਜੀਵ ਤੋਲੈ ਬਿਛੁਰ
 ਰਹੈ ਜਗ ਕ ਓਤੁ ਮਜੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਉ

ਲੈਸਭਸੁਪਨਸਮਾਨਉ॥੨॥੨॥ ਤਿਲੀਗਮਹਲਾ ਚ
 ॥ ਹਰਿਜਸਰੇਮਨਗਾਇਲੈਜੇਸੀਗੀਪੈਤੇਰੇ॥ ਅਉਸਰ
 ਬੀਤਿਉਜਾਤੁਪੈਕਹਿਉਮਨਲੈਨੇਰਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਸੀਪਤਿਰਬਿਧਨਗਜਸਿਉਆਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਉ
 ॥ ਕਾਲਫਸਜਬਗਲਪਰੀਸਭਭਾਇਉਪਰਾਇ
 ਉ॥੧॥ ਜਾਨਬੂਝਿਕੈਬਾਵਰੇਤੈਕਾਜੁਬਿਗਾਰਉ
 ॥ ਪਾਪਕਰਿਤਸੁਕਚਿਉਨਹੀਨਹਗਾਰਬਾਨਿਦਾਰਉ॥

॥ २ ॥ ਜਿਹਾ ਬਿਧੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ਸੇ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹਤ ਪੁਕਾਰ ਕੈ ਗੁਪੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਭੀਗ
 ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਦੁਖ ਹਰਤਾਰਿ ਨਾਮ ਪਛੰਨ ਉ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਗਨ ਕਾਸਿ
 ਹਸਿ ਮਰਤ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਜੀਅ ਜਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਗਜਕੀੜਾ ਸਮਿਟੀ ਛਿੰਨ ਹੂਮਹਿ ਜਬ ਹੀਰਾ ਮੁਬਖਾਨੇ
 ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭਾ ਬਾਰ ਕਰੁ ਜਨ ਮਾਹਿਲ ਪਟ ॥

ਨੇ॥੧॥ ਅਚਲਾਮੀਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਉਜਗਤਜਾ
 ਰਿਹੈਗੰਨੇ॥ ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਿਰਛਕਹਰਿਨਿਕਟਿ
 ਤਾਹਿਤੁਮਸਾ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਟਲਮਹਲਾ ੬॥
 ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਬਿਨਾਸੰਹਸਾਨ
 ਹਰੁਕੈਗੁਗਇਹਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾਭਉ
 ਉਤੀਰਬਬ੍ਰਤਕੀਏਰਾਮਸਰਨਨਹਿਆਵੈ॥ ਜੋਗਜ
 ਗਨਿਹਫਲਤਿਹਮਾਨੋਜੋਪੁਰੁਜਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ ਮ

ਨਮੋ ਹੋ ਨਹ ਕ ਉਪਰਿ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥
 ॥ ੨ ॥ ੨ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
 ਨੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਬਿਨਾ ਸਹਿਸਾਨ ਹਿ ਚੁਕੈ ਗੁਰ ਇਹੁ ਭੇ
 ਨੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਾਇ ਉਤੀਰ ਬਥੁ ਤਕ
 ਏਰਾ ਮਸਰਨ ਨਹਿਆਵੈ ॥ ਜੇਗਨ ਗਾਨਿ ਹਠਲ ਤਹਿ
 ਮਾਨ ਉਜੇ ਪੁਰਜ ਸੁਖਿ ਸਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਨਹੁ ਕੋ

ਪਰਹਰਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧ
 ਕੇਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲ
 ਮਹਲਾ ੮॥ ਜਾਮੇਭੁਜਨਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ ਤਿਰਨਚਜ
 ਨਮਾਮਕਾਰਬਿਖੋਇਆਯਹਿਰਾਖੋਮਨਮਾਹੀ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥਕਚੈਬਰਤਫਨਿਰਾਖੋਸਹਿਮਨੁਆਬ
 ਸਿਜਾਕੋ॥ ਨਿਹਫਲਧਰਮਤਾਹਿਤਮਮਾਨੇਸਯਕਹਤਮੇ
 ਯਾਕੋ॥ ੧॥ ਜੈਸੇਪਾਹੀਜਲਮਾਹਿਰਾਬਉਠੈਨਹਿਤਿ

ੴ ਪਾਤੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੇ ਭਗਤ ਹੀ ਨ ਜੋ
 ਪਾਤੀ ॥ ੨ ॥ ਕਲੇ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰ ਯਾਹਿ
 ਵ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਨਰਿ ਗਰੂ ਅਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੁ
 ਨਗਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੪੦ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਤਿਪਣੇ ॥ ਰੇ ਮਨ ਠਿਟੇ
 ਪੁਰਿ ਨਾਮ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨ ਦੁਰਮਾਤਿ ਨਾ ਸੇ ਪਾਵੈ ਪਦੁ
 ਤਿ ਬਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਭਾਗੀ ਤਿਸ ਜਨ ਕਉ ਜ

ਨੇਜਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਖੋਇਕੋਠ
 ਨਿਬੈਕੁਠਸਿਧਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਜਮਲਕਉਅੰਝਿਕਾਲਮੇਨ
 ਰਾਖਣਸੁਧਿਆਈ॥ ਜਾਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸੁਚਬਾ
 ਛੋਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ॥ ੨॥ ਨਾਹਨਗੁਨਨਾਹਨ
 ਕੁਛਬਿਦਿਆਪਰਮਕਉਨਗਜਕੀਨ॥ ਨਾਨਕਬਿ
 ਰਦੁਗਮਕਾਵੇਖੋਅਭੈਦਾਨਤਿਹਦੀਨ॥ ੩॥ ॥
 ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੪॥ ਪੁੰਨੀਨਰਾਇਨਸਾਧਿਲੇਪ

ਭੋਨ ਭੋਨ ਅਉਧਘਟੈ ਨਿਸਥਾਸਰੁ ਬਿਥਾਜਾਤਹੈ
॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਨਾਪੋਧਿਖੀਅਨਸਿਉਖੋਇਉ
ਬਾਲਪਨੁਮਗਿਆਨ ॥ ਬਿਰਧਕੁਇਉਅਜਹੂੰਨਹਸ
ਮਣੈਕਉਨਕੁਮਤਿਉਰਸ਼ਾਨ ॥ १ ॥ ਮਾਨਸਜਨਮੁਟੀਉ
ਜਿਹਠਾਕੁਰਸੈਭੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਉ ॥ ਮੁਕਤਿਹੈਤਨ
ਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਨੀਮਖਨਤਾਕੋਗਾਇਉ ॥ २ ॥ ਮਾਇਆ
ਕੋਮਰਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਨਕਾਹੁਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕਕਹਿ

ਤਚੇਤਾਉਤਾਮਨਿਹੋਇਹੈਅੰਤਸਹਾਈ॥੩॥੩॥੪੩
 ਰਾਮਕਲੀਮੂਰਤਾ॥ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਅਬਕੀ
 ਜੈ॥ ਜਾਤੇਦੁਰਮਾਤਿਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਮਨਿਭ
 ਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਮਾਇਆਮੇਉਰਵਿਰਾਰਿਉਏ
 ਬੂਝੈਨਾਰਿਕਛੁਰੀਆਨ॥ ਕਉਨਨਾਮੁਗਜਜਾਕੈਸਿ
 ਮਰੈਪਾਵੈਪਦਾਰੀਰਬਾਨ॥ ੧॥ ਭੁਏਣਾਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਸੀਤਜਨਤਬਾਇਬਾਤਬਤਾਈ॥ ਸਰਬਧਰਮਮਾ

ਨਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਗਾਈ॥੨॥ ਰਾਮਨਾਮਨ
 ਰਨਿਸਬਾਸਰੇਮੇਨਿਖਏਕਉਰਧਾਰੈ॥ ਜਮਕਉਤਾ
 ਸੁਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਹਅਪਨੇਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥੩॥੨॥
 ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਮਾਰੂਮਹਲਾਅਟਿ॥
 ਹਰਿਕੋਨਾਮਸਦਾਸੁਖਦਾਈ ਜਾਕਉਸਿਮਰਅ
 ਜਾਮਲੁਉਧਾਰੈਉਗਨਕਾਹੂੰਗਉਪਾਈ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਾਲੀਕੋਰਾਜਸੰਠਮੇਰਾਮਨਾਮਸੁਧਿ

ਆਈ॥ ਤਾਂ ਕੇਨੂੰ ਖਹਾਰਿਉ ਕਰੁਨਾ ਮੇਅਪਨੀ ਪੇਜਬ
 ਢਾਈ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਨਰਜ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧਗਾਇਉ ਤਾ ਕਉ
 ਸਹਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨ ਕੇਮੇਇ ਜੀਭਰੇ ਸੈਗਹੀਆਨ ਸ
 ਰਨਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਆਰੂਮਹਲਾ ੬॥ ਅਬਮੇਕਹਾਕ
 ਰੋਰੀਆਈ॥ ਸਗਲਜਨ ਮੁਖਿਖੀਅਨਸਿਉਖੋਇ
 ਉਮਾਸਿਮਰਿਉਨਾਧਕਨਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲ
 ਠਾਸਜਬਗਰੇਮੇਮੇਲੀਤਿਹਸੁਧਿਸਕੁਬਿਸਰਾਈ॥

ਰਾਮਨਾਮਾ ਬਿਨ ਯਾਸੀ ਕਟਿ ਮੇਕੋ ਅਧਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥
 १॥ ਜੋ ਸੀਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮੇਰੁ ਈ ਪਰਾਈ
 ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਾਹਿ ਸੋਚਹੀ ਮਨ ਹਾਰਿ ਜ ਸੁਕ ਬਹੁ
 ਨਗਾਈ ॥ ੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹੁਲਾ ੯॥ ਮਾਈ ਮੇ ਮਨ
 ਕੇ ਮਾਨੁ ਨਾਤਿ ਮਾਗਿਯੋ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦੁ ਜਨ ਮਸਿ
 ਗਾਇਉ ਰਾਮ ਰੁਜਨ ਨਹੀ ਲਾਗਿਯੋ ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਮ ਕੇ ਤੈ ਤਪਹਿ ਓਸਿਰ ਓਪਰ ਤਬੋ ਸੇਵਤ ਤੈ ਜ

ਗਿਉ॥ ਕਹਾਹੇਤ ਅਥਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ਛੁਟਨਾਹਨਭਾ
 ਗਿਉ॥ ੧॥ ਇਹਾਚਿਤਾਉ ਪਜੀਘਟਿ ਮੇਜ ਬਗੁਰਚਰ
 ਨਨਮਨਥਾਗਿਉ॥ ਸੁਫਲਜਨਮੁ ਨਾਨਕਤਬਹੁਮਾਜੇ
 ਪ੍ਰਭਜਸਮੇਪਾਗਿਉ॥ ੨॥ ੨॥ ੪੬॥ ੧॥ ਸਿਤਿਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦ) ॥ ਰਾਗਬਸੰਤਰਿ ਨ੍ਰੇਲਮਹਲਾ
 ੬॥ ਸਾਧੋਇਹੁਤਨਮਿਥਿਆਜਾਨਉ॥ ਯਾਭੀਤਰਜੇ
 ਰਾਮਬਸਤਰੇ ਸਾਚੇਤਾਰਿਪਛੁਤੈ॥ ਪਾਰਥਾਓ॥ ॥

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੀ ਪਤ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਰਿਖ ਕਾਰਿ ਐ ਰੂਨੇ ॥
 ਸੰਗਤਿ ਹਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਤੁਹਿ ਕਹਾਲ ਪਟਾਨੇ ॥
 १॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਵਾਏ ਉਪਰਹਾਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਰਤਿ ਉ
 ਰਮਾਂਨੇ ॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸਰਗੀ ਮੇ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ
 ਭਗਵਾਂਨੇ ॥ ੨ ॥ १॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ॥
 ਪਾਪੀਯ ਏ ਮੇ ਕਾਂ ਮੁਖ ਸਾਇ ॥ ਮਨਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇਗਾਰਿ
 ਉਨ ਜਾਇ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੀਗਮ ਅਰਸੀਨੇ

ਆਸੁ॥ ਸਭਉ ਪਰਗੁਰੀ ਹੈ ਫਸ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਹਰਿ
 ਕੋ ਨਾਮ ਸਮਾਰ॥ ਤੇਰੁ ਵਸਾਗਰਉ ਤਰਹਿ ਪਾਰ॥ ੨॥ ਜ
 ਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾ
 ਇ॥ ੩॥ ੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੬॥ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨ
 ਪਾਇਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਾਵਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਓਕ
 ਰਿ ਬੈਠੈ ਬਿਸਰਾਮੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਮੈ ਮਤਾਤ
 ਨ ਤੇਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲਾ ਗਿਆਨ॥ ਲੇਕੁ ਮੋਹ

ਏਪਰਸਨਸਾਕੈਗਹੀਰਗਵਨੁ॥੧॥ ਜਨਮਜਨਮਕ
 ਸੰਸਾਰੁਕਾਰਤਨੁਨਮਜਬਪਾਇਆ॥ ਤਿਸਨਾਸਕ
 ਲਾਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੨॥
 ਜਾਕਉਹੋਰਦਾਇਆਲਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਸੋਗਾਬਿਨ
 ਗੁਨਗਾਵੈ॥ ਕਉਨਾਨਕਾਇਹਬਿਧਕੀਸੀਪੈਕੋਉਗੁ
 ਰਮੁਖਪਾਵੈ॥੩॥੩॥ ਬੀਸੀਤਮਹਲਾ੬॥ ॥
 ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਉਰਾਮਨਾਮੁ॥ ਤਨਬਿਨਸੈਜਮ

ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਪੂਏ ਕਾਪਹਾਰ
 ॥ ਤੈਸਾ ਚਾਮਨੀ ਮਾਕਿਓ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥ ਧਨ ਦਾਰਾ ਸੀ
 ਪਾਤਿ ਗੋਹ ॥ ਕਢੁ ਸੰਗ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਾਇ ਲੇਹ ॥ ੨ ॥ ਇ
 ਕ ਭਗਤ ਨ ਗਾਇ ਨ ਹੋਇ ਸੰਗ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜਤ
 ਇਕਰੰਗ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ॥ ਕਹਾ
 ਭੁਲਿਓ ਰੇ ਸੁਠੇ ਲੇਭ ਲਾਗਿ ॥ ਕਢੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਨਾਹਨ
 ਅਜਾਏ ਜਾਗ ॥ ੫ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁ ਪੈਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ

ਜਾਨ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨੇ ਮੇਸਾ ਜੀਮਾਨ॥ ੧॥ ਸੰਗਤੋ ਰੋਹਰਿ
 ਬਸਤੁ ਨੀਤ॥ ਨਿਸਬਾਸੁ ਰਕੁ ਨਤਾਹਿ ਮੀਤੁ॥ ੨॥ ਬਧੁ
 ਅੰਤਿ ਕੀਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹੁ ਨਤਾਕੇ ਗਾਇ॥
 ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ੧੩॥ ੧੪॥ ੧੫॥ ੧੬॥ ੧੭॥ ੧੮॥ ੧੯॥ ੨੦॥
 ਗਗਸਰਿ ਗਮਹਲਾ ੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨਤੋ ਰੋਕੇ ਨਸਹਾਇ॥
 ੧॥ ਕਾਂਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ੧॥
 ੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਨ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੇਖਤ ਸਗਰੀਜੇ ਮਾਨਿਓ

ਅਪਨਾਈ॥ ਤਨਛੁਟੈ ਕਛੁ ਸੀਗਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਹੀਲ
 ਪਟਾਈ॥ ੧॥ ਨੀਨ ਨਦਿ ਆਲਸ ਨਾਨਕ ਖਥੀ ਜਨ ਤਾਸਿ
 ਉਰੁ ਚਨ ਬਸਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਤਜਗਾਤਿ ਸਭੁ ਸਿਥਿ ਆ
 ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈ ਨਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਸਾਰੀ ਗਾਮਹਲਾ ੬॥
 ਕਹਾਮਨ ਬਿਖਾਮਨ ਸਿਉ ਲਪਟਾਈ॥ ਯਾਨਗ ਮੈ ਕੋਊ
 ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਾਮਾਵੈ ਇਕ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ੧
 ਕੋਕੇ ਸਾਂਤ ਨਧਨ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂਕੀ ਤਾਸਿ ਉਨੇ ਦੁਲਗਈ

ਅਪੋ

॥ ਜੇਦੀਸੈ ਸੇਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ
॥ १ ॥ ਤਜਾ ਆਰਿ ਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਗਹੁ ਮੁਕਾ ਤੇਰੇ
ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭੁਜਨਾ ਬਿਨੁ ਸੁਖ
ਸੁਪਨੈ ਰੀ ਨਾਹੀ ॥ २ ॥ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥
ਕਹਾਂ ਨਰੰ ਜਨਮ ਗਵਾਏ ॥ ਆਇਆ ਮਨ ਬਿਖਿਆਰ
ਸਿਰਚਿ ਉਗਮ ਸਰਨ ਨਹੀ ਆਏ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ
ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਖਕ ਹਾਲੇ ਭਾਏ ॥ ਜੇਉਪ

ਜੈਸੇ ਸਗਾ ਬਿਨਾ ਸੈਰ ਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਥਾ ਆ
ਤਨੁ ਸੋਚੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ਉਂਦਿ ਹੁ ਬਿਧ ਆਪ ਬੀਧਾਵੈ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਸੇਊ ਜਗ ਮੁਕਤਾ ਗਾਮ ਭਜਨਾ ਚੇਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥
॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ
ਹਾਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਉ ॥ ਬਿਬਿਧਾ ਸਕਾਤਿ ਰਹਿਉ ਨਿਸਬ
ਸੁਰ ਕੀਨੇ ਆਪਨੇ ਭਾਇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪ
ਦੇਸੁ ਸੁਨਿਉ ਨ ਹਕਾਨ ਨ ਪਰਦਾ ਗਲ ਪਟਾਇਉ ॥੨॥

ਗੰਨੀਦਾਕਾਰਨਬਹੁਪਾਵਤਸਮਾਇਉਨਹਿਸਮਸ੍ਰਾਇਉ॥
 ਕਹਾਕਹਉਮੇਅਪਨੀਕਰਨੀਜਿਹਬਿਧਜਨਮੁਗਵ
 ਇਉ॥ ਕਹਿਨਾਨਕਸਭਅਵਗਨਮੇਮੇਰਾਖਲੇਹੁਸਰ
 ਨਾਇਉ॥ ੧੬ ਸੀਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗਗਜੇ
 ਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ ੨॥ ਗਾਮਿਮਰਗਾਮਿਮਰਿਇਹੈ
 ਤੇਰੈਕਾਜਿਹੈ॥ ਮਾਇਆਕੇਸੰਗਤਿਆਗਪ੍ਰਭਜੂਕੀ
 ਸਰਨਲਾਗ॥ ਜਗਤਸੁਖਮਾਨਮਿਥਿਆਝੁਠਸਭ

॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰ ਕਰਤ
 ਮਾਨ ॥ ਬਾਰੁ ਕੀਰੀਰ ਜੈ ਸੇਬ ਸੁਧਾ ਕੇ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜਨ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨਸ ਜੈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਗਾਤ ॥ ਛਿਨਿ ਛਿਨਿ
 ਕਰਿਗਾਹਿ ਉਕਾਣੁ ਤੈ ਸੇ ਜਾਤ ਆਜੁ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥
 ਸੈ ਜਾਵੈ ਤੀ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਰਾਮ ਰੁਜੁ ਰਾਮ ਰੁਜੁ ਜਨਮ ਸਿ
 ਰਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਹ ਉਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਾਹਿ ਕਿਉ
 ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹਿ ਲਗੈ ਬਾਰ ਉਰੇ ਸਮਗਾਤੁ ਹੈ

॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਭਾਰ ਦੇ ਹਰੇ ਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮ ਲੇ
 ਰਿ ॥ ਅੰਤ ਬਾਰ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ਦਿਹੈ ਦੇ ਕ ਜਾਤ ਹੈ ॥ १ ॥ ਬਿਖਿ
 ਆ ਬਿਖਾਜਿ ਉ ਬਿਸਾਰੁ ॥ ਪੁਰ ਕੋ ਜ ਸੁਹੀਏ ਧਾਰ ਨਾ ਨਕ
 ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰੁ ਮਉ ਸਰ ਬਿਹਾਤ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ੨ ॥
 ਜੋ ਜਾਵੈ ਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ॥ ਰੇ ਮਨੁ ਕਉ ਨ ਗਾਤਿ ਹੇ
 ਦਿਹੈ ਭੇਗੀ ॥ ਇਹ ਜਗ ਮੇਰਾ ਮਨਾ ਮੈ ਸੇਤ ਉਨ ਹੀ ਸੁ
 ਨਿਉ ਕਾਨ ॥ ਬਿਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਂ ਨ ਮਾਤਿ ਨ

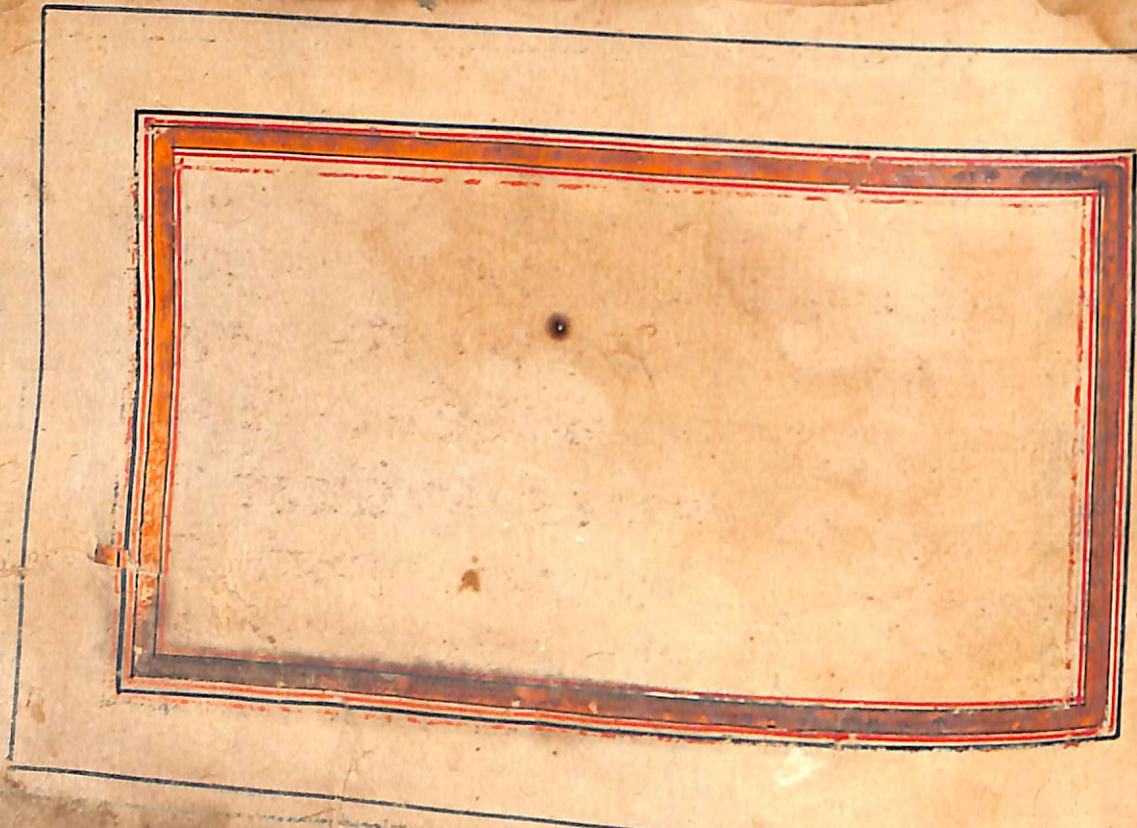
ਹਨ ਫੇਰੀ ॥ १ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨਸਕਉ ਜਨਮ ਲੀਨ ਸਿ
 ਮਰਨ ਨਹੀ ਨਿਮਕੀਨ ਨਾਰਾ ਸੁਤਿ ਭੁਇਉ ਦੀਨ ਪੁ
 ਗੁਪਰੀ ਬੇਰੀ १ ਨਾਨਕ ਜਨਕਾਹਿ ਪੁਕਾਰ ਸੁਪਨੈ
 ਜਿਉ ਜਗੁਪਸਾਰ ਸਿਮਰਤਿ ਨਹੀ ਕਉ ਮੁਰਾਰ ਮ
 ਇਆ ਜਾ ਕੀਚੇਰੀ २ ੨ ॥ ਜੈ ਜਾਵੈ ਤੀ ਮਹਲਾ
 ੬ ॥ ਬੀਤ ਜੈ ਹੈ ਬੀਤ ਜੈ ਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਲੁ ਰੇ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਸੁਨ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਿਹਰੇ ਕਉ ਅਜਾਨ

ਕਾਲਤੋਪਹੂਚਿਉਆਨਕਹਾਜੈਹੈਗੁਜਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਅਸਥਿਰਜੋਮਾਨਿਉਦੇਹਸੇਤਉਤੇਰੋਇਹੈਖੋਹ ਕਿ
ਉਨਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਲੇਹਮੂਰਖਾਨਿਲਾਜਰੇ ੧ ਰਾਮਭ
ਗਤਿਹੀਏਆਂਨਛਾਰੂਦੇਤੈਮਨਿਕੋਮਾਨੁ ਨਾਨਕਜ
ਨਕਾਰਿਬਖਾਨਜਗਮੇਬਿਰਾਜਰੇ ੨ ੪

ਵਿਨੁਤਾਇਨਕੇਰੇਦਭਿੰਨਾਭੰਨਸਭਹੀਸੁਣੁ ਜਿਸਬੁਧ
ਕਰਿਗੁਹਸਤਿਮਹਿਭੀਸੁਖੀਰਹਿਜਾਣੀਏ ਅਰੁਭਲੇ
ਕਾਰਜਕੋਭਲਾਜਾਣੀਐ ਬੁਰੇਕਾਰਜਕੋਬੁਰਾਜਾਣੀ
ਐ ਅਰੁਇਹੁਭੀਸਮਸ਼ੀਐਕਿਇਸਥਾਤਤੇਮੁਸ਼
ਕੋਮੁਕਤਹੈ ਅਰੁਇਸਥਾਤਤੇਮੁਸ਼ਕੋਬੀਧਨਹੈ ਜਿ
ਸਾਧੁਪਿਕਰਿਇਤਨੀਅੰਧਾਤਾਸਮਸ਼ੀਅਹਿ ਸੇਏ
ਹਸਾਂਤਕੀਬਧਕਹਾਏ ਅਰੁਜਿਸਬੁਧਕਰਿਧਰਮ

३२

157

